

ကျွန်တော်  
ဝမ်းပိုင်း  
ဝမ်းပိုင်း  
ဝမ်းပိုင်း  
ဝမ်းပိုင်း  
ကျော်ပြသန်း

BURMESE  
CLASSIC

၁၉၆၅ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၅ ရက်နေ့



# ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

- ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး ... ဒို့အရေး
- ထိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး ... ဒို့အရေး
- အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး ... ဒို့အရေး

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ပေါ်ပေါက်ရေးသည်  
 ပြည်ထောင်စုသား အားလုံး၏  
 ပခာနကျသော တာဝန်ဖြစ်သည်။



## စာရေးသူ၏ အမှာ

ဤဝတ္ထုနှင့်ပတ်သက်၍ စာရေးသူ စကားဦး ယမ်း  
 ပါရစေ။

ဤဝတ္ထုမှာ စာရေးသူရေးသားခဲ့သော 'ဘိုးတော်  
 ကမ်း၊ 'သမ္မတ'၊ 'တိဗီပီလား၊ ကားပါလား'၊ 'ကနားစီး  
 မောင်မောင်လတ်' ကဲ့သို့သော ဝတ္ထုပုံစံမျိုး ရေးဖွဲ့၍  
 ဇာတ်လမ်းကို သွယ်လျားထားပါသည်။

ဇာတ်လမ်းထက် အကြောင်းအရာကို ဇောင်းစေး  
 ရေးဖွဲ့ရသောကြောင့် ဇာတ်လမ်းပိုင်းတွင် အားနည်း  
 ကောင်း အားနည်းနေပါလိမ့်မည်။

အကြောင်းအရာပိုင်းကိုလည်း ပြီးပြည့်စုံသော ဟု  
 မဆိုလိုပါ။ အကြောင်းကြောင်းများကြောင့် ကန်လန်  
 ကာကို အပြည့်မဖွင့်ဘဲ တစ်ဝက်တစ်ပျက်သာ ဖွင့်လိုက်ရ  
 ပါသည်။

ဖြစ်ရပ်မှန် ဇာတ်လမ်းကို အခြေခံ၍ မှီဖီယိုလော့ကမူ  
 ဖြစ်ရိုး ဖြစ်စဉ်များဖြင့် ဇာတ်အိမ်ကို တည်ဖွဲ့ထားပါ  
 သည်။

ဇာတ်လမ်းထက် အကြောင်းအရာကို ပြောင်းမေးရ  
သောကြောင့် တချို့နေရာများတွင် ဇာတ်လမ်းအားပြု  
စဉ်များကိုသို့ ပြေသွယ်မှု ရှိကောင်းမှ ရှိပါလိမ့်မည်။  
ဖတ်ရသည်မှာ ထောက်စောင့်တောင့် ဖြစ်နေခဲ့သော်  
စာရေးသူ၏ ရေးဖွဲ့ပုံ အားနည်းခြင်းဟု သဘောမူစေ  
လိုပါသည်။

ဤဝတ္ထုမှာ မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမှ မရည်  
ရွယ်သလို မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ အကြောင်း  
ဖြစ်ရပ်လည်း မဟုတ်ပါ။ မည်သူ့ အားမှ ထိခိုက်နှစ်နာ  
စေလိုသော ဆန္ဒလည်း အလျဉ်းမရှိပါ။

စာရေးသူ၏ စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် အပျင်းလည်း  
ပြေပါစေ၊ သိကောင်းစရာများကိုလည်း သိပါစေ၊  
လောကကြီးတွင် ခုနဲ့ဒေးရှိသော လူလိမ်လူကောက်များ  
၏ အလိမ်ခံရသူအဖြစ်သို့ မရောက်စေရန် သတိလည်း  
မူနိုင်ပါစေဟူသော စေတနာအရင်းခံဖြင့် ရေးသား  
လိုက်သော ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်မျှသာ ဖြစ်ပါကြောင်း.....။

စာဖတ်သူများအား အစဉ်လေးစားလျက်....  
ထာဝရမေတ္တာဖြင့်....

ကျော်မြသန်း



ရုပ်ရှင်—ရင်ရှုပ်။  
ရင်ရှုပ်စရာတွေ ပြည့်လွန်းနေသော ရုပ်ရှင်။  
စိတ်ညစ်စရာ အထွေထွေ၊ ပြဿနာအသွယ်သွယ်၊ ရင်ရှုပ်  
စရာအဖုံဖုံ ရှုပ်ထွေးနေသော ရုပ်ရှင်လောကတွင် အုတ်မြစ်ခိုင်မြဲ  
နေသူများလည်း ရင်ရှုပ်ရသည်။ ငွေလုံးငွေရင်း အားကိုးဖြစ်  
ဝင်လာသူများနှင့် မျက်စိလည် လမ်းကြောင်းမှားလာသူများ  
မှာ ပို၍ ရင်ရှုပ်ရသည်။ အောင်မြင်နေသူများထေ့ မအောင်မြင်  
သေးသူများပါ ရင်ရှုပ်ရသော ရုပ်ရှင်။  
မြန်မာ့ ရုပ်ရှင်လောကတင်လား... မဟုတ်ပါ။ ကမ္ဘာ့ ရုပ်ရှင်  
လောကကြီးထဲမှလည်း ရင်ရှုပ်စရာများနှင့် ရှုပ်ထွေးနေ





ဗွီဒီယိုစီးကြောင်းမှာ ရုပ်ရှင်အကြီးစား စီးကြောင်းနှင့်မတူဘဲ နည်းနည်းနှင့် ကျကျိုိုင်း၍ ဆူလွှတ်နပ်လွယ်၊ လုပ်ခွင့်သဘော လွယ်သော်လည်း ရင်ရှုပ်စရာ ပြဿနာအဖုံဖုံမှာမူ ရုပ်ရှင်ကြီး အတိုင်း ရှုပ်ထွေး ပေလိမ့်လျက်သာ။

ရုံမတင်၍ ရင်မတုန်ရသော်လည်း ရှိုးထိုးအဖြေပေါ် အိမ်မပျော်နိုင်သုတေ့ အများကြီး ရှိနေပါချေပြီ။

ရုပ်ရှင်ကား ဖြစ်မြောက်ရေးအပိုင်းတွင် ငွေရင်း ငွေနှီး များသည်။ စရိတ်စက ကြီးမားသည်။ ကုန် ကျ စ ရိတ် အထွေထွေ များပြားသည်။ ဟိုတုန်းကနှင့် ယခု မတူ။ ငွေရင်း ငွေနှီး များလာ ပိုလာသည်။ နယ်ထွက်စရိတ်များ ကြောက်ခမ်း လိလိ ဖြစ်လာသည်။

သတ်မှတ်ချက် အချိန်အတိုင်းအတာကို တိုင်ပင်ကိုက် လုပ် လို့မရတော့။ စက်မှုပိုင်း အခက်အခဲနှင့် ဖလင်ပြဿနာရှိလာသည်။ ပြန်လည်ဝင်လာမည့် စင်ငွေ စုဆောင်းရသည်မှာ အချိန် အတိုင်း အထူးရှည်သည်။ အထွေထွေလုပ်ငန်း ကျယ်စနိုးများပြားသည်။

ဗွီဒီယိုနှင့်တော့ ကွာသည်။ ကွာသမှု အစစအရာရာ ကွာသည်။ ဗွီဒီယိုတစ်ခွေ ဖြစ်မြောက်ရေး အပိုင်းတွင်မူ ငွေရင်းငွေနှီး နည်းသည်။

နောက်ပိုင်း နည်းနည်းများလာသည်။ ချုံ့နိုင်သလောက် ကျုံ့ သည်။ စရိတ်စက နည်းသည်။ အချိန်ကလ သတ်မှတ်ချက် တိုင်ပင်ကိုက်အောင် လုပ်လို့ရသည်။

စက်မှုပိုင်း အခက်အခဲနှင့် ဖလင်ပြဿနာမရှိ။ အနုပညာ ရအ ထက် မသာဒကို ဇောင်းပေးရသည်။



ထိပ်တန်းစာရင်းစင် ဗွီဒီယိုအခွေများ အတွက်သာ ဒါရိုက် တာ နှင့် သရုပ်ဆောင် ရွေးရသည်။

ခုတ်ယတန်းစာရင်းစင် အခွေမျိုးကျတော့ တော်ရုံ ဒါရိုက် တာ၊ သင့်ရုံ သရုပ်ဆောင်နှင့် အလုပ်ဖြစ်သည်။

ပြန်လည် ဝင်လာမည့် စင်ငွေ စုဆောင်းမှု အချိန်ထိုသည် အထွေထွေလုပ်ငန်း ကျဉ်းမြောင်းသည်။

ဒါက အကြမ်းဖျဉ်းကွာခြားပုံ သဘောလောက်ပါ။ ရုပ်ရှင်နှင့် ဗွီဒီယိုလောက မတူညီတာတွေ အများကြီး ရှိသည်။

မကွဲမပြား၊ မခြားမနား၊ ဓာတ်သားတည်း တူညီတာကတော့ နေအေး(အလိမ်ဝိဇ္ဇာ)တွေ ပေါများပုံ၊ ဖြတ်စား၊ ကပ်လိုး၊ ဝါးပါးရိတ်၊ ခုတ်ထစ်သမားတွေ ရှိပုံ၊ ဆည်ဝ ပျိုင်းတွေ ပေါ် များပုံ၊ အမြီးကျက် အမြီးစား၊ ခေါင်းကျက် ခေါင်းစားသမား တွေ၊ စည်ပြောပုံချင်း တူသလား၊ မမေးနှင့်၊ တစ်သားတည်း၊ ထစ်ထပ်တည်း တူတူညီညီ ရှိကြသည်။

ယုန်သူငယ် ဆိုတာက ရှာမှရှား။ အချိုးပါ ဝါးစားမည့် ဆွားတွေက များမှများ။

ရုပ်ရှင်လောကသားများ၏ အစဉ်အလာ အကျင့်စရိုက်များ ဗွီဒီယိုလောကသို့ ဆက်နွယ် တူးစက်လာသည်ကို ဆန်းသည်ဟု ဆိုသာ။ ဖြစ်ရိုး ဖြစ်စဉ်ဟုသာ ဆိုရမည်ပါ။

ရုပ်ရှင်လောကမှ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်များ၊ ဇာတ်ကား တုတ်လုပ် ဆွဲများမှာ အောက်သက်ကြေပြီး အထာသဘော နောက်ကျနေ

သူများ ဖြစ်သမို့ ကပ်လို့၊ ဖြတ်စား၊ ပါးပါးရိတ်၊ ခုတ်ထစ်  
သမားတွေ အဝင်ရ၊ အတိုးရခက်သည်။

ဗွီဒီယိုပေါ်ဦးစမှာ အကွက်သမားတွေ အတော်ကြီး အရည်  
လည်ပြီး အကွက်မိသွားကြသည်။

ဗွီဒီယိုပေါ်ဦးစခေတ်မှာ လုပ်ငန်းသဘော အထာမပေါက်။  
မကျွမ်းကျင်ဘဲ ငွေယားသမားတွေ၊ မင်းသား မင်းသမီး သရုပ်  
ဆောင် ပိုးထသူတွေ၊ ငါးစာကို မြင်ပြီး ငါးများချိတ်ကို မမြင်  
သူတွေ ပါလာသည်။ ကပ်လို့၊ ဖြတ်စား၊ ပါးပါးရိတ်၊ ခုတ်  
ထစ်သမားတွေ အဝင်ရ၊ အတိုးရ လွယ်ကူစွာဖြင့် ပွဲတော်ကြီး  
နှင့် တိုးသွားကြသည်။

ငွေမည်းမြင်ပြီး ငွေဖြူ ချောသွားသူတွေ မနည်း။

ပါးပါး အလှုံးခံရသူတွေ၊ မသိမသာ ရိတ်ရိတ်၊ ရိတ်ရိတ်  
အလှုံးခံရသူတွေ၊ အတိုးလိုက် အတစ်လိုက် အလှုံးခံရသူတွေ  
များသလား မမေးနှင့်။ ဗွီဒီယိုလောကကို စိတ်နာပြီး တီဗွီ  
မှန်သားပြင်ကိုပင် မျက်နှာလှူထားသူတွေ တစ်ပုံတစ်ပင် ရှိပါ  
လေ၏။

ရှုပ်ရှင်ကားကြီးတစ်ကား ရိုက်ကူးရန် ဇာတ်လမ်းကောင်းနှင့်  
ဇာတ်ညွှန်းကောင်း လိုအပ်သလို အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်၍ အနု  
ပညာ ဖန်တီးမှု၊ အတွေးအခေါ် အယူအဆ ထက်မြက်သော၊ ရိုက်  
ကွင်း ရိုက်ကွက် ဖန်တီးမှု တော်စွမ်းသော၊ မင်းသား မင်းသမီး  
အကိုင်ကျွမ်းသော ဒါရိုက်တာကောင်းကြီးများ လိုသည်။

ရိုက်ကွင်း ရိုက်ကွက် အမြင်ပသာဒ အလှအပ ဖန်တီးမှု  
ထက်မြက်သော ကင်မရာမင်းများ၊ တန်းမီ၊ အဆင့်မီ၊ ပေမီ၊  
ဒေါက်မီ သရုပ်ဆောင်များလည်း လိုသည်။

ဗွီဒီယို ဇာတ်ကားများတွင်မူ ပထမတန်း အဆင့်အတန်းဝင်  
ကားများမှလွဲ၍ ဒုတိယတန်း၊ တတိယတန်း ကားများ ရိုက်ကူး  
ရာတွင် အနုပညာ၊ ဖန်တီးမှု အတတ်ပညာထက် အပြစ် လုပ်နိုင်  
သူ၊ ဖြစ်ကတတ်ဆန်း သရုပ်ဆောင်သူများနှင့် စခန်းသွားနေ  
ကြဆဲ ရှိသေး၏။

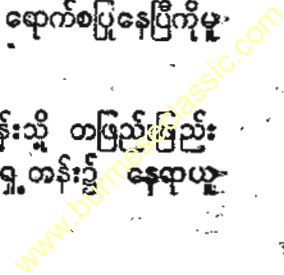
ဒါကြောင့်လည်း ဒါရိုက်တာတွေ၊ သရုပ်ဆောင်တွေ ပေါမူ  
ပေါ ဖြစ်လာသည်။

အခုတွေ့ ထွက်သလားမမေးနှင့်။ ကြည့်မနိုင်အောင် ထွက်  
ထားသည်။

ညော်သို့ပင် ရှိပါစေ...

မြန်မာ ဗွီဒီယိုကားများမှာ အစမ်းသပ်ခံ အဆင့်ကို ကျော်  
တန်၍ ပရိသတ် လက်ခံသော အဆင့်သို့ ရောက်စေပြုနေပြီကိုမူ  
မမြင်နိုင်ကြပေ။

ဖြစ်ကတတ်ဆန်း ကားတွေ နောက်တန်းသို့ တဖြည်းဖြည်း  
ရောက်၍ ကားကောင်း၊ ကားသန်များ ရှေ့တန်း၌ နေရာယူ  
နိုင်သော အနေအထားရှိလာ၏။



ထို့ကြောင့်လည်း ဗွီဒီယိုကို နှာခေါင်းရှုံ့ ! မျက်နှာလှဲခဲ့သော  
 အကယ်ဒမီ ဒါရိုက်တာများ၊ အကယ်ဒမီ မင်းသား၊ မင်းသမီး  
 များ ဗွီဒီယိုလောကနှင့် လက်တွဲ၍ အနုပညာစွမ်း ပြနေကြပေ  
 ပြီ။ ဗွီဒီယိုမင်းသား၊ မင်းသမီးများ ဖြစ်ကုန်ကြပြီ။  
 ဗွီဒီယိုကို အထင်မသေးရဲ။  
 လူရွှင်တော်ပင် အက်စ်အီး စီးလာနိုင်သည့် ဗွီဒီယို။



[ ၁ ]

ဤ ခုနစ်နှာခိုခန့်။  
 ညနေပိုင်းမှ တွင်သော ရန်ကုန်မြို့ဝန်ရှိ နာမည်ကြီး စားတော်  
 ဆက် ရှိရာ ခြံကြီး ထစ်ခြံထဲ၌ ရောင်စုံမီးပွင့်များ ပွင့်လက်နေ  
 သည်။ အလင်းရောင် မလွန်ကဲ။ အမှောင်ရိပ်လည်း မသင်းစေရ  
 ဆောင် မီး အလင်းအမှောင် ပေးထားပုံမှာ ညချမ်း၏ အေး၍  
 ခြင်း သဘာဝကို ထိန်းပေးထားသည်သို့နယ် ရှိပါချေ၏။  
 ဝါးကို အလှတန်ဆာဆင်၍ ခေတ်မီပုံစံဖြင့် နေ့လက်ထား  
 သော အဆောက်အအုံမှာ မခန့်ထည်သော်လည်း အမြင်ပသာအ  
 ထူး၏။



ခြံကြီးထဲ၌ နောက်ဆုံးပေါ် အရောင်မျိုးစုံ ကားများ အစီအရံ ရပ်ထားသည်။ သည်နေရာသို့ ကိုယ်ပိုင်ကားမရှိဘဲ မလာနိုင်သလို နောက်ဆုံးပေါ် မဟုတ်သော ကားဖြင့် လာသူလည်း အလွန် နည်းသည်။ အနည်းဆုံး ဆန်နို၊ ပတ်ဗလစ်ကာလောက် နှစ် လာမှ မျက်နှာအထားရ သက်သာသည်။

ကားအမည်၊ အမျိုးအစား မစွဲပျောက်စပြုနေသော ကားနှင့် လာလျှင် မျက်နှာငယ်ရသည်။

လုံးဝမရှိတော့ မဟုတ်။ တစ်စီးစ၊ နှစ်စီးစလောက်တော့ လာတတ်သည်။

ထောင်အောက်၊ ရာဂဏန်းလောက်နှင့်တော့ ထို စားတော်ဆက် ခြံနား မကပ်နိုင်။ ထောင်တောင်မှ တစ်အစနှင့် မရ။ နှစ်အစ ထောင်လောက်ပါမှ ပြစ်သည်။

အဲသည်လောက်ပါမှ ဆိုလို့ ဘားပွဲဝိုင်းတွေများ လွတ်နေမလား မအောက်မေ့နှင့်။

စားပွဲတိုင်းမှာ အပြည့်။ ကြိုတင် သွတ်ကင် လုပ်မထားရင် မသေချာဟု ပြောရလောက်အောင် ရွှေပုံလော့ ပရိုသတ်များဖြင့် စည်ကားနေခြေ ရှိ၏။

စားပွဲဝိုင်းပေါ်မှာ ပုလင်းတွေ၊ ဖန်ခွက်တွေ၊ သံဘူးတွေ၊ စားသောက်ဖွယ်ရာ ပန်းကန်တွေ ပြည့်လျှံ လျက် ရှိစမြဲ။

စားသောက်ဖွယ်ရာများမှာ မြို့လယ်ခေါင် လောင်းကစား ပွဲရုံတွေ၊ ဟိုတယ်တွေလောက် မကောင်းစေကာမူ ပြုစုညှော်မှု နှင့် နေရာထိုင်ခင်း အနေအထားက မြို့လယ်ခေါင်ထက် အများကြီး သာသည်။

လေကောင်း လေသန့်ရသည်။ အညော်နံ့ ကင်းသည်။ ဝတ်စား ဆင်ယင်မှုချို့တဲ့၍ ဘဝရပ်တည်မှုအတွက် တပင်တပန်း လှုပ်ရှား သွားလာနေသူများ၊ မမြင်အပ်ရာသော ရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ စသော အနိဋ္ဌာရုံ မြင်ကွင်းများကို မမြင်ရ။ ချွေးနံ့ သင်းနံ့ မသန့်ပြန့်မှုနှင့် မဆုံစည်းရ။

မွှေးရနံ့ သင်းထူ၍ ဝတ်စားဆင်ယင်မှု ခေတ်ဆန်လွန်းသော အမြင်ကြည်လင်စရာ၊ တပ်မက်ဖွယ်ရာ ပြည့်လျှမ်းနေသော သူလေးများ၏ ညှော်ဝတ်ပြုမှုက သူတို့အတွက် အစားအသောက် မကောင်းသည်ကို မေ့ သွားစေသည်။

လွန်ခဲ့သော ငါးနှစ်လောက်က ထိုသို့ရှိခဲ့သော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင် သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဝတ်ဆင်၍ ညှော်ဝတ်ကျောပုန်စွာ ပြုစုနိုင်သော အမျိုးသား စားပွဲထိုးများဖြင့် စခန်းသွားနေကြပါပြီ။ သို့တစေ အမျိုးသမီး စားပွဲထိုးများလောက်တော့...

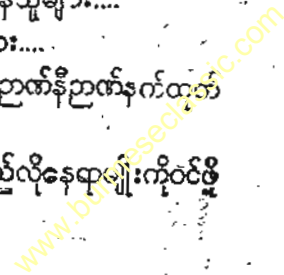
ညှော်ပိုင်းဖွင့်သော စားတော်ဆက်များသို့ လာရောက်သူများ မှာ နယ်မှ စီးပွားရေးသမားများ၊ အိတ်ဖောင်းလာသူများ ရန်ကုန်သို့ဆင်း၍ အပျော်အပါး အသွယ်သွယ်ဖြင့် ပါသမျှ ခင်၊ ချစ်၊ ရောက်လာသူများ...

တစ်ချို့ပု လုပ်ငန်းများဖြင့် ဝေယားရှိနေသူများ...

အကြံအဖန် ကုန်ချက်ကောင်း ရွာသူများ...

စားရင်းသောက်ရင်း အကြံအဖန်ကိစ္စ ဉာဏ်နီဉာဏ်နက်ထုတ် ရန် ချိန်းလာသူများ...

အဲသည်လို လူမျိုးတွေကလဲ့လို့ အဲသည်လိုနေရာမျိုးကိုဝင်ဖို့ စတိုထားဘိ။ အနားကပ်နိုင်ဖို့ပင် မလွယ်။





၀၆ ကျော်မြသန်း

စားတော်ဆက်အဝင် ညာဘက်ထောင့်ပိုင်း တစ်ပိုင်း၌ ထိုင်နေသူများမှာ လေးယောက်။ နှစ်ယောက်က လူ့သတ်ပိုင်း နှစ်ယောက်က လူငယ်ပိုင်း၊ လူငယ်ပိုင်း နှစ်ယောက်မှာ ရှိုးရှိုးပင် ဝတ်ဆင်ထားသော်လည်း လူငယ်ပိုင်းနှစ်ယောက်မှာမူ ဟော့ရှော့ဖော့ရင်းမိတ်တွေချည်း ဝတ်ဆင်ထားကြသည်။

စတိတ်ရှိုးများတွင် တီထွင်ဆန်းသစ်သော ဝတ်စား ဆင်ယင်မှုပြုကြသော စတီရီယိုအဆိုတော် အချို့ထက်ပင် သူတို့ နှစ်ယောက်၏ ဝတ်ဆင်မှုမှာ ထူးခြားဆန်းသစ် နေသည်။

မျက်မှန်၊ နာရီ၊ ဖိနပ်နှင့် အဝတ်အစားများ၏ တန်ဖိုးမှာ သောင်းအောက်မလျော့။ သောင်းအထက်သာ ရှိလိမ့်မည်။

သည်ကနေ သောင်းဂဏန်းဆိုတာက မရှိသူများအတွက် ရစ်သပ်အံ့ဩ ထူးထွေသော ပြောစရာ ငွေကြေးပမာဏဖြစ်သော်လည်း သူတို့လို လူငယ်များအတွက်တော့ သေးသေးကွေးကွေး ပိုင်နာလေးပါ။

သူတို့ဝိုင်းပွဲနေသော စားပွဲပေါ်၌ စားစရာသောက်စရာ အစုံအလင် မရောက်သေးပါ။ သောက်စရာ စားစရာမှာ စတီသဘောလောက်သာ ရှိနေသေးသည်ကိုကြည့်၍ လည်းကောင်း၊ သူတို့၏ မျက်လုံးများမှာ ဂနာမငြိမ်ဘဲ ဝင်ပေါက်ဘက်ဆီသို့ မကြာခဏ ရောက်နေသည်ကို ကြည့်၍ လည်းကောင်း၊ သူတို့ဝိုင်းမှာ လူမစုသေးကြောင်း အကဲဖြတ်နိုင်၏။

နောက်ထပ်ရောက်လာမည့် ဝိုင်းပွဲသမားဦးရေကို မခန့်မှန်းနိုင်လှသော်လည်း ရောက်ရှိနေသူများထက်ပို၍ အရေးပါသူ ရောက်လာမည်ကိုမူ တွက်ချက် ခန့်မှန်းနိုင်ရာ၏။

ရောက်ရှိနေသူ လေးယောက်အနက် နှစ်ယောက်ကမူဆိုး နှစ်ယောက်က သားကောင်။

သားကောင်နှောက်သို့ လိုက်ရသော မုဆိုးဟူသည် လက်နက် ပါစမြဲ။ လက်နက်မပါဘဲ သားကောင်နှောက်သို့ လိုက်လို့မရ။

အခု စားတော်ဆက် စားပွဲဝိုင်းသို့ ရောက်ရှိနေသော မုဆိုး နှစ်ဦးမှာမူ လက်နက်ဆို၍ အပီတစ်ချောင်းသော်မှ မပါ။

သူတို့ကား တစ်တောဝင် တစ်တောထွက် ထောင့်င်းရသော မုဆိုးများမဟုတ်။

မြို့ပေါ်မှာပင် သားကောင်ကို အလွယ်တကူ ရှာဖွေနိုင်သော မြို့မုဆိုးများ ဖြစ်၏။

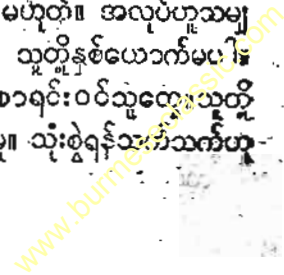
သူတို့လက်နက်မှာ ဟိတ်ဟန်မျှသာ။

သားကောင်ကို တစ်ချက်တည်းနှင့် ဆတ်ခနဲထိအောင် အာပေးကောင်းရသည်။ ဤသည်မှာ သူတို့၏လက်နက်။

အခုမိလာသော သားကောင် နှစ်ယောက်မှာ ရန်ကုန်က မဟုတ်။ တစ်ယောက်က မန္တလေး၊ တစ်ယောက်က မိုးကောင်း။

နှစ်ယောက်စလုံးမှာ ပညာ တစ်ပိုင်းတစ်ပြတ်။ ကိုယ်ညစ် အား ကိုယ်စွမ်းအားနှင့် တစ်ကျပ်တစ်ပြား မပြောနှင့်။ ဆယ်ပြားစေ တစ်စေတောင် ရှာဖွေသူများ မဟုတ်။ အလုပ်ဟူသမျှ ဂုဏ်ရှိစွာ ခံယူချက် မျက်နှာမူသူထဲမှာ သူတို့နှစ်ယောက်မပါ။

ဝတ်စားပျော်ပါး အဖြုန်းသမား စာရင်းဝင်သူတွေ့သူတို့က ငွေကို ရှာဖွေယူရသည်ဟု သဘောမမူ။ သုံးစွဲရန်သာဘက်ဟု သဘောမူကြသည်။



မိဘချမ်းသာသူ သားဆင်းရဲများမှာ ထိုအတိုင်းသာ။  
မန္တလေးရောက် မျိုးကောင်းသားနှင့် မိုးကောင်းနေ မိုး  
ကောင်းသား နှစ်ယောက်၏ မိဘများမှာ ကျောက်စိမ်းပွင့်ခဲသူ  
များ ဖြစ်၏။

အဖမ်းအဆီးနည်းသော အချိန်အခါကောင်း၊ ခေတ်ကောင်း  
ထို မိလိက်ကြသလို အကြီးအကျယ် ကျောက်စိမ်း ပွင့်ခဲသော  
ကြောင့် ခြေခြေမြစ်မြစ် မရှိသော အခြေအနေမှ ထည်ထည်  
ဝင်ဝင် အခြေအနေသို့ ရောက်ခဲ့သည်။

မီးခံသေတ္တာ၊ သံသေတ္တာနှင့် ဗိဇ္ဇိတ်မှာ ထား၍မချနိုင်သော  
ကြောင့် ငွေခတ္ကုများကို ဂုန်နီအိတ်နှင့် ထည့်ထားရသော ဟူ၍  
ပြောစမှတ်ပင်သော ငွေခတ္ကုပိုဆိုင်သူများ ဖြစ်လာကြ ဖာ။  
ဇော်ရဲမောင် မိဘများမှာ မန္တလေး၌ ဟည်းသေနသော တိုက်  
ကြီးဆောက်ပြီး အခြေချလိုက်ကြသည်။

မင်းကျော်ဦး၏ မိဘများမှာ မိုးကောင်းမှာပင် နေမြဲနေခဲ့ကြ  
သည်။

ဇော်ရဲမောင်၏ဖခင် ဦးဆိုင်ခံမှာ အမြင်ကျယ်သလောက်  
ခြေလှမ်းကျချင်သူ။

ကျောက်မြို့ဘော်ဟု တစ်စားရသော မန္တလေးတွင် အခြေ  
စိုက်ပြီး သူကျွမ်းကျင်သော အစိမ်းလုပ်ငန်းဖြင့် မပင်မပန်း စီး  
ပွားတက်ပြီးရင်းတက်သည့် အနေအထားသို့ ရောက်ခဲ့သည်။

မင်းကျော်ဦး၏အဖေ ဦးပန်းညွန့်မှာမူ ဒေသရပ်မြေ တွယ်  
တာမူကြောင့် မိုးကောင်းမှာပဲ အစိမ်းဆိုင် အဆောင်းအဝယ်  
အင်္ဂလိပ်နေခဲ့ရာ အထိုက်အလျောက် ဖြစ်ထွန်းနေသည်။

ဦးထိုက်ခံနှင့် ဦးပန်းညွန့်တို့မှာ တစ်မြေစီ နေကြသော်လည်း  
လုပ်ငန်းသဘော ဆက်သွယ်မှုမှာ တစ်သားတည်း ရှိနေသည့်  
အလျောက် ဇော်ရဲမောင်နှင့် မင်းကျော်ဦးတို့ နှစ်ယောက်မှာ  
လည်း တစ်တွဲတွဲ ရှိနေကြသည်။

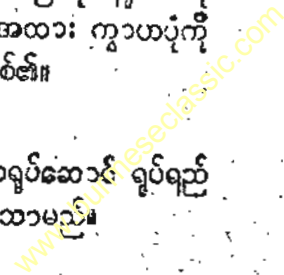
ဇော်ရဲမောင်မှာ မောင်နှမလေးယောက်အနက် တစ်ဦးတည်း  
သော သားယောက်ျားလေးဖြစ်သမို့ မိသားစု၏ တရားလွန်  
အလိုလိုက်ခြင်းကို ခံရသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် ရန်ကုန်သို့ ဆင်းလာသည်မှာ ဗိုဗိုယိုပေါ်  
ဦး ရှင်ရှင်နယ်ပယ်မှ အဓိက သရုပ်ဆောင်များ ဗိုဗိုယိုဘက်  
သို့ ခြေဦးမလှည့်သေးခင် လေးသောင်းလောက်နှင့် အခေအစစ်  
ခွေ ဖြစ်သလို ငွေထုတ်နိုင်သူ မင်းသားဖြစ်နိုင်သမို့ ပိုထပြီး  
ရန်ကုန်သို့ ဆင်းလာခြင်းဖြစ်၏။

တကယ်တော့ ဇော်ရဲမောင်မှာ အနုပညာဗီဇမရှိ။ အနုပညာ  
နှင့် ပြမ်းတီးမှုလည်းမရှိ။ စီးစီးနင်းနင်း ဝါသနာထုံမေ့မှုလည်း  
မရှိ။ လူငယ်ဘဝ ကျော်ကြားလိုမှု ဆန္ဒလွန်ကဲခြင်းနှင့် ကိုယ်  
တိုယ်ကို ထင်တစ်လုံးရှိခြင်းကြောင့် အနုပညာကို ငွေကြေးနှင့်  
ဆေးထွေးနိုင်လျှင် ဘာကြောင့် မင်းသားမဖြစ်နိုင်ရမှာလဲဟု  
ငွေကြေးနှင့် အနုပညာပါရမီ အကန့်အနေအထား ကွာဟပုံကို  
သဘောမပေါက်ဘဲ ထင်တလုံး ပိုးထနေသူဖြစ်၏။

ကြည့်ပါ။

ရုပ်ချည်က ရွက်ကြမ်းရေကျို၊ လူကြမ်းသရုပ်ဆောင် ရုပ်ရည်  
ထက် နည်းနည်းလောက်တော့ သာကောင်းသာမည်။



အရပ်အမောင်းက ပေမိ ဒေါက်မိရုံမျှသာ။ ကိုယ်ဟန်အချိုး အစားမှာ ထူးထူးထင်ထင်မရှိ။ သူလို ငါလို အနေအထားထက် မသာလွန်။ အသံကြည်လင်မှု အားနည်းသည်။ မဖြစ်နိုင်ဆုံးဟု ဆိုရမည်မှာ အနုပညာလောကနှင့် နည်းနည်းမှ ထိစပ်မှု မရှိခဲ့ခြင်းပင်။

ထူးထူးကဲကဲ ဝတ်စားဆင်ယင် ထုံးစံနိုင်သောကြောင့်သာ သူ၏ ရုပ်ရည်နှင့် ဟန်ပန်မှာ ကြည့်ပျော်ရွှေပျော် ရှိနေသည်။

သို့တိုင်အောင် ဒန်ဖလားကို ရွှေနှားကွပ်ထားသည်သို့နှယ် သေသေချာချာကြည့်လျှင် တစ်ကန့်စီ ပေါ်လွင်နေလိမ့်မည်ပါ။

ဇော်ရဲမောင်မှာရှိသော ထူးထူးခြားခြားဟု ဆိုရမည်သော အရည်အချင်းမှာ များများစားစား ဖော်ညွှန်းစရာမရှိ။ နှစ်မျိုးမျှသာ။

တစ်မျိုးက ကြားလိုက်ရသူ၏နားကို ရေရေလည်လည် ဒုက္ခပေးတတ်သော မန်ဒါလီအသံမျိုးဖြင့် သီချင်းဆိုတတ်ခြင်းနှင့် ဟိုမရောက် သည်မရောက် ဂစ်တာခေါက်တတ်ခြင်း။ နောက်တစ်မျိုးမှာ မော်တော်ဆိုင်ကယ်ကို မျက်စိနှောက်အောင် ကိုးရိုးကားရာ စီးတတ်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။

ထင်တစ်သုံးဆိုတာ လူတိုင်းမှာ ရှိစမြဲ၊ ဒါပေမယ့် တန်ရာတန်ရာဆိုသောစကား ရှိသည်ကို မဖော်ဆောင်။

ရေစပ်ကို ရေနက်ပိုင်းထင်၍ လူးလွန်မြူးပျော်လာသည့် ငါ့ကို စောင့်နေသော ဆည်ဝကဗျိုင်းသမားက သူတို့လို ပိုးသမားကို ဘယ်အလွတ်ပေးလိမ့်မှာပဲ။ မြင်မှ မြင်တတ်ပါပေ။

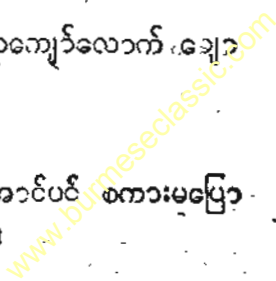
ဗွီဒီယို အစပိုင်းခေတ်။ နာမည်ကြီး ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာများက နယ်ပယ်သို့ ချေခြမလာသေးသောကြောင့် တစ်ခယောက်တစ်ပိုင်း ဒါရိုက်တာ ပေါက်စနလေးများ တစ်ကားလောက်ချိတ်ဖူးသော်လည်း သုံးမည့်သူ မရှိသောကြောင့် ရုပ်ရှင်နယ်ကို ကျောခိုင်းခဲ့ရသော အမည်ကျန် ဒါရိုက်တာများ တစ်ခေတ်တစ်စခန်း တလာကြသည်။ အလုပ်ဖြစ်လာကြသည်။

ဗွီဒီယိုအစပိုင်းမှာ သူတို့ခေတ်ဟု ဆိုရမည်။ ငွေသာရှိ၍ ပိုးထလာသူ မန္တလေး ဇော်ရဲမောင်နှင့် မိုးကောင်း မင်းကျော်ဦးတို့နှစ်ယောက်မှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သားကောင်ဖြစ်လိမ့်မည်ကို မသိဘဲ မုဆိုးကို ရှာခဲ့သည်။

နှစ်ရက်၊ သုံးရက်ပဲ ရှာပုံတော် ဖွင့်လိုက်ရသည်။ လွားလွား၊ လွားလွား ဖြစ်နေသော ဗွီဒီယို မုဆိုးအုပ်စုနှင့် ဆက်မိသွားသည်။

အဲသည်လို ဆက်မိရုံအတွက် ငွေငါးရာကျော်လောက် ချောသွားသည်။

တွေ့ကြပြီ။ ဒါရိုက်တာဆိုသူနှင့် နာရီဝက်ပြည့်အောင်ပင် စကားမပြောလိုက်ရ။ မိတ်ဆက်ရုံပဲ ဆက်လိုက်ရသည်။





၂၂ ကျော်မြသန်း

ဒါရိုက်တာကြီးက အလုပ်သိင်များနေလို့ နောက်မှ တွေ့ကြ  
သေးတာပေါ့ပြင် အထာကိုင် အထာပေးသွားသည်။

ပြောစရာရှိသည်များကို သူ၏ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များနှင့် ပြော  
ဆိုရန် လွှဲထားခဲ့သည်။ ဟုတ်တာ မဟုတ်တာထား၊ သားကောင်  
နှစ်ယောက်ကတော့ မုဆိုးကြီးကို အထင်ကြီးသွားပါပြီ။

လက်သင် မုဆိုးကလေးများနှင့် ပြောစရာ ဆိုစရာရှိသည်  
များကို ဆက်ပြောရသည်။

ဘယ်မှာပြောမလဲ။ လမ်းဘေးက ခွေးခြေ လက်ဖက်ရည်  
ဆိုင်မှာလား၊ လှေကားအောက် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာလား၊  
တိုက်ခန်းကြီးထဲမှာ ဖွင့်ထားသည့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာလား။  
အဲသည်နေရာတွေမှာ တစ်ခုမှမဖြစ်။ အဲသည်လို နေရာမျိုးမှာ  
သူတို့ ဒါရိုက်တာကြီးက မထိုင်။

ဒါရိုက်တာကြီးကို ထားဘိဦး၊ ဒါရိုက်တာကြီး၏ လုပ်ဖော်-  
လက်တွဲဖော်များသည်ပင် အဲသည်နေရာမျိုးမှာ မထိုင်။ သူတို့  
နှစ်ယောက်ကို သမ္မတဟိုတယ်သို့ မ၊ သွားကြသည်။

နေ့လယ်ခင်းမို့ အပြင်းမချ။ ဘီယာသောက်ရင်း သူတို့  
အရာကြီးအကြောင်းကို ရှုန်းရှုန်းဝေအောင် ပြောပြသည်။  
ဘယ်လောက်ထော်ကြောင်း၊ အလုပ်လုပ်သည့်နေရာတွင် တိကျ  
ကြောင်း နာမည်ကြီး အထယ်ခမီ ဒါရိုက်တာ (နာမည်ပါ  
ပြောပြသည်)ကြီး၏ လက်ရုံးတပည့် ဖြစ်သည့်အကြောင်း၊ အနု  
ပညာ မာနကြီးကြောင်း စသည် စသည်များကို မန္တလေးသား

နှင့် မိုးကောင်းသားနှစ်ယောက် ငေး၍ နားထောင်ရလောက်  
အောင် အာစွမ်းပြသွားကြသည်။

လိမ်ညော်သမားများသည် နှပ်ကြောင်းပေး အလွန်တော်ကြ၏။  
ချိုးမည့်သူ မျက်စိပိတ် ချိုးလို့ရအောင် နှပ်ကြောင်းပေးတတ်  
သည်။

သူတို့က သားကောင်နှင့် စကားပြောကြည့်ရုံပြင် သား  
ကောင်သည် ကျားလား၊ ဂျီလား၊ ယုန်သူငယ်လားဆိုသည်ကို  
ခွဲခြားသိနိုင်ကြသည်။

ကျားဖြစ်နေလျှင် မှန်မည်။ ယုန်သူငယ်ဆိုလျှင် ကွန်ရက်ဖြစ်  
ဖြစ်၍ အမိအုပ်မည်။

ထိုသို့သော အထာများကို သူတို့က ကျွမ်းမူကျွမ်း။ သူတို့  
အတွက်တော့ ငှက်ပျောသီး အခွံနှာသလို လွယ်ကူသည်။

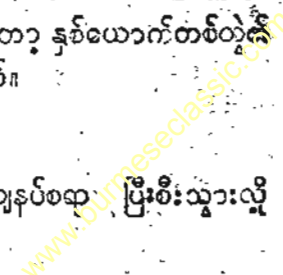
ရုပ်ရှင်ပိုးထလာသူကို ကျုံးသွင်းရသည်မှာ အလွယ်ဆုံး။

ဘမ္မာဟိုတယ်က ထွက်လာတော့ တူတူညီညီ ရယ်ရယ်ပြုံး  
ပြုံး ဘီယာသောက်နေစဉ်ကပင် လက်ဝဲရုံးရိုက်လက်ဆွဲပြီးကြပြီ။

သူတို့လေးယောက် ကျောခိုင်းကြတော့ နှစ်ယောက်တစ်ထွဲ  
နှုတ်ခမ်းလွှာပေါ်မှာ အပြုံးဝေသိလျက်။

အပြုံးချင်းတော့မတူ။

သားကောင်က လာရင်းကိစ္စ ကျေနပ်စရာ ပြုံးစီးသွားလို့  
ခိတ်ကူးယဉ် ပြုံးလိုက်သည့်အပြုံး။



၅၆ ကျော်မြသန်း

ဒါလေးတွေက အရေးမကြီးလို့ ထင်ရပေမယ့် တစ်ဖက်သား အထင်ကြီးစေရန် ကိုယ်ကိုယ်ကို မသုတေသနလုပ်ရန်မလိုပါ။ ဒါလေးများနှင့်ပင် မိမိအား အထင်ကြီးလာလိမ့်မည်။ လူပေါ် လူတော်လုပ်နည်းဟုလည်း ဆိုနိုင်သည်။

ဒါရိုက်တာကြီးက သည်နည်းကို အသုံးပြုပြီး ပိုးသမားနှစ် ယောက်ကို ထိန်းထားလိုက်သည်။

သည်နေရာမှာ စကားပြောရမည့်အလုပ်က သူ့ အလုပ်မဟုတ်။ သူတို့ ရဲသုံးဖော်ထဲမှ ရဲနှစ်ဖော်၏အလုပ်။ သူက ဆရာကြီးနေရာ မှာ ငြိမ်ငြိမ်လေး အသာပေးနေရုံသာ။

ရဲနှစ်ဖော်က စကားလမ်းကြောင်း တစ်ကြောင်းပြီး တစ် ကြောင်း ထွင်ပေးနေသည်။ သူက လိုအပ်သော နေရာလောက် သာ ထောက်ပြောလေး ဝင်ပြောပြီး အနီနှင့်အဖြူ (အရက်နှင့် ဓီးကရက်) ကို မျှမျှတတရှိအောင် အလဲအလှယ်လုပ်ပေးနေသည်။

သူပြောရမည့် အကြောင်းအရာ အလှည့်ဝင်လာတော့မှ ပညာခန်းပြ စကားဝင်ပြောခဲ့သည်။

‘မောင်ရင်တို့ကို တွေ့တော့ချင်းပဲ ခပ်ပါတယ်၊ မောင်ရင်တို့လို လူငယ်တွေ ဗွီဒီယိုလောကကို စိတ်ဝင်စားတာလဲ ဆန်းတာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ဒီနေ့ လူငယ်အများစုလက်ခံတဲ့ စတီရီယိုလောကကို မောင်ရင်တို့လို လူငယ်တွေပဲ လွမ်းမိုးနေတာ မဟုတ်လား၊ ဗွီဒီယို လောကဟာလဲ တစ်နေ့ ဒီလိုဖြစ်လာရမှာပေါ့၊ မျက်နှာသစ်လူငယ် တွေအတွက် မျက်နှာဟောင်းလူကြီးတွေ နေရာဖယ်ပေးရမှာ

သဘာဝပဲလေ၊ တစ်ခုတော့ရှိတာပေါ့၊ ကိုယ်တို့လောကကို အရမ်းတိုးဝင်ဖို့တော့ မကြိုးစားနဲ့၊ ရှုပ်ထွေးတယ်၊ ကျားတွေများ တယ်၊ အဲဒီလိုကျားတွေနဲ့ တွေ့သွားမှာစိုးလို့ သတိပေးရတာပဲ၊ ဟိုနေ့က အချိန်ရေလို့ မပြောလိုက်ရဘူး၊ ဖြစ်ရမယ်ဆိုတဲ့ ကတိ တွေ ဖောဖောသီသီပေးပြီး ပါသမျှ နှာချမယ်ဆိုတဲ့ ရေစိမ့်ခံ အုပ်စုနဲ့ တွေ့သွားရင် မသက်သာဘူး၊ အဲ...တစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ မောင်ရင်တို့ဖြစ်ချင်တာ ဖြစ်ရစေမယ်လို့ လွယ်လွယ်ကတိပေး တတ်တဲ့လူမျိုးစားထဲမှာ ကိုယ်မပါဘူးဆိုတာကို ရှင်းရှင်းသဘော ပေါက်ပြီး ကိုယ်နဲ့ဆက်ဆံတဲ့အခါ အဲဒီအခြေခံမူနဲ့ ဆက်ဆံဖို့ တော့လိုမယ်’

‘အဲသည်လိုအပြောမျိုးနဲ့ ပိုးသမားနှစ်ယောက်ကို ဖမ်းစား လိုက်၏။ ပစ်လိုက်သော ပစ်ချက်မှာ တစ်ချက်ဆို တစ်ချက်ဆို ရ လောက်အောင် ထိထိမိမိကြီး အထိမှန်သွားသည်။

ပိုးသမားနှစ်ယောက်မှာ တွေ့စကထက်ပင် ပို၍ ယိုကျိုး ဝပ်ဆင်းသွားသည်။ သူတို့၏ ဟန်ပန်အမူအရာက ပစ်မှတ်ကို တည့်တည့်ကြီး ထိသွားကြောင်း ပြသနေပြီဖြစ်သည့်အလျောက် ဒါရိုက်တာကြီးက ထိုနေရာမှာပင် အပြောရပ်၍ အသောက်ဘက် သို့ လှည့်လိုက်သည်။

အပြောရပ်၍ အသောက်ဘက်သို့ လှည့်လိုက်သော ဆရာကြီး ၏ ဘယ်ဘက်လက်မှာ အနီ၊ ညာဘက်လက်မှာ အဖြူ။ လိမ်ဆင်ထိုင်း သဘောမှာ ဤဆိုပင် ရှိပါလေ၏။

ဒါလေးတွေက အရေးကြီးလို့ ထင်ရပေမယ့် တစ်ဖက်သား အထင်ကြီးစေရန် ကိုယ်ကိုယ်ကို မသူတော်လုပ်ရန်မလိုပါ။ ဒါလေးများနှင့်ပင် မိမိအား အထင်ကြီးလာလိမ့်မည်။ လူပေါ် လူဇော်လုပ်နည်းဟုလည်း ဆိုနိုင်သည်။

ဒါရိုက်တာကြီးက သည်နည်းကို အသုံးပြုပြီး ပိုးသမားနှစ်ယောက်ကို ထိန်းသားလိုက်သည်။

သည်နေရာမှာ စကားပြောရမည့်အလုပ်က သူ့ အလုပ်မဟုတ်ဘဲ သူတို့ ရသုံးဖော်ထဲမှ ရဲနှစ်ဒေအိအလုပ်။ သူက ဆရာကြီးနေရာမှာ ငြိမ်ငြိမ်လေး အသားပေးနေရုံသာ။

ရဲနှစ်ဖော်က စကားလမ်းကြောင်း တစ်ကြောင်းပြီး တစ်ကြောင်း ထွင်ပေးနေသည်။ သူက လိုအပ်သော နေရာဒေသကို သာ ထောက်ပြောလေး ဝင်ပြောပြီး အနီနှင့်အဖြူ (အရက်နှင့် စီးကရက်) ကို မျှမျှတတရှိအောင် အလဲအလှယ်လုပ်ပေးနေသည်။

သူ့ပြောရမည့် အကြောင်းအရာ အလှည့်ဝင်လာတော့မှ ပညာခန်းပြ စကားဝင်ပြောခဲ့သည်။

‘မောင်ရင်တို့ကို တွေ့တွေ့ချင်းပဲ ခင်ပါတယ်။ မောင်ရင်တို့လို လူငယ်တွေ ဗွီဒီယိုလောကကို စိတ်ဝင်စားတာလဲ ဆန်းတာမှ မဟုတ်ဘဲ။ ဒီနေ့ လူငယ်အများစုလက်ခံတဲ့ စတီရီယိုလောကကို မောင်ရင်တို့လို လူငယ်တွေပဲ လွမ်းမိုးနေတာ မဟုတ်လား။ ဗွီဒီယိုလောကဟာလဲ တစ်နေ့ ဒီလိုဖြစ်လာရမှာပေါ့။ မျက်နှာသစ်လူငယ်တွေအတွက် မျက်နှာဟောင်းလူကြီးတွေ နေရာဖယ်ပေးရမှာ’

သဘာဝပဲလေ။ တစ်ခုဘော့ရှိတာပေါ့။ ကိုယ်တို့လောကကို အရမ်းတိုးဝင်ဖို့တော့ မကြိုးစားနဲ့။ ရှုပ်ထွေးတယ်။ ကျားတွေများတယ်။ အဲဒီလိုကျားတွေနဲ့ တွေ့သွားမှာစိုးလို့ သတိပေးရတာပဲ။ ဟိုနေ့က အချိန်မရလို့ မပြောလိုက်ဘူး။ ဖြစ်ရမယ်ဆိုတဲ့ ကတိတွေ ဖောဖောသီသီပေးပြီး ပါသမျှ နှာချမယ်ဆိုတဲ့ ရေစိမ့်ခံ အုပ်စုနဲ့ တွေ့သွားရင် မသက်သာဘူး။ အဲ...တစ်ခုတော့ရှိတယ်။ မောင်ရင်တို့ဖြစ်ချင်တာ ဖြစ်ရစေမယ်လို့ လွယ်လွယ်ကတိပေးတတ်တဲ့လူမျိုးစားထဲမှာ ကိုယ်မပါဘူးဆိုတာကို ရှင်းရှင်းသဘောပေါက်ပြီး ကိုယ်နဲ့ဆက်ဆံတဲ့အခါ အဲဒီအခြေခံမူနဲ့ ဆက်ဆံဖို့တော့လိုမယ်’

အဲသည်လိုအပြောမျိုးနဲ့ ပိုးသမားနှစ်ယောက်ကို ဖမ်းစားလိုက်၏။ ပစ်လိုက်သော ပစ်ချက်မှာ တစ်ချက်ဆို တစ်ချက်ဆို လောက်အောင် ထိထိမိမိကြီး အထိမှန်သွားသည်။

ပိုးသမားနှစ်ယောက်မှာ တွေ့စကထက်ပင် ပို၍ ယိုကျိုးဝပ်ဆင်းသွားသည်။ သူတို့၏ ဟန်ပန်အမူအရာက ပစ်မှတ်တို့ တည့်တည့်ကြီး ထိသွားကြောင်း ပြသနေပြီဖြစ်သည့်အလျောက် ဒါရိုက်တာကြီးက ထိုနေရာမှာပင် အပြောရပ်၍ အသောက်ဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။

အပြောရပ်၍ အသောက်ဘက်သို့ လှည့်လိုက်သော အရာကြီး၏ ဘယ်ဘက်လက်မှာ အနီ၊ ညာဘက်လက်မှာ အဖြူ။ လိမ်ဆင်တို့၏ သဘောမှာ ဤအိုပင် ရှိပါလေ၏။



၅၀ ကျော်မြသန်း

သူတို့နှစ်ယောက်မှာ ဆန့်တင်ငင် ဖြစ်နေရှာသည်။ ရှေ့ဆက်မည့်ကောားကို ငံ့ငံ့လင်လင် ရှိနေကြောင်း၊ သူတို့နှစ်ယောက်၏ မျက်နှာမှာ ပေါ်လွင်လျက် ရှိနေသော်လည်း ဒါရိုက်တာကြီးက သူတို့မျှော်လင့်နေသော စကားကို မဆက်ဘဲ စကားလမ်းကြောင်း ပြောင်းပေးလိုက်၏။

သူတို့နှစ်ယောက်မှာ ဆန့်တင်ငံ့ ဖြစ်သွားတော့၏။

သူတို့၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အကြောင်းများကို ဟိုတစ်စ၊ သည်တစ်စမေးပြီး နာရီတကြည့်ကြည့်လုပ်နေသည်။ခုပဲ ထတော့ မလို ဟန်ပြနေသောကြောင့် သူတို့နှစ်ယောက်မှာ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ကြည့်လိုက်မိကြသည်။

ဒါရိုက်တာကြီး ရုတ်တရက် ထသွားသည့်ထိုင်....

‘နေပါဦး၊ ကျွန်တော်တို့ကိစ္စ....’

လို့ ဘယ်ပြောရမှာပ။

ဒါရိုက်တာကြီး၏ ညှို့မိုင်းမိသွားပြီ ဖြစ်သောကြောင့်။

‘ဪ...နေဦး...နေဦး၊ မောင်ရင်တို့ကို အရေးကြီးတာ မေးရဦးမယ်၊ မောင်ရင်တို့ ရန်ကုန်လာကြတာကို မောင်ရင်တို့ မိဘတွေရော သိကြရဲ့လား’

‘သိပါတယ် ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ မိဘတွေဆီမှာ ခွင့်တောင်းပြီးမှ လာကြတာပါ’

‘လာရင်းအကြောင်းကိုရော ပြောခဲ့ကြရဲ့လား’

‘အသေးစိတ်တော့ မပြောရသေးပါဘူး၊ အမေ့ကိုတော့ အသိပေးသဘော ပြောခဲ့ပါတယ်၊ ဒီမှာ သေချာပြီးမှ ပြောရမှာပါ’

‘လူကြီးတွေ မသိဘဲ ကိုယ့်သဘောနဲ့ကိုယ် လုပ်တာတော့ ကိုယ်လက်မခံဘူးနော်၊ အရှုပ်အထွေးဆိုတာ စောစောက ရှင်းထားမှ တခြားလူတွေကတော့ ဒီလိုအမေးမျိုး ဘယ်တော့မှ မမေးဘူး၊ ဒါလောက်ဆို ကိုယ် ဘယ်လိုလုလဲဆိုတာ မောင်ရင်တို့ သိလောက်ရောပေါ့’

‘ဟုတ်ကဲ့...သိပါတယ်၊ ဆရာကြီးကိုလဲ လေးစားပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ကိုလဲ တပည့်အရင်းအချာလို သဘောထားပါ ခင်ဗျာ’

ချည်ပြီး တုပ်ပြီး ဖြစ်သွားပြီ၊ ရိုက်ချင်သလို ရိုက်ပေတော့။ မထိတထိလေးပဲ ရိုက်မလား၊ ခပ်ဆတ်ဆတ်ကလေးပဲ ရိုက်မလား၊ အရိုးထုတ်သင်အောင်ပဲ ရိုက်မလား၊ ရိုက်ပေတော့၊ အရိုက်ခံမည့်သူက ကျေကျေနပ်နပ် အရိုက်ခံဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေပါပြီ။

ဒါရိုက်တာကြီးကို လုံးဝဥသံ့ ယုံကြည်သွားပါပြီ။

‘ကဲ...ကိုယ်သွားဖို့ကိစ္စရှိသေးတယ်၊ ဒီနေ့အားဖြီးဆိုပြီး မောင်ရင်တို့ကို ချိန်းလိုက်တာ၊ ညနေကမှ အကူအညီသာတောင်းလို့ မတတ်သာတာနဲ့ ခေါင်းညိတ်လိုက်ရတယ်၊ သုံးလေးကွက် ပြန်ရိုက်ဖို့ ကူညီပါဦးဆိုလို့ ကူညီဖို့ သွားရဦးမယ်၊ မောင်ရင်တို့ကို အားနာတယ်ကွာ၊ ကိုယ်တို့ ထပ်တွေ့ကြမယ်လေ’

‘ကျွန်တော်တို့အတွက် ကိစ္စမရှိပါဘူးဆရာကြီး၊ ကျွန်တော်တို့ အချိန်ရပါ့ကယ်’

‘ဒါဖြင့် ဒီလိုလုပ်၊ ဒီနေ့ နှုနစ်ရက်ဆိုတော့ ဆယ်ရက်နေ့ထပ်တွေ့ကြတာပေါ့၊ ဘယ်မှာတွေ့မယ် ဆိုတာ အောင်ခိုင်တို့ကိုသာ ပြောလိုက်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော်ဘို့ ဒီမှာပဲ တွေ့ဖို့ စီစဉ်လိုက်ပါ့မယ် ခင်ဗျာ’

လက်ဝါးလေး ကာပြပြီး....

‘မလုပ်နဲ့၊ ဒီမှာဆို မောင်ရင်တို့ အကုန်အကျ သိပ်များမယ်၊ မြို့ထဲ တစ်နေရာရာပဲ တွေ့ကြတာပေါ့၊ အောင်ခိုင် စီစဉ်ပါလိမ့်မယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီး၊ ပြောသမျှကို ဟုတ်ကဲ့...ဟုတ်ကဲ့ဖြင့် ခေါင်းညိတ်နေရပြီ။’

လုပ်ပုံလုပ်နည်းက သင်းသင်းလေး။ ပါးပါးလှုပ်လှုပ် မထိတထိလေး ရိုက်ပေးလိုက်၏။ ပိုင်ကွက်နှင်းမိပြီး ကိုယ့်ဘည်းဝိုင်းထဲ ရောက်နေပြီဖြစ်သော သားကောင်ကို တစ်ချက်တည်း အသေ ရိုက်သတ်ရန်မလို။ နို့ရွှင်စ နွားလို သဘောယူရမည်။ လိုသည့် အချိန် ညှစ်ထုတ်ရုံသာ။

‘ဪ...ကိုယ်မေ့နေတယ်၊ မောင်ရင်တို့ကို သတ်ပေးထား၊ ရှဦးမယ်၊ ကိုယ်တို့နဲ့ ဆက်သွယ်မိတဲ့အကြောင်း အလုပ်မဖြစ်ခင် နှုတ်လို့ အရေးကြီးတယ်နော်၊ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ကိုယ်တို့လော

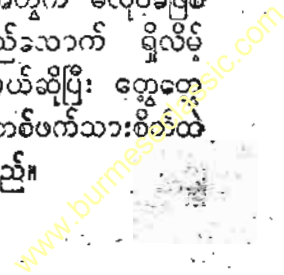
ကမှာ ဖြတ်စား၊ ခုတ်စားသမားတွေများတယ်၊ ဘယ်သူနဲ့ တွေ့ခဲ့ပါကယ်ဆိုရင် အဲဒီလူအကြောင်း အပုပ်ချပြီး သူတို့ဘက်ကို ဆွဲထုတ်တတ်တယ်၊ ကိုယ်ပြောတာက မောင်ရင်တို့ကို ဘယ်သူနဲ့မတွေ့ပါနဲ့လို့ ပြောတာ မဟုတ်ဘူးနော်၊ ကိုယ်တို့နဲ့တွေ့တဲ့အကြောင်း မပြောဖို့သာ ပြောတာ၊ ကိုယ်ပြောတာ သဘောပေါက်တယ်နော်’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ ဆရာကြီးကလွဲပြီး ဘယ်သူနဲ့မှ မဆက်သွယ်ပါဘူး’

ဒါက ဘေးဆီးရန်ကာကိစ္စ၊ အရေးကြီးသည်ကို အရေးမကြီးသည့်ပုံစံလုပ်၍ ပြောလိုက်သည်။ မရှင်းမရှင်း ရှိခဲ့သော ကိုယ့် အကြောင်းကို သူတို့နားသို့ ရောက်သည့်တိုင်အောင် အကြောင်း မဟုတ်ခဲ့တော့။ သူတို့လည်း ရုတ်တရက် နားဝေတိမ်တောင် ဖြစ်တော့မည် မဟုတ်။ ဪ...ဒါကြောင့်ကိုးလို့ မှတ်သုသွားလိမ့်မည်မှာ သေချာသည်။

လုပ်ပုံကတော့ ‘သင်းမှသင်းပဲ’ ဆိုတာ ဒါမျိုးပေါ့။

ငွေတယ်လောက် တတ်နိုင်သလို။ အဲဒီငွေကို တစ်ခါတည်း ထုတ်နိုင်မလား။ ကဲ-ဒါဖြင့် ခု လုပ်ငန်းအဖို့အတွက် မလုပ်မဖြစ်အာတော့။ သည်လိုရှိတယ်၊ ကုန်ကျစရိတ် သည်သောက် ရှိလိမ့်မယ်၊ ကြိုတင်ငွေ သင်္ဘောသက်ပေးထားရမယ်ဆိုပြီး တွေ့တော့မှ ဆောက်နဲ့ထွင်း ဆိုသလိုမျိုးကျတော့ တစ်ဖက်သားစိတ်ထဲမှာ ဒေဝဇာဝါ စနိုးစနောင့် ဖြစ်သွားတတ်သည်။



တုန့်သွားတတ်သည်။ ရှေ့တိုးရမည်ကို ဝန်လေးတတ်သည်။ အလုပ်မစခင် လန့်သွားတတ်သည်။ ဒါက အတုံးလိုက် အတစ်လိုက် လိုးသည့်နည်း။

ခုဟာက ပါးပါးလှီးမည့်နည်းကို သုံးမည့် ခြေလှမ်းအစ။ ယဉ်ယဉ်လေး လှမ်းလိုက်ခြင်းပါ။

ပထမ စားပွဲခသောက်ပွဲကို တစ်ပွဲတည်းနှင့် အပြီး မသတ်ဘဲ ဆက်ရန်ရှိသေးသည်ကို ပညာသားပါပါဖြင့် ပညာပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

ဒါရိုက်တာကြီး၏ တပည့်နှစ်ယောက်က ပုသင်း အရည်ကျန်နှင့် ပန်းကန်ပြားထဲမှ အဖတ်ကျန်များကို ပါလာသော ပလတ်စတစ်အိတ်များဖြင့် ထုပ်သိမ်းပြီး ရှင်းလင်းလိုက်ကြသည်။

စားသောက်ဖွယ်ရာများကို သိမ်းဆည်းရင်း ပြောလိုက်သည်က....

‘အလကားထားခဲ့မယ့်အစား မရှိတဲ့လူတွေကို ပေးရကျေးဇူးတာပေါ့’တဲ့။

ဒါ သူတို့လုပ်နေကျ ကျွမ်းကျင်ပြီးသားအလုပ်။

တကယ်ကတော့ စားတော်ဆက်ထဲမှာ ဟန်စား စားနေရသူ ဒါရိုက်တာကြီး အတွက်ပါ။

စားရင်းရှင်းလိုက်တော့ ငါ့တစ်ထောင်ကျော်။

ဇော်ရဲမောင်တို့ ငှားလာသော ဖယ်မှလီယာပရိုက်ဗိတ် တိုင်စီနှင့် ပြန်လာကြသည်။ ဒါရိုက်တာကြီးက သူ၏အိမ်ကို မှပို့ခိုင်း။ မြို့ထဲမှာပင် တပည့်နှစ်ယောက်နှင့် အတူ ဆင်းနေလိုက်သည်။

ဇော်ရဲမောင်တို့နှစ်ယောက် တည်းခိုရာ အင်းလျားမြိုင်တိုက်သို့ ပြန်ရောက်ကြပြီးနောက် ယနေ့ တွေ့ဆုံပွဲ ဖြစ်စဉ် အခြေအနေတို့ ပြန်၍ ပြောဆိုဖြစ်ကြသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် ဆွေးနွေးမှုအဆုံး ထွက်လာသောအဖြေမှာ ဒါရိုက်တာကြီးကို စိတ်ချယုံကြည်ရသူအဖြစ် လက်ခံ၍ လက်တွဲရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြ၏။

မုဆိုးကကျား၊ သားလောင်က ယုန်သူငယ်။ ကွန်ပျူတာနှင့် အဖြေ ထုတ်စရာမလို။ အဖြေ ပေါက်ပြီးဆား။

ယုန်သူငယ်တို့ အရိုးကျန်ရင် ကံကောင်းသည်ဟု ဆိုရမှည့်မှ တစ်ပါး အခြားမရှိပါလေပြီ။





ထို ရုပ်သေ ရုပ်ပုံကို လှုပ်ရှားသော ရုပ်ပုံဖြစ်အောင် ထိထင် ခဲ့ကြပြန်ရာ အ ရုပ် များ လှုပ် ရှား လာ သည် ကို မြင်ရပြီး အရုပ်တွေ အရှင်ဖြစ်လာသောကြောင့် 'ရုပ်ရှင်' ဟု ပြောင်းလဲ ခေါ်ခဲ့ကြပြန်၏။

ထို ရုပ်ရှင်စကားလုံးကို 'ဘိုင်အိုစကုတ်' ဟု တစ်မျိုးခေါ် ပြန်သေး၏။ ဘိုင်အိုစကုတ် ဟူသော စကားမှာ မြန်မာမှုပြု သော စကား မဟုတ်ဘဲ ပင်ရင်း အင်္ဂလိပ်စကားကို တိုက်ရိုက် အသံထွက်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲခြင်းပင်ဖြစ်၏။

အထက် အညာရပ်မြေဒေသတွင်မူ ဓာတ်ရှစ်ဟု တစ်မျိုး အခေါ်အဝေါ် ပြုကြပြန်၏။ လောကဓာတ်ပညာ နည်းဖြင့် အရုပ်တွေ ရှင်သန်လှုပ်ရှားလာသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ဓာတ် ရှင်ဟု ခေါ်လေသလားမသိ။

ဘိုင်စကုတ်၊ ဓာတ်ရှင်၊ ရုပ်ရှင်ဟူ၍ မည်သို့ပင် ခေါ်ခေါ် ထမ္မာပေါ်၌ အကြီးမားဆုံး စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြီး တစ်ခု အဖြစ် ရပ်တည်လျက် ကမ္ဘာ့လူသားများ အပေါ်တွင် အလွယ် ထက် ဩဇာလွှမ်းမိုးမှု ခိုင်မြဲနေ၏။

ကမ္ဘာကြီး ထစ်ခုလုံးမှာ ဘာတွေပဲ ပြောင်းလဲနေပါစေ၊ သက်လိပ်ပြိုကွဲနေပါစေ၊ မပြောင်းလဲ မပြိုကွဲသည်မှာ ရုပ်ရှင် ဖြစ်၏။ ဆက်လက်ရှင်သန်လျက် တိုးတက်တီထွင်မှုများသာ တစ် နည်းပြီး တစ်မျိုး ပေါ်လာနေသည်မှာလည်း ရုပ်ရှင်ပင် ဖြစ်၏။

ပိတ်ဘားရပ်ရင်ကနေ မှန်သားရပ်ခရီး။

[ ၂ ]

'ရုပ်ရှင်' ဟူသော ဝေါဟာရ ဘယ်သို့ ဖြစ်ပေါ်လာပုံကို အတိအကျ မသိရသော်လည်း မူလဝေါဟာရ မဟုတ်သော နောက်တိုးဝေါဟာရ ဖြစ်ဖွယ် ရှိမည်မှာမူ သေချာသည်။ 'ရုပ်သေ' မှ ပြောင်းလဲလာသော ဝေါဟာရဖြစ်၏။

မြန်မာစကား အသုံးအနှုန်းတွင် ဓာတ်ပုံ ပေါ်ဦးစ ခေတ် ကတည်းက ဓာတ်ပုံဟု ခေါ်ခဲ့ရာမှ ထို ဓာတ်ပုံစကားလုံးကိုပင် 'ရုပ်ပုံ' ဟူ၍ တစ်မျိုးခေါ်ခဲ့ကြပြန်၏။ အရုပ် ထင်နေသည်ကို ရုပ်ပုံဟု ခေါ်သည်မှာ ပို၍လေးနက် အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်သည် ဟု ဆိုရပါမည်။

၃၆ ကျော်မြသန်း

အဖြူအမည်းကနေ နောင်စုံ။  
မှန်သားကလည်း ထိုနည်းလည်းကောင်း၊ အဖြူအမည်းနှင့်  
နောင်စုံ။

အသေးအကြီး အရွယ်မျိုးစုံ၊ အိတ်ဆောင်အရွယ် တိဗ္ဗက  
နေ ခုနှစ်ဆယ်နှစ်လက်မ၊ ထိုထက်ကြီးသော အရွယ်များပင်  
တီထွင်နေကြပါလေပြီ။

နောက်ပိုင်းတွင်....

ရုပ်ရှင်ပီတိကားကြီး ကျယ်လာသလို တီဗွီ မှန်သားလည်း  
ပို၍ ပို၍ ကျယ်လာသည်။

တီဗွီနှင့် မရှေးမနှောင်းပေါ်လာသည်မှာ ဗွီဒီယို။

သူတို့ဆီမှာ တီဗွီ၊ ဗွီဒီယိုပေါ်နေသည်မှာ ကြားပြီ။ တီဗွီပေါ်  
ကတည်းက ရှိရင်းစွဲ ရှင်ရှင်ကုမ္ပဏီကြီးတွေ၊ ဇာတ်ကား ဆုတ်  
လုပ်သူတွေ မျက်ခုံးလှုပ်သွားခဲ့ကြရာမှ ဗွီဒီယို ပေါ်လာတော့  
မျက်ခုံးလှုပ်ရုံသာ မဟုတ်တော့ဘဲ မျက်လုံးပြူး မျက်ဆံပြူး  
ဖြစ်ကုန်ကြရသည်။

ဟောလီးဝုဒ်မှာ ဗွီဒီယိုလျှင် လှုပ်သွား၏။

ပထမခေတ် မလောက်လေးမလောက်စားဟု ထင်ကြသည်။  
ရေရှည်မခံပါဘူး၊ ခေတပေါ့ဟုလည်း ဆိုကြသည်။ တီဗွီခေတ်ကို  
ပင် ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့ပြီဟာ ဗွီဒီယိုက ဘာမှီလဲဟု ပြောကြ  
သည်။

ကျွန်တော် ဗွီဒီယိုမင်းသား ၃၇

ပေါ့သေးသေးတုတ်ခဲသော ဗွီဒီယိုမှာ ပေါ့သေးသေးမဟုတ်  
တော့ဘဲ ရုပ်ရှင်ကားကြီးများကို ပခုံးချင်း ယှဉ်လာနိုင်ရုံမက  
အောင်မြင်မှု လမ်းကြောင်းကြီးပေါ်မှာ အောင်တံခွန်လွှင့်လာ  
သောကြောင့် သူတို့ဆီက ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီကြီးများမှ အမျက်နှာ  
မလွဲသာတော့ဘဲ ဗွီဒီယိုအခွေများ ထုတ်ခဲ့ရသည်။

ရုံတင်ဇာတ်ကားကြီးများ ထုတ်လုပ်မှုနှင့်အတူ အိမ်ကြည့်  
ဗွီဒီယိုအခွေများကိုပါ တွဲထုတ်၍ စီးပွားရေးဈေးကွက်သစ် ဖွင့်  
ရသည်။

အာရှတွင် အိန္ဒိယနှင့် ဟောင်ကောင်၏ ဗွီဒီယိုအခွေ ထုတ်  
လုပ်ဖြန့်ချိရေးမှာ အာရှဈေးကွက်မှ ကမ္ဘာ့ဈေးကွက်သို့ တိုးဝင်  
နိုင်သော အဆင့်သို့ ရောက်နေရုံမက အောင်မြင်မှု သရဖူကို  
ဆောင်းနိုင်သော အဆင့်သို့တိုင် ရောက်နေပါလေပြီ။

ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားကြီးများ ကြည့်ရန်အတွက် အချိန်ယူရ  
သည်။ လက်မှတ်ပြုထားရာရှိသည်။ ရုပ်ရှင်ရုံရှိရာသို့ သွားရလာရ  
သည်။ လက်မှတ် ကြိုတင်ဝယ်ပြီးမှ မလွဲမရှောင်သာသော  
အကြောင်းကြောင်းများကြောင့် အခက်အခဲပြဿနာ ကြုံရပါ  
သည်။

တီဗွီ၊ ဗွီဒီယိုကတော့ အဲသည်လို အခက်အခဲပြဿနာမျိုးတော့  
မရှိ၊ ကိုယ်အိမ်မှာ ကိုယ်ကြည့်ချင်အည့် အချိန် အရွေးအည့်ရှိ  
ခလုတ်နှိပ်လိုက်ရုံသာ။ ဘယ်နှစ်ခွေကြည့်မလဲ၊ ကြိုက်သလောက်  
ကြည့်၊ အရေးပေါ် အကြောင်းကိစ္စပေါ်လာလျှင် ရပ်ပြီး

ပေါ်လာသော ကိစ္စဝိစ္စ ပြီးစီးအောင်လုပ်ပြီးမှ ပြန်ဆက်ကြည့်  
လို့လည်း ဖြစ်သည်။

ပိတ်ကား ရုပ်ရှင်လောက် မြင်ကွင်းမကျယ်သော်လည်း ဗွီဒီယို  
က စုစုစည်းစည်း သိပ်သိပ်သည်းသည်းရှိ၍ မြင်ကွင်းနီးသည်။  
ကြည့်ရသော ခံစားမှုမှာ တစ်မျိုးစီကောင်းသည်ဟု ဆိုရမည်ပါ။

လူတိုင်း၌ရှိသော မျက်လုံး အနေအထားမှာ အပြန်အလှန်  
နှာခေါင်းတစ်ခု ခြား၍ အနီးကပ် အနေအထား ရှိနေရာ  
မျက်လုံးခွင် အနေအထားထက် ကျယ်ပြန့်သော အရာဝတ္ထု  
များကို ကြည့်ရသည့်အခါ မျက်လုံးအနေအထားကို ရွှေ့ပြောင်း  
ပေးရ၏။ ပို၍ အာရုံ စူးစိုက်ရ၏။

တီဗွီနှင့် ဗွီဒီယို အကျယ်အဝန်း အနီးအလျားမှာ မျက်လုံး  
အနေအထားနှင့် အဝင်ခွင်ကျရှိသောကြောင့် အာရုံ ပျံ့လွင့်မှု  
နည်းသလို စူးစိုက်စရာမလိုဘဲ ကြည့်၍ပိုကောင်းသော မြင်ကွင်း  
အနေအထားရှိသည်။

ပြီး ဗွီဒီယိုက တစ်ထိုင်တည်းမှာ အင်္ဂလိပ်အခွေကြည့်မလား၊  
ကုလားအခွေ ကြည့်မလား၊ ဂျပန်အခွေ ကြည့်မလား၊ တရုတ်  
အခွေကြည့်မလား၊ မြန်မာအခွေ ကြည့်မလား၊ တစ်ဝတဖြုတ်  
ကြည့်လို့ရသည်။

ရုပ်ရှင်ရုံမှာ လုံးဝမပြသော ကားမျိုး ကြည့်ချင်လျှင်လည်း  
ကြည့်လို့ရသေးသည်။

ရုပ်ရှင်ကား တစ်ကား ကြည့်ရန် လူတစ်ယောက် အတွက်  
အနည်းဆုံး ငွေတစ်ဆယ် ပါရမည်။ ပါးစပ် ငြိမ်ငြိမ်လေးဖြင့်

ကြည့်ပါမှ ငွေတစ်ဆယ်နှင့် လောက်မည်။ ပါးစပ် နည်းနည်း  
လှုပ်မည်ဆိုလျှင် နောက်ထပ် ငါးကျပ် အပို ဆောင်ရမည်။

အဖြူလေး ဘာလေး ခဲမည် ဆိုလျှင်တော့ စတော့(လ်)၊  
ဗီစီနား မကပ်နှင့် အောက်တန်းဘက်ကို လှည့်။ လက်မှတ်မရလို့  
မောင်ခိုက ဝယ်ရလျှင် ငွေတစ်ဆယ်နှင့် နံမစွတ်။

ရုပ်ရှင်လက်မှတ် မောင်ခိုဆိုတာက ဘယ်တော့မှ မပျောက်။  
ကမ္ဘာတည်သရွေ့ သူတို့ကလည်း ရှိနေလိမ့်မည်သာ။

ဗွီဒီယိုရှိုးထိုးသော နေရာများတွင်မူ လက်မှတ်မောင်ခိုလည်း  
မရှိ။ ငွေတစ်ဆယ်၊ ဆယ်ငါးကျပ်လည်း ပါစရာမလို။ တစ်ကျပ်  
နှင့် အလုပ်ဖြစ်သည်။ နှစ်ကျပ်နှင့် အလုပ် ဖြစ်သည်။ တစ်ကား  
တည်း မဟုတ်။ နှစ်ကားပေါင်းတောင် ကြည့်ရသေးသည်။ တီဗွီ  
က ရုပ်ရှင်လာသော နေ့မျိုးတွင် ရုပ်ရှင်ကားရော ဗွီဒီယိုခွေပါ  
ကြည့်ရ၏။

အချိန်ယူရန်မလို၊ ကားဒုက္ခခံရန် မလို၊ အဝတ်အစားလဲရန်  
မလို၊ မုန့်ပဲ သွားရည်စာ စားဖို့မလို။ ကြည့်ခါနီးမှာ လုံချည်  
ကလေးခါ၊ အင်္ကျီကလေး ဆွဲဆန်ပြီး ရိုးမဲ့ရှိရာသို့ ထသွားလိုက်  
ရုံသာပါ။

အဲဒါထက် ကောင်းတာ၊ ဒါထက် သက်သာတာ ဘာရှိ  
မလဲ။ ဒါကြောင့်လည်း မြန်မာ ဗွီဒီယိုများ ပျိုတိုင်းကြိုက်တဲ့  
နှင်းဆီခိုင် ဖြစ်လာသည်။



ယနေ့ မြန်မာ ဗိုဗိုယိုခွေများမှာ ကြည့်ရှုသူပရိသတ်အတွက် ဖျော်ဖြေမှု တန်းဝင်သွားပြီ ဖြစ်သလို အကျိုးအမြတ် ရှိသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြီး တစ်ရပ်အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိနေပေပြီ။

ထုတ်လုပ်မှု အားကောင်းလာသလို ငွေပင်ငွေရင်း ရင်းနှီး မြှုပ်နှံမှုလည်း ကြီးထွားလာသည်။

လေးငါးသောင်းအရင်းနှီးမှ လေးငါးဆယ်သိန်းမက အရင်း အနှီး မြှုပ်နှံ၍ တစ်ပြိုင်နက်တည်း သုံးကားတုံး၊ လေးကားတုံး ဂွိုက်ကူးသော လုပ်ငန်းကြီးတစ်ရပ် ဖြစ်လာပြီ။ ပိုက်ကားရုပ်ရှင် ကို ကျော်လွှား ဖြတ်တက်တော့မည့် အနေအထားသို့ ရောက်နေ ပါလေပြီ။

ထိုသို့သော အဆင့်အနေအထားသို့ ရောက်ရှိရန် အာပျိုးခဲရ သော လမ်းကြောင်း၊ တီထွင်ခဲရသော လမ်းအကြောင်းမှာ ပြောပြပြီးချော့မို့၍ လွယ်ကူသော လမ်းကြောင်း မဖြစ်ခဲ့။

မြန်မာ ဗိုဗိုယို ခရီးအစမှာ မြန်မာ့ရုပ်ရှင် ခရီးအစကဲ့သို့ပင် အခက်အခဲပေါင်းစုံ ဝန်းရံလျက် ပြဿနာအတွေ့အထွ ပင်လယ် ဝေခဲ့၏။

‘စ့သူ မစားရ၊ နောက်လူ စားရ’ ဆိုသကဲ့သို့ စတင်လုပ်ငန်းခွဲသူများ နံဘေးထိုင် ဘုပြောသူ အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားကြပြီး နောက်မှ အပြေးအလား လိုက် လာသူများက တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ပန်းဝင်နေကြ၏။

စတင်စဉ်က ခနော်ခနဲ့၊ ယိုစိတီးယိုစိတိုင်း၊ ဖရိုဖရဲ၊ ဖွာလန် ကြဲဖြင့် စခဲ့ရသည်။ လမ်းလျှောက်တတ်ခါစ ကလေးဖမာသို့ နှယ်မှ ခြေထောက်ခိုင်ခိုခိ၊ ခြေလှမ်းမြဲမြဲ လျှောက်နိုင်သော ကလေးသို့နှယ် ဖြစ်လာပါပြီ။

ဗိုဗိုယိုကင်မရာနှင့် အကျွမ်းတဝင် မရှိဘဲ ကက်တလောက်ကို ကြည့်ပြီး အခွေကို သည်လိုထည့်၊ သည်လိုချိန်၊ သည်ခလုတ်ကို နှိပ်ဖြင့် စခဲ့ရ၏။ မိသားစု အပျော်ရှိက် လက်တည့်စမ်းဖူးသူ အနည်းအပါး ရှိပေမယ့် ဟုတ်စာပတ်တိ ကျွမ်းဝင်မှု မရှိ။

ထိုသို့မှ ယနေ့အဆင့်သို့ ရောက်အောင် မှန်းဆ၊ ရမ်းကြိတ် ခလုတ်နှိပ်ဖြင့် စခဲ့ရ၏။

အဝေးအနီး၊ ချိန်သားမမှန်၊ အလင်းအမှောင်မမှန်၊ အရောင် ရောထွေးပုံ မမှန်သောကြောင့် ဖန်သားပြင်ပေါ် ထင်လာသော ရုပ်ပုံလွှာများမှာ မူလရုပ်သွင်မှ ဟုတ်ပါလေစဟူ ထင်မှတ်ရသည့် အပြင် စူးစူးရဲရဲ အဝါရောင်နှင့် အစိမ်းရင့်ရောင် လွန်ကဲနေသော ကြောင့် နန္ဒင်း ထူထူပျစ်ပျစ် လိမ်းထားသော မီးနေသည်သို့နှယ် မှန်သားပြင်တစ်ခုလုံး ဝါထိန်နေသည်။ ရောင်စုံကာလာ အမှန် ထွက်ဘဲ တစ်ရောင်တည်းခြယ် ဆိုသလို အဝါနှင့် အစိမ်းရောင် သာ ချန်ထွက်နေသမို့ ဘာကြီးလဲလို့ ပြောရမည်သို့ ရှိခဲ့၏။

၄၂ ကျော်မြသန်း

ဆိုစေကာမူ မြန်မာ့ ဗွီဒီယိုပရိသတ်က အပြစ်တော် မမြင်ဘဲ အချစ်တော်ဝင်ကာ အားပေးကြည့်ရှုခဲ့ကြ၏။

နိုင်ငံခြား ဗွီဒီယိုအခွေများ ငှားရမ်းကြည့်ရှုရာတွင် ဇာတ်လမ်းနှင့် စကားပြော နားမလည်သူက အများစုပို အရုပ်တွေ လှုပ်ရှားတာကိုပဲ အားပြု ကြည့်ကြရသည်။

အထီးအကြိတ်၊ အကန်အကျောက်၊ အပစ်အခတ်၊ အသတ်အဖြတ်နှင့် တို့ထိတို့စ ပါလာတတ်သော ပါခန်းကလေးများကို ကြည့်၍ တကယ်ချင်း တကယ်မိုက်တဲ့ ကားပဲလို့ ပြောပြီး ...ပြီးရသည်။ ဒါကြောင့်လည်း ဇာတ်လမ်း ဇာတ်ကွက်ထက် အရမ်းထိုး၊ အရမ်းကန်၊ အရမ်းပစ်ခတ် အခွေများ ခေတ်စားခဲ့သည်။ အဲသည်အခွေမျိုး ရိုးထိုးမှ လူဝင်သည်ဟု ဖြစ်လာသည်။

စကားများများပြောသည့် အင်္ဂလိပ် အခွေတွေထက် စကားသိမ်မပြောဘဲ များများဖိုက်သည့် ဟောင်ကောင်နန်းစခဘော့(ပ်) အခွေများ ခေတ်စားပြီး ဝင်လာမတ် တသဲသဲ ရှိခဲ့သည်။ ဟောင်ကောင် ဂျက်မ အခွေ ပြမည်ဆိုလျှင် ရှေ့တန်း နေရာရဖို့ စောစောကြုံကြရ၏။

ဆုတံပျို့ ကြည့်နူး ရင်မောလှိုက်ဖိုရသော ဒရမ်မာအခွေများ၊ ရစ်နှင့်အောင် ခံစားရသော ဇာတ်လမ်းအသားပေး အခွေများ၊ ရယ်မောပြုံးရွှင်ရသော ဟာသအခွေများ အငှားရ ထိုင်းသည်။

မြန်မာ ဗွီဒီယို အခွေများ ကျတော့ လုံးစေ့ပတ်စေ့ နားလည်သည်။ ခံစားစရာကို လှိုက်လှိုက်ဖိုဖို ခံစားရသည်။ ခံပြင်း

စရာရှိ ခံပြင်း၊ စိတ်ဆိုးစရာရှိ စိတ်ဆိုး၊ ဒေါသဖြစ်စရာရှိ ဖြစ်ရယ်မောစရာရှိ ရယ်မောဖြင့် စိတ်ကျေနပ်မှု ဖြစ်ရသည်။

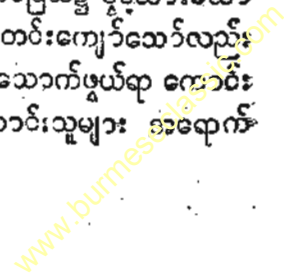
မြန်မာ ဗွီဒီယိုခေတ်ဦး အစပိုင်းမှာ ဒါရိုက်တာ မရွေး၊ သရုပ်ဆောင် ဇာတ်ကောင် မရွေး၊ ထုတ်လုပ်သူ မရွေးသေးဘဲ ရိုက်သူတွေက အဖြစ် ရိုက်ကြသလို ကြည့်သူများကလည်း အဖြစ်ကြည့်ကြသည်။

အဲသည်ကာလက မုဆိုးသည် သားကောင်ကို မရှာရ။ သားကောင်များက မုဆိုး၏ကျော့ကွင်းထဲသို့ ပျော်ပျော်ပါးပါးကြီးတိုးဝင်လာကျသောကြောင့် အသာအယာ ဖမ်းလိုက်ရုံသာ။

အမဲဖျက်မည့် သူထံသို့ အမဲ အဖျက်ခံရမည့်သူက လည်စင်းပေးလာသည်။ ငါးကြော်တွေ့လို့မှ မနှိုက်ရင် ကြောင်မိုက်ကိန်း ဆိုက်မည် ဖြစ်၏။

သူတို့နှစ်ယောက်နှင့် ဒုတိယအကြိမ် တွေ့ဆုံကြသည်မှာ ရန်ကုန်မြို့၏ ဆင်ခြေဖုံးရပ်ကွက်ကြီးတစ်ခုရှိ နာမည်ကြီး စားတော်ဆက်တွင် ဖြစ်၏။

ရန်ကုန်မြို့လယ်ခေါင်နှင့် မဝေးသော ကန်တော် ကြီးဝန်းကျင် ဆိတ်ငြိမ်ရပ်ကွက်ရှိ ခြံကြီးတစ်ခြံထဲ၌ ဖွင့်ထားသော စားတော်ဆက်မှာ ဈေးကြီးသည်ဟု သတင်းကျော်သော်လည်း ပေးရသည်နှင့် ထိုက်တန်အောင်ပင် စားသောက်ဖွယ်ရာ ကောင်းသတင်း ကျော်ကြားသဖြင့် ငွေရှာကောင်းသူများ အရောက်အပေါက် များကြ၏။



ဖုတ်၊ ကင်၊ ကြော်ချက် ကောင်းသတင်းနှင့်အတူ ယမကာ စစ်စစ်၊ သန့်သန့်ရသည်ဟု သတင်းကြီးသည်။ အများအားဖြင့် ယမကာစစ်စစ်၊ ဘန်သန့်ထက် စုတ်ထုတ်ပြန်သွင်းရောရာ ယမကာ သောက်ကြရသည်။ သောက်သူများလေ ရောလို့ကောင်းလေပါ။

နှစ်ဆယ်စီစီ ဆေးထိုးပိုက်နှင့် စုတ်စုတ်ပြီး ဆေးထိုးပိုက်နှင့် ပင် ပြန်သွင်းရောကြသည်။ ဒါက ပုလင်းလိုက် ထောင်နိုင်သူ များ ခံရခြင်း။ ခွက်ခြစ်ချသူများအတွက်တော့ စုတ်ထုတ် ပြန်သွင်း လုပ်စရာမလို၊ မသိမသာလေး လိုသလို ရောပေးလိုက် ရှိသာ။

နေရာထိုင်ခင်း ကောင်းသည်။ သန့်ပြန်သည်။ လာရောက် စားသောက်သူများလည်း သန့်သည်။

တစ်ခွက်သောက်ပြီး တစ်ပုလင်းသောက်သလောက် မူး၍ ဆူဆူညူညူ လုပ်တတ်သူများ၊ ဗရတ် သုတ်ခ သ မား များ၊ ထိန်းသိမ်းရမည့်သိက္ခာ နားမလည်သူများ ထိုနေရာသို့ အရောက် အပေါက် နည်းသည်။ မျက်စိလည်လမ်းမှားပြီး ရောက်လာလျှင် လည်း အနာတရမဖြစ်ဘဲ ခံကြောမိပြီး လာလမ်းသို့ ပြန်ထွက် ရ၏။

အဲသည်လို သတင်းကြီးသောကြောင့်လည်း ဗရတ်သုတ်ခ သမားများ ထိုနေရာကို ရွှောင်ကြသည်။ လက်ကိုင်မတောင့်သူ များလည်း ထိုနေရာသို့ ရောက်မလာတတ်။ ဒါကြောင့် နေရာ သန့်သည်။ လူလည်းသန့်သည်။

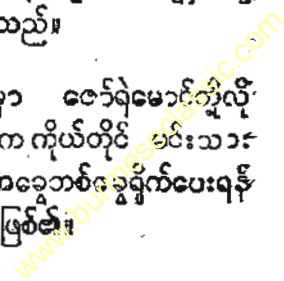
သားကောင် ဇော်ရဲမောင်တို့၏ မုဆိုး ဒါရိုက်တာကြီး တောင်မှ သည်နေရာသို့ ဒုတိယအကြိမ် ရောက်ဖူးခြင်း ဖြစ်၏။ တိုတလောဆီက အသားအထွက်များမည့် အမဲတစ်ကောင် ကျော့ကွင်းထဲသို့ တိုးဝင်လာရာမှ အမဲဖျက်ကိန်းကြုံလို့ ရောက်ဖူး ခြင်း ဖြစ်၏။

ဒါရိုက်တာကြီးလို့ အခေါ်အဝေါ်ပြုသည်မှာ တွဲဖော် နှစ်ယောက်က သူတို့အဖွဲ့သားကို ဂုဏ်တင်ပြောခြင်း ဖြစ်၏။ တကယ်တော့ ရုပ်ရှင်လောကမှ အသိပြုခံရသော ဒါရိုက်တာ စာရင်း မဝင်။ သူသည် တစ်ချိန်သောအခါက နာမည်ကြီး ဒါရိုက်တာကြီးတစ်ယောက်၏ တောက်တိုမယ်ရ အခိုင်းခံ နောက်တော်မပါ တပည့်တစ်ယောက်သာ ဖြစ်၏။

ကင်မရာလေး ဘာလေး ကိုင်ဖူး၊ ချိန်ဖူးသော အတွေ့အကြုံ လောက်တော့ ရှိသည်။ ဆရာကြီးနှင့် ခြောက်နှစ်လောက် အနီး ထပ် တွဲခဲ့ရသောကြောင့် အထိုက်အလျောက် အတွေ့အကြုံ ရှိသည်။ တကယ်ပညာသည် အဆင့်အတန်း ဝင်တစ်ယောက်သော မဟုတ်။

ဗွီဒီယိုခေတ် အစဦးကာလတွင် ဆူလွယ်နပ်လွယ် အခွေနှစ်ခွေ ရိုက်ဖူးသည်။ ရိုက်လက်စအခွေလည်း ရှိသည်။

ရိုက်လက်စ နှစ်ခွေအနက် တစ်ခွေမှာ ဇော်ရဲမောင်တို့လို ငွေယားမိုက်ပြီး ပိုးထလာသူတစ်ယောက်က ကိုယ်တိုင် မင်းသား အဖြစ် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်မည့် အခွေ၊ အခွေတစ်ခွေရိုက်ပေးရန် တန်ထရိုက်စနစ်ဖြင့် လာအပ်သောအခွေ ဖြစ်၏။





ကန်ထရိုက်ပေး၍ ရိုက်ခိုင်းသောစနစ်မှာ ရုပ်ရှင်ကားကြီးများ ခေတ်ထစ်လျှောက်လုံး ထိုစနစ်ကို မသုံးခဲ့။ အစဉ်အလာလည်း မရှိခဲ့။ ဗွီဒီယိုခေတ်ကျမှ ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်၏။ ပေါ်လာရသည်မှာလည်း ရုပ်ရှင်နှင့် ဗွီဒီယိုအကြောင်းကို ဘာမှနားမလည်သော ငွေယားပိုင်ရှင်တို့နှင့် အပြတ်ရိုက်ဖို့ နည်းသစ်တီထွင်ရာမှ ကန်ထရိုက် ပေးရိုက်ခိုင်းသောစနစ် ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်၏။

လက်ထပ်ရိုက်ဆိုတာက ဇာတ်ကားထုတ်လုပ်သူ၊ ပရိုဂျူဆာက ငွေရေးကြေးရေးကိစ္စကို အားလုံးတာဝန်ယူ၍ ငွေရေးကြေးရေးကို ကိုယ်တိုင်ကိုင်တွယ်ပြီး ဒါရိုက်တာအတွက် ဉာဏ်ပူဇော်ခ (၀၁) ဒါရိုက်တာကြေး ပေးပြီးရိုက်သော စနစ်ဖြစ်၏။ ဒါရိုက်တာအတွက် ဉာဏ်ပူဇော်ခပဲ ရမည်။

မင်းသား၊ မင်းသမီး၊ ဇာတ်ရံ၊ စက်အဖွဲ့၊ အကျွေးအမှူး၊ ဘာညာ၊ ဘာညာ အားလုံး၏ ငွေရေး ကြေးရေးကိစ္စမှာ ဒါရိုက်တာနှင့် မဆိုင်၊ ပရိုဂျူဆာနှင့်သာ ဆိုင်သည်။

ဗွီဒီယိုခေတ် ကန်ထရိုက်ပေး စနစ်မှာမူ မင်းသား၊ မင်းသမီး၊ ဇာတ်ရံ၊ မီးသမားအပါဝင် ကင်မရာအဖွဲ့ကို ဒါရိုက်တာက ငှားမည်၊ ဂျူတင်စရိတ် အပါအဝင် ကုန်ကျစရိတ်များကိုပါ ဒါရိုက်တာက တာဝန်ယူမည်။ ရိုက်ပြီးအခွဲ လက်ထောက်အပ်၊ ဘယ်ရွှေ့ဘယ်မျှတု နှုန်းထားသတ်မှတ်ပြီး ဒါရိုက်တာက သတ်မှတ်နှုန်းကို တစ်လုံးတစ်ခဲတည်း လက်ထောက်ရယူ၍ ရိုက်ပေးသောစနစ် ဖြစ်၏။

ကန်ထရိုက်စနစ်ဖြင့် ရိုက်နေသော အခွဲတစ်ခွဲမှာ မပြီးပြတ်သေး။ ငွေလေးသောင်း စိုက်ထားပြီးပြီ၊ ဒါက အတုံးလိုက်အတစ်လိုက် ခုတ်ထစ်နည်း။

အဲသည်လို အတုံးလိုက်အတစ်လိုက် မခုတ်ထစ်မီ ပါးပါးထစ်မျိုး၊ ထူထူထစ်မျိုး လှီးလိုက်သောငွေမှာ တစ်သောင်းနီးပါးရှိသည်။ သူတို့နည်းက ပထမ ပါးပါး၊ ရိုတ်ရိတ် လှီးမည်။ ဒုတိယ အတုံးလိုက်အတစ်လိုက် ခုတ်ထစ်မည်။ တတိယ ပါးပါးထစ်လှီးမည်။

ခု...ဇော်ရဲမောင်တို့ကို ပါးပါးလွှာလွှာ လှီး နည်း ဖြင့် ကျော့ကွင်းထောင်လိုက်ရာ၊ ဇော်ရဲမောင်တို့မှာ ကျော့ကျော့နှပ်နှပ်ကြီး အလှီးခံဖို့ အဆင်သင့် ဖြစ်နေကြပါလေပြီ။

စားစရာ၊ သောက်စရာများမှာ တစ်ပိုင်းစာ ပြည့်လှနီးပါး၊ ချီးယား လုပ်လိုက် စားလိုက်၊ သောက်လိုက်ဖြင့် အလုပ်ကိစ္စပေါ်သေးသော အာလာပထလွှာပထကားများ အပြန်အလှန် ပြောကြ ဆိုကြရင်းဖြင့် ရင်းနှီးပေါင်းကူးနေကြ၏။

ဒါရိုက်တာကြီးမှာ ပထမပွဲတုန်းကလို အိုက်တင်ခံပြီး မလျှိုသော၊ အပြုစင် ဆရာကြီးအဖြစ် ရေရေလည်လည် တွယ်နေပြီ၊ ထွယ်သလောက်လည်း အာဝဇွန်းရှင်နေသည်။ ဇော်ရဲမောင်တို့နှစ်ယောက် ရှိုးတိုး၊ ရှန်တန် မဝံ့မရဲဖြစ်နေသည်ကို စံ့ရဲလာအောင် ဆရာကြီးက သူ၏ အာဝဇွန်းဖြင့် တွဲခေါ်ပေးနေသည်။

ဇော်ရဲမောင်တို့ မသိမိလိုက်သော ရုပ် ရှင် လောကအကြောင်းကို စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ အဖြည့်အဆာပေါင်းစုံ ထုတ်၍ သောက်လိုက် ပြောလိုက်၊ စားလိုက်၊ ပြောလိုက်

ပြောနေသည်ကို သူတို့နှစ်ယောက်မှာ မျက်တောင်မခတ်မီ အောင်ဟု ဆိုရမည်သော စိတ်ဝင်စားခြင်းမျိုးဖြင့် နားစိုက်နေကြရသလို ကိုင်ထားသော ဖန်ခွက်ကို ပါးစပ်နားသို့ မစို့မီ အောင်ပင် စိတ်ဝင်တစား ရှိနေကြ၏။

ပြောနေသော အကြောင်းအရာမှာ အနုပညာမြောက်သော ရုပ်ရှင်ကားတစ်ကား ဖန်တီးမှုအကြောင်း မဟုတ်ဘဲ၊ ရိုက်ကွင်း နောက်ကွယ်မှ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ အဖြစ်အပျက်များအကြောင်း ဖြစ်၏။

ကမ္ဘာ့ ရုပ်ရှင်လောကကြီးတစ်ခုလုံး၏ ကန့်လန့်ကနဲ နောက်ကွယ်မှ ဇာတ်လမ်းတိုများမှာ စိတ်ဝင်စားစရာတွေ ပြည့်လျှံနေသလို မြန်မာရုပ်ရှင်လောကသားတို့၏ သိုသိုသိပ်သိပ် အဖြစ်အပျက်များမှာလည်း စိတ်ဝင်စားစရာတွေချည်းဟု ဆိုရမည်သို့ ရှိခဲ့၏။

သွေးသားကိစ္စနှင့် လူမှုရေးစောင့်ထိန်းမှုကို အလေးမထားသော အနောက်နိုင်ငံ ရုပ်ရှင်လောကကို ထားဘိဦးတော့၊ လူမှုရေးစောင့်ထိန်းမှုနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအစဉ်အလာ ကြီးမားသော အိန္ဒိယ ရုပ်ရှင်လောကမှာပင် အပုပ်နံ့ များ လှိုင်ပျံ့နေသည်။ -

မြန်မာ့ရုပ်ရှင်လောက၏ အပုပ်နံ့ လှိုင်းထူမှုမှာ သူတို့ဆီက လောက် မပြင်းထန်၊ သို့စေကာမူ ရှိနေသည်၊ မြင်နေသည်။ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ၊ တိတ်တခိုးဇာတ်လမ်းတွေ တစ်ပုံတစ်ပင် ကြီး ရှိနေသည်။

တကယ်တော့ ထိုသို့...ကြုံကြုံ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ဇာတ်လမ်း တိုကလေးများ ရှိနေသည်ကို ဆန်းသည်ဟု မဆိုသာပါ။ အလုပ်သဘော၊ သဘာဝကမလွန်ဆန်သာသလို၊ ရင်းနှီးမှုလွန်ကဲသော ဆက်ဆံပေါင်းသင်းမှု၊ အရက်သေစာတုံ့စပ်ခြင်းနှင့် သွေးနဲ့ကိုယ်၊ သားနဲ့ကိုယ် သဘာဝအရ အထိအတွေ့များကို မရှောင်သာ ထည်မှ မဖြစ်သင့်သည်များ ဖြစ်ကြရသည်။

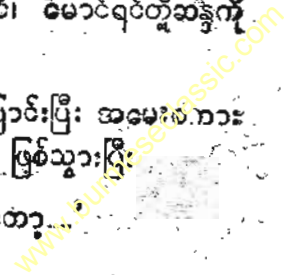
စားတော်ဆက်ရောက် ဒါရိုက်တာကြီးက ဟုတ်တာတွေရော၊ မဟုတ်တာတွေရော၊ လူငယ်ကြိုက် အညှီအဖောက်တွေဗိုပေါ့လအော့ဖြင့် သဘာပြုနေရာ သူတို့နှစ်ယောက်မှာ လူငယ်တွေပီပီသဲထိတ်ရင်ဖို ဖြစ်နေကြရ၏။ သူတို့နှစ်ယောက်မှာ လာရင်းကိစ္စကိုပင် မေ့နေသယောင် ရှိနေကြပြီး ဆရာကြီး၏ လေကြော နောက်သို့ မျောပါနေကြ၏။

အထာသဘောကို နှောကြေနေသူ ဆရာကြီးက သူတို့နှစ်ယောက်ကို ဆန့်တင် ဖြစ်သွားအောင် လုပ်လိုက်၏။ ပြောလက်စ အကြောင်းအရာကို ရုတ်တရက်ရပ်ပြီး စကားလမ်းကြောင်း ပြောင်းလိုက်၏။

‘ကဲ...ကဲ၊ ကိုယ်တို့ကိစ္စ စကြရအောင်၊ မောင်ရင်တို့ဆန္ဒကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောစမ်းပါဦး’

ရုတ်တရက် စကားလမ်းကြောင်း ပြောင်းပြီး အမေးစကား ဆိုလာသောကြောင့် ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားပြီး

‘ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်စလုံး ကတော့...’



သို့မျှဖြင့် ဆက်ရမည့် စကားကိုရပ်၍ တစ်ခဏာမျက်နှာ တစ်ခဏာ ကြည့်နေကြသည်။

သူတို့၏ မျက်နှာမှာ မရွံ့မရဲဟန် ပေါ်နေသည်။ သူတို့ရပ်ထားသော စကားကို ဒါရိုက်ဘာကြီးက ဆက်ပေး လိုက်သည်။

‘ကိုယ်နားလည်ပါတယ်၊ ခေတ်ရပ်သို့ နှစ်ခဏာခလုံးက မင်းသား လုပ်ချင်တာ မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်...ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ’

‘ဒါဖြင့် ပထမဆုံး အရေးကြီးတဲ့ မေးခွန်းကို မေးမယ်၊ အခုတစ်ခေ့ ဖြန့်ချိရေးအဆင့် ရောက်ဖို့အထိ ဝေငှါးသောင်း လောက် အရင်းအနှီး စိုက်ရလိမ့်မယ်၊ ငါးသောင်းသက် နှမ်း ရင်တော့ တန်းဝင်ကား မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ အဲဒါအတွက် ခေတ်ရပ်သို့ တတ်နိုင်မသား’

‘ကျွန်တော်တို့ ဖြစ်အောင် ကြိုးစားပါမယ် ဆရာကြီး’

‘ဖြစ်အောင် ကြိုးစားပါမယ် ဆိုရင်တော့ ရှေ့ဆက်လုပ်ရ မှာတွေကို တာမှ မပြောသေးဘဲ ဒီနေရာမှာပဲ ရပ်ထားလိုက်ဦး၊ ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုတော့မှ တစ်ခေါက်ထပ်လာ၊ ကိုယ်ပြောတာ သဘောပေါက်တယ်နော်၊ အလီလီရွာပြီး လုပ်ရတာမျိုးဘော့ ကိုယ်မလုပ်ဘူး၊ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အကျိုးမရှိတဲ့ကိစ္စမျိုးပဲ ဖြစ်သိမ့် မယ်၊ ကိုယ်ပြောတာက မှောင်ရစ်တို့ကို အထင်သေးလို့ပြောတာ မဟုတ်ဘူး’

ဒါရိုက်တာကြီးက ပြောပြောဆိုဆို ထဟန်ပြင်လိုက်သဖြင့် သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး မျက်ကလဲဆန်ပျော ဖြစ်သွားကြ၏။

‘ကျွန်တော်ပြောတာ ဒီလိုသဘော မဟုတ်ပါဘူးဆရာကြီး၊ ဆရာကြီးပြောသလို ကျွန်တော်တို့ တတ်နိုင်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် တို့ ပြန်သွားပြီး ပြန်လာရင် ငွေတစ်ပါတည်း ပါလာမှာပါ’

‘ကိုယ်ကလဲ ခုရွပ်မှနေောင်ရှင်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရ တာ’

တတ်နိုင်သလောက် ယူလာပြီး စကြတာပေါ့လို့ ပြောလိုက် ရင် အထင်သေးသွားမည်။ သံသယစိတ် ဝင်သွားမည်၊ ဟန် ကိုယ်ဖို့ သဘောမူ၍ သည်သို့ စကားပစ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။ သူတို့ ဘယ်လို တုံ့ပြန်လာမည်ကို စမ်းသပ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။ မီးစင် ကြည့်ကမည့် အထာကိုမူ အပိုင်ကိုင်ထားပြီးသားပါ။

အကယ်၍ သားကောင်က ပစ်ကွင်းထဲသို့ ဝင်မလာဘဲ၊ ချိန် မှတ်မှ ချော်ထွက်သွားလျှင် ချိန်မှတ်ပြောင်း၍ ပစ်မည်သာဖြစ် ၏။

ဆီပါတော့၊ ဇော်ရဲမောင်တို့ကသာ ခေါ်ဈေးနောက်သို့ မလိုက်နိုင်ပါဘူး ဆိုငြားအား၊ ပေးဈေးကို လက်လွှတ်ခံမည် ဟုတ်ပါ။ ဖန်တီးမှုလှည့်ကွက်များ ရှိပြီးသား။ နှစ်သောင်းပုံ တတ်နိုင်ပါသည်။ သုံးသောင်းပုံ တတ်နိုင်ပါသည်ဆိုလျှင် ထို ဈေးနှင့် ဖြစ်အောင် မည်သို့မည်ပုံ လုပ်ရမည်ကို လမ်းခမ်းပေး လိမ့်မည်ဖြစ်သည်။



၅၂ ကျော်ပြသန်း

သိန်းဂဏန်း ခေါ်ဈေးကိုမူ သူတို့က လက်ရွှင်ထားကြသည်။ သိန်း ဆိုသည်နှင့် နောက်တန်း သွားမည်မှာ သေချာသောကြောင့်ပါ။

ခ...ပထမ မစ်မှတ်အတိုင်း တည့်တည့်ကြီး ထိသွားပြီမို့ ဒုတိယပစ်မှတ်အတွက် ပြင်ဆင်လိုက်သည်။

ကိုယ်က တခြားလူတွေနဲ့ တောဘူးဆိုတာ ပြောခဲ့ပြီးပြီ နော်၊ ကိုယ်တို့လောကသားတွေက မဖြစ်စကား ပြောလေ့ မရှိဘူး။ အဖြစ်စကားတွေချည်း ပြောပြီး၊ မောင်ရင်တို့လို မနူးမနပ် ကလေးတွေကို အရေခွံပါ ခွာလိုက်လိမ့်မယ်၊ ကိုယ်ကတော့ ဒီလူအုပ်စုထဲမှာ မပါဘူး။ ပြောပြတ်ပြတ်၊ လုပ်ပြတ်ပြတ် သမားပဲ။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို သိဒွီတင်၍ ဒုတိယ ပစ်မှတ်အတွက် လမ်းကြောင်းခင်းပြီးစေရန် တစ်ချက်ခုတ် နှစ်ချက်ပြတ် နည်းဖြင့် အထာပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

မောင်မောင်တို့က ဖြစ်ချင်တဲ့သူတွေ၊ ကိုယ်က ဖြစ်ရမယ်လို့ လွယ်လွယ်ပြောလိုက်ရင် မောင်ရင်တို့ သဘောကျသွားမှာပေါ့၊ စကားပိုခိုင်းရိုင်းနဲ့ ပြောရရင် ခွေးနှာခေါင်းနဲ့ ချွေးနံ့ တွေ သွားသလိုလို ဆိုရမယ်မျိုးပေါ့၊ ကိုယ်ပြောတာ၊ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား။

ဟုတ်ပါတယ် ဆရာကြီး၊  
ဗေဒင်အကျော်၊ ကဝိအမော်များ၏ လက်သုံးစကား တစ်ရပ်ရှိသည်။

‘ပစ်ပ’များရင် ထိ’

ဗေဒင်လာမေးသူထံသို့ ဟောချက်များ တစ်လုံးပြီးတစ်လုံး၊ တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး တရစပ် ပစ်လွှတ်နေရမည်၊ ကိုယ့်ဟောချက်နှင့် ပတ်သက်၍ ဗေဒင်လာမေးသူက သဘောတူ-မတူ-မတွေးလက်ခံသည်-ခံသည်ကို အကဲခတ်နေစရာ မလို။

များများပစ်လေ၊ အထိများလေ။

ဆိုသည်ကို သဘောမူ၍ ဟေခလုံးများ တစ်လုံးပြီးတစ်လုံး သာပစ် တစ်ချက်မထိ တစ်ချက် ထိလိမ့်မည်။

အဲသည်အခါ ကိုယ့်ဘက်ကပိုင်ပြီ၊ မေးပေတော့။

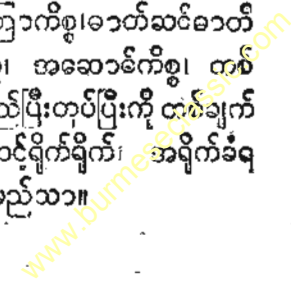
ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား၊ ဖြစ်တယ်မဟုတ်လား၊ ဒီအတိုင်းပဲ မဟုတ်လား။

တုံ့ပြန်လာမည့် အဖြေမှာ

‘ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ၊ ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ဒီအတိုင်းပါပဲ ခင်ဗျာ’

ဟူ၍ မှတစ်ပါး အခြားမရှိရာ။

အဲသည်တော့မှ နောက်ဆက်တွဲ ယတြာကိစ္စ၊ ဓာတ်ဆင်ဓာတ်ချိန် ကိစ္စ၊ ဖယောဇီးတို့ ဝှန်းညှိဖိုကိစ္စ၊ အဆောင်ကိစ္စ၊ တစ်ချို့ပြီးတစ်မျိုး ရိုက်ပြီးယူပေတော့၊ ချည်ပြီးတုပ်ပြီးကို တစ်ချက်ချင်းပဲ ရိုက်ရိုက်၊ နှစ်ချက်-သုံးချက်ပဲ ဆင်ရိုက်ရိုက်၊ အရိုက်ခံရသူက ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး အရိုက်ခံလိမ့်မည်သာ။



ပစ်ပေါ်များရင် တစ်ချက်မဟုတ် တစ်ချက် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ကြီး ထိသွားလိမ့်မည်မှာ ကေနမလှပါ။

ခုလည်း ဒါရိုက်တာ ခုဆိုးကြီးက ခလုတ်ကို တစ်ချက်ပြီး တစ်ချက် ဆွဲနေသည်။ သားကောင် တွေကလည်း တုန်လှိမ် ကောက်ကွေးနေသည်။

‘အနုပညာ ဖန်တီးမှုမှာ ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို လွယ်လွယ်ပြော လို့ မဖြစ်ဘူးကွာ၊ အထူးသဖြင့် ရုပ်ရှင်မှာပိုပြီး မဖြစ်ဘူးကွာ၊ ဆို ပါတော့ကွာ မျက်နှာကလေးက ယဉ်ချောလေးချော၊ ကိုယ်လုံး ကိုယ်ပေါက်ကလေးက အချိုးအဆစ် ပြေပြေပြစ်ပြစ်ကလေး လှနေတဲ့ ကောင်မလေး တစ်ယောက်က ကျွန်မ အကသိပ်ဝါသနာ ပါပါဘယ်၊ ငယ်ငယ်ကတည်းက ကျောင်းကပ်တွေမှာ ကခဲ့ပါ တယ်၊ ကျွန်မအငြိမ့်မင်းသမီး ဖြစ်ချင်ပါဘယ်လို့ ဆိုလာရင်၊ မျက် နှာလေး ချောတာ ယဉ်တာ၊ ကိုယ်လုံး ကိုယ်ပေါက်ကလေး လှ တာကိုကြည့်ပြီး ဖြစ်ပါတယ်လို့ ပြောလို့ဘယ်ရမလဲ၊ ကိုယ်ခါး ခြေ၊ လက် လှုပ်ရှားတာ ပြေပြစ်ရဲ့လား၊ လက်ချိုး၊ ခြေထိုး၊ ခါး နှိုး၊ မေးဆတ် အချိုးအဆစ် ပြေပြစ်ရဲ့လား၊ မျက်လုံး အရှေ့ အပြောင်း၊ မခို တရို့ အပြုံးနဲ့ ခံရာတတ်ရဲ့လား၊ ပလီယလာ အပြောနဲ့ ညှုတ်တတ်ရဲ့လား၊ မျက်နှာမေး မျက်နှာခံ ကောင်းရဲ့ လား၊ ဒါတွေကို လက်တွေ့ စမ်းသပ်ကြည့်ပြီးမှ မင်းသမီးကောင်း တစ်လက် ဖြစ်နိုင် မဖြစ်နိုင် အဆုံးအဖြတ် ပေးလို့ရမှာပေါ့၊ အေး...ရုပ်ရှင်မှာလဲ ဒီအတိုင်းပဲကွ’

ဆရာကြီးက အပြောရပ်၍ အသောက်အစားဘက်သို့ လှည့် လိုက်ပြန်၏။

ပြောလက်စ စကားက ရုပ်ရှင်အကြောင်းရောက်ပြီ။ သူတို့ နှင့် ဆိုင်ခါပြီ။ ပို၍ စူးစူးစိုက်စိုက် နားထောင်ရမည့် အခြေ သို့ ရောက်ခါမှ စကားဖြတ်လိုက်သည်မို့ ခိုးလိုးခုလု ဖြစ်သွားရ ပြန်သည်။

ဆရာကြီးက တော်တော်နှင့်စကားမဆက်။ စိမ်ပြေနပြေ ဆွဲ နေသည်။

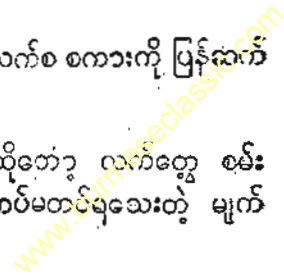
ဒါက အထာရဲ့ သဘော။ လူပေါ်လူဇော် ဆရာကြီး ဒေး ကာနက်ဂျီရဲ့ လမ်းညွှန်ချက်ထဲက အချက် တစ်ချက်ကို အသုံးပြု လိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

‘မိမိပြောနေသော အကြောင်းအရာကို နားထောင်နေသူက စိတ်ဝင်စားမှု ပြသလျှင် ထိုအကြောင်းအရာကို တစ်ဆက်တည်း မပြောပါနှင့်၊ ပို၍ စိတ်ဝင်စားစရာ အကြောင်းအရာသို့ ရောက် ပြီဆိုလျှင် ပြောလက်စ စကားကို ရပ်လိုက်ပါ။ ကိုယ်ပြောနေ သော အကြောင်းအရာ၏ တန်ဖိုး မြင့်တက်သွားလိမ့်မည်’

ဒါရိုက်တာကြီးကတော့ ဒေးကာနက်ဂျီစာအုပ် ဖတ်ဖူးလိမ့် မည် မထင်ပါ။ သူက သူ့အထာနှင့်သူ့ လုပ်ငန်းခြင်း ဖြစ်ပါ လိမ့်မည်။

ဆယ့်ငါးမိနစ်လောက်ကြာမှ ပြောလက်စ စကားကို ပြန်ဆက် သည်။

‘ဒုတိယ အရေးကြီးတာက ဘာလဲဆိုတော့ လက်တွေ့ စမ်း သပ်ရမယ့်ကိစ္စပဲ၊ မောင်ရင်တို့ရဲ့ မိတ်ကပ်မတပ်ရသေးတဲ့ မျက်



နာနဲ့၊ မိတ်ကပ် အင်ပြီးသားမျက်နှာက ဘယ်လို အနေအထားရှိ တယ်၊ ရိုးရိုး စကားပြောလို့ထွက်လာတဲ့အသံနဲ့ အသံဖမ်းစက်က ထွက်လာတဲ့ အသံက ဘယ်လိုခြားနားမှုရှိတယ်၊ တစ်ကိုယ်ရေ သရုပ်ဆောင်မှုနဲ့ မင်းသမီးနဲ့တူပြီး သရုပ်ဆောင်မှု ဘယ်လိုရှိ တယ်၊ ငိုးရိုးလှုပ်ရှားဘာနဲ့ ကင်မရာရှေ့မှာ လှုပ်ရှားထား ဘယ် အခြေအနေမျိုးရှိတယ်၊ အက်ရှင်ကိစ္စ ဘာညာတွေပေါ့ ကွား၊ အဲဒါတွေကို ကိုယ်က လက်တွေ့စမ်းသပ်ချင်တယ်၊ တခြား ဒါ ရိုက်တာတွေကတော့ ဒီလောက်အထိ မလုပ်ကြပါဘူး၊ ကိုယ်က တော့ အဲဒီလိုလုပ်ရမှ ကျေနပ်တယ်၊ မောင်ရင်တို့ ဘယ်လို ကွားချိုးရိုက်ရင် ကောင်းမယ်ဆိုတဲ့ အဆုံးအဖြတ် ပေးနိုင်မယ်၊ အဲဒီအတွက်တော့ ကုန်ကျစရိတ်ရှိလိမ့်မယ်၊ မောင်ရင်တို့ ဆန္ဒက ရှေ့

‘ကျွန်တော်တို့ကတော့ ဘာမှ မပြောတတ်ပါဘူး၊ ဆရာကြီး သဘောအတိုင်းပါပဲ’

‘ကိုယ်ပြောတဲ့ အစမ်းခွေ ရိုက်ကြည့်ဖို့က ငွေ ငါးသောင်း လောက် ကုန်မယ်၊ ဒါကြောင့် မောင်ရင်တို့ဆန္ဒကို မေးရတာ၊ ကိုယ်က ကိုယ်စိတ်ကြိုက် ပြောရတာ၊ ငွေရေးကြေးရေးပိုင်းက တော့ မောင်ရင်တို့နဲ့ဆိုင်တယ်’

‘ဟာ...ဆရာကြီးကလဲ၊ ကျွန်တော်တို့အတွက် ပိုကောင်းဖို့ လုပ်ရတာပဲဟာ၊ ငွေ ငါးသောင်းက အကြောင်းမဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော်တို့အပြန် အစမ်းခွေလေး ပါသွားရင် ကျွန်တော်တို့ အတွက် ပိုတောင် အဆင်ပြေမှာပါ’

‘မုဆိုးကလည်း မုဆိုးတုက်ကိန်း။ သားကောင်ကလည်း သား ကောင်တုက်ကိန်း။ နှစ်ဖက်စလုံးကတော့ တုက်ရေး- စက်သူ ငွှေးပဲ။ တကယ် စက်သူငွှေး ဖြစ်ကိန်းကြုံမှာက မုဆိုး။’

အစမ်းခွေ ရိုက်မည်လို့ ပြောကတည်းက ဇော်ရဲမောင်တို့ ရုပ် ဆဲမှာ ကုသားဘုရား လှည့်နေပြီ။ ဖိုးကျိုင်းတုတ်ဖြစ်နေပြီ။ ငွေ ငါးသောင်း ဆိုတာက သူတို့အတွက် အပျော့။ ခု ရန်ကုန်ကို ဆင်းလာရာမှာ တစ်ယောက် တစ်သောင်းစီ ပါလာသည်။ အကြောင်းလားလို့။

ပိုးထနေသူကို ပိုးကြဆေး ကျေးလိုက်ပြီပဲဟာ။ ခိုးခိုးဒန့်ဒန့် ဆတ်ဆတ်လူးလူး ဖြစ်သွားပြီပေါ့။

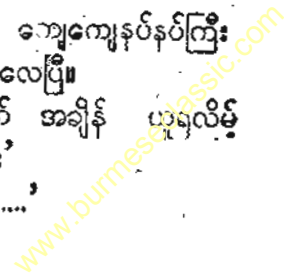
လူငယ်သာဝက ဖြစ်ချင်တာကို သိသော်လည်း ဖြစ်လာမည် ကို စဉ်းစားရိုး အလေ့အထမရှိ။ လုပ်ချင်တာကို သိသော်လည်း တွဲစပ်လာမည် အန္တရာယ်ကို မြင်တတ်ရိုးထုံးစံမရှိ။ အောင်မြင် ခြင်းကို အမြင်သန်သော်လည်း ဆုံးရှုံးခြင်းကို မျက်ကွယ်ပြုတတ် ကြ၏။

ခုလည်း သူတို့နှစ်ယောက်မှာ ဖြစ်ချင်တာကို သိသည်။ ဖြစ် လာမည်ကို မသိပါ။ ပထမ ပါးပါးလှီးခြင်းကိစ္စမှာ အောင်မြင် စွာ ပြီးဆုံးသွားသည်။

ဇော်ရဲမောင်တို့ နှစ်ယောက်ကတော့ ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး ဆို ဝံပုခလှေ့မှာ လည်စင်းပေးလိုက်ပါလေပြီ။

‘အဲဒီကိစ္စ ပြင်ဆင်ဖို့ တစ်ပတ်လောက် အချိန် ယူရလိမ့် မယ်၊ မောင်ရင်တို့ အချိန်ပေးနိုင်ပါ့မလား’

‘ရပါတယ် ဆရာကြီး၊ အမြန်ဆုံးသာ...’





၅၈ ကျော်ပြန်:

'ဒါဆို နက်ပြန် ငွေ အဆင့်သင့်ဖြစ်ပါစေ၊ ထွန်းအေးတို့ နှစ်ယောက် လာယူလိမ့်မယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး၊ အဆင့်သင့် ဖြစ်ရပါစေမယ်'

'အေး... တို့ လတ်စသတ်လိုက်ကြရအောင်၊ ထွန်းအေးနဲ့ မောင်ရင်တို့ နှစ်ယောက် ဘယ်မှာ တွေ့မယ် ဆိုတာ ချိန်းကြပေါ့'

လက်ကျန် ရှင်းပြီးနောက် သိတတ်စွာဖြင့် ဆရာကြီးအတွက် အကြီးတစ်လုံးနှင့် အထုပ်တစ်ထုပ် ထပ်ဆောင်းလိုက်ရသည်။ ရယူလိုသည့် ပေးဆပ်ခြင်းရှိရမည် မဟုတ်ပါလား။

[ ၃ ]

ကင်တိုစကုတ်မှ စီနီမာစကုတ်။  
တစ်ကွက်ချင်း ရိုက်သော ကင်မရာမှ အကွက်ပေါင်း များစွာကို တစ်ဆက်တည်း ရိုက်နိုင်သော ကင်မရာ ပေါ်လာသည်။

စတင် ပေါ်လာသည်မှာ နှစ်ဆယ်ရာစု၏ နှစ်အစိုးပိုင်းကာလ။

ကြံဆတီထွင်ဖန်တီးသူမှာ သောမတ် (စ်) အယ်ဒီဆင်၊ သင်္ချာနှင့်မပျော်၊ ဓာတ်ပုံရိုက် ကင်မရာလေးနှင့် ပျော်မွေ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကြောင့်သာ ရုပ်ရှင် ပေါ်လာရသည်။

သောမတ် (စ်) အယ်ဒီဆင်က ကင်မရာနှင့် ဓာတ်ပုံရိုက် ဝါသနာပါပြီး လှေကြီးထိုး ရိုးရိုးစိုက်လိုက်တာသာ နေခဲ့လျှင် ရုပ်ရှင်ဟူ၍ ပေါ်မလာနိုင်။

သူက ကြံဆသည်၊ တီထွင်သည်၊ စမ်းသပ်သည်၊ ဖန်တီးသည်၊ ဦးနှောက်ကို အဆမတန် အလုပ်ပေးခြင်းနှင့် အဝတ်ဝတ်အပြတ် ပြတ် အပင်ပန်း ခံနိုင်ခြင်းကြောင့်သာ ယနေ့ လူသားတိုင်း ကြိုက်နှစ်သက်သော ရုပ်ရှင်ဟူ၍ ပေါ်လာရသည်ပါ။

သောမတ် (စ်) အယ်ဒီဆင် ကျောင်းသားဘဝက သင်္ချာ ဘာသာရပ်သည် သူ့အား အလွန် ဒုက္ခပေးခဲ့၏။

သူက ကျက်စာကို ဘယ်လောက်ပဲကျက်ရကျက်ရ၊ မှတ်စု မှတ်ရာကို ဘယ်လောက်ပဲ မှတ်ရမှတ်ရ နည်းနည်းလေးမှမူ အပေါင်း၊ အနုတ်၊ အခြောက်၊ အစား တွက်ရချက်ရသည်ကို တော့ ဘယ်လိုမှ စိတ်မဝင်စား။ ကိန်းဂဏန်းများကို အလွန် မုန်းသည်။ ရလဒ်အဖြေ ရှာရမည်ကို အလွန် ဝန်လေးသည်။

သူ အကြောက်ဆုံးမှာ သင်္ချာဘာသာ။ သူ့စာသင်ခန်းကို ကျောခိုင်းခဲ့သည်မှာ သင်္ချာဘာသာကြောင့်။

သင်္ချာ ဘာသာရပ်နှင့် ပြဒါးတစ်လမ်း ဆံတစ်လမ်း ဖြစ်ခဲ့ သည်မှ မိဘများနှင့် အဆင်မပြေဖြစ်ပြီး ခြေဦးအညံ့ထုသို့ ခရီး သည် ဖြစ်လာသည်။

သင်္ချာ ဘာသာ၌ မထူးချွန်စေကာမူ အောင်မှတ်ရရုံလောက် ဖြေနိုင်သူဖြစ်ခဲ့လျှင် သူ၏ ဘဝလမ်းကြောင်း တစ်မျိုးတစ်မည် ပြောင်းလဲသွားမည်မှာ သေချာသည်။

ခြေဦးတည့်ထု ခရီးသည်ဘာတွင် သူ ဝါသနာ ထုံမွေ့ရာ ကင်မရာနှင့် ဓာတ်ပုံပညာရပ်ကို စူးစူးစိုက်စိုက် လေ့လာခဲ့ဖူး ရခဲ့၏။

ထိုမှ 'ရုပ်ရှင်' ဟူသော ဝေါဟာရ တစ်ရပ် ပေါ်လာ သည်။

သောမတ် (စ်) အယ်ဒီဆင်မှာ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်ဖြင့် စာ သင်ခန်းကို ကျောခိုင်းခဲ့သော်လည်း ဘဝကို အချိုးမစားခဲ့။

ကင်မရာ ခလုတ်နှိပ်တိုင်း တစ်ရုပ်စီ၊ တစ်ကွက်စီ ပေါ်လာ တတ်သော ဓာတ်ပုံ (ဝါ) ရုပ်ပုံများကို လှုပ်ရှား ရှင်သန်လာ အောင် ဘာလို့ မလုပ်နိုင်ရမှလဲ မလှုပ်ရှားပေမယ့် ထင်ထင် ပြတ်ပြတ် ရုပ်ပုံပေါ်နေပြီဟာ။ လှုပ်ရှားအောင်လုပ်၍ရ ရမည် ဟူသော စိတ်ကူးစိတ်သန်းမှာ သူ၏ ခေါင်းထဲ၌ ဖျောက်၍မရ အောင် စွဲထင်နေပြီ။

သူ၏ခေါင်းထဲ၌ စွဲထင်နေသော စိတ်ကူးစိတ်သန်းကို လက် တွေ့ အကောင်အထည် ဖော်ရန်အတွက် ကြံဆခဲ့ရ၏။ စူးစမ်းခဲ့ရ ၏၊ တီထွင်ခဲ့ရ၏။ ဖန်တီးခဲ့ရ၏။

လွယ်တော့ မလွယ်။ အခက်အခဲပေါင်းစုံ၊ အကျပ်အတည်း ပေါင်းစုံနှင့် ကြုံခဲ့ရ၏။ စိတ်ပျက်စရာ၊ အားငယ်စရာများနှင့် လည်း ဆုံခဲ့ရ၏။ သတ္တိခမ်း၍ အားမာန်တင်းခဲ့ရ၏။ ဇွန်နှင့် ခဲခဲကတ်ကတ် ကြိုးစားခဲ့ရ၏။ ရှာလို့ခွေလို့ ရသမျှကို အစား ချိုတဲ့ အဝတ်ချိုတဲ့၍ တီထွင်မှုဘက်သို့ ပုံအောခဲ့ရ၏။

သူ၏ ကြံဆစူးစမ်းသမျှကို ပေါ်ပေါ်ထင်ထင် မလုပ်ရဲ၊ မအောင်မြင်ခင် သူများလက်ဦးသွားမည်ကို စိုးရိမ်သည်က တစ်ကြောင်း၊ မတန်မရာလုပ်သည်ဟု အကဲရဲ့ ခံရမည်ကို သွေးလန်နေသည်က တစ်ကြောင်း၊ ချို့ချို့ တဲ့တဲ့ ကြီးကြီးစားစား နေရသည်က တစ်ကြောင်းတို့ကြောင့် သိပ်သိပ်သည်းသည်း လျှို့လျှို့ ဝှက်ဝှက် လုပ်နေရသည်။

မလှုပ်ရှားသော ရုပ်ပုံများကို တစ်ဆက်တည်း လှုပ်ရှားလာအောင် ကြံဆ တီထွင်နေသည်မှာ သူတစ်ယောက်တည်း မဟုတ်။

ပြင်သစ်နိုင်ငံမှ အိတ်ဂျူးဗောရ်လုဒ်လာပရင့်(စ်)ဒင်၊ အင်္ဂလန်မှ ဒဗလျူအက်(စ်)ဂရင်း စသူများကလည်း ကြံစည်တီထွင် နေကြ၏။ သူနှင့်ခေတ်ပြိုင် ကြီးစားနေသူများ ရှိနေသည်ကိုလည်း အယ်ဒီဆင်က သိနေသည်။

သူတို့ကများ သူ့ထက်ကျောသွားလျှင်၊ အဲသည်စိုးရိမ်စိတ်က အယ်ဒီဆင်၏ ရစ်ထဲမှာ အမြဲတမ်းလှုပ်ရှားနေသည်။ မနာလို ဝန်တိုစိတ်မျိုးတော့ မဟုတ်။ ကိုယ်၏ကြီးပမ်းချက် အောင်မြင်မှု သူများထက် နောက်ကျသွားမည်ကို စိုးရိမ်စိတ် လွန်ကဲသည့် သဘောဖြစ်၏။

လူသားများတွင် ရှိလေ့ရှိသော အတ္တစိတ်ဟူ၍လည်း ဆိုနိုင်ရာ၏။

သူ၏ ကြံဆ တီထွင် ပန်စီးမှု အောင်မြင်သွားပါပြီ။

၁၈၈၉ ခုနှစ်။

သောမတ်(စ်)အယ်ဒီဆင်က 'ကင်တိုစကုတ်' ဟူ၍ အမည်ပေးထားသော ချောင်းကြည့် ပေါက်ကလေးမှ ကြည့်ရသည့် ဘူးကြီးတစ်မျိုးကို တီထွင်လိုက်၏။ လက်ဖြင့်လှည့်၍ ပြရသော ရုပ်ရှင်အသေးစား စတင်ပေါ်ပေါက်လာလေတော့၏။

စာရေးသူတို့ ငယ်ငယ်က လမ်းဘေးတွင် ချောင်းကြည့် ပေါက်ကလေးမှ ကြည့်ရသော တုံချမ်း-တုံချမ်း ဘူးရုပ်ရှင်မျိုး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

အယ်ဒီဆင် တီထွင်လိုက်သော 'ကင်တိုစကုတ်'ကို အခြေခံ၍ အဆင့်ဆင့်သော စက်မှုအတတ်ပညာ၊ သိပ္ပံနည်းစနစ်များဖြင့် ထပ်မံ၍ စီထွင်ဆန်းသစ်ခဲ့ကြရာမှ ချောင်းကြည့်ရသော အဆင့်မြင့်ကျော်လွှားပြီး မြင်ကွင်းကျယ် ထိုင်ကြည့်ရသော ထင်ထင်ထင်ထင် ရုပ်ရှင်ဟူ၍ အောင်အောင်မြင်မြင် ပေါ်ထွန်းခဲ့၏။

ဒါက သူတို့နိုင်ငံမှ ရုပ်ရှင်အစပိုင်း။

၁၉၂၀ ခုနှစ်။

အဟူရှာ ဓာတ်ပုံတိုက်ကြီးမှ အသုံးမပြုတော့သော ရုပ်ရှင် ဇင်မရာတစ်လုံးကို နောင် 'လန်ဒန်အတ်-ဦးအုန်းမောင်' ဟု ခေါ်ဆိုမည့် ဦးအုန်းမောင်က ရရှိခဲ့သည်။

ဝါသနာအိုး ဦးအုန်းမောင်က ထိုကင်မရာ အစုတ်ကလေးကို ပြုပြင်၍ သတင်းကားတို့ တစ်ခုကို စမ်းသပ် ရိုက်ကူးခဲ့၏။

သီလပ်သွား မြန်မာကိုယ်စားလှယ် အဖွဲ့ဝင်ထံမှ အသက် ၁၅ နှစ်ခန့်ရှိသည့် ကိုယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် ကွယ်လွန်သွားရှာသူ ဦးထွန်းရှိန်၏ ဈာပန



၆၅ ကျော်မြသန်း

သတင်းကားကို ရိုက်ကူးပြုစုရာမှ ဓာတ်ရှင်ခေတ် မြန်မာ့ရုပ်ရှင် ဟူ၍ ဆန်းသစ် ပေါ်ပေါက်လာသည်။

မြန်မာ့ရုပ်ရှင် ပေါ်ထွန်းခဲ့သည်မှာ ရွှေရတုသဘင်သို့ တိုင်းခဲ့ချေပြီ။

ကမ္ဘာ့လူသား ကိုးဆယ်ရာခိုင်နှုန်းသည် ရုပ်ရှင်ကို စိတ်ဝင်စားကြသလို ရုပ်ရှင်ကြည့် ပရိသတ်အဖြစ် ရုပ်တည်လျက် ရှိကြ၏။ ရုပ်ရှင်ကို ဝါသနာပါကြသလို ရုပ်ရှင် လောကသားတို့၏ အတွင်းရေး၊ အပြင်ရေး ဖြစ်ရပ်ပေါင်းစုံကိုလည်း စိတ်ဝင်စား ရှိကြသည်။

ပြည်သူချစ်သော အနုပညာရှင် လောကကြီးမှာ ရှုပ်ထွေးပေလိမ့်နေစေ၍ ရှိအတ်သည်မို့ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ရုပ်ရှင် ဓာတ်ကားများနှင့်အတူ ရုပ်ရှင်လောကသားတို့၏ စိတ်ဝင်စားစရာ သီးခြား ဇာတ်လမ်းလေးများမှာလည်း ပရိသတ်နှင့် အရိပ်ပမာ သို့ တွဲစပ်လျက် ရှိပါချေ၏။

ရုပ်ရှင် လောကသားတို့၏ ကန့်လန့်ကာ နောက်ကျယ်မှ ဖြစ်ရပ် ဇာတ်အိမ် ဇာတ်လမ်းများမှာ လူသား သဘာဝ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်များဆက် လွန်ကဲသည့် ထူးဆန်းထွေလာ အံ့ဩဖွယ်ရာသော ထိုထို-ဤဤများ ပြည့်နှက်နေ၏။

ရင်ဖို လှိုက်မောစရာတွေ လွမ်းရစ်နေ၏။

ဣဒ်သတင်းထက် လှိုင်သတင်းများ ပြည့်နေ၏။ လှိုင်သတင်းများမှာလည်း မဟုတ်သော်ရှိထက် မဟုတ်သော်ရှိဖြစ် ဖြစ်နေ၏။

ဒါမျိုးတွေချည်းပဲလား ဆိုတော့လည်း မဟုတ်ပါ။

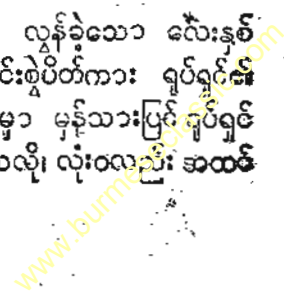
လွမ်းမော တမ်းတရခြင်း၊ ကြည်နူးရခြင်းများလည်း ရှိပါသည်။

ထို့အတူ မဆီမဆိုင် နာကြည်းရခြင်း၊ ဒေါ်မာန်ပွားရခြင်း၊ ဝမ်းနည်းရခြင်းများလည်း ရှိ၏။

သံဝေဂ ရစရာများလည်း ပြည့်လွန်း ရောဟုတ်လျက်ရှိ၏။

ဆန်းသလားဆိုတော့ ဆန်းသည်ဟု မဆိုသင့်ပြန်။ သူတို့သည် သီခြားမဟုတ်သော လောကီ လူသားများ ဖြစ်သောကြောင့်....။

မြန်မာ့ဗွီဒီယို ဇာတ်ဦးအစကလ၊ လွန်ခဲ့သော လေးနှစ်ကျော် ငါးနှစ်နီးပါး အချိန်က ရှိရင်းစွဲပိတ်ကား ရုပ်ရှင်၏ သရုပ်ဆောင် အနုပညာသည် အများစုမှာ မှန်သားပြင်ရုပ်ရှင် ပီစီကေးလေးကို စိတ်ပါဝင်စားမှု မရှိသလို၊ လုံးဝလည်း အထင်မကြီးကြ။



ဘယ်နေ့လျှင်တစ်ခွေ အနည်းဆုံး ထွက်နေသော ယခင် အခြေအနေမျိုးအထိ ပြစ်ထွန်းလာလိမ့်မည်။ စီးပွားရေး နယ် ပယ် ကျယ်ဝန်းလာလိမ့်မည်ဟု လုံးဝအထင်မရှိကြ။

ခုပေါ် ခပျောက်၊ အပျော်ဘမ်း အဆင့်ထက် မပိုနိုင်ဘဲ သဘောမူခဲ့ကြ၏။ ရိုးရိုးပိတ်ကားမှ ဝေ့ရောင်ပိတ်ကား၊ ပြန်ပြန် ပြူးပြူး ပိတ်ကားမှ အခုံးအဝန်းပိတ်ကား၊ အနီပိတ်ကားများ ၏ အလျား အနံ့မှာ တိုသွားခြင်း၊ ကျဉ်းသွားခြင်း၊ ကျုံ့သွား ခြင်း မရှိဘဲ ပို၍ ခိုင်လာသည်၊ ပို၍ ကျယ်လာသည်သာ ရှိနေ သည်။

ရိုးရိုးကနေ သုံးဖက်မြင် လေးဖက်သံကြား စိနီမာစကုတ် ဟူ၍ ပိတ်ကားပြင်ကြီး ပို၍ ပို၍ ကျယ်ဝန်းလာနေသော အချိန် မျိုးဘွင် ထောင်မြတ်တိုင်မှ ဆယ်လေးလက်မ၊ နှစ်ဆယ်လက်မ၊ နှစ်ဆယ်တစ်လက်မ၊ နှစ်ဆယ်ရှစ်လက်မ အရွယ်အစားသာရှိ သော ဖန်သားပြင်လှုပ်ရွှား အရုန်များ သက်တမ်းမရှည်ကြဲ ဟု တွက်ကြသည်။

အသစ်အဆန်းအပြစ် ခဏသာ လက်ခံမည်၊ ထာဝရ လက် မခံဘဲ တွက်ဆသူက အများစု။

ဒါကြောင့်လည်း ရုပ်ရှင်လုပ်ငန်း၌ ငွေလုံးငွေရင်း ပြုတ်နှံ၍ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း အခြေချနေသူများက လုပ်ငန်း အလှည့် အပြောင်းလုပ်ရန် စိတ်ကူးထဲကော်၊ မဆည့်ခဲ့ကြ။

ပိတ်ကားရုပ်ရှင် ဆရာဝန်များကသာ စိတ်ပါဝင်စား ခြင်း မရှိကြသည်မဟုတ်၊ ငါးပွန်းခါ ငါးစာချ အလွန်လျှင်မြန် သော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင် များကလည်း စိတ်မဝင်စားကြ။

ဘယ်စိတ်ဝင်စားပါ့မလဲ။

တီဗွီတောင်မှ လူအများစု ကိုယ်ပိုင်မဝယ်နိုင်၊ ကိုယ်တိုင် မထားနိုင်သေးသည်ပဲဟာ၊ ပြဇာတ် (ဝါ) အောက်စက် ချီနေမှ ပြုလို့ရနိုင်သော ဗွီဒီယို ခေတ်စားဖို့ ဆိုသည်မှာ 'တောင်ထိပ် ကြာပေါက်' လို့ ပြောရမည်မျိုး အနေအထား ရှိသောကြောင့် ဗွီဒီယို တစ်ခေတ်ဆန်းလိမ့်မည်ဟု မတွက်ဆခဲ့ကြ။

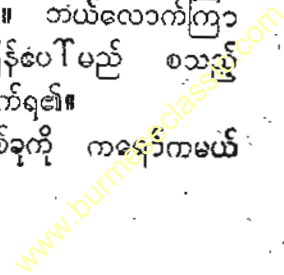
အဲသည်အချိန်က အိမ်တွင်းဂျိုးပဲ၊ ရုံသွင်းဂျိုးပဲ မရှိသေး။

တီဗွီအပြင် ဗွီဒီယိုအောက်စက် ဝယ်ထားနိုင်သူများ ဦးရေ မှာ နည်းသလားမပြောနှင့်၊ လက်ချိုးရေတွက်လို့ပင်ရသည်။

နိုင်ငံခြား ခဏခဏသွားရသူများ၊ နိုင်ငံခြား သင်္ဘောလိုက် ကပွဲတိန်များ၊ သူဌေးများ၊ မှောင်ခိုလုပ်ငန်းဖြင့် ကြီးပွားနေ သူများ စသည် စသည် အိမ်တွေလောက်မှာသာ ထားကြသည်။ အဲသည်လိုအိမ်တွေကလည်း နိုင်ငံခြား အခွေသာ အကြည့်များ သည်။

စီးပွားရေးတွင် အတွက်အချက် ပါရသည်။ ဘယ်လောက် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံရင် အမြတ်ဘယ်လောက်ထွက်မည်။ ဘယ်လို အခြေ အနေမျိုးမှာ အရှုံးနှင့် တွေ့ရတတ်သည်။ ဘယ်လောက်ကြာ လျှင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု ဘယ်လောက်ပြန်ပေါ်မည် စသည့် အကျိုးအမြတ်ကို အဓိကထား၍ တွက်ချက်ရ၏။

ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုပါသော လုပ်ငန်းတစ်ခုကို ကရော်ကမယ် ငြီးကပစ်လုပ်လို့မရ။



ထိုစဉ်က အကျိုးအမြတ်ကို ဘယ်လိုမှ တွက်ချက်လို့မရသော ဗွီဒီယိုရိုက်ကူး၊ ထုတ်လုပ်၊ ဖြန့်ချိ စသည့် မရေမရာ မသေချာသော လုပ်ငန်းကို တကယ် စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်များက လုပ်ငွေစား စိတ်ကူးထဲသော်မှ မထည့်ကြ။

ဗွီဒီယိုလုပ်ငန်းကို တောင်ခွဲသူများမှာ ရုပ်ရှင် လုပ်ငန်းနှင့် ဆက်နွယ်မှုမရှိသော ငွေယားရှိသူများက ဦးဘည် ရည်ရွယ်ချက် မရှိဘဲ အပျော်သဘော ထလုပ်ကြသည်မှ ဗွီဒီယိုရိုက်ကူး၊ ထုတ်လုပ်ရေး ပေါ်လာရသည်။

ဖားဘစ်ပိုင်း၊ ငါးတစ်ပိုင်း၊ ဟိုမှရောက်သည်မရောက် အမည်ခံ ဒါရိုက်တာများ၊ မဟောက်တခေါက် ကင်မရာမင်းများ၊ မဖြစ်တဖြစ် သရုပ်ဆောင်များဖြင့် စခွဲရသော မြန်မာ့ ဗွီဒီယိုခေတ်ဦး အစဉ်များမှာ ဟိုမှရောက်သည်မရောက် ဒါရိုက်တာ အမည်ခံများ ထောင်ချီ၍ ရခွဲကြသည်။ သောင်းချီ၍ ပွဲခွဲကြသည်။

ဗွီဒီယိုခေတ်ဦး ကာလမှာ ငွေယားပိုက်၍ ရန်ကုန်သို့ ဆင်းလာသူ ပိုးသမားဇေး-နှစ်ယောက်မှာ လားသတ်သမား၏ စဉ်းတိတိုးပေါ် သို့လည်စင်းပေးရန် အဆင်သင့်ဖြစ်နေပေါ့လေပြီ။

သူတို့နှစ်ယောက်ကတော့ လူငယ်ပီပီ လုပ်ချင်တာ ဖြစ်ချင်တာပဲ သိသည်။ လုပ်ချင် ဖြစ်ချင်သည်မှ တကယ် ဖြစ်လာမည့် အကျိုးဆက် ကောင်းမကောင်း ဆိုသည်ကိုမူ လုံးဝ မစဉ်းစားခဲ့။

လူ့ဘဝခရီး လျှောက်လှမ်းကြရာတွင် အသက်အရွယ်နှင့် အတွေ့အကြုံ အလွန်စကားပြောသည်။ အတွေ့အကြုံ မရှိသေးသော လူငယ်များမှာ အတွေးအခေါ်ပိုင်းတွင် အားနည်းသည်။ အတွေ့အကြုံများသော လူကြီးများမှာ အတွေးအခေါ်ပိုင်း အားသန်အလို့ ရင့်ကျက်သည်။

လူငယ်နှင့် လူကြီး ကွာခြားသည်မှာ အတွေးအခေါ် နုနယ်ခြင်းနှင့် ရင့်ကျက်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။

ဖြစ်ချင်တာပဲ သိသူကို ဖြစ်အောင်လုပ်ပေးမည့်သူက စကားကြွယ်ကြွယ်၊ မက်လုံးမိမိ၊ ယုတ္တိယုတ္တာရှိရှိ၊ အထာပိုင်ပိုင်ဖြူဖြူ ကျော့ကွင်းထောင်ပေးလိုက်သည်ကို သူတို့နှစ်ယောက်က ကျော့ကွင်းဟု မမြင်ကြ။

ထည်းခိုတိုက်သို့ပြန်ရောက်ပြီးနောက် သူတို့ နှစ်ယောက်မှာ အမြူးပြီး မြောက်ကြွေးမြောက်ကြွဖြစ်နေကြသည်။ ဒါရိုက်တာကြီးကိုလည်း အလွန်အမင်း အထင်ကြီးသွားကြသည်။ သူတို့အပေါ် အလွန်စေတနာကောင်း၍ လိုက်လျောသူ၊ စိတ်ရင်းဖြောင့်သူ အဖြစ် အမြင်ပေါက်သွားကြသည်။

နှစ်ကြိမ် ပြုစုလိုက်ရသည်မှ ငွေထိုးထောင်နီးပါးလောက် ချောသွားသည်ကိုလည်း နည်းနည်းလေ မှ နှစ်မြှာတုန့်တိုစိတ် မဖြစ်မိ။ နောက်ထပ်ပြုစုလိုက်ပင် တိုင်ပင်မိကြသည်။



အစမ်းရိုက်ကူးရာတွင် ကုန်ကျမည့် ဝေငါးထောင်ဆိုသည်မှာ သူတို့အဖို့တော့ အသေးအဖို့၊ ပြောကြစတမ်းဆိုလျှင် ငါးထောင်၊ ခြောက်တောင် တန်ဖိုးမကသော ဖိနပ်မျိုးကိုပင် ဝယ်စီးနေသည်ပဲဟာ၊ အစမ်းခွေ တစ်ခွေအတွက် ငါးထောင်ဆိုတာ နည်းပင်နည်းသေးသည်လို့ ထင်နေကြသည်။

တကယ်တော့ ဒါရိုက်တာကြီးပြောသည့် အစမ်းခွေဆိုသည်မှာ ဘာမှမဟုတ်၊ ပါးပါးလှီးဖို့အတွက် ဒါရိုက်တာကြီးက စိတ်ကူးဥာဏ် ကွန်မြူရှီ တီထွင်မှုပြုလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။

တစ်နေ့သာ စက်ငှားခ၊ အခွေဖိုးနှင့် အထွေထွေ စရိတ်များမှာ နှစ်ထောင်အောက်မှာပဲ ရှိသည်။ နှစ်ထောင် မကျော်။ မင်းသမီးကလည်း ပိုက်ဆံပေးဖို့မလို၊ ဆတ်စလူး လေးတွေ အများကြီးရှိသည်။ ဘယ်နေ့၊ ဘယ်ရက်၊ ဘယ်နေရာဟု ပြောလိုက်ရုံသာ။ သူတို့စရိတ်နှင့် သူတို့ လာလိမ့်မည်။ သိတတ်စွာ ယူလာမည့် ဆရာကြီးအတွက် ကြိုက်တတ်သည်များလည်း ပါလာလိမ့်မည်။

ငါးထောင်ထဲက သုံးထောင်မှာ ကိုယ့်အတွက်။ ဒါ့အပြင် နောက်ထပ် နှိုက်တိုင်းထွက်လာမည့် ထွက်စရာတွေလည်း အများကြီး ရှိသေးသည်။

အစမ်းခွေ ဆိုတာက တစ်ခွေလုံး ရိုက်ဖို့မလို။ အင်ဗိုး တစ်ကွက်၊ နှစ်ကွက်နှင့် အောက်ဗိုး သုံးလေးကွက်လောက် ရိုက်ပေးလျှင် ပြီးသည်။ အစမ်းခွေအတွက် ဇာတ်လမ်းမလို၊ ဇာတ်ညွှန်း မလို။ စိတ်ကူးထဲ ရှိသည်ကို ရိုက်ပေးလိုက်ရုံသာ။

ဒါမှမဟုတ် အခွေဖိုးလောက်နှင့် ကင်မရာမင်းကို ငါးဆယ်မျိုး၊ တစ်ရာမျိုး ပေးပြီး ရိုက်လက်စအခွေ ရိုက်သောနေ့တွင် အပိုကွက်ကလေး ကပ်ရိုက်ဇရိုလည်း ဖြစ်သည်။

ဗွီဒီယိုအခွေနှင့် ရုပ်ရှင်ကားကြီး ရိုက်ပုံရိုက်နည်း ကွဲပြားသလို ဝန်ကျယ်၊ ဝန်ကျဉ်းပုံမှာမူ ထူးထူးကဲကဲကြီး ကွဲခြားသည်။

ရုပ်ရှင်ကားကြီး ရိုက်တော့မည်ဆိုလျှင် ကားသေးသေးလေး တစ်စီးလောက် ရွာပြီး ရှူတင်ထွက်လို့မရ။ ကင်မရာနှင့် ပစ္စည်း ဖစ္စယတွေ သယ်ဖို့ ဒေါ်ဂျစ်တစ်စီး၊ အသည် ပစ္စည်းပစ္စယတွေကို သယ်ဖို့၊ တစ်နေရာမှ တစ်နေရာသို့ ရွှေ့ပြောင်းဖို့ အလုပ်ကြမ်း သမား သုံးလေးယောက် ပါရမည်။ ကင်မရာထော်လီအသေး၊ အသံဖမ်းစက်၊ ကားထုပ်၊ ဘာညာ ဘာညာ ပစ္စည်းတွေကလေးသည်။

တစ်နေရာတည်းမှာ အသေထားပြီး ရိုက်လို့မရ။ ဟိုရွှေ့သည်ပြောင်း ခဏ ခဏ လှင်ရသည်။

နယ်ထွက်လျှင် ပို၍ ဝန်ကျယ်သည်။ ပေလေးရာပါ ဖလင်ထိပ်ဘူး လေးငါးဆယ်ဘူးလောက် အနည်းဆုံး သယ်သွားရသည်။ အဖွဲ့သားတွေကို လက်ဖက်ရည်၊ ထမင်း ချက်ပြုတ်၊ ဆွေးမွေးဖို့ ကန်ထရိုက် ထမင်းချက်သမား သုံးလေးယောက်နှင့် နီး ခွက် ပန်းကန် ပစ္စည်းပစ္စယတွေပါ သယ်ပိုးသွားရသည်။

၇၂ ကျော်မြဲသန်း

ဇာတ်ရံများနှင့် ကင်မရာမင်း၊ မီးသမား စသူများအတွက် အလျဉ်းသင့်သလို ကားငှားပေးရသည်။ ခါရိုက်တာနှင့်မင်းသား၊ မင်းသမီးများအတွက် သီးသန့် စီစဉ်ပေးရသည်။

ခါရိုက်တာ၊ မင်းသား၊ မင်းသမီး၊ အရေးကြီးသော ဇာတ်ပို့ ဇာတ်ရံများအတွက်က ကားသတ်သတ်၊ ရထားနှင့် ဆိုလျှင် အထက်တန်း လုပ်ပေးရသည်။

စူပါ ခါရိုက်တာနှင့် စူပါ မင်းသား၊ မင်းသမီးများမှာ နောက်ပါအခြေအရာ သုံးလေးယောက်လောက် ပါလာကြသည်။ အဘတ်အစားအိတ်နှင့် မိတ်ကပ်သေတ္တာ ကိုင်ရသူ၊ မိတ်ကပ် ခြယ်သပေးရသူ၊ စီးကရက်ဘူးနှင့် မီးခြစ်ကိုင်ပြီး သွားလေရာ တစ်ဖဝါးမကွာ လိုက်နေရသူ၊ ထမင်းစား၊ အရက်သောက်၊ ငွေချိုး၊ အိမ်သာကက်၊ အိပ်ရာခင်း၊ အိပ်ရာဘ ဗာဟီရက်စွ လုပ်ပေးရသူ စသည်များ ပါလာသည်ကို ကုမ္ပဏီမှ တာဝန်ယူ ကျွေးမွေးရသည်။

ခါရိုက်တာတို့၊ မင်းသားတို့ကလည်း ကိန်းခန်းကြီးဘလား မမေးနှင့်။ စီးကရက်ကိုသော်မှ ဘူးထဲက ထုတ်ပြီး ကိုယ့်ဘာသာ ကိုယ် မီးညှိမသောက်၊ အချက်ပြုလိုက်လျှင် နောက်တော်ပါးက အဆင်သင့် ထုတ်ပေးရသည်။

ဘယ်သောက်ထိများလဲဆို အိမ်သတ်တက်ရင်း၊ ရေချိုးခန်း ဝင်ရင်း စီးသည့် ဖိနပ်ကို နောက်တော်ပါးက ကိုင်လိုက်ပြီး အဆင်သင့် လုပ်ပေးရသည်ထိ ကိန်းခန်းကြီးကြသည်။

ဒါထက်မကတွေလည်း အများကြီး ရှိသေးသည်။ အားလုံးပဲလား ဆိုတော့ မဟုတ်ပါ။ တချို့က တချို့ ပေါ့။

မပြည့်တဲ့အိုး ဘောင်ဘင်ခတ်ဆို မဟုတ်လား။ လာရင်းဘဝကိုမမေ့ကိန်းခန်းမကြီးသူတွေလည်း ရှိသပေါ့။ မင်းသမီးကျတော့လည်း တစ်မျိုး။

အနီးကပ် စောင့်ရှောက်ရသူ၊ ခေါင်းဖြိုး၊ မိတ်ကပ်လိမ်း၊ အဝတ်အစား ဝတ်ဆင်ပေးရသူ၊ ဗာဟီရလုပ်ပေးရသူများသာ မက ဆွေမျိုးတွေကို အလှည့်ကျ ဘုရားဖူး အလည်အပတ်ခေါ် လာကြသေးသည်။

စရိတ်စက အတွေ့အထွေကို ကုမ္ပဏီက ထုတ်လုပ်သူ ပရိုဂျက်ဆာ က ကျခံပေရော့။

မင်းသမီးထက် ပိုဆိုးတာက နောက်တော်ပါးက ပါလာ သူတွေ။

ဘာမစားဘူး၊ ဘာမသောက်ဘူး၊ ဘယ်လို နေရာမျိုးမှာ ခအိပ်ဘူး၊ ဘုရားဖူး အလည်အပတ်ကို ဂျစ်ကားတို့၊ ကားဟောင်း ကားအိုတို့နှင့် မသွားချင်ဘူး၊ ဘာလုပ်ပေးပါဦး၊ ညာလုပ်ပေး ပါဦး၊ ဘာဝယ်ပေးပါဦး ဆိုတာမျိုးလည်း ပါသေးလည်း။

ကြက်တူရွေးကတော်တော်၊ မယ်တော်က ကဲဘဲ ဆို မဟုတ် အား။

တို့ဒင်း ဟိုဟာဖြစ်လို့ အသုံးပြုရမည့် ပစ္စည်းကိုတောင် ကိုယ့်  
ဟာကိုယ် မဝယ် ရှူတင်မန်နေဂျာကြီးက စီစဉ်ဝယ်ပေးရသည်။  
သူများကို ပြောဖို့မကောင်းသည့် သူစိမ်းယောက်ျားများ မသိ  
စေအပ်သော ကိစ္စကိုပင် ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထား၍ မဟုတ်ဘဲ  
ရှေ့မျက်နှာ ရှေ့ထားပြီး ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း ပြောရဲကြ  
သည်။

ဒါထက်မကတာတွေ အများကြီး ရှိပါသေးသည်။ နောက်  
ပိုင်းကျမှ...။

ဗွီဒီယိုကတော့ ဝန်ကျဉ်းသည်။ အလေးအပင် သယ်ပိုးစရာ  
မလို။ ဗွီဒီယိုကင်မရာက ပေါ့ပေါ့လေး။ အခွေကလည်း ပေါ့ပေါ့  
လေး။ လွယ်အိတ်ထဲမှာ ထည့်ယူသွားလို့ ရပါသည်။ ကင်မရာ  
ကို လက်ကဆွဲ၊ အခွေတစ်ခွေ ထည့်သွားရင် ပြီးသည်။

လူနည်းနည်းများရင် ဟိုင်းလပ်။ လူနည်းရင် ပါဗလစ်ဘာ  
တစ်စီးငှားရင် ကိစ္စအားလုံး ပြီးပြတ်သည်။

ထမင်းကိစ္စ၊ လက်ဖက်ရည်ကိစ္စ အလုပ်မရှုပ်၊ ဗာဟီရမများ၊  
တစ်ယောက်ကို နှစ်ဆယ့်ငါးကျပ် သုံးဆယ် ထုတ်ပေးလိုက်လျှင်

ထိစွဲငြိမ်းပြီးသည်။ နေ့၊ ည နှစ်ကျူတီ ခိုက်တာမျိုးကျမှ နောက်  
ထပ် သုံးဆယ်စီ ထုတ်ပေးလိုက်ရုံသာ။

စူပါ မင်းသား၊ မင်းသမီး၊ ဒါ့ခိုက်တာကျတော့ သူတို့အတွက်  
သီးသန့် အစီအစဉ် လုပ်ပေးရသည်။

သူတို့ကျတော့လည်း ကိန်းခန်းကြီးသပေါ့။

ဘာစီးကရက်မှ၊ ကိုကာကိုလာမှ၊ ပက်ပစီမှ၊ ရေခဲစိမ့်ဘီယာမှ၊  
လင်ပိုဗီတန်မှ ဆိုတာမျိုး ပါလာပြီ။

သူတို့ အခွင့်အရေးယူပုံတွေ၊ ကိန်းခန်းကြီးပုံတွေ၊ ဖင်ခေါင်း  
ဇွယ်ပုံတွေ၊ ပြဿနာရှာတတ်ပုံတွေ၊ ကတ်သီးကတ်သတ် လုပ်  
တတ်ပုံတွေ၊ အနုပညာသမားချင်း မညာမတာ ကပ်ကျောကျော  
ငဲ့တွေ ရေးမကုန်နိုင်အောင် ရှိပါသည်။ ပါလာပါလိမ့်မည်။

ဖသစ် အခက်အခဲခကြာင့် အစားထိုး တီထွင်မှုပြုရာမှ စီးပွား  
ရေး လုပ်ငန်းသစ်တစ်ခု ပေါ်လာသည်။

ကလေးများလည်း ကြိုက်သည်။ လူကြီးများလည်း ကြိုက်  
သည်။ အဘိုးအဘွားများလည်း ကြိုက်သည်။

ဗွီဒီယို။





ကောင်မသေးက စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်ထဲမှ မင်းသမီး၊ ကောင်မလေးက သူ့ချစ်သူနှစ်ယောက်အတွက် အပျော်ဆုံး နေ့တစ်နေ့မှန်သားပြင်ပေါ်မှာ အဲသည်ဇာတ်ဝင်ခန်းလေး အရုပ်ထုပ်လာမည့် အချိန်မှာ ဆယ်မိနစ်ထက်မပို။

သို့တစေ သူ၏အိပ်မက် အချိန်အတိုင်းအတာမှာ ဂျည်လျားလွန်းလှ၏။

မအိပ်ခင်က စိတ်ကူးယဉ်အတွေးစဉ်များမှာ အိပ်ပျော်သွားသောအခါ အိပ်မက်ရုပ်လွှာသို့ ကူးပြောင်းသွားသည်။

ရွှင်ရွှင်မြူးမြူး၊ ကြည်ကြည်နူးနူး လပ်(ဖိ)ဆမ်းမှ မမျှော်လင့်သော မြစ်ကမ်းကြော့ထိုး သူတို့နှစ်ယောက်၏ လက်တွဲ ပြုတ်ထွက်သွားပြီး လူချင်းခွဲလိုက်ရသည်။

မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်ရသည်မှာ ချစ်ရသူ၏ အဖေနှင့်အစ်ကိုခက်ထန်တင်းမာသော အကြည့်က...

ဇာတ်ခနဲ အိပ်ရာမှ လန့်နိုးသွားသည်။ မိုင်းလင်းနေပြီ။

အိပ်မက်မှပေးသော ဆွတ်ပျံ့ကြည်နူးရိပ်မှာ ပျက်ပြယ်မသွားသေး။ ထွေးထွေးရိပ်ရိပ် ထင်နေဆဲ။

ရွှင်လန်းသော နိုးထခြင်းက သူ၏ရင်ကို လှုပ်ခတ်သွားစေသည်။

လူငယ်သဘာဝ၏ မရှိကိုအရှိ၊ မဟုတ်ကိုအဟုတ်၊ မဖြစ်ကိုအဖြစ်ထပ်ကြစမြဲ။

တစ်ဖက်ခုတင်ကို ကြည့်လိုက်တော့ မင်းကျော်ဦးမှာ အိပ်ရာထဲ မနိုးသေး၊ သူကတော့ အိပ်မက်အကြောင်းကို ပြောချင်လှပြီ။ ဗွဲပိုးထိုးနေသည်။ ခြင်ထောင်ဖွင့်၍ မင်းကျော်ဦးကို လှမ်းနှိုးလိုက်သည်။ မရ။

တစ်ဖက်ခုတင်သို့ ကူး၍ လှုပ်နှိုးလိုက်တော့မှ မင်းကျော်ဦး ထူးလွန်းလာသည်။

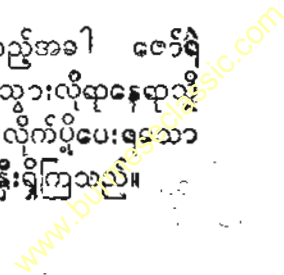
‘မင်းကလဲကွာ၊ အိပ်မက်-မက်လို့ ကောင်းနေတုန်း...’  
‘ငါကလဲ အိပ်မက်အကြောင်း မြောချင်လို့ မင်းကို နှိုးရတာက’

အမြင်ချင်း ဖလှယ်ကြသည် ဆိုရိုးကားသို့နယ် သူတို့လည်း အိပ်မက်ချင်း ဖလှယ်ကြသည်။ နှစ်ယောက်စလုံး၏ အိပ်မက်မှာ ချိတ်လိုက်ထင်ထင် ရင်ဖိုမြူးကြစရာတွေချည်း။

သူတို့နှစ်ယောက် မျက်နှာသစ်ပြီး အောက်ထပ်သို့ ဆင်းခဲ့ကြသည်။

သူတို့တည်းခိုနေသော အင်းလျားလမ်းတိုက်ရှင် ဦးဇံအောင် သားစုမှာ ဇော်ရဲမောင် မိဘများနှင့် စီးပွားဖက်ဖြစ်ရုံမက အပြန်အလှန် ကျေးဇူးခံကျေးဇူးဆပ်များ ရှိကြသော မိသားစုများ ဖြစ်၏။

ဦးဇံအောင်တို့ မိသားစု မန္တလေးလာသည့်အခါ ဇော်ရဲမောင်တို့ တိုက်တွင်ပင် တည်းခိုနေထိုင်ကြ၍ သွားလိုရာနေရာသို့ ဦးဇံအောင်ကိုယ်တိုင် ကားမောင်းပြီး လိုက်ပို့ပေးရသော ပြော့ ဦးဇံအောင်မိသားစုနှင့်ပင် တရင်းတနှီးရှိကြသည်။



ဦးဇံအောင်က မန္တလေးသို့ တစ်လတစ်ခေါက်လောက် အပြန်  
ရောက်သည်။

ဦးထိုက်စံနှင့် ဦးဇံအောင်တို့မှာ စီးပွားဖက်များဖြစ်ကြသည့်  
အလျောက် လုပ်ငန်းသဘောအရ ဆက်သွယ်မှုရှိကြသလို အကူ  
အသနားလည်း မပြတ်ရှိကြသည်။

ဇော်ရဲမောင်တို့မှာ ဦးဇံအောင်တိုက်တွင် အားမနာ ပါးမနာ  
လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေထိုင်နိုင်ခဲ့မက ငွေချေးကြေးခရီးပိုင်းတွင်  
လည်း အားနော့ရ။ လိုသလို ဆွဲသုံးလို့ရသည်။ ဇော်ရဲမောင်၏  
မိခင်ကြီးက သားအတွက် အာမခံချက်ပေးထားသည်။

တစ်ခုတော့ရှိသည်။ ဇော်ရဲမောင်နှင့် မင်းကျော်ဦးတို့မှာ  
အဖြူနယ်သားများ ဖြစ်သော်လည်း အဖြူမစွဲကြ။ မန္တလေးနှင့်  
မိုးကောင်းလူငယ်အတော်များများမှာ အဖြူ၏သားကောင်  
များ ဖြစ်ကြသော်လည်း သူတို့နှစ်ယောက်မှာမူ အဖြူနှင့် လွတ်  
ကင်းသည်။

ဘီသကားက သူတို့အတွက် ယမကာစာရင်းမဝင်။ ရေငတ်  
ပြေသောက်သည့် ဖျော်ရည်အဆင့်လောက်ပဲ သဘောထားကြ  
သည်။ သီယာလောက်သောက်တာက ငွေကုန်ကြေးကျနည်း  
သည်။ လူကို အန္တရာယ်ပေး။ အဖြူက ငွေကုန်ကြေးကျများ  
သည်။ လူကိုလည်း အန္တရာယ်ပေးသည်။

အဖြူနှင့်ကင်းသည်ကိုပဲ သူတို့မိဘတွေက သူတို့ကို ပြန်  
ကျေးဇူးတင်နေရသေးသည်။

ယခုခေတ်မိဘများမှာ အလွန်သနားစရာကောင်းသည်။ ပခုံး  
ထက်နှစ်သစ်မှ လူလားမြောက်အောင် ပြုစုကျွေးမွေးပညာအမွေ  
ပေးရသည်မှာ လွယ်သည်မဟုတ်။ ငွေကြေးချောင်လည်သူမိဘ  
များအတွက် မထောင်းသာသော်လည်း မရွံ့မရှား မိဘများ  
အတွက် ထောင်းသာနေသည်။

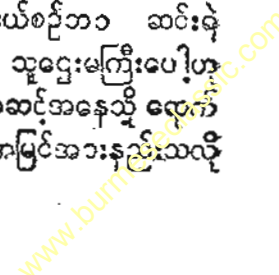
အဲ...ချစ်တီးခေါင်း သန်းရှာသလို ငွေရှာနေရတဲ့ မိဘများ  
မှာမူ ဖြစ်ဖြစ်ကျယ်ကို လက်ပစ်ကူးနေသည်ဆိုနယ် ရှိပါချေ၏။  
အဲသည်အထဲက သားသမီးတွေ ဖောက်ပြန်ဆိုသောအခါ  
အဝန်ငါးရာ ငါးကမ္ဘာကိုပင် မမူချင်တော့အောင် ဖြစ်ရသည်။

ဇော်ရဲမောင်တို့လို စိန်သီး၊ ရွှေသီး၊ တိုက်ကြီးကြီးနဲ့ပို  
နေနိုင်သူ မိဘများမှာ ပို၍ ပူပင်သောက၊ ကြောင်ကြ၊ ဗျာပါဒ  
ဖြစ်ရသည်။

ငွေကို ရှာဖွေရယူခြင်းဟု သဘောမမူသေးသူ သားအတွက်  
အဖြူနှင့် ကင်းသည်ကိုပင် ကျိတ်၍ ကျေးဇူးတင်နေရသည်။

ဪ...မိဘ...မိဘဟူ၍သာ။

ဇော်ရဲမောင် မိခင်ကြီး ဒေါ်အနွဲ့မှာ ငယ်စဉ်ဘဝ ဆင်းရဲ  
တဲသလောက် အသက်ကြီးမှ ကံထူးပြီး သူငွေမကြီးပေါ့ဟု  
များအသိအမှတ်ပြုခံရလောက်အောင် အဆင့်အနေသို့ လှော်  
အောင်လည်း အထွေးအခေါ် အကြားအမြင်အားနည်းသလို  
အသုတမကြွယ်။



၈၂ ကျော်မြဆန်း

လှိုလေသေးမရှိအောင် ပြည့်စုံနေသော်လည်း နဂိုအနေထက် မပို။

စိန်ဝတ်မလား၊ ပတ္တမြား ဝတ်မလား၊ သူများဝေးကြည့်ရ လောက်အောင် အရည်အသွေးထိပ်၊ ကျောက်ခိမ်းဝတ်မလား အပြည့်အစုံရှိသည်။

စိန်သီး၊ ရွှေသီးစကားထက်ပိုသော ပတ္တမြားသီးနီ၊ ကျောက် စိမ်းသီးနီ၊ ပေမယ် နဂိုအချို့ဥယျာဿ နားကပ်ကိုပင် မက်မက် မင်မင်ဝတ်ပြီး ရိုးရိုးကြီးနေသည်။

မသွားမဖြစ်သော အလှူအဘန်းနှင့် မင်္ဂလာညွှန်ခံပွဲရှိသာ သောအခါ နဂိုကိုဖြုတ်၍ အပိုတွေ့ဘတ်ရသည်။ သူများတွေ့ဆို အပိုဝတ်ရမည့် ကိစ္စကို မျှော်သည်။ ဝတ်ရပြီဆိုလျှင် လည်ကိုင် ကြော့ကြော့ ခေါင်းသေမည်ခံမရှိကြစေမိ။

ဒေါ်အနွဲ့ကမူ မဝတ်မဖြစ်လို့ဝတ် ဘည့်ဘိုင် လည်ကိုင်ကြော့ ကြော့ ခေါင်းမခံနိုင်ရှာ၊ စိတ်မော့၍ အနေကျပြုဖြစ်ရသည်။ ဒေါ်အနွဲ့က အဲသည်လို အရိုးခံသမား၊ အရိုးကို အရွက်ခံပုံးစေလို သူပါ။

ရိုးလွန်းတော့ အပမာစကား သို့နယ် ရှိပါခချ၏။

ပြင်ပလောကနှင့် ကူးလူးဆက်ဆံမှုနည်းသည်။ ဥပုသ်နေ့မှ တစ်ပါး အပြင်ထွက်လေ့မရှိ။ အိမ်မှာ ခိုင်းရမည့်သူတွေ သုံးလေး ယောက်ရှိပေမယ့် ဆွမ်းခံ ဦးပဉ္စင်းများအတွက် ဆွမ်းနှင့်ဆွမ်း ဟင်းကို ကိုယ်တိုင်ချက်ပြီး ကိုယ်တိုင်လောင်းရမှ ကျေနပ်သည်။

ဆွမ်းကိစ္စပြီးလျှင် ပုတီးနှင့်။  
နဂိုက ဗဟုသုတ နည်းရသည့်အထဲ ပြင်ပလောကနှင့် အဆက် အဆံ့နည်းသောကြောင့် အကြားအမြင် အားမသန်။ ဒါကြောင့် လည်း သားဖြစ်သူပြောသမျှ ယုံလွယ်ပြီး ခေါင်းတညိတ်ညိတ် ရှိနေရသည်။

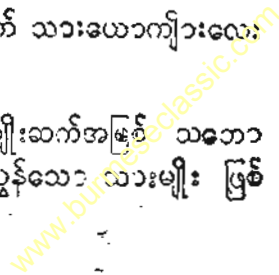
သားကလည်း တစ်မိပေါက်မှ တစ်ယောက်တည်း။  
တုန်ခါနေအောင်ချစ်သည်။ သားပြောသမျှ ခေါင်းခါရိုး မရှိ။ သားက အကြောင်းအမျိုးမျိုးဖြင့် တောင်းလာလျှင် ငြင်း ရိုးမရှိ။ များလှချည်လား သားရယ်ဟု ပြောရိုးမရှိ။ လောက် ပါမလား၊ လိုသေးလားလို့သာ မေးရိုးရှိသည်။

အဲသည်လောက် အလိုလိုက်တာ။  
သမီးတွေအပေါ် အထိန်းအကွပ် တင်းကျပ်သလောက် သားအပေါ် ကျတော့ အကွပ်မဲ့ကြမ်းသို့နယ်။

ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးသိုက်စံကလည်း တစ်ဦးတည်းသော သားကို တုန်နေအောင်ချစ်သည်။ ဒါပေမယ့် အမေဖြစ်သူလောက်တော့ အထိန်းအကွပ်မရှိ။ အလိုမလိုက်၊ စည်းဘောင်ထားပြီး အလို လိုက်သည်။

မိခင်တိုင်းက သမီး မိန်းကလေးထက် သားယောက်ျားလေး ကို ပို၍ချစ်ကြသည်။

ဖခင်တိုင်းက မိမိသားကို မိမိ၏ မျိုးဆက်အဖြစ် သဘော ထား၍ မိမိကဲ့သို့သော၊ မိမိထက်သာလွန်သော သားမျိုး ဖြစ် စေချင်ကြသည်။





သူတို့မှာ လိုလသေး၊ မရှိအောင် ပြည့်စုံနေသော်လည်း သားဖြစ်သူ ယခုလို လတ်လျားလတ်လျား လုပ်နေသည်ကိုတော့ မကြိုက်။ ဘဝင်မကျဖြစ်နေသည်။ အလုပ်တင်နေလုပ်ဖို့ စကား စလိုက်ဘိုင်း အမေကြီးက ကာဆီး ကာဆီး ဝင်နေသည်။

သားလေး ငယ်ပါသေးကယ်၊ လူငယ်တစ်ယောက်လွတ်လပ် လပ် ပျော်ပျော်နေပါစေဦး၊ အချို့ တန်တော့လည်း မနေပါ တူး၊ လုပ်ပါလိမ့်မယ်။ တစ်နှစ်တန်သည် နှစ်နှစ်တန်သည် နေပါ စေဦး စသည်ဖြင့် ဝင်၍ တားနေသောကြောင့် ဦးထိုက်စံမှာ သူ့ ရာထားသော လုပ်ငန်း အစီအစဉ်ကို မစနိုင် ဖြစ်နေသည်။

သူ၏ လုပ်ငန်းအစီအစဉ်အတွက် မြေနေရာ အရောင်းအဝယ် ကိစ္စ မပြီးသေးသောကြောင့် စကားကုန်မပြောသေးဘဲ မြေနေ ရာ ကိစ္စကို ပြီးပြတ်အောင်လုပ်နေသည်။ မြေနေရာကိစ္စ ပြီးပြတ် လျှင် တိုက်ဆောက်ပြီး သူ စီစဉ်ထားသော လုပ်ငန်းကို စတော့ မည် ဖြစ်၏။

ဦးထိုက်စံမှာ အစိမ်းဘရင်ဟု ဆိုရလောက်အောင် ကျောက် စိမ်း လုပ်ငန်းကို ကျွမ်းကျင်သော်လည်း သားဖြစ်သူကိုမူ သူ၏ လုပ်ငန်းခွင်ထဲသို့ ဆွဲမသွင်း။ အဲသည်လုပ်ငန်းနှင့် မနီးဝပ်စေခဲ့။

ကျောက်စိမ်း အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းမှာ အလှည့်အပတ်၊ အလိမ်အကောက်၊ အရှုပ်အထွေးများနှင့် ရှုပ်ထွေးနေသည်။ အန္တရာယ်ကြောင့်လည်း အလွန်နီးသည်။

သူ့လို ကျောက်စိမ်းတောထဲပေးပြီး ကျောက်စိမ်းတောထဲ ခွာကြီးပြုံးသားခဲ့ သူများပင် မျက်စိလည်ရသေးသည်ပဲဟာ၊ ခုသင်၊ ခုလေ့လ။ ခုလုပ်လို့တော့ ခံကြောဝက်ပါထဲက ဘယ် ထွက်လို့ ရလိမ့်မှာပ။

ခေတ်ကပြောင်းနေပြီ။ သူတို့ ခေတ်တုန်းကလို ကတိနှင့် သစ္စာ မတည်ကြည်ကြတော့။ ရတနာအရောင်းအဝယ် လုပ်ငန်း မှာ ကျွမ်းကျင်မှု အရေးကြီးသလို ကတိသစ္စာသည်လည်း အရေး ကြီးသည်။ နောက်တစ်ခု အရေးပါသည်မှာ သိက္ခာနှင့် သမာဓိ။

ခုခေတ်က ဒါတွေကို အလေးမပေးတော့၊ ကျောက်ကလေး နည်းနည်းပါးပါး ကြည့်တတ်ရုံနှင့် ထုလုပ်သည်။ လိမ်ရေခို ရင်လည်း ဘာကိုမှမထောက်။

ပြီး သူတို့လုပ်ငန်းက တဖြည်းဖြည်း စည်းဝိုင်းကျဉ်းလာပြီ။ ရှေ့ကို ပို၍ ကျဉ်းသထက် ကျဉ်းလာတော့မည်။ ဒါဆိုတော့ ဦးထိုက်စံက ကြံ၍မြင်နေသည်။

အဲသည် အခြေအနေမျိုးမှာ သားဖြစ်သူကို သည်လမ်း ကြောင်းပေါ်သို့ ခြေမချစေချင်။

ဦးထိုက်စံက စိတ်ကြိုက် နေရာကောင်း တစ်ခုကို ရှာဖွေထား သည်။ အရောင်းအဝယ် ကိစ္စအတွက်လည်း ပြောဆိုပြီးပြီး ဈေးနှုန်းကိစ္စ အပြီးအပြတ်ပြောဖို့ပဲ ကျန်တော့သည်။

အားလုံး ကိစ္စဝိစ္စပြီးလျှင် သုံးထပ်တိုက်ဆောက်မည်။ အပေါ် နှစ်ထပ်ကို တည်းခိုခန်းလုပ်မည်။ အောက်ဆုံးထပ်မှာ နိုင်ငံခြား

၀၆ ကျော်ပြသန်း

ပစ္စည်းများ ရောင်းသည့် စတိုးဆိုင်ဖွင့်မည်။ လေ့လာသင့်ရာ များကိုလည်း လေ့လာပြီးပြီ။ သူ စီစဉ်ထားသော လုပ်ငန်း ပြီးစီးလျှင် သူက စတိုးဆိုင်ကြီးကို ကြီးကြပ်လုပ်ကိုင်မည်။ သားဖြစ်သူကို တည်းခိုခန်းအား ကြီးကြပ်လုပ်ကိုင်စေမည်။

ဦးထိုက်စံမှာ ထိုသို့ အစီအစဉ်ရှိသောကြောင့် ဇော်ရဲမောင်ကို တင်းတင်းကျပ်ကျပ် မကိုင်သေးဘဲ ကြီးရှည်ရှည်နှင့်လှန်ပေးထားခြင်း ဖြစ်၏။

သို့တစေ၊ သားဖြစ်သူ၏ အသွားအလာ၊ အနေအထိုင်နှင့် လှုပ်ရှားမှုကို ကိုယ်တိုင် အကဲခတ် စောင့်ကြည့်ခဲ့သလို တပည့်တပန်းများကိုလည်း စောင့်ကြည့်စေခဲ့သည်။

သူတို့နှစ်ယောက် ရန်ကုန်သို့ ဆင်းလာကြသည်မှာ အိမ်ကခိုင်းသော ကိစ္စလည်း ပါသောကြောင့် တစ်ချက်ခုတ် နှစ်ချက်ပြတ် ပို၍ အဆင်ပြေနေသည်။

မင်းကျော်ဦး၏ အဖေ ဦးပန်းညွန့်က သူတို့ လုပ်ငန်းကိစ္စအတွက် အတွင်းရေး စာတစ်စောင်ကို ဦးထိုက်စံသို့ သားဖြစ်သူနှင့် ပို့ခိုင်းလိုက်ရာ ဦးထိုက်စံက ဦးဇံအောင်ထံသို့ အတွင်းရေးစာ ထပ်ဆင့်ပို့ရန် ဇော်ရဲမောင်ကို ရန်ကုန်သို့ လွှတ်ခဲ့ရာမှ အကြံသမား နှစ်ယောက် အတူတူ၍ ရောက်လာခြင်းဖြစ်၏။

အပြန်တွင် ဦးဇံအောင်ထံမှ စာပြန်ယူလာရမည်။ ထိုပြန်စာမရမချင်း သူတို့ ရန်ကုန်တွင် နေခွင့်ရှိသည်။

‘မင်းတို့ ဆယ်ရက်လောက်တော့ အနည်းဆုံး နေရလိမ့်မယ်။ မန္တလေးကို ဖုန်းဆက်လိုက်မယ်’

ဟု ပြောထားသောကြောင့် သူတို့အဖို့ တိုင်းရက်သည့် ပက္ကလာ၊ မိုးရွာတာနှင့် အဆင်သင့်ဆိုသလို နောက်ဆံတင်းစရာ မလိုဘဲ သူတို့ကိစ္စကိုလုပ်ဖို့ အခွင့်အရေးရနေကြသည်။

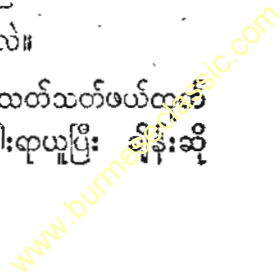
ဦးဇံအောင်က လူငယ်ဘာဝ သွားလာနေကြသည်ကို အမေးအမြန်းမရှိ။ ပြဿနာပေါ်မည့်ကိစ္စမျိုး မလုပ်ဖို့ကိုသာ သတိပေးထားသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်က ဒါ့မိုက်တာကြီးနှင့် တွေ့သော နှစ်ကြိမ်စလုံး သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် သီချင်းခွေသွင်းမည့်ကိစ္စအတွက် အသံသွင်းစတူဒီယိုသို့ သွားရမည်ဖြစ်၍ ညဉ့်နက်မှ ပြန်မည့်အကြောင်း ကြိုတင်ခွင့်ပန်ခဲ့သည်။

သည်ခေတ်၊ သည်လိုအလှည့်ကလေးမျိုးကို ယောက်ျားလေးတွေသာမဟုတ်၊ မိန်းကလေးတွေပါ အလွန်တတ်ကြသည်။

လက်ဖက်ရည်သောက်ပြီးနောက် သူတို့နှစ်ယောက်အတွက် ပေးထားသော အခန်းသို့ ပြန်တက်ခဲ့ကြသည်။ ဒါ့မိုက်တာဆရာကြီးကို ငွေငါးထောင် သွားပေးရမည်ဖြစ်သောကြောင့် သူတို့၏ လက်ကျန်ငွေကို ပြန်လည်တွက်စစ်ကြည့် ကြရာ နှစ်ယောက်ပေါင်း တစ်ထောင်သုံးထောင်ကျော် ကျန်သေးသည်။

အဲသည်တော့ ငါးထောင်က ဘာအရေးလဲ။

ဆရာကြီးကိုပေးရမည့် ငွေငါးထောင်ကို သတ်သတ်ဖယ်ထုတ်၍ သူတို့အသုံးစရိတ်အတွက် ငွေထောင်ငါးရာယူပြီး ချိန်းဆိုဇာသော နေရာသို့ ထွက်ခဲ့ကြသည်။



သူတို့နှစ်ယောက် တိုင်ပင်လာကြသည်မှာ ဒါရိုက်တာဆရာကြီး၏တပည့်ဆိုသူ ထွန်းအေး၊ အောင်ခိုင်တို့နှင့်တွေ့လျှင် သူတို့ ငြိမ်စေချင်သည်များကို ဆရာကြီးကို ပြောပေးဖို့ ပြောမည်။ လိုအပ်သော ငွေရေးကြေးရေးကိစ္စကို သူတို့က တာဝန်ယူမည် အကြောင်းလည်း ပါသည်။ ဆရာကြီးနှင့် ထပ်တွေ့လိုကြောင်းလည်း ပြောမည်ဟု တိုင်ပင်လာကြသည်။

ထွန်းအေးတို့နှင့် ချိန်းဆိုထားသည်မှာ သမ္မတတိုက်တွင် ။

ချိန်းထားသော အချိန် စောနေသေးသောကြောင့် သူတို့နှစ်ယောက် ဗိုလ်ချုပ်စားသို့ ဝင်ခဲ့ကြသည်။ အကြောင်းအထူးရှိ၍ တော့မဟုတ်၊ သူတို့လိုချင်သော ပစ္စည်းကလေးများ တွေ့လို တွေ့ငြားနှင့် ဟိုပတ်-သည်ပတ် လျှောက်၍ အချိန်ရရှိရန်ဖြစ်၏။

ဗိုလ်ချုပ်စားမှာက ဘယ်နေရာကိုကြည့်ကြည့် မျက်စိအေးစရာတွေချည်း။ ဘယ်နေရာကို မျက်လုံးကစား-ကစား အကြည့်ခံအလှများနှင့်မလွတ်။ ဝတ်အေးစရာ၊ ဘတ်ပြင်စရာအကြည့်ခံများမှာ နေရာမလပ်ရှိသည်။

သက်မဲ့အကြည့်ခံ၊ သက်ရှိအကြည့်ခံတွေလည်း ပေါမုပေါ၊ သက်ရှိထဲမှာ ဟိုခင်း-ဟိုဟာလေးတွေကလည်း များမှများ။ ဒါကြောင့်လည်း သူတို့နှစ်ယောက်က နာရီဝက်ကျော်ကျော် အချိန်ဖြုန်းဖို့အတွက် ဗိုလ်ချုပ်စားသို့ ဝင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

ဟိုလျှောက်၊ သည်ပတ်-ပတ်နေရင်းမှ သူတို့၏ ဒါရိုက်တာဆရာကြီးကို မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့လိုက်ရ၏။ တစ်ယောက်တည်း

မဟုတ်၊ ကော့ပုံနေအောင် ဆင်ယင်ထုံးဖွဲ့ထားသော ကောင်မလေးနှစ်ယောက်နှင့် အသက်ကြီးကြီး အဒေါ်ကြီးတစ်ယောက်လည်း ပါသည်။

ဆရာကြီးက ကောင်မလေးတစ်ယောက်နှင့် အနီးကပ်တဲ့လျက်။

ပုံခလာသူနှင့် ပုံခပေါ်နေသူနှစ်ယောက် အံ့ကု ယှဉ်တွဲလာတော့ ပုံခပေါ်သူက ပို၍ အရုပ်ဆိုးအကျည်းတန်နေသည်။ ပုံခပေါ်သူက ထူထူးထင်ထင်ကြီး လှပနေသည်။

မလိုက်ဖက်သော အတွဲမို့လားမသိ၊ မျက်လုံးအစုံပေါ်စီးချားစွာက သူတို့ဆီသို့ စူးရောက်နေ၏။ ဆရာကြီးကတော့ မေ့မေ့-မေ့မေ့၊ ကောင်မလေးကလည်း ဘယ်သူ့ကိုမှ မမူသည့်ဟန်ဖြင့် သိမ်သောခါးနှင့် ဖွံ့သောဘင်ကို လှုပ်၍၊ ခါး၍ စည်းချက်ညီညီ လျှောက်နေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်မှာ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် လက်တို့၍ ဆန့်ကျင်ဘက်သို့ မျက်နှာမူလိုက်ရသည်။ ချိန်းဆိုထားသည့်အချိန်နီးကပ်နေပါပြီ။

ဆရာကြီးနှင့် အတူပါလာသူ သည်အရွယ် တင့်တင့်တို့အရွယ်နှစ်ယောက်၏ အလှနှင့် စိတ်ဝင်စားစရာရှိပေသော လှုပ်ရှားတန်များ လျှပ်ဘစ်ပြက် အမြင်တွင်ပင် ပေါ်လွင်သည်။

သူတို့နှင့် တွဲရမည့် မင်းသမီးသေးတွေများလားဟုလည်း စိတ်ကူးယဉ်လိုက်ရ၏။ ဒါ့တင်မက တမင်မဟုတ်ဘဲ အမှတ်တမဲ့



တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် ဆရာကြီးမှာ အထင်ကြီးခံရမှု အမှတ်တိုးသွား၏။

ဒါရိုက်တာ ဆရာကြီးတို့အတွက်ကတော့ ဘာမှမဆန်း။ ဒါလောက်က မိုင်းနာ။ပါချင်လွန်းလို့ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေသူတွေအများကြီး။ မင်းသမီးလို အဓိက ဇာတ်ဆောင်နေရာထားလို့ မင်းသမီး သူငယ်ချင်း အခန်းလောက်က နှစ်ခန်း သုံးခန်းလောက်ပါ ရရင် ကျေနပ်ပြီး ပေးဆပ်ရန် ဝန်မလေးသူတွေ အများကြီး။

သူတို့နှစ်ယောက် ဗိုလ်ချုပ်ဈေးထဲမှထွက်၍ သမ္မတဟိုဘယ်ဘက်သို့ ခြေဦးတည်လိုက်ကြ၏။

တီဗွီ မှန်သားပြင်ပေါ်၌ ရုပ်ပုံ ပေါ်လာစေသော ဖမ်းစားမှုကလည်း အစွမ်းထက်သလား မပြောနှင့်။ဆယ်ကျော်သက် အရွယ်တွေ့ထားလို့ ဘိုးဘိုး၊ဘွားဘွား တို့ကိုပင် ဖမ်းစားနိုင်စွမ်း ရှိသည်။

ရုပ်ရှင်စကားနှင့်ပြောလျှင် နတ်ကြီးသည်။ တခြား မကြည့်နှင့်။ ဗွီဒီယိုပေါ်လာပြီးမှ အလှူအတန်းနှင့် မင်္ဂလာဆောင် သွားသည့် ပရိသတ်ကိုပဲကြည့်။

ဗွီဒီယိုအချိန်အဝါ ဘယ်လောက် ကြီးမား လွမ်းမိုးနိုင်စွမ်းရှိသည်ကို မျက်ဝါးထင်ထင် သိမြင်ရပါလိမ့်မည်။

အလှူအတန်းနှင့် မင်္ဂလာဆောင်မှာ ဗွီဒီယိုရိုက်မည့် အစီအစဉ်ပါလျှင် ရှေ့ပုံလာ ပရိသတ် ပို၍စည်ကားသည်။ ဗွီဒီယိုရိုက်မည့်အစီအစဉ် မပါသော အလှူအတန်းနှင့် မင်္ဂလာဆောင် သွားပုံမျိုးနှင့်မတူ။

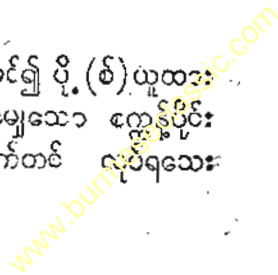
ဝတ်စားဆင်ယင်မှု ထူးခြားသလို ခြယ်ဆ လိမ်းထုံမှုလည်း ထူးခြားသည်။ မှန်သားပြင်ပေါ်၌ ပေါ်လာမည့် မိမိ မျက်နှာနှင့် လိုက်ဖက်သော ရောင်စုံမိတ်ကပ် ခြယ်ဆမှုကို အထူးပြုလုပ်ရသည်။ အလှပြင်ဆိုင်သို့ သွား၍ ငွေ တစ်ရာ၊ တစ်ရာငါးဆယ် အကုန်ခံရသည်။ ရှိပြီး အဝတ်အစားထက်ပို၍ ပေါ်လွင်မည့် အရောင်အသွေး ဝတ်စုံ အသစ်ချုပ်ရသည်။

အကြောင်းကတော့ မှန်သားပြင်ပေါ်မှာ ထူးထူးထင်ထင် အလှအပ ပေါ်လွင်စေဖို့။

ဒုက္ခအထွေထွေ၊ ငွေကုန်ကြေးကျအဖုံဖုံနှင့် မပြီးသေး။

ကိုယ်ထိုင်နေသော နေရာသို့ ဗွီဒီယိုကင်မရာ လှည့်လာမည်ကို ထည့် သတိထားပြီး ကြည့်ရသေးသည်။

ထိုင်ပုံထိုင်နည်း အချိုးကျအောင် ကြိုတင်၍ ပို့ (စ်)ယူထားသလို မှန်တီလူး ကိုယ်ဘက်အလှည့် ရသမျှသော ကျွန်ုပ်တို့ အချိန်ကလေးအတွင်း လျှပ်တစ်ပြက် အိုက်တင် လုပ်ရသေးသည်။



၉၂ ရေချစ်မြသန်း

မှန်သားပြင်ပေါ်၌ စက္ကန့်ပိုင်းမျှ ပေါ်လာမည့် ရုပ်ပုံလွှာ အတွက် သည်လောက်တောင်ပဲလားဟု မဆိုပါနှင့်။ ထိုထက် မလျော့ပါ။ ပိုလျှင်သာ ပိုပါလိမ့်မည်။

တချို့ မကဲ၊ ဒေါ်ကဲများဆိုလျှင် အပြုံးအိုက်တင်၊ ခေါင်းစောင်းငဲ့အိုက်တင်၊ ကိုယ်လုံးအလှည့်အပြောင်းအိုက်တင်ကို အိမ်မှာကတည်းက မှန်ကြည့်ပြီး ကျင့်သွားကြသည်အထိ ကဲကြသည်ဆိုလျှင် ယုံကောင်းမှ ယုံပါလိမ့်မည်။

မယုံမရှိပါနှင့်။ တကယ်ပါ။  
ဒါတင် ပြုံးပြီလားဆိုတော့ မပြုံးသေးပါ။

ကိုယ့် ရုပ်ပုံလွှာပါမည့် အခွေကို ကြည့်ရမို့ ကြိုးစားရပြန်သည်။ ကိုယ်ပိုင် အောက်စက် အပေါ်စက်ရှိလျှင် အကြောင်းမဟုတ်။ မင်္ဂလာဆောင် ကာယကံရှင်တွေ့ဆီက ငှားကြည့်လိုက်ရုံသာ။ ကိုယ့်ရုပ်ပုံလွှာကို တစ်ခါကြည့်ရုံဖြင့် အားမရလျှင် ကိုယ့်ရုပ်ပုံပါသော နေရာလေးကို ထပ်ပြန်တလဲလဲ ရစ်လိုက်၊ ကြည့်လိုက် လုပ်ရသေးသည်။

အားရပါးရ တဝတပြုကြီး ကြည့်နိုင်သည်။

ငှားမရမှာ မကြာင့်ကြရ၊ ကာယကံရှင်တွေကလည်း လိုလိုလားလား ငှားချင်ကြသည်။ တစ်ရပ်ကွက်လုံး ပြုပြင်အောင်ကို ကြည့်စေချင်ကြသည်။

ကြည့်စေချင်သို့လည်း ဇလးငါးခြောက်ထောင်ကြီး အကုန်ခံပြီး ဗိုဒီယိုအခွေ ရိုက်ကြတာပ။

သူတို့အလှူ၊ သူတို့မင်္ဂလာဆောင် ဘယ်လေခက် ခမ်းနားသည်၊ ရွှေပွဲလာ ပရိသတ် ဘယ်လောက်စည်ကားသည်၊ လက်ဖွဲ့ပစ္စည်းတွေ ဘယ်လောက်တောင်ရသည်၊ ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေလာကြသည်၊ နာမည်ကြီး အဆိုသော်တွေ ဘယ်သူ ဘယ်ဝါလာကြသည်၊ သူတို့၏ သားသမီးများ ဘယ်လောက် ချော၍ ဘယ်ပုံလှနေကြသည်။

အဲဒါတွေကို ဂုဏ်ယူဝင်ကြားစွာ ပြချင်ကြရုံမက နှစ်ဖက်မိဘတွေကိုယ်တိုင် စပါယ်ရှယ် ဝတ်ဆင်ထားသမို့ သဘိုသမီး သဘိုသားများနှင့်အပြိုင် သူတို့၏ ရုပ်ပုံလွှာများကိုလည်း မြင်ခေကြည့်စေချင်ကြသပေ။

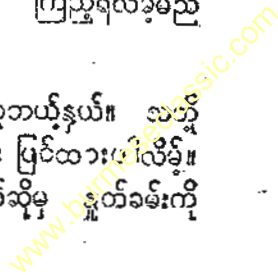
လူ့ သဘောသဘာဝက ထိုသို့ပင် ရှိလေသတော်။

အဲ - ကိုယ်ပိုင်စက်မရှိသူက စက်ရှိသူ ဘယ်သူ အိမ်မှာပြမည်ကို စနည်းနာရသည်။ ပြုရင် ပြောစမ်းပါအေဟု လက်တို့ထားရသည်။ သူတို့ကျတော့ထပ်ပြန်တလဲလဲကြည့်လို့မရ။ တစ်ခါပဲကြည့်ရမည်။

ကိုယ့်ရုပ်ပုံလွှာ ပါလာမည့် အကွက်တစ်ကွက်ကို ချက်တောင်မခတ် စူးစိုက်ကြည့်ရမည်။

အေးအေးဆေးဆေး ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် ကြည့်ရလိမ့်မည် လို့တော့ မထပ်ပါလေနှင့်။

ဘယ်သူကတော့ဘယ်လို၊ ဘယ်ဝါကတော့ဘယ်နှယ်။ သဘိုသမီးက အပြင်မှာလှရက်သားနဲ့ ဘယ်လိုကြီး ပြင်ထားပါလိမ့်။ သဘိုသား အမေကလည်း သွားခေါ်ပါတယ်ဆိုမှ နှုတ်ခမ်းကို



မစေ့တော့ဘူး။ ရွှေက ပန်းကမ်းတဲ့ ကောင်မကလည်း နည်းနည်းပါးပါးများ ပြုံးပါဦးတော့လား။ ဟောတော့ သည်လေးက လူတွေအများကြီးရှေ့မှာ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ရေခဲမုန့်ကျွေး၊ မုန့်တွေခွဲနဲ့ ဘယ်လိုဟာတွေပါလိမ့်။ ကျုပ်တို့တော့ ခုမှပဲ တွေ့ဖူးတော့တယ်။

အဲသည်လို ဣအံ့ကဏ္ဍ အပြောများလည်း ကြားရလိမ့်မည်။

ရှေးရိုး ဆန်သူတွေနှင့်တော့ မျက်လုံးဘယ်ဘည့်ပါ့မလဲ။ သူ့ခေတ်နဲ့သူတော့လည်း နယူးဖက်ရှင်ပေါ့။

အမယ်လေးတော်၊ ပြင်လွန်းတော့ ချွန်းဆိုတာ အဲဒါမျိုးပေါ့။ သူပြင်ထားတာက ဟိုဟာကြီးနဲ့ မတူဘူးလား ဆိုသည်မျိုးလည်း ပါလိမ့်မည်။ ကိုယ်နှင့် သဟဇာတ မဖြစ်သူကို မှီခိုမျှစ်ချိုး ပြောလိုက်မည်။

မျက်ချေးဆိုတာ လူတိုင်းမှာရှိသည်။

သူများကိုဆိုသည်နှင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလည်း ဒါကိုတော့ သမုမိကြဖို့ လိုပါသည်။

တကယ်တော့ မင်္ဂလာဆောင် ဗွီဒီယိုအခွေများ ခေတ်စားလာသလို ဇာတ်လမ်း အခွေများကဲ့သို့ စိတ်ဝင်တစား ရှိကြသည်မှာ မင်္ဂလာဆောင်သို့ လာကြသော ရွှေပွဲလာ ပရိသတ်များကို မဟုတ်ဘဲ အခမ်းအနား အပြင်အဆင်၊ သံတို့သား၊ သံ

သမီးနှင့် နာမည်ရ အဆိုတော်များ၏ တေးသံသာများကို စိတ်ဝင်စားကြသောကြောင့် ဖြစ်၏။

မင်္ဂလာဆောင် အခွေတွင် ပါရှိသော တေးသံသာ သီချင်းများမှာ ပရိသတ်အကြိုက်၊ ဟိတ် သီချင်းများကို နောက်ခံ တေးသံသာအဖြစ် ထည့်သွင်းထားသောကြောင့် ယောက္ခအာရုံကို ခံစားရ၏။

သီချင်းအခွေ၊ ဇာတ်လမ်းအခွေ၊ အလှူအတန်း မင်္ဂလာဆောင်အခွေ စသော ဣဋ္ဌာရုံမြင်ကွင်းများကို ရိုက်ကူး ကြည့်ရှုသည်ကိုမတူ ပြောစရာ အကြောင်းမရှိပါ။ ပြောစရာအကြောင်း ရှိသည်မှာ အနိဋ္ဌာရုံ၊ အသုတ အခွေများ ရိုက်ကူးခြင်းပင် ဖြစ်၏။

သူတို့ဆီမှာ ရှိမရှိ၊ ရိုက်မရိုက်တော့ မသိ။ သည်မှာတော့ ရှိနေပါပြီ။ ရိုက်ကူးနေကြပါသည်။

လွန်တာပေါ့ဟု ဆိုရမည်သို့ ရှိပါချေ၏။

ဒါပေမယ့် ပြေငြိမ်း အသုတအခွေကတော့ ငှားခ သုံးလေးငါးဆယ် ဈေးပေါက်သွားသည်။ ကျန်သော အသုတအခွေများကို တော့ သက်ဆိုင်ရာ မိသားစုကပဲ ကြည့်ကြလိမ့်မည်ပါ။

အလကား ရသည့်တိုင် ဖွင့်ကြည့်သူ ရှိအံ့မထင်။



၉၆ ကျော်မြသန်း

မည်သို့ပင်ရှိစေ၊ ဗိုဗိုယိုကို စိတ်ဝင်စားကြ၍ လူအများအား  
ဖမ်းစားလွှမ်းမိုးမှု ထူးကဲနေပြီကိုမူ မငြင်းနိုင်ရာ။

ဇော်ရဲမောင်တို့လို ငွေယားလေးကိုပြီး ဗိုဗိုယိုမင်းသားဖြစ်  
ဖို့ မုဆိုးကျော့ကွမ်းထဲ ထိုးဝင်နေသူတွေ အများကြီးရှိသည်။

ယောက်ျားလေးတွေက ဝေ့ပဲချောသွားသည်။ မိန်းကလေး  
တွေကတော့....

[ ၅ ]

အမည်ခံ ဒါရိုက်တာကြီး၏ တပည့်နှစ်ယောက်မှာ ချိန်ဆိုး  
ထားသော သမ္မတဟိုတယ်နားသို့ ကြိုပြီးရောက်နေကြသော်လည်း  
ဟိုတယ်ထဲသို့ မဝင်သေးဘဲ အော်တိုကားထောင့်တွင် ရပ်၍  
ဟိုတယ်ဝင်ပေါက်သို့ စောင့်ကြည့်နေကြသည်။

သူတို့က အရင် ဟိုတယ်ထဲသို့ ဝင်သောက်စားပြီးမှ  
အကြောင်းကြောင့် ဇော်ရဲမောင်တို့ ရောက်မလာခဲ့သော် သူတို့  
အိတ်ကပ်ထဲပါဆမ္မာနှင့် မလောက်လျှင် ဒုက္ခလှလှကြီးတွေမည်မို့  
ပိုးသမားနှစ်ယောက် ရောက်လာပြီး ဟိုတယ်ထဲသို့ ဝင်သွားပြီးမှ  
သူတို့လိုက်ဝင်ရန် ဟိုတယ်ဝင်ပေါက်ကို လှမ်းမြင်နိုင်သော  
နေရာမှ စောင့်ကြည့်နေခြင်း ဖြစ်၏။

၉၈ ကျော်မြသန်း

တကယ်တော့ အောင်ခိုင်နှင့် ထွန်းအေးတို့နှစ်ယောက်မှာ သမ္မတဟိုဘက်သို့ ဝင်၍ စားသောက်နိုင်လောက်အောင် ငွေကြေး မပါ။ သည်ခန့်ရာမျိုးကို အသားထွက်မည့် သားကောင်မျိုးနှင့် တွေ့မှ ချောက်ကြသည်ပဲ။

သူတို့ အမြဲထိုင်လေ့ရှိသည်က ပန်းဆိုးတန်းမှာ။

လက်ဖက်ရည်ထက် ရေနှေးကြမ်းကို အားပြု၍ ထိုင်ရသည်။ တစ်နေ့လုံးမှ တစ်ခွက်ဘောင် အနိုင်နိုင်။ အလုပ်ဖြစ်လာသူ အပေါင်းအသင်းရောင်းရင်းများနှင့် တွေ့သောအခါမျိုးတွင်သာ ရှယ်လေးသောက်ပြီး မွန်တစ်ခဲခိုင်သည်။ သို့မဟုတ် လျှင် တိုင်ကီတစ်လုံးကို ခေမျှချရသည်။

အော်တိုကားထောင့်မှ စောင့်နေသူနှစ်ယောက် ခေါင်းထောင်သွားသည်။ သမ္မတရုံဘက်မှ ဟိုဘက်ဘက်သို့ ဆင်းလာသော ဇော်ရဲမောင်တို့နှစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရသောကြောင့်။

မျက်နှာကို တစ်ဖက်သို့လှဲပြီး မိနှစ်ပိုင်း အချိန်လောက် စောင့်လိုက်ရသည်။

ခဏကြာသောမှ လမ်းကိုကူး၍ တိုတယ်ထဲသို့ ရပ်ကော့ ခေါင်းမော်၍ ဝင်သွားကြသည်။

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မဟုတ်ဘဲ၊ နှစ်ယောက်ကို နှစ်ယောက် နှုတ်ဆက်ကြပြီးနောက် လေးယောက်စု ပိုင်းထိုင် လိုက်ကြသည်။

စားစရာသောက်စရာများ မှာပြီးနောက် ထွန်းအေးက သူတို့ ဆရာကြီး မှာလိုက်သည်များကို ပြောပြသည်။

ကင်ရောအခက်အခဲ ရှိသည်အတွက် အစီအစဉ်နှစ်ရက်လောက် နောက်ကျမည့်အကြောင်း၊ သည်ကနေ့ ငွေအကြေးမေးပြီး ရက်ချိန်းအတိအကျယူဖို့ စီစဉ်ထားသည့်အကြောင်းနှင့် သူတို့ဘက်က ပြင်ဆင်စရာများကို အဆင်သင့်လုပ်ထားဖို့အကြောင်း ပြောပြသည်။

‘မင်းသမီးရော အဆင်ပြေသလား ကိုထွန်းအေး’

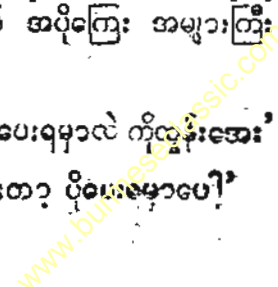
‘ဆရာကြီးကိုယ်တိုင် ရိုက်လက်စကားမှာ ဒုတိယမင်းသမီး အဖြစ် တပ်ပေးထားတဲ့ မင်းသမီးလေးယောက်က အဆင်သင့်ပါ။ နာမည်က ပွင့်ဖြူတဲ့ နာမည်လှသလို လူလဲလှတယ် မောင်ရင်ရ’

‘ဖြစ်နိုင်ရင် ကျွန်တော်က နာမည်ရပြီး စတားမင်းသမီးနဲ့မှ တွဲချင်တာ ကိုထွန်းအေးရ’

‘ဒါက နောက်ကိစ္စပါ။ ခုဟာက စမ်းသပ်ရုံပဲဟာ။ ဒါအတွက် စတားမင်းသမီးငှားရင် မောင်ရင်တို့ အကုန်အကျ များသွားမှာ စိုးလို့ ဆရာကြီးက အခုလို စီစဉ်ရတာ။ ခုတောင် ကင်မရာကို လိုချင်တဲ့ရက်ရအောင် ထုံးစံကြေးထက် အပိုကြေး အများကြီး ပေးရဦးမှာ’

‘ကင်မရာအတွက် ဘယ်လောက် ပိုပေးရမှာလဲ ကိုထွန်းအေး’

‘လိုချင်တဲ့ရက်ရဖို့ ငါးရာလောက်တော့ ပိုပေးဖို့ပေါ့’



‘ဒါဆို ကင်မရာအတွက် အပြတ်ဖြတ်လိုက်စမ်းပါ။ ဟောဒီမှာ ငါးထောင်အပြင် ငါးရာ’

‘ချူဆီ’ နည်းနည်းပဲ ထည့်ပေးလိုက်ရသည်။ ခိုင်းခနဲကို နိုးတော့တာပဲဆိုတာ ဒါမျိုးပေါ့။

‘ကျွန်တော်တို့ ဘာတွေ ပြင်ဆင်ထားရမလဲ ကိုထွန်းအေး၊ ဆရာကြီးနဲ့လဲ တွေ့ချင်သေးတယ်ဗျာ’

‘နေဦး...နေဦး၊ မောင်ရင်တို့ ဆိုင်ကယ်စီးတယ်တယ်နော်’  
‘စီးတတ်ရုံဘဲ မဟုတ်ဘူး ကိုထွန်းအေး၊ ဘယ်လိုပုံစံမျိုး ကြိုက်သလဲ ပြော၊ အကုန်ဖြစ်တယ်’

‘ဒါဆို အိုကေပြီ၊ ဒါပေမယ့် ဆိုင်ကယ်နဲ့ ကားရဖို့ လွယ်ပါ့မလား’

‘ဖြစ်ပါတယ် ကိုထွန်းအေး၊ ဒါတွေက မိုင်နာပါ’  
ချူဆီထည့်တိုင်း ခိုင်းခနဲပဲ၊ တွန်းစရာမလို။

‘ကျန်တာကတော့ မလိုပါဘူးလေ၊ မောင်ရင်တို့ အဝတ်အစား လေးငါးစုံစီ ထည့်သွားဖို့ပဲ၊ ဒါတွေက မောင်ရင်တို့ဆီမှာ ရှိပြီးသားပါ’

‘ကျွန်တော်တို့ ဆရာကြီးနဲ့ တွေ့ဖို့က’

‘ဒီလိုလုပ်လေ၊ နက်ဖြန် ညနေ ငါးနာရီလောက် ဧကွကြတာပေါ့၊ နက်ဖြန်ဆို ရက်ချိန်းလဲ တစ်ခါတည်း ရမှာပါ။ အဲဒီတော့ ရိုးရိုးစားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ တွေ့ကြတာပေါ့၊ နို့မဟုတ်ရင် မောင်ရင်တို့ အကုန်အကျ သိပ်များနေလိမ့်မယ်’

‘ရပါတယ် ကိုထွန်းအေးရာ၊ ဒါအတွက်...’

‘မဟုတ်သေးဘူးလေ၊ ကိုယ်ပြောတာ ကိုယ့်သဘော မဟုတ်ဘူး၊ ဆရာကြီးက မှာလိုက်လို့ ပြောရတာ၊ ဆရာကြီးက မောင်ရင်တို့ သိပ်အကုန်အကျ များနေတာကို မလိုလားဘူး၊ ကိုယ်တို့ ထားခဲ့တဲ့ နေရာတွေက အစားအသောက်ထက် အပို ဝန်ဆောင်စရိတ်တွေက များတယ်၊ ဆရာကြီးက ဖြစ်နိုင်ရင် သူ့အိမ်မှာ တောင် လုပ်ချင်တာ၊ ကလေးတွေ ဘာတွေနဲ့ ရှုပ်နေမှာစိုးလို့ အပြင်မှာ စီစဉ်ရတာ’

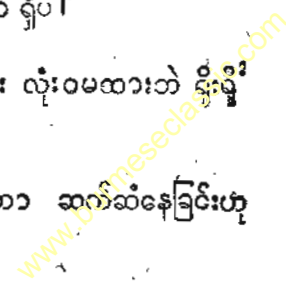
ပါးပါးလှီးရာတွင် ချည်ပြီး တုပ်ပြီး ကိုယ့်လက်ထဲ ရောက်နေသော သားကောင်ကို မနာမကျင်အောင် ညက်ညက်ညောညော လှီးနေသည့် အထာသဘော။ လှီးနေပါလျက် ကိုယ့်အသားပါသွားသည်ကို ပါသွားမှန်းမသိအောင် လှီးသွားနည်း။

အလိမ်ဝိဇ္ဇာ ဆရာကြီးများ၏ အဆိုပါနည်းနာများမှာ ဤအိုပါ။

‘မိမိကိုယ် မိမိ ယုံကြည်မှု အပြည့်အဝ ရှိပါ’

ဖြစ်ပါ့မလားဆိုသည့် သံသယစိတ်မျိုး လုံးဝမထားဘဲ ရှိုးရှိုးပြော၊ ရိုးရိုးလုပ်ပါ။

‘လိမ်နေခြင်း မဟုတ်၊ အလုပ်သဘော ဆက်ဆံနေခြင်းဟု မြက်ပြက်ထင်ထင် သဘောထားပါ’





၁၀၂ ကျော်မြသန်း

အလိမ်ခံရမည့်သူက ကိုယ့်အပေါ် အထင်ကြီးလာအောင် ယုံကြည်မှု အပြည့်အဝ ရှိလာအောင် ပထမ လုပ်ပါ။

‘မက်လုံးကို ဗုံးပေါလအောင် မပြပါနှင့်၊ မပေးပါနှင့်၊ ချွေပြီးပြပါ၊ ချွေပြီး ပေးပါ’

ရရှိနှင့် ယူဖို့ကို လောမကြီးပါနှင့်၊ အဆင့်ဆင့်ထားပြီး လုပ်ပါ။

‘ကိုယ့်အပေါ် သံသယမဝင်အောင် အချိန်ယူပြီး ပိုမိုရိုရို လုပ်ပါ’

နှာနေ၊ ခွာနေသည်ကို နှာနေ၊ ခွာနေမှန်း မသိခံအောင် ညှပ် သာသော နည်းလမ်းများဖြင့် ဖြည်းဖြည်းချင်း လုပ်ပါ။

ရှုရုံစိုးကွန်ကြီးခေါ် မဟာလူလိမ်ကြီးများသည် ဤနည်းလမ်း များထဲမှ တစ်စိတ်တစ်ဒေသကို လည်းကောင်း၊ အားလုံးကို သော်လည်းကောင်း အသုံးပြု၍ ရှိကြ၏။

ဒါကြောင့်လည်း ‘ကျောချမှ ဓားပြမှန်းသိ’ ဆိုသော ပမာဏများမှာ အလိမ်ခံရသူများ သုံးလေ့သုံးထရှိသော မိမိစကား အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲ နေပါလေချေပြီ။

ဟုတ်ပ။ စောစောသိ၊ စောစော ရိပ်မိလို့တော့ ဘယ်အလိမ် ခံရလိမ့်မှာပ။

အလိမ်ဝိဇ္ဇာကြီး ဂျော့အေဂျွန် ဆိုးဖူးသည်မှာ ဤသို့....

‘လောကကြီးမှာ လူအံ့တွေချည်း ရှိနေတာ မဟုတ်ဘူးဗျာ၊ ဒါပေမယ့် အံ့တဲ့လူတွေ တစ်ပိုတစ်ပင်ကြီး ရှိနေတယ်၊ ဒါကြောင့် လဲ ကိယ်တို အလတ်ဖြစ်နေတာပေါ့’ ဟုလုပ်ပါ။

ဂျော့အေဂျွန်မှာ ခေသူမဟုတ်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ် မဖြစ်ခင် ခေတ်က အလိမ်ဝိဇ္ဇာ နေအေးဟူ၍ လိမ်နည်းမျိုးစုံဖြင့် နာမည် ကြီးသူ တစ်ယောက် ရှိခဲ့သည်။ စစ်ပြီး သည်တက်ခေတ်မှာ အလိမ် ဝိဇ္ဇာ ဂျော့အေဂျွန်ခေါ် မြင့်သိန်းဟု စာတစ်စောင် ပေတစ်ဖွဲ့ မှတ်တမ်းတင်ရလောက်အောင် လိမ်နည်းပေါင်းစုံ အသုံးပြုခဲ့ သောကြောင့် အလိမ်ဝိဇ္ဇာ ခေတ်သစ် နေအေးဘွဲ့ကို ရရှိခဲ့သူ ဖြစ်၏။

ဂျော့အေဂျွန်က ခေတ်ပညာတတ်။ အဖေက မျက်နှာဖြူ၊ အမေက မြန်မာ။ သူက ဘိုကပြား၊ လူချော။

အင်္ဂလိပ်လို မှတ်နေအောင် ပြောတတ်သလို၊ မြန်မာစကား ကိုလည်း မြန်မာစစ်စစ် တစ်ယောက်အက်ဖက် ပို၍ လည်လည် ပတ်ပတ် ပြောနိုင်သည်။ လေသံအေးအေးနှင့် နားထောင်သူ တစ်ဖက်သား ကျလောက်အောင် ပြောနိုင်စွမ်းသည်။

ဗဟုသုတလည်း ကြွယ်ဝသလား မေးနှင့်။ ဘယ်ဘက်က စမ်း စမ်း၊ စမ်းချင်သည်ဘက်က စမ်းလို့ရသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ် ဖြစ်လာသောအချိန်တွင် ဖခင်ကြီးနှင့်အတူ အိန္ဒိယသို့ ပါသွားပြီး အင်္ဂလိပ် ပြန်အဝင်တွင် အင်္ဂလိပ်စစ်တပ် နှင့်အတူ ပြန်ပါလာသည်။ သူ၏ရာထူးမှာ ဆူပဒါမေဂျာ ဖြစ် သည်။

ဒါပေမယ့် သူ့မှာ အင်္ဂလိပ် စစ်ဗိုလ်၊ ကပ္ပတိန်များ ဝတ် သော ရာထူး အမှတ်အသားများပါသည့် ဝတ်စုံတစ်စုံ ရှိသည်။

ကပ္ပတိန် ယူနိုဖောင်းနှင့် ဂျော့အေရွန်မှာ အင်မတန် လိုက်ဖက်၍ ကြည့်လိုလည်း အလွန်ကောင်းသည်။

သူ၏ အလိမ်တော်လမ်းပေါင်းစုံကို ထိုစဉ်ကပင် စတင်ခဲ့၏။ 'လူအ'တွေချည်း ရှိနေတာ မဟုတ်ဘဲ 'အ'တဲ့ လူတွေ အများကြီး ရှိနေသော လောကတွင် လိမ်ရသည်မှာ လွယ်လွန်းသောကြောင့် စစ်တပ်မှ ထွက်ပြီးနောက် တခြား ဘာကိုမှမလုပ်တော့ဘဲ လိမ်နည်းပေါင်းစုံ အသုံးပြု၍ ဘဝလမ်းကြောင်းကို လျှောက်လှမ်းခဲ့၏။

ဥပဓိရုပ်ကလည်း ကောင်း၊ အင်္ဂလိပ်လို ပြောမလား၊ မြန်မာလို ပြောမလား၊ စကားပြောကလည်း ကောင်း၊ ဟန်ပန် ဟိတ် ဟန်ကလည်း ကောင်း၊ ပရိယာယ်ဝေဝရစ်ကလည်း အလွန်ကြွယ်သမို့ သူနှင့် တွေ့လျှင် မကျသူမရှိ။

တစ်ခါလောက် စကားပြောမိလျှင် သူ့အား လုံးဝ အထင်ကြီးသွားမည်။ နှစ်ခါတွေလျှင် ယုံကြည်မှု အပြည့် ရှိသွားမည်။ သုံးခါတွေလျှင် သူက ထိုင်ဆို ထိုင်၊ ထဆို ထ ဖြစ်သွားမည်။

သူက အဲသည်လို လူမျိုး။

ဒါတွင်မက လက်မှတ်တု ထိုးရာတွင် အလွန်အမင်း ဖော်စွမ်းသည်။

သူ ထိုးလိုက်သော လက်မှတ်တုကို ကာယကံရှင် ကိုယ်တိုင်ပင် ဝေခွဲမရဘဲ မိမိထိုးနေကျ လက်မှတ်ပါပဲဟု ဝန်ခံရသည်အထိ တော်စွမ်းသည်။

အလျဉ်းသင့်သဖြင့် ဤနေရာတွင် တစ်နိုင်ငံလုံး ဟိုးလေးတကျော် ဖြစ်သွားသော သူ၏ လှုပ်ရပ်အကြောင်းကို ဖော်ပြရပါမည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၌ ယနေ့ထက်တိုင် တစ်ခါဖူးမျှ မဖြစ်ခဲ့၊ မရှိခဲ့ဘူးသော ဖြစ်ရပ်ကြီးတစ်ခုကို ဂျော့အေရွန် လုပ်ခဲ့၏။

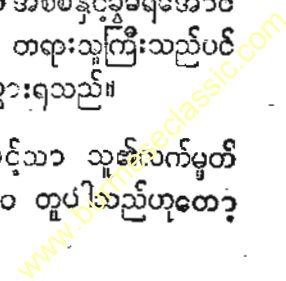
လွတ်ဝရမ်း အစစ်ပေါ်၌ တရားသူကြီး လက်မှတ်အတုကို ရေးထိုး၍ ရန်ကုန် ထောင်ကြီးထဲမှ ကြော့ကြော့မော့မော့လေး လွတ်မြောက်သွားခဲ့သူမှာ ဂျော့အေရွန်ပင် ဖြစ်၏။

ထိုစဉ်ကထုတ်ဝေသော သတင်းစာများတွင် သူ၏အကြောင်းကို အသားပေး ဖော်ပြခဲ့သောကြောင့် တစ်နိုင်ငံလုံး ဟိုးလေးတကျော် ဖြစ်သွားခဲ့၏။

အာဂ ဂျော့အေရွန်ဟု ပြောစမှတ်တွင်သွားခဲ့ရသည်နှင့်အတူ ရန်ကုန်ခရိုင် ရာဇဝတ်တရားသူကြီးရုံးနှင့် အကျဉ်းဦးစီးဌာနတို့တွင်လည်း ပြောင်းဆန်သွားခဲ့သည်။

ဂျော့အေရွန်ထိုးသည့်လက်မှတ်အတုမှာ အစစ်နှင့်ခွဲမရအောင် တူလွန်းနေသောကြောင့် ကာယကံရှင် တရားသူကြီးသည်ပင် မျက်စိလည်ပြီး နားဝေတိမ်တောင် ဖြစ်သွားရသည်။

သူကိုယ်တိုင်က ထိုးမပေးသောကြောင့်သာ သူ၏လက်မှတ်အတုပေါ်ဟု ပြောဆိုနိုင်ခြင်း ဖြစ်၏။ လုံးဝ တူပါသည်ဟုတော့ ဝန်ခံရသည်။



၁၀၆ ကျော်မြသန်း

အသတ်ဆွဲပုံ၊ အစက်ချပုံ၊ မင်လုံး အထူအပါး၊ အဆက်ဆွဲပုံ တို့မှာ မျက်မြင်မဟုတ်ဘဲ ထင်ထင်လင်းလင်း ပေါ်လွင်စေသော မှန်ဘီလူးနှင့် ကြည့်သည့်တိုင် မထူပါဟု မဆိုနိုင်လောက်အောင် တူနေသည်။

စိ-အိုင်-ဒီက လက်ရေးလက်မှတ်ပါရဂူ ကိုယ်ဆိုင်ပင် လက်မှတ် အစစ်နှင့် အံ့ဩလောက်ဖွယ်ရာ တူပါသည်။ မှတ်ချက် ရေး ထား၏။

လက်မှတ်တူအောင်တုံ့၍ ထိုးနိုင်သည်တက် လွတ်စုန်းပေါ်၌ လက်မှတ်တူ ထိုး၍ ထောင်ထဲမှ ထွက်သွားနိုင်အောင် ဉာဏ်နိုး ဉာဏ်နက် ထုတ်သွား လုပ်သွားပုံမှာ ချီးကျူးစရာ မဟုတ်သော် လည်း ပြောစမှတ်ပြုစရာသို့ ရှိခဲ့၊ ဖြစ်ခဲ့ပါချေ၏။

ချိကျူးစရာမဟုတ်ဘဲ ဆိုခြင်းမှာ ရာဇဝတ်မှုနှင့် လွတ်ကမ်း ရာသော ဒုစရိုက် လုပ်ငန်းများနှင့် ဆက်နွယ် ပတ်သက်သူများ သည် ဘယ်လောက်ပဲ လည်ပတ်လည်ပတ် အယ်လောက်ပဲ လျင်လျင်၊ ဘယ်လောက်ပဲ ဉာဏ်နိုး၊ ဉာဏ်နက် ထုတ်နိုင် ထုတ်နိုင်၊ အလှည့်အပတ် ဘယ်လောက်ပဲ တော်တော် နောက်ဆုံးတွင် ရာဇဝတ်ဘေး ပြေးမလွတ်။ သူတို့၏ နေရာမှန်ဖြစ်သော အချုပ် နှင့်ထောင်တွင်သာ နားခိုရစပြု ရှိပါလေ၏။

လည်လွန်း၊ လျင်လွန်း၊ ပါးလွန်း၊ နပ်လွန်း၊ ဉာဏ်နိုး၊ ဉာဏ်နက် ထုတ်နိုင်လွန်းသော ဂျော့အေရွန်မှာ ထောင်ထဲမှ လွတ်မြောက်သွားနိုင်ခဲ့သော်လည်း ဘဝဇာတ်သိမ်း မကောင်းခဲ့။

ကျွန်တော် ဗိုဒီယိုမင်းသား ၁၀၇

ဥပဒေနယ်ပယ်အတွင်း ရှောင်တိမ်း ပြေးလွှားနိုင်ရန် နည်း လမ်း ပြောင်းရပြီကို သိနေသူ ဂျော့အေရွန်မှာ သူ၏ ပြေး လမ်းကြောင်းကို ပြောင်းပစ်လိုက်၏။

ဥပဒေမဲ့သမား၊ သောင်းကျန်းသူ နယ်မြေသို့။ သောင်းကန်းသူများ၏ ဖမ်းဆီးခြင်းကို ခံရပြီးနောက် ရန် သူ သူလျှိုအဖြစ် စွဲချက်တင်ခံရပြီး လူတစ်ယောက်၏ အသက်ကို ပုရွက်ဆိတ်လောက်မှ တန်ဖိုးထားလေ့ မရှိသော သောင်းကျန်း သူတို့၏ သေနတ်ပြောင်းဝ၌ ဇီဝိန်ချုပ်သွားခဲ့ရ၏။

ဥပဒေကို ဆန့်ကျင်ဘက် မျက်နှာမူသူတို့၏ လမ်းကြောင်း သည် ဘယ်တော့မှ မမြှောင်ဖြူး။

သမ္မတဟိတ်ယံ၌ စားသောက်ပွဲ ထိုင်နေကြသော သူတို့ သေးယောက်၏ဝိုင်းမှာ စီပြည်နေသည်။ အပေးအယူ မဟုတ်နေ ကြသည်။

ပိုးသမားနှစ်ယောက်က သူတို့ဖြစ်စေချင်သည်များကို ပြော ဆို ထွန်းအေးတို့နှစ်ယောက်က မဖြစ်စကားမပြောဘဲ အပြစ်



၁၀၈ ကျော်မြသန်း

စကားတွေကိုသာ တွင်တွင်ကြီးပြောပြီး ပိုးသမားနှစ်ယောက် အကြိုက် အထာတွေ တစ်လုံးပြီးတစ်လုံး ပစ်သွင်းပေးနေကြ သည်။

ရုပ်ရှင်လောက၊ ဗွီဒီယိုလောကမှ အကြောင်းရပ်အတွေ့တွေ မှာ စိတ်စိတ်စားစရာတွေချည်း။ အပြောကောင်းရင် ကောင်း သလောက် နားမငြီးသလို၊ အပြောပိုင်ရင် ပိုင်သလောက် နားလောင်ရသူ ဝိုင်ရသည်။

ဇော်ရဲမောင်တို့က သည်လောက အကြောင်းကို တိုထိတို့စ လောက်ပဲ ကြားဖူးနားဝရှိသည်။ ထည်ထည်ဝင်ဝင် ခြေခြေမြစ် မြစ် မသိသမို့ ထွန်းအေးနှင့် အောင်ခိုင်တို့၏ အာလူးခင်းထဲမှာ ပျော်ပွေ့နေကြသည်။

အဖြူကိုပင် ခွက်မွန်မဆွဲနိုင်သူ ထွန်းအေးတို့က ရနံ့ သင်းသင်း အဝေရာ လျှာပေါ်သို့ အဖြတ် အသန်းများ သလောက် လျှာသွက် အာသွက် ဖြစ်နေကြသည်။ အပေးအယူ တည်နေကြသည်။

သူတို့ခိုင်းမှာ ကြည်သာနေသလောက် ဗိုလ်ဆွန်ပက်လမ်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင် တစ်ဆိုင်၏ တစ်ခုခုသာ စားပွဲ၌ဆိုနေ သူ တစ်ယောက်မှာမူ မကြည်မသာ ဖြစ်နေသည်။

သုန်းမုန်သော မျက်နှာထားဖြင့် နာရီတကြည့်ကြည့် ဖြစ်နေ သူမှာ ရင်တွင်း ဒေါ်သူပုန်ထနေသည်။

ကျွန်တော် ဗွီဒီယိုမင်းသား ၁၀၉

ဒါရိုက်တာကြီးက ငွေငါးထောင်အတွက် စိတ်တစောစော ဖြစ်နေသလို စိတ်အရမ်းလှုပ်ရှားနေသည့် သွင်ပြင်မှာ သူ၏ မျက် နှာတွင် အထင်းသား ပေါ်နေသည်။

ငွေ ၅ ရချင်း အမြန်ပြန်လာဖို့ မှာလိုက်သော်လည်း သူ၏ အပည့်အမည်ခံ တွဲဖော်နှစ်ယောက်မှာ တစ်နာရီ ကျော်သွား သည့်တိုင် ပြန်ရောက်မသာကြသေး။

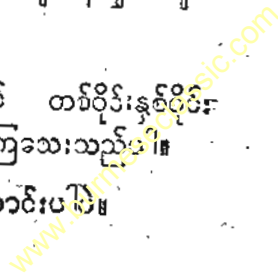
ဇော်ရဲမောင်တို့ နှစ်ယောက်ပဲ မလာလို့လား၊ ဒါမှမဟုတ် ငွေ ရပြီး တွဲဖော်နှစ်ယောက် တခြားလမ်းကြောင်းသို့ သဝေထိုးသွား ရှိလား၊ သူ့အပေါ် ဖြတ်ရိတ်လှုပ်ပြီး ပတ်သွားပြီလား၊ အတွေးစဉ် အမျိုးမျိုးဖြင့် နေမထိထိုင်မသာ ဖြစ်ပြီး စိတ် ထယောက်ကယက် ဖြစ်နေသည်။

သူတို့ လောကသားတွေကလည်း ငွေနှင့်ပတ်သက်လာလျှင် စိတ်ချရသူများမဟုတ်။ သူကိုယ်တိုင် အပါအဝင် လက်ကိုင်လေး ခိုလာလျှင် ခိုင်းကိုစိတ်ရောက်သွားစမြဲ ရှိကြ၏။

ရုပ်ရှင်လောကသား တော်ခော်များများမှာ တစ်ခုခုရိုက် နေရမှ နေသာထိုင်သာ ရှိသူတွေပါ။ ရုပ်ရှင်မရိုက်ရလျှင် ဖဲရိုက် နေရမှ။

ရုပ်ရှင်ရိုက်ကွင်း၌ ခဏနားချိန်မှာပင် တစ်ဝိုင်းနှစ်ဝိုင်း လောက်တော့ မဖြစ် ဖြစ်အောင် လုပ်လိုက်ကြသေးသည်။

ဗွီဒီယိုကျတော့လည်း ထိုနည်းလည်းကောင်းပါ။



ရုပ်ရှင် ခေတ်ကောင်းနေတုန်းကများ နာမည်ကြီး မင်းသား မင်းသမီးတွေ ခိုင်းဖွဲ့ပြီဆိုရင်တော့ ဒါရိုက်တာကြီး ခေါင်းကုတ် ရသလို၊ ပရိဂျူဆာခေါ် ထုတ်လုပ်သူများလည်း မျက်လုံးပြူး ရသည်။

ဒါရိုက်တာများက ကပ်မရာမင်းတို့၊ ဇာတ်ပို့ဇာတ်ရုံတို့၊ စက် အဖွဲ့သားများကိုသာ ဟောက်ရဲတာ၊ နိုင်တာ၊ နာမည်ကြီး မင်း သား၊ မင်းသမီးတွေကျတော့ ဟောက်ဖို့ခန့်နေသေးတာ၊ စကား တောင် မာမာထန်ထန် မပြောရဲ။ ဖင်တမ၊ မ ချောနေရသည်။

ရှူတင်ကို ဖျက်နှိပ်တာက နာမည်ကြီး မင်းသား၊ မင်းသမီး တွေပါ။

ဒါရိုက်တာက ရှူတင်ဖျက်ခိုး ထုံးစံမရှိပါ။ တစ်ခါတစ်ရံ ဖင် ပရိဂျူဆာနှင့် အဆင်မပြေလျှင် ပညာပြတာမျိုးတော့ လုပ်လေ့ ရှိ သည်။ အဲဒီအခါမျိုးမှာသာ ရှူတင်ဖျက်တတ်သည်။

ဒိုင်စား၊ ဒိုင်လျော်ဆိုသော ဖဲသမား ဝေါဟာရမှာ ရုပ်ရှင် လောက၌ အသုံးတင်ကျယ်သော ဝေါဟာရတစ်ခု ဖြစ်၏။ ဝေါဟာရမှာ သူတို့ လောကသားများအတွက် ဖဲရိုက်နေစဉ် သုံးသော ဝေါဟာရမဟုတ်ပါ။ လုပ်ငန်းခွင်၌ အသုံးလေ့သော ဝေါဟာရဖြစ်၏။

ဒိုင်စား၊ ဒိုင်လျော်။

ရာသီဥတုကြောင့်ဖြစ်စေ၊ မင်းသားမင်းသမီး ပညာပြလို့ဖြစ် စေ၊ အခြားသော အကြောင်း တစ်ခုခုကြောင့်ဖြစ်စေ၊ ရှူတင် ဖျက်လျှင် 'ဒိုင်လျော်' သည်ဟု ပြောကြ၍ ရိုက်ကွင်းမှာ အဆင် ချောပြေပြီး ရိုက်ချက် ပေးများများကျလျှင် 'ဒိုင်စား' သည်ဟု ပြောကြ၏။

ရှူတင်ဖျက်လျှင် ထိုတစ်နေ့တာ ကုန်ကျစရိတ်အားလုံးကို ဇာတ်ကား ထုတ်လုပ်သူ ပရိဂျူဆာက ခံရ၏။ အဆင်ချော ပြေပြီး ပေးများများကျလျှင် ပရိဂျူဆာ စားသာသွား၏။

မင်းသမီး စိတ်ကောက်ပြီး တစ်ခုခုကို အလိုမကျပြီဆိုလျှင် ပညာပြမည်၊ ပညာပြပုံမှာ ယဉ်ယဉ်ကလေးမို့ ဒါရိုက်တာထော၊ ပရိဂျူဆာပါ မည်သို့မျှတတ်နိုင်။ ပြောလည်း မပြောသာ။

စိတ်အလိုမကျပေမယ့်၊ ကိုယ်အလို ခေါင်းညိတ်လိုက်ရ၏။

'ဟိုဟာပေါ့လာလို့ ဆိုသည်ကို၊ ပြစ်မီးပါဦးလို့မှ ပြောလို့ မဖြစ်တာကိုး'

မွေတာကိစ္စဆိုတာက သွေးမဆုံးမချင်း ပေါ်သည်။ လာချင် သည့်အချိန် လာသည်။ တချို့က နည်းနည်းချင်း၊ တချို့ က ဒလဟော။

ရိုက်ကွင်းပေါ်ထောက်မှ ပေါ်လာလို့ဆိုလျှင် ပြန်မိတော့လို့ ပြောရုံမှတစ်ပါး အခြားမရှိပါလေ။

မင်းသားကျတော့ ယိုအိမ်ကို နှစ်ခါလောက် အပြေးပြပြီး ဝမ်းတွေ ဒလဟော ဖြစ်ကုန်ပြီဟု ပြောလာသည်ကို ထိန်းထား ပါဦးလို့ ဘယ်ပြောလို့ ဖြစ်မှာပ။

အိမ်သို့ အမြန်ပြန်ပို့ရုံမှတစ်ပါး အခြားမရှိပါလေ။

အဲသည်လို ငရိုဂျူဆာနှင့် ဒါရိုက်တာတို့ ကသိကအောက် ဖြစ်ရသော ရုပ်ရှင်အထာများ၊ ဗွီဒီယိုလောကသို့ စက်နွယ် တွဲ စပ်ပါလာသည်ကို ဘယ်သို့လျှင် ဆန်းသည်ဟု ပြောရလိမ့်မှာပ။

ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်ဟု သဘောမူနေမည်သာပ။

တွဲဖော်နှစ်ယောက် ငွေငါးထောင်ယူ၍ ပြန်လာမည်ကို စောင့်မျှော်နေသူ ဒါရိုက်တာကြီးမှာ ဖင်တကြွကြွ ဖြစ်နေ သည်။

တွဲဖော်နှစ်ယောက် စိုင်းတစ်စိုင်း၊ ဝိုင်းသို့ ရောက်သွားမည် ကိုလည်း စိုးရိမ်သောက ဖြစ်နေရပါသည်။

ကိုယ်လူတွေအကြောင်း ကိုယ် အသိဆုံးမို့ သမ္မတဟိုတယ် သို့ လိုက်ရန် ထိုင်ရာစားပွဲမှ ထ၊ လိုက်၏။

ထိုစဉ်မှာပင် တွဲဖော်နှစ်ယောက် ဆိုင်ရှေ့သို့ ရောက်လာ သည်ကို တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် ခပ်တည်တည် ပြန်ထိုင်လိုက်ရ သည်။ ထင်သလိုမဟုတ်သောကြောင့် မကျေနပ်ရိပ် လွှမ်းထင် နေသော မျက်နှာကို အပြုံးမျက်နှာသို့ ချက်ချင်း ပြောင်းပစ် လိုက်ရ၏။

မင်းသား မင်းသမီး၊ သရုပ်ဆောင်များကို အမူအရာ သင် ပေးနေသူ ဒါရိုက်တာကြီးဝဲဟာ၊ ဒါလောက်တော့ ဖြစ်မှ ဖြစ် ပေါ့။

စားပွဲပေါ်သို့ တင်လိုက်သော အထုပ်ပုံစံကို ကြည့်ရုံဖြင့် သူ၏ မျက်နှာမှာ ပြုံးဖြိုးဖြိုးကြီး ဖြစ်သွားသည်။ ဘာတွေလဲကုဟု မေးစရာမှ မလိုတော့။

ဘာတွေပဲဆိုတာကို အပေးမြင် အပင်သိ ဆိုဘိသို့ သိလိုက် ပါပြီ။

‘မောင်ရင်တို့ကလဲ ကြာလိုက်တာ၊ ဘယ်နှယ်လဲ အဆင်ရော ပြေရွဲလား’

‘ပြေသမှ သိပ်ပြေတာပေါ့ ကိုဦးရာ၊ ဒါကြောင့် ကြာသွား တာပေါ့’

‘ငနဲလေး နှစ်ယောက် အခြေအနေကရော’

‘အိုကေမှာပြုနေတယ်၊ သွင်းပေးစရာတွေ အားလုံး သွင်း ပေးခဲ့ပြီပြီ၊ ကိုဦးအကြောင်း အဓိကထားရတာပေါ့’

‘သူတို့က ဘာပြောသေးသလဲ’

‘ထုံးစံအတိုင်း သူတို့ ဖြစ်ချင်တာတွေ ပြောတာပေါ့၊ သူတို့ ဖြစ်စေချင်တာလေးတွေ လုပ်ပေးလိုက်ရင် နောက်ပိုင်း မျက်စားပဲ ဦးရေ’



သန်တက်ခါတွေ့၍ ချိန်းခုံသည့်အကြောင်း၊ ခနောက်ထပ်  
တစ်ခု၊ ဘက်ခုခွဲလောက် ထွက်သွားဖို့သည့် အကြောင်း၊  
ဆိုင်ကယ်အခန်းနှင့် ဝက်ကတီးသည့်အခန်းပါဖို့ အခါကပြောခဲ့  
မည့် အကြောင်း စသည် စသည်များ ပြောပြပြီးနောက် ငွေ  
ငါးထောင်ကို ဒါရိုက်တာကြီးကလဲသည့် အပ်လိုက်၏။

ငွေငါးထောင်အနက် နှစ်ထောင်ကို လုပ်ငန်း အဖွဲ့စဉ်  
အတွက် ဖယ်သားသိုက်ပြီး၊ ကျန်သုံးထောင်ထဲမှ သူ့အတွက်  
ထောင့်ရှစ်ရာနှင့် သူ့နှစ်ထောင်အတွက် ထောင့်နှစ်ရာ ခွဲပေး  
လိုက်သည်။

အောင်ခိုင်နှင့် ထွန်းအေးတို့ နှစ်ယောက် မကြည်သာ ဖြစ်  
သွားကြသည်။

‘ဘာလဲ၊ မောင်ချင်တို့က မကျေနပ်လို့လား’

‘မကျေနပ်တာ မဟုတ်ပါဘူး ကိုဦးချ၊ ကိုဦး ဘစ်ဘစ်ဆို  
ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် အတွက်လဲ ဘစ်ဘစ်ဖြစ်သင့်တာပေါ့၊  
နှစ်ထောင်ကလဲ ဝိုင်းသီးမှာပဲဥစ္စာ’

‘ကဲ ဒါဖြင့် ရော့၊ သုံးရာ’

သူတို့အထာတွေက အဲသည်လို၊ သားကောင် အပေါ်သာ  
ခုတ်သည်မဟုတ်၊ မှဆိုးအချင်းချင်းလည်း ခုတ်ကြသည်။

လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ချင်း ပေးစရာရှိ တစ်ခါတည်းပေးလိုက်  
ပေါ့၊ သည်လိုမဟုတ်၊ မသိမသာလေး ဖြတ် ရိတ်လိုက် ဆေး

သည်။ ထွန်းအေးတို့ကသာ မပြောရင် သူ၏ အိတ်ထဲသို့ ငွေသုံး  
ရာ အပိုသွင်းမည်။ ပြောလာတော့မှ ထပ်ပေးလိုက်သည်။ သူတို့  
အထာက သည်လိုမျိုး။

‘ပုလင်းတွေတော့ ကိုယ်ယူသွားမယ်၊ ညနေ အိမ်လာခဲ့ကြ  
ပေါ့၊ ဘဲငန်းသား ချက်ထားမယ်၊ မောင်ချင်တို့ကို ကိုယ်က  
ကျွေးမှာပါ’

‘ကျေးရမှာပေါ့ ကိုဦးရယ်၊ ကိုဦးက အဗျားသမားပဲဟာ’

‘ထွန်းအေး၊ မင်း ရိတ်တိမလုပ်နဲ့နော်၊ ငါနဲ့ အိုးစားကဲ့  
သွားလိမ့်မယ်’

‘ကိုဦးကလဲ၊ ဒီလောက်ကလေးပြောတာများ’

‘ကဲ...ကဲ...သွားကြမယ်၊ ငါက ကင်ရောအတွက် နေ့တွက်  
ပေးပြီး ရက်ချိန်းယူရဦးမှာ’

ကလေးလေးကအစ၊ လူရွယ်လူလတ် အရွယ်အလယ်၊ အဘိုး  
အဘွားတို့ အဆုံး အားလုံး တီဗွီ၊ ဗိုဗိုယိုကိုကြိုက်နှစ်သက်ကြ  
သည်။

စာ ၆ ကျော်မြဲသန်း

ဗွီဒီယိုမင်းပေါ်ခင်ကပင် တီဗွီကို ကြိုက်နှစ်သက်ကြသည်။ ငွေပို  
ငွေလျှံ ရှိသူကလည်း ဝယ်သည်။ ငွေပိုငွေလျှံ မရှိသူကလည်း  
ရွှေရောင်းပြီး တီဗွီဝယ်သည်။ လက်ဝတ်ရတနာကို မက်မက်မင်  
မင် ဝတ်ဆင်ကြသော အမျိုးသမီးများသည်ပင် တီဗွီပေါ်လာ  
တော့ ရွှေထက် တီဗွီကို ပို၍ မက်မင်ကြသည်။

ရောင်စုံ မတတ်နိုင်သူများက အဖြူအမည်းပဲ ကြည့်ရ ကြည့်ရ  
ဝယ်ကြည့်ကြသည်။ ရောင်စုံ တတ်နိုင်သူများက ဆယ့်လေး  
လက်မထက် ဆယ့်ရှစ်လက်မ၊ နှစ်ဆယ်လက်မ နှစ်ဆယ့်တစ်လက်မ  
ကို ပို၍ကြိုက်ကြသည်။

အလွန် အလွန် တတ်နိုင်သူများနှင့် နိုင်ငံခြား အဆက်  
အသွယ်ရှိသူများကမူ နှစ်ဆယ့်ရှစ်လက်မ အထိ မှာကြည့်ကြ  
သည်။

ယခုနောက်ပိုင်းတွင် ဆယ့်လေးလက်မမှာ လုံးဝ ခေတ်မစား  
တော့၊ ဆယ့်ရှစ်လက်မကလည်း လူမကြိုက်၊ လူကြိုက်အများ  
ဆုံးမှာ နှစ်ဆယ့်တစ်လက်မ။

ဗွီဒီယိုပေါ်လာတော့ ဆယ့်လေးလက်မ၊ ဆယ့်ရှစ်လက်မက  
အလုပ်မဖြစ်တော့။ နှစ်ဆယ်၊ နှစ်ဆယ့်တစ်လက်မမှ အလုပ်ဖြစ်  
သည်။

တီဗွီ၊ ဗွီဒီယို အခေါ်အဝေါ်မှာ မူလ အင်္ဂလိပ်စကားလုံး  
အတိုင်း အခေါ်အဝေါ်ပူကြခြင်း ဖြစ်၏။

ဒါကသည်းမဆန်းပါ။ ရုပ်ရှင်မှာလည်း ယနေ့အထိ အင်္ဂလိပ်  
စကားလုံးမှ တိုက်ရိုက် အခေါ်အဝေါ်များကို သူ့အတိုင်းပဲ  
သုံးနေကြဆဲ။ မှန်သားပြင် ရုပ်ရှင်မှာလည်း ထိုအတိုင်းသာပင်  
ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲလျက်သာ။

- ‘ဒါရိုက်တာ’
- ‘ကင်မရာ’
- ‘ကင်မရာမင်း’
- ‘ကလက်’
- ‘အလက်ရိုက်သည်’
- ‘နက္ခတ်ဖလင်’
- ‘ပေါ့တစ်ဖလင်’
- ‘ဆောင်းဖလင်’
- ‘ဆောင်းထရန်စဖာ’
- ‘တိုက်ဘယ် (လ်)’
- ‘စတေ’
- ‘စတေပုံရိုက်သည်’
- ‘ဒါဗင်လုပ်သည်’
- ‘ဘက်ဂရောင်းမြူးဇစ်’

၁၁၀ ကျော်ပြဿနာ

‘ကတ်ခွဲသည်’

‘ဆင်းစိရိယာ’

‘ဆပ်ဖ်ဂျက်’

‘မစ်(စ)လုပ်သည်’

‘ဆိုဗာချာ’

‘ရှူတင်’

‘အင်ဒိုးရှူတင်’

‘အောက်ဒိုးရှူတင်’

‘ထရိုင်ရှိုး’

‘ပရက်(စ်)ရှိုး’

‘ဆိုဗာကလက်ဖွန်းဆွဲသည်’

‘ဆာဗီကျူ’

စသော အသုံးအနှုန်း၊ အခေါ်အဝေါ်များကို အင်္ဂလိပ်စာ မတတ်သော ရုပ်ရှင်မင်းသားများကလည်း သုံးစွဲကြသည်။ နားလည်ကြသည်။

ရုပ်မြင်သံကြားဆိုသည်ထက် တီဗွီဟု ပြောပေမူ ပို၍ အာဇာနည်သည်။ ဗွီဒီယိုမှာမူ အခြားအခေါ်အဝေါ် မရှိ၊ ဗွီဒီယိုဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

ဗွီဒီယိုနှင့် ဆက်နွယ်သုံးစွဲသော ကောလုံးမှာ အင်္ဂလိပ် တစ်ဝက်၊ မြန်မာတစ်ဝက်။

‘ရိုးထိုးသည်’ ဟူ၍ ဖြစ်၏။

တီဗွီနှင့် ဗွီဒီယို စိတ်ဝင်စားသူများတွင် နှစ်မျိုးနှစ်စား ရှိ၏။

တစ်မျိုးက ကြည့်ဖို့။

တစ်မျိုးက ဟီဗွီ။

တီဗွီမှန်သားပြင်ပေါ်မှာ သုံးလေးမိနစ် သီခွင်ဆိုရဖို့ မိမိ၏ ရုပ်ပုံလွှာပေါ်ဖို့၊ အဝတ်အစားဖိုး အပါအဝင် အကျေးအမှေး အပေးအကမ်းစရိတ် သုံးလေးထောင် အနည်းလေး ကုန်သည်။

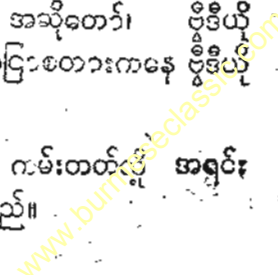
နေရာတကာမှာ အပိုဝန်ဆောင် စရိတ် ပေးရသည်။ ထောင်ကျော်တန် ဝမ်းစောဘယ်လိုများလည်း ပါသည်။

နာမည်ကြီး အဆိုတော်များ၊ ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်များနှင့် တွဲ၍ ပြင်ပ ရှုခင်းရိုက်ချက်နောက်ခံဖြင့် သီဆိုလျှင် သောင်းဂဏန်း နား ကပ်သွားအောင်ပင် ကုန်ကျရေတိတ်၍သည်။

အမြတ်ထွက်သူရှိသလို အရှုံးပေါ်သွားသူများလည်း ရှိသည်။ အမြတ်ထွက်သူက အနည်းစု၊ အရှုံးပေါ်သူက အများစု။

တီဗွီမှန်သားပေါ်ကနေ အခွေရ အဆိုတော်၊ ဗွီဒီယို သရုပ်ဆောင်ဖြစ်သွားသူ ရှိသလို ခြောက်ငါးစတားကနေ ဗွီဒီယို စတား ဖြစ်သွားသူများလည်း ရှိသည်။

ပေါင်းတတ် သင်းတတ်၊ ပေးတတ်၊ ကမ်းတတ်လို့ အရှင်း စိုက် လှေထိုးလိုက်ရသူများလည်း ရှိသည်။





အဲသည်လောကမှာလည်း ပါးပါးလှီးသူတွေ၊ အတုံးလိုက် အတစ်လိုက် လှီးတတ်သူတွေ ခုတ်ထစ်ဖြတ်စားသမားတွေ တစ်ပုံ တစ်ပင် ရှိပါလေ၏။

ရိုးသားသူနှင့် မရိုးသားသူ၊ နေရာတကာမှာ ရှိသလို အကောင်းနှင့် အဆိုးသည်မှာလည်း နေရာတကာတွင် ရှိစမြဲ။

ငွေကြေးတတ်နိုင်လို့၊ အကုန်အကျခံနိုင်လို့ လုပ်ကြသည်က တော့ အကြောင်းမဟုတ်၊ ဈေးထဲမှာ ဘဲဥရောင်းပြီး မစားရက်၊ မသောက်ရက် စုဆောင်း၍ သုံးလေးသောင် အကုန်အကျခံသူပင် ရှိပါလေ၏။

ယုံတမ်းစကား မဟုတ်ပါ။ တကယ်ရှိပါသည်။

ကူးစက်ရောဂါတစ်မျိုးဟု ဆိုရသော် လွန်အံ့မထင်။

သုံးလေးမိနစ်အတွက် သုံးလေးထောင်ကုန်သည်ကို များသည် ဟု မဆိုသာ။ 'ဝါသနာကို မတားနဲ့တော့ရှင်' ဆို မဟုတ်လား။

မှန်သားပြင်ပေါ်မှာ လှလှပပလေးသိဆိုသူ ရုပ်ပုံလွှာပေါ်ဖို့ သုံးလေးထောင်လောက် ကုန်ဘာများ စကားအရာထားပြီး ပြောစရာ မဟုတ်ပါဟု ဆိုသူများပင် ရှိကြသည်။ ဆိုနိုင်ပါသည်။ ငွေတက်နိုင်တိုင်း ဖြစ်တာမှ မဟုတ်ဘဲဟာ။ အသံသင့်ရမည်။ အဆိုတတ်ရမည်။

အသံမရ၊ အဆိုမတတ်ရင်၊ သောင်းချီကုန်နိုင်လည်း ပါဖို့မှ မလွယ်တာကိုး။

သီချင်းတစ်ပုဒ်လုံးဆိုပြီး အကုန်ခံရသူကတော့ သူ့ဟာနဲ့ပီ သူ့မို့ ထားပါတော့၊ အသံလေးသုံးလုံး လေးလုံးသာ အသံထွက် ရရှိပြင် အကုန်ခံသူတွေတောင် ရှိသေးသည်ပဲဟာ။ ဘာဆန်းတာ

မှတ်လို့ဟု ပြောနိုင်ရာသော အကြောင်းရပ်များကလည်း ရှိနေ ပြန်သေးသည်။

သီချင်းဆိုသူ၏ဘေးမှ မတ်ခွက် ကို ကိုင်ပြီး သုံးလေး လုံးသာ အသံထွက်ဆိုရသူမျိုးလည်း ရှိသည်။ သူ့ထို့ကလည်း ထိုသုံးလေးလုံးအတွက် အသိုက်အလျှောက် အကုန်ခံရသည်။ ချိပ်ခနဲ ရိပ်ခနဲပါရသော အခန်းလေးအတွက် ဆင်ယင်ထုံးဖွဲ့မှုကို အပျံစား ဆင်ယင်ထုံးဖွဲ့ရသည်။

အကပဒေသာကျပြန်တော့လည်း မသက်သာ။

အကသပ်တန်းတက်ရသည်။ ပါဖို့ကြိုးစားရသည်။ ဆင်ယင် ထုံး ဖွဲ့မှုအတွက် ငယ်ရခြမ်းရ၊ ပြင်ရဆင်ရပြန်သည်။

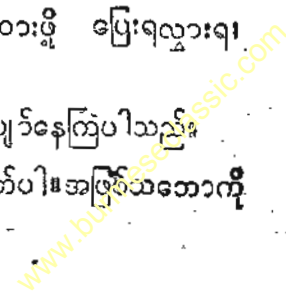
ဒါတင်ပဲလား၊ မဟုတ်သေးပါ။

ပွဲမဝင်ခင် အပြစ်မှာ ကျင်းပရသည်မှာလည်း အကြိမ်ကြိမ် အခါခါ။ လက်ဝတ်လက်စား ငှားရသည်။ သွားဖို့လာဖို့ ကား ငှားရသည်။ ပါဖို့သေချာပြန်တော့ ကိုယ်အလှည့်ကျမည့်နေ့ကို စုံစမ်းရသည်။ မိတ်ဆွေသင်္ဘောများထံ အကြောင်းကြားရသည်။ အရပ်ထဲမှာ ကြေညာမောင်းခတ်ရသည်။

အဲသည်အခန်းလေးကို အခွေကူးထားဖို့ ပြေးရလွှားရ၊ လုပ်ရ၊ ကိုင်ရပြန်သည်။

ဒါပေမယ့် သူ့တို့ မမောကြပါ။ ပျော်နေကြပါသည်။

အပြစ်သဘောမရှိ ခေးနေခြင်း မဟုတ်ပါ။ အပြစ်သဘောကို ခေးနေခြင်းပါ။



၀၅၂ ကျော်မြသန်း

တိဗ္ဗိယံပိဋိထက် ဗွိဒိယိထံပိဋိကျတော့ ပိုမလွယ်၊ အကုန် အကျ ပိုများသည်။ ပြဿနာအထွေထွေကလည်း ပို၍ ရှုပ်ထွေး ပေ့လိမ်သည်။

ရှုပ်စားပေ့လိမ်မှန်း သိလျက်နဲ့ကို အလိမ်ခံဖို့ ဝင်လာသူ တွေက လျော့ပါးမသွား၊ ယနေ့ထက်တိုင် ဝင်လာမစဲ၊ တသံသ့ ရှိနေဆဲ။

ဗွိဒိယိ ပေတဦးစလောက် မုဆိုးတွေ မစားသာပေမယ့် မုဆိုး ပျောက်မသွားသလို၊ သားဒုကောင်ကလည်း ပျောက်မသွား၊ သူ့ အတိုင်းအတာနှင့်သူ့ဒတာ ချိနေဆဲသာပင်။

မုဆိုးလောက၏ လှိုင်နေသော အပုပ်နံ့ ကြောင့် သားကောင် များမှာ အရင်ကလို လက်လွတ်စပယ်ကြီး တိုးမှဝင်ကြတော့၊ ဒါပေသိ လုံးလုံးကော့ ပျောက်မသွားသေး။ တောရိုလျှင် သားကောင်ရှိရမည်၊ သားကောင်ရှိလျှင် မုဆိုး ရှိရမည်သာ။

[၆]

ဗွိဒိယိကြောင့် ဘဝပျက်သွားရသူတွေ အများကြီး။ အဲသည်အထဲမှာ တံလျှပ်ကိုရေထင်၊ ရွှေသမင် အလိုက်မှားခဲ့ သော သင်္ဘောပြန် ဇနီးမောင်နှံနှစ်ယောက်တို့၏ တကယ့် အဖြစ်အပျက် ဇာတ်ကြောင်းမှာလည်း ပြောစမှတ်တွင်စရာသို့ မှီခဲပါချေ၏။

မဖော်ပြအပ်သော သူတို့နှစ်ယောက်၏ နာမည်ရင်းအစား မောင်ချစ်သန်းနှင့် ဝါဝါနွယ်လို့ ခရီးသားဝဖ်ပြသွားပါမည်။

ချစ်သန်းနာမည်က ငယ်ငယ်တုန်းကလည်း ချစ်သန်း၊ နိုင်ငံ ကြား သင်္ဘောသားဖြစ်တော့လည်း ချစ်သန်းပဲ၊ အပြောင်းအလဲ ဆို အပြောင်းအလဲရှိသည်က ဝါဝါနွယ်၊ နှစ်ချေးတဲ့လောင်း

အရွယ်က ဂွတ်ထော်၊ နောက်တော့ အေးမ။ ချစ်သန်း ကြယ်  
ငါးပွင့် သင်္ဘောသားဖြစ်တော့ အေးမကနေ ဝါဝါနှယ်  
ဖြစ်လာသည်။

ချစ်သန်း၏ သင်္ဘောသားဘဝအစမှာ အိုင်-ဒဗလျူတီခေါ်  
(ပြည်တွင်း သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး) မှ စခဲ့သည်။ လိုင်းတို့  
လိုင်းရှည်သင်္ဘောသို့ ပြောင်းပြီးနောက် ဆီလောင်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ထိုမှ ကြယ်ငါးပွင့်ကမ်းရိုးတန်းသွား သင်္ဘောသားဖြစ်လာ  
သည်။ ချစ်သန်းက ပေါင်းတတ် သင်းတတ်သလို ဆရာသမား  
ကောင်းများကိုလည်း ရှာတတ် ဖွေတတ်သူ ဖြစ်သည်။

ကျိုးနွံသည့် နေရာတွင် နှစ်ယောက်မရှိသလို ဆရာသမား  
တို့အကြိုက် လုပ်ဆောင်တတ်ရာတွင်လည်း နှစ်ယောက်မရှိ  
ဆိုရမည့်လူမျိုး။

ဒါကြောင့်လည်း ဆရာသမားများကြည့်ရှုစောင့်မမှုကြောင့်  
ငွေပိုမဆောင်ရသော တရားဝင် နိုင်ငံခြားသင်္ဘောသား ဖြစ်လာ  
သည်။

သူများလို သောမ်းနှင့်ချီ၍ မပေးရသော်လည်း သုံးတော်  
ကျော်လောက်စော့ ရှာဖွေ အကုန်ကျခံလိုက်ရသည်။

တစ်ခါမှ မတပ်ဘူး၊ မဆွဲဘူးသော နက်တိုင်လည်ဆွဲတပ်  
လေယာဉ်ပျံကြီးစီးပြီး ထိုင်းမှတစ်ဆင့် နိုင်ငံခြား သင်္ဘောပေး  
သို့ တက်ခဲ့ရသည်။

ချစ်သန်း သင်္ဘောတက်ဖို့ သေချာပြီ ဆိုကတည်းက ဝါဝါ  
နှယ် မျက်နှာ ခါနေပြီ။ မိုးခမြင်၊ လေမမြင် ဖြစ်နေပြီ။ တခြား  
အကြောင်း မပြောတတ်တော့။ သင်္ဘောသားအကြောင်း၊ တီဗွီ  
အကြောင်း၊ ကားအကြောင်းပဲ ပြောနေတော့သည်။ လျှာတွေ  
အာတွေ ဖြစ်နေသည်။

အဲသည်အကြောင်း မေးသူမရှိလည်း သူက အကြောင်းရှာပြီး  
ပြောသည်။ ကန်စွန်းရွက် ဝယ်ရင်းလည်း ပြောသည်။ အကြော်  
ဝယ်ရင်းလည်း ပြောသည်။ မုန့်ဟင်းခါး စားရင်းလည်း ပြော  
သည်။ အမြဲဘမ်း လူစုစု ရှိတတ်သည့် သမဝါယမဆိုင်ကို တစ်နေ့  
နှစ်ခေါက်၊ သုံးခေါက်လောက်တော့ ရောက်စမြဲ။

ကြာတော့လည်း လူ့ချဉ်ဖတ် ဖြစ်လာသည်။  
အသီးအရွက်ချဉ်ဖတ်က စားလို့ရသည်။ အသုံးဝင်သည်။  
လူချဉ်ဖတ် ဖြစ်လာရင် အသုံးမကျတော့။

တကယ်တော့ သင်္ဘောသား ဆိုတာ အလုပ်သဘောအရာ  
အသင်ကြီးစရာ မဟုတ်ပေမယ့် ရရှိသော လစာ နိုင်ငံခြားငွေနှင့်  
ဖွဲ့စည်းဝယ်လာပြီး ပြန်ရောင်းရင် သောင်းဂဏန်း၊ သိန်းဂဏန်း  
တို့နီးသေပေါက်ရသောကြောင့် သယ်စုနှစ် နှစ်ခုလောက်က  
တောင် ခေတ်စားလာခြင်း ဖြစ်၏။

ယခင် ယခင်က ပင်လယ်ဗဟုသုတ၊ နိုင်ငံခြား ဗဟုသုတ  
ရှာဖွေလိုသူများနှင့် စွန့်စားသွားလာမှု ဝါသနာ ထုံမွေ့ သူများ



၁၂၆ ကျော်မြသန်း

ရာဇဝင်ကြေး တစ်ဝကြီးဆပ်လိုသူ လူပျော်တချို့ တစ်ခေါက် တကျင်း သွားကြသည်။

သင်္ဘောသားအများစုကတော့ လူကြမ်း၊ လူပေ၊ လူဘေ၊ သောက်ဆောက်စားစားသမားများသာ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့က လုံ့လို့ ခေတ်ပညာတတ်များ၊ သင်္ဘောသားမလုပ်၊ သင်္ဘောလိုက်သူ မရှိ။

ဗုတိယတန်း၊ ပထမတန်းအရာရှိနှင့် ကပ္ပတိန်အဆင့်မျိုးသခ အလုပ်ခွင်ဝင်၍ စာမေးပွဲဖြေဆိုရန် သွားလေ့ရှိကြသည်။

မြန်မာထဲက အာရ်-အို ခေါ် ဆက်သွယ်ရေး အရာရှိများ မရှိသလောက် ရှားသည်။

ယနေ့ခေတ်မှာတော့ သင်္ဘောသားအလုပ်က ပျိုတိုင်းကြိုက်တဲ့ နှင်းဆီခိုင် ဖြစ်လာသည်။ သူ့ရတနာလည်း သွားကြသည်။ သူ့ငွေ သားတွေလည်း သွားကြသည်။ လူကြီးသူကြီး သားတွေလည်း သွားကြသည်။

အကြောင်းရင်းကတော့ အခြားကြောင့် မဟုတ်။ ငွေပြန် လွယ်သောကြောင့် ဖြစ်၏။

ရသည့်လစာငွေကို ကုတ်ကုတ်ကတ်ကတ်စု၊ သက်တမ်းပြည့် လုပ်ပြီးရင် ကားပါမည်၊ ဆိုင်ကယ်ပါမည်၊ ရေခဲသတ္တု၊ တိဗက်၊ ဘာညာ ပါမည်။ လူငယ်ကြိုက် အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းတွေ ပါမည်။

ကျွန်တော် ဗိုဗိုယိုမင်းသား ၁၂၇

အသောက်အစား၊ လောင်းကစားနှင့် အပျော်အပါးထုံဓမ္မ၊ သွန်းသူများမှာမူ ကလေးစီး ကားပဲ ပြန်ပါလာကြသည်။

လွန်ခဲ့သော အနှစ်နှစ်ဆယ်ကျော်က နိုင်ငံခြားသင်္ဘောလိုင်း လိုက်သွားသူ တစ်ယောက် ပြန်လာလျှင် မိသားစု၊ ဆွေမျိုး အသိုက်အဝန်းနှင့် အိမ်နီးနားချမ်းများလောက်သာ သိကြသည်။

သူတို့ ပြန်လာလို့လည်း ဘာမှ ထုံးခြား၊ ဘာမှမပဲ၊ နာရီ အဝတ်အစားနှင့် စီးကရက်လောက်ပဲ ပါကြသည်။ ဝယ်လာ လည်း ရောင်းစရာ ဈေးကွက်မရှိ၊ ရှိပြီး ဈေးကွက်မှာ လိုချင်တာ ရဒေတော့ ပြန်ရောင်းရန် ရည်စူး၍ ယူလာသော ပစ္စည်းမပါ။

၉.၀ ပြည့် ဝန်းကျင်သောက်ကမူ ယူလာသမျှ ပြန်ရောင်း ရင် ငွေလုံးငွေခဲရသောကြောင့် 'သင်္ဘောသား' ဝေါဟာရ နှစ်တင်ခေတ်စားလာသည်။

မြန်မာပြည်မှာသာ သင်္ဘောသား ခေတ်စားသည်။ သူတို့ ဆီမှာတော့ ခေတ်မစား၊ သူတို့ဆီမှာ သင်္ဘောသားအလုပ်ကို ခြေသလုံးအိမ်တိုင်သမားများ၊ ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း၊ ရမ်းရမ်း တွေတွေ နေတတ်သူများ လုပ်သောအလုပ်ဟု အသိအမှတ်ပြု ထားကြသည်။

သူတို့ဆီက သင်္ဘောသားအရာရှိများ၊ ကပ္ပတိန်များမှာ သူတို့ သွားလာလုပ်ရုံးနေသော နိုင်ငံတိုင်းမှာ အပျော်မယားတွေ ထားကြ၏။ ရှိလည်း ရှိကြ၏။ အရက်ကို အချိန်နှင့်အမျှ သောက် ပြ၏။

ကုန်းပေါ်မှာထက် ရေထဲမှာ နေရသောအချိန် များသောကြောင့် သူတို့၏ အဖော်မွန်မှာ အရက်နှင့် လောင်းကစားခြင်းသာ ဖြစ်၏။ ကုန်းပေါ်ရောက်တော့ တစ်ခု တိုးလာသည်။ မိန်းမပျက်များနှင့် ပျော်ပါးခြင်း။

အရက်၊ လောင်းကစားနှင့် မိန်းမပျက်တို့မှာ သူတို့နှင့် ထာဝစဉ် တွဲစပ်လျက်ရှိ၏။ ယနေ့ခေတ်တွင်မူ တစ်ခု ထပ်တိုးလာ၏။ မူးယစ်ဆေးဝါး။

သင်္ဘောပေါ်မှာ အဖမ်းအဆီးမရှိ၊ လွတ်လွတ်လပ်လပ် လုပ်နိုင်သည်။

မြန်မာ သင်္ဘောသားများနှင့် ပတ်သက်၍ ချီးကျူးစရာကောင်းသည်မှာ မူးယစ်ဆေးဝါးနှင့် တွဲစပ်နေသည့်ရေ အလွန်နည်းခြင်းပင် ဖြစ်၏။

အခြားသော တိုင်းပြည်များမှ သင်္ဘောသားများမှာ အလုပ်ကို နည်းနည်းလုပ်ပြီး အခွင့်အရေး များများတောင်းကြ၏။ သူတို့က ကမ္ဘာ့သင်္ဘောသား အစည်းအရုံးဝင်များ ဖြစ်သောကြောင့် တရားဝင် အခွင့်အရေး တောင်းဆိုပိုင်ခွင့် ရှိသည်။

မြန်မာသင်္ဘောသားများမှာမူ ကမ္ဘာ့သင်္ဘောသား အစည်းအရုံးဝင်များ မဟုတ်သောကြောင့် အခွင့်အရေး တောင်းဆိုမှုတွင် တစ်ပန်းရှုံးနေသည်။ ပြီး မြန်မာ သင်္ဘောသားများမှာ ပင်လယ်ပြင် သင်္ဘောလုပ်ငန်းအတွေ့အကြုံ နည်းသည့်အလျောက်

အခွင့်အရေး မတောင်းတတ်။ အလုပ်ကိုသာ ကြိုးစားပမ်းစား လုပ်ကြသည်။

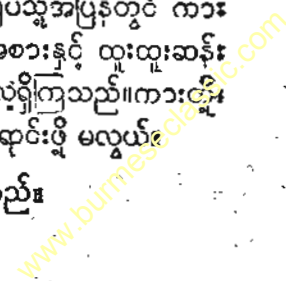
ဒါကြောင့်လည်း မြန်မာသင်္ဘောသားများကို ကြိုက်နှစ်သက်ကြသည်။

သူတို့ဆီက သင်္ဘောသားများမှာ ရောက်သည့်နိုင်ငံ၏ ကုန်းပေါ်ကို တက်သည်နှင့် သုံးကြ၊ ဖြုန်းကြသည်။ ပျော်ကြ၊ ပါးကြသည်။ အိတ်ကပ်ထဲပါသမျှ ဖြူကာ ပြာကာကျမှ သင်္ဘောပေါ်သို့ ပြန်၍ တက်ကြသည်။

မြန်မာ သင်္ဘောသားများမှာမူ ရေနန်းပျော်များ ဖြစ်ကြ၏။ ကုန်းပေါ်သို့ တက်သည့်တိုင် သူတို့လို မသုံးနိုင်၊ မဖြုန်းနိုင် တိုင်းဝေး၊ သည်ငေး၊ ဟိုကြည့်၊ သည်ကြည့်ပဲ လုပ်နိုင်သည်။ ရာဇဝင်ကြေးကို ပါးစပ်ကပဲ ဆပ်နိုင်ကြသည်။ လက်တွေ့ မဆပ်နိုင်။ သူတို့ဆီမှာ အလွန် ဈေးကြီးသည်။

ကျားကုတ် ကျားခဲ ခြိုးခြံ ချွေတာနိုင်မှ အိမ်အပြန်လှသည်။ ကျွန်ကျွန်ပါအောင် စုရ ဆောင်းရသည်။

သူတို့ဆီက သင်္ဘောသားများမှာ နေရပ်သို့ အပြန်တွင် ကားဆိုင်ကယ်၊ တီဗွီများ ဝယ်ဖို့မလို။ အဝတ်အစားနှင့် ထူးထူးဆန်းဆန်း အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများပဲ ဝယ်လေ့ရှိကြသည်။ ကားတို့နှင့် ဆိုင်ကယ်တို့၊ တီဗွီတို့ ဝယ်သွားရင် ပြန်ဆောင်းဖို့ မလွယ်ကူ။ သူတို့က ဒေါ်လာကိုပဲ အပါယူကြသည်။



၅၃၀ ကျော်မြသန်း

မြန်မာသင်္ဘောသားများကတော့ ကား၊ ဆိုင်ကယ်၊ တီဗွီ  
ယာဉ်များအပြင် ခြေထောက်ကားခေါင်းအဆုံး ဆင်စရာ  
ပစ္စည်းများကို မပါပါအောင် ယူဆောင်၍ ပြန်ကြသည်။

ကားထိုး ဆိုင်ကယ်တိုက် ကိုယ်နှင့် တစ်ပါးကား၊ ယူ၍ မရ၊  
အားသာပြင် နောက်မှ ရောက်မည့်ပစ္စည်းများ ပြုစုသည်။ ချောက်  
ဆောက်ချင်း သားမယားအတွက်၊ ခိတ်အတွက်၊ မှပေးမပြုစုပေး  
ရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ ပေးရန်အတွက်၊ ဆေးချိုး မိတ်ဆက်ပေးရန်  
အတွက်က ကိုယ်နှင့် တစ်ပါးကား၊ ယူခဲ့ရသည်။

ဒီအခါသည် ပစ္စည်းပစ္စည်းများနှင့်အတူ တွဲဖက်ပါလာသည်မှာ  
အသောက်အစားနှင့် လောဘ်အစား။

တစ်မျိုးတည်းသမားက-နည်းသည်။ နှစ်မျိုးသမားက များ  
သည်။

ဒီလိုသည်နှင့်အတူ စုမရအောင် ရောက်နိုင်မျိုးလည်း ပါလာ  
၏။

ဘဝမေ့ ထောက်နှင့် ဘဝင်မြစ်ထောက်။

ဒီအခါသည်ရောက် ကာသက်၍ သင်္ဘောသားများသာ စွဲကပ်  
ပါလာအောင် ရောက်ကြသည်။ ထိုအခါ သားမယားများနှင့် အနီး  
စပ်ဆုံး ပတ်ဝန်းကျင်ထဲပါ တို့စေ့ပြန်ပွားစေကာ ကူးစွဲ၍လွယ်  
ရောက် ပြစ်၏။

သင်္ဘောသားတိုင်း ဘဝမေ့ထောက်နှင့် ဘဝင်မြစ်ထောက်  
စွဲကပ်လာစေ၍ ရှိကြ၏။

စွဲလည်း စွဲကပ်လောက်ပါသည်။ နိုင်ငံခြားမှာ မပြုနိုးတီး  
ရင်တော့ ပါလာသော ငွေကြေးပမာဏမှာ ဂဏန်းခြောက်လုံး  
တော့ အသာလေးပေကိုး။

ဒါပေမယ့် မြန်မာပြည် ပြန်ရောက်ရင်တော့ ဂဏန်းခြောက်  
လုံးကနေ ငါးလုံး၊ ငါးလုံးကနေ လေးလုံး၊ ကျဆင်းဖို့မှာ လွယ်  
သလောက်မြန်၏။

သားမယား အပေါင်းအသင်းကလည်း ပိုင်း၍ ပြုပေးသည်။  
ကိုယ်ကိုယ်တိုင်လည်း တဖြည်းဖြည်း ကြွေအောင် ခြေသည်။

အသောက်အစားကိစ္စမှာ တော်ရုံတန်ရုံဆိုင်နှင့် မဖြစ်တော့။  
ဆိုင်ကြီးလောက်မှ ဝင်ချင်သည်။ နောက်ပါအခြေအရံကလည်း  
တတ့်တုပါစေ့မို့ တစ်နေ့ကို ဂဏန်းသုံးလုံးလောက် ပုံမှန်ထွက်  
နေရာ ကြာတော့ မခံနိုင်ဖြစ်လာသည်။

သင်္ဘောပြန်တွေထဲမှာ အလိမ္မာဖက်၍ စုမိဆောင်းမိ အခြေ  
တည်မိသူတွေရှိသလို၊ ရှာလို့ဖွေလို့ရတာလေးကို အခြေအတည်မိ  
အသက်မွေးလုပ်ကိုင်စဉ် တဖြည်းဖြည်းချင်း ပဲသုံးဆူ နောက်ထပ်  
ကြိမ်သင်္ဘောထွက်ချိန် ကြာညောင်းသွားပြီး လမ်းပေါ်ပြန်  
ရောက်သွားသူတွေလည်း ရှိကြသည်။



ချစ်သန်းက အရင်းမစိုက်ဘဲ လှေထိုးလိုက်ခဲ့ရသူ။

အရင်းစိုက်ပြီး လှေထိုးလိုက်ရသူတွေက ပထမတစ်ခေါက်မှာ အရင်းကျေပုံပုံရှိသည်။ နောက်အခေါက်တွေကျမှ အသားတစ် အမြတ်ထွက်ကြသည်။ ဒါကြောင့် တချို့ဆို သုံးလေးငါးနှစ် မပြန်ဘဲနေ၍ ရှာဖွေရသမျှကို ပြန်ပို့ပြီး လူမပြန်ပဲ ကားပဲပြန်နေ ကြသူတွေလည်း ရှိသည်။

ချစ်သန်း သင်္ဘောလိုက်ရသော အချိန်တွင် ကားဝယ်ခွင့်ကို သုံးနှစ်အစား တစ်နှစ် ကားတစ်စီး ဝယ်ခွင့် ပေးလိုက်သော ကြောင့် သင်္ဘောသားဈေး ကောင်းသွားသည်။ ဈေးတက် သွားသည်။

ချစ်သန်းမှာ သင်္ဘောသား အလုပ်အကိုင် ရှာဖွေရေးဌာနမှ တရားဝင် ရွေးချယ်လေ့လာသည့် သင်္ဘောသား ဖြစ်သော ကြောင့် အပိုကြေး လေးငါးသောင်း မကုန်သော်လည်း ပတ်စ် ပို့စ်နှင့် အခြားသော အထွေထွေ ကိစ္စများအတွက် သုံးထောင် လောက် ချောသွားသည်။

အဲဒီ ငွေသုံးထောင်အတွက် တစ်ထောင်ပဲ အိတ်စိုက်နိုင်သည်။ နှစ်ထောင်ကို သင်္ဘောပြန်ပေးငွေ တစ်ရာနှစ်ဆယ်တိုးဖြင့် ချေး ယူရသည်။ ဦးလေးတော်သူ တစ်ဦးက အာမခံသောကြောင့်သာ ငွေချေးသူက ထုတ်ချေးခြင်းဖြစ်၏။ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်သာဆို ဘယ်လွယ်လိမ့်မှာပ။

သွားရမည့်ရက် သေချာပြန်တော့ ငွေချေးသူထံပြေးရပြန် သည်။ သွားနေစဉ်ကာလ ပြန်ပို့ငွေလစာကို ချက်ချင်းရမည် မဟုတ်၊ သုံးလေးလ ကြာမှရမည်။ သုံးလေးလလို့ ဆိုတာက အနည်းဆုံး အိမ်ကလူတွေအတွက် စားသုံးစရိတ် စီစဉ်ခဲ့ရဦး မည်။

စာချုပ်ပြီး ငွေထပ်ယူရပြန်သည်။

ငွေချေးသူကလည်း အပိုင်ချည်ပြီးတုပ်ပြီးမှ ငွေထုတ်ပေး ခြင်းဖြစ်၏။

အရေးပေါ် ကိစ္စအတွက် ငွေလိုလျှင် မိန်းမဖြစ်သူကို ထပ် ပေးဖို့ မှာခဲ့ရ၏။

သောင်း-သိန်းငွေကို မမူ၊ တိုးပွားငွေရှာဖို့ သွားသူများ၏ အခြေအနေမှာ တစ်မျိုး။

ချစ်သန်းတို့လို သင်္ဘောသား အခြေအနေက တစ်မျိုး။

ငွေရှိလျက် ငွေထပ်ရှာဖို့ သွားသူများမှာ နောက်ကြောင်း၊ ရှေ့ကြောင်း အေးသည်။ ချစ်သန်းတို့လိုမျိုး ကျတော့ ရှေ့ ကြောင်းလည်း မအေးရ၊ နောက်ကြောင်းလည်း မအေးရ။

အသွားခရီး မတူသလို၊ အပြန်ခရီးလည်း မတူ။

ငွေရှာရန် ငွေနှင်ရင်းပြီး သွားသူများ၏ အပြန်ခရီးမှာ အပူ အပင်မရှိ။ သောကမထွေ၊ အပြုံးတဝေဝေဖြင့် ငြိမ်းငြိမ်သက်သက် ကလေး ပြန်လာရုံသာ။ ပါလာမည့် ငွေစည်းများအတွက်

၁၃၅ ကျော်ပြသန်း

အကောက်ခွန်၊ အမြတ်ခွန်၊ ဘာညာစသည့် အခွန်အမျိုးမျိုး အတွက် ပေးဆောင်ရန် ငွေအဆင်သင့်။

ငွေမရှိ၍ ငွေရှာသွားရသူများမှာမူ ကုတ်ကုတ်ကတ်ကတ် စုဆောင်း၍ ပစ္စည်းများဝယ်ယူ ပြန်လာနိုင်သည့်တိုင် အဲဒါတွေ ရွေးဖို့ ငွေအဆင်သင့်မရှိ။ ငွေရှာရပြန်သည်။ ရှာဖွေလွယ်သူ တွေက နှိမ်ဈေး၊ ပေးဈေးနှင့် ပါမစ်ကို ရောင်းရသည်။

ပါလာသော ကားကိုမြင်ရုံသာမြင်၍ မကြင်ရမောင့်ကိုယ် ထမားတွေ အများကြီး။

ငွေရှိသူတွေကတော့ ပါလာသောကားကို ရွေးယူပြီး ဂိုဒေါင် ထဲမှာ သိမ်းထားလိုက်မည်။ ကြိုက်ဈေး၊ တက်ဈေးရမှ ရောင်း သည်။ အနည်းသုံး ပိုငွေရမှာ တစ်သောင်း၊ နှစ်သောင်းထက် မအောက်။

သွားရတာချင်း မထူသလို၊ ပြန်ရတာချင်းလည်း မထူ။

ကျောထောက်နောက်ခံ ငွေအင်အား ရှိသူများက ပါလာ အည့် ပစ္စည်းများနှင့် ကားကို ကြိုက်ဈေးရမှ ရောင်းသလို၊ ရောင်း ဈေးလည်း နှစ်သောင်း သုံးသောင်းမက ပိုရသည်။

ကျောထောက်နောက်ခံ မရှိသူက နှစ်သောင်းသုံးသောင်း လောက် နာမုန်းသိပေမယ့် ဘယ်လိုမှမတတ်နိုင်။

ဒါအပြင် အိမ်သူသက်ထားနှင့် မိသားစုက အကြားသေးဖက် ချင်ပြန်တော့ သင်္ဘောသားများမှာ မိအေးနှစ်ခါနာ ဖြစ်ရရှာ သည်။

ပြန်လာစော သင်္ဘောသား တဝင်မြင်တာက အကြောင်း မဟုတ်။ သူများနိုင်ငံကို အထိမ်းကြီးစိတ်ဝင်စားတာ၊ သူ့လို စိတ် ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ဝတ်စားဆင်ယင်မှုကို အထိမ်းပြုနဲ့ ကိုယ်နိုင်ခဲ့ အခြေအနေနှင့် ကိုက်ညီ-မကိုက်ညီကို အလေးမထားအဲ မြန်မာ လူမျိုးမှ ဟုတ်ပါရဲ့လားဟု ထင်မှတ်စရာရလောက်အောင် ဝတ် စား ဆင်ယင်ကြသည်။

မြန်မာပြည်မှာ ကျန်ရစ်ခဲ့သူတွေက အခြေပြုထားတဲ့ အဝင် မြင်ပြီး တလွဲဆံပင် ကောင်းကြသည်က ခက်သည်။

တစ်နှစ်နှင့် ရှစ်လကြားပြီးနောက် ချစ်စခန်းပြန်လုပ်စေတဲ့အခါ ကားပါမည်၊ တိဗ္ဗိပါလာမည်၊ ပါလာမည့်ကားမှာ နောက်ဆုံး ပေါ် မော်ဒယ်မဟုတ်။ လေးငါးနှစ်လောက်ကပေါ် ခဲ့သည့်ကား၊ အသုံးပြုပြီးကားကို ပြန်လည်ပြုပြင် မွမ်းမံထားခြင်း ဖြစ်သော် လည်း သည်ထောက်ရင်တော့ အဆင်မပြေ။

ပြန်လာတော့မည့် အကြောင်း၊ ဘာပစ္စည်းကားပါမည် အကြောင်း စာထောက်ကတည်းက ခေါ်ခေါ်နှုတ်ထုတ်ပေးပေး အိမ် မကပ်တော့၊ မင်းသမီး ရှုံးလောက်အောင် ပြင်ဆင်ခြယ်လှမ်း တစ်ထည့် လေးငါးရာ ပေးရသည့် ယောက်ျားအင်္ကျီ ဖိရိဖား လျားကြီး ဝတ်ပြီး အရပ်ထဲမှာချည် ခြေဖွဲ့ဖွဲ့နေပါလေပြီ။

ကြားစရာ အကြောင်းရှိ၍ ကြားခါသည်မှာ အကြောင်း မဟုတ်။ ကြားခါစရာ အကြောင်းလည်း သို့သော် မကြားခါ နိုင်သေး။

၁၃၆ ကျော်မြသန်း

သည်ကို အပြစ်မဆိုသာသော်လည်း နားကြားပြင်း ကပ်လောက်အောင် အပြစ်သည်းလာလျှင်မူ သောက်မြင်ကပ်စရာအကြောင်း ဖြစ်လာသည်။

တီဗွီနှင့် ကားအကြောင်း ပြောရသည်မှာ အာခြောက်ရုံသာ မဟုတ်၊ အာပေါက်လုမတတ် ရှိသည့်တိုင် အာတွေ့-လျှာတွေ့ ကောင်းနေဆဲပါပင်။

တကယ်တော့ ချစ်သန့် ပြန်မလာခင် ခြောက်လလောက် ကတည်းက ဝါဝါနွယ်တစ်ယောက် အချိုးပြောင်းနေပြီ ဖြစ်၏။

ဆံပင်ပုံစံကအစ၊ ဖိနပ်အဆုံး ဝတ်စားဆင်ယင်ထုံးစံမှ အားလုံး ပြောင်းလဲသွားပြီ၊ ပြောင်းရပေမပေါ့၊ အရင်ဝါဝါနွယ်မှ မဟုတ်တော့ဘဲကို၊ ငွေချေးသူကလည်း ယူဦးမလား၊ ယူဦးမလားနှင့် တစ်မေးတည်း မေးနေသည်။ ယူသူကလည်း ယူသည်။ ထောင်ဂဏန်းမဟုတ်၊ သောင်းဂဏန်း ဖြစ်တော့ရော ဘာအရေးမို့လဲ၊ ချစ်သန့်ပါလာမှာက သိန်းဂဏန်းကြီးပဲဟာ၊ သောင်းလောက်ကတော့ အစွန်းထွက်လောက်ပဲ ရှိမည်။

ချစ်သန့် ပြန်လာမည့်နေ့က ကားတစ်စီးငှားပြီး သွားကြိုခဲ့ကြသည်။

အသွားတုန်းက ဘောင်းဘီ၊ ကုတ်၊ နက်တိုင်နှင့် ရှိုးတို၊ ရှန်ဘန်ဖြစ်ခဲ့ရသူ ချစ်သန့်မှာ အပြန်ခရီးတွင် ရှိုးတိုရှန်ဘန်

ကျန်တော် ဗိုဒီယိုမင်းသား ၁၃၇

မဖြစ်တော့။ ဝတ်စားနေကျ ဟန်ပန်ပုံစံဖြင့် လေယာဉ်ပေါ်မှ ကြော့ကြော့လေး ဆင်းလာသည်။

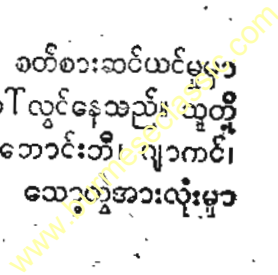
ဝါဝါနွယ်ကို တွေ့လိုက်တော့ ချစ်သန့် မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်းလည်သွားသည်။ ကိုယ့်မိန်းမမှန်း သိပေမယ့် ဟုတ်မှ ဟုတ်ပါလေရွဲ့သားလို့ ထင်မိယောင်မှား ဖြစ်သွားရသည်။

သဘောမကျဘူးလားဆိုတော့ ကျသည့်။ ကိုယ့်မိန်းမ ထူးထူးထင်ထင် လှနေမင့်ဟာ ဘယ်ခင်ပွန်း ယောကျ်ားက သဘောမကျရှိလိမ့်မှာပ။

ဝါဝါနွယ်သာ ပြောင်းလဲနေသည် မဟုတ်၊ ချစ်သန့်ကလည်း တသွေးတမွှေး ပြောင်းလဲလာသည်။ ညှို့ရောင်သော အသား လတ်လာသလို လူနေဟန်ပန်လည်း ထည့်ဝင့်လာသည်။

တောင်းမှာအကွပ်၊ လူမှာအဝတ်ဆိုသည့်အတိုင်း နိုင်ငံခြား ဖြစ်တော့ချည်း ဆင်သားသမို့ ငွေဖလား ရွှေနား ကွပ်ထားသည် သို့နယ် ရှိပါချေ၏။

ပြန်လာသော သဘောသားများ၏ ခတ်စားဆင်ယင်မှုမှာ လူငယ် လူရွယ်များ အားကျစရာ အရိပ်ပေါ်လွင်နေသည်။ ထူတိုစီးသော ဖိနပ်၊ သူတို့ဝတ်သော အင်္ကျီ၊ ဘောင်းဘီ၊ ဂျာကင်၊ သူတို့ကိုင်သော ပိုက်ဆံအိတ်၊ မီးခြစ်၊ သော့လှူအားလုံးမှာ အပျံ့စားတွေချည်း။





သူတို့ကိုကြည့်လိုက်လျှင် ပိန်ညောင်မည်းတူလာသူ မရှိ၊  
ဖြူဖွေးဝပြုံးလာသည်။ အအေးလွန်ကဲသော ရာသီဥတုကြောင့်  
အသားအားရ အနေအထား ပြောင်းလဲလာခြင်း ဖြစ်သော်လည်း  
ဝလာသည်မှာ အသားအရေတိုး၍ ဝလာခြင်း မဟုတ်၊  
ဘီယာဖော ဖောလာခြင်း ဖြစ်၏။

သူတို့၏ ဝတ်စားအင်ယာမူကအစ ငွေကြေးဖောဖောသိသိ  
သုံးစွဲနိုင်မှု အခြေအနေကို အမြင်တစ်ဖက်ဘည်း ကြည့်လျှင်  
အားကျစရာပါ။ ဒါပေမယ့် သင်္ဘောပေါ်မှာ အလုပ်ခွင်ဝင်နေ  
ရစဉ် အပြင်ဘက်ကြည့်လျှင်မူ အားကျစရာအသွင် မထင်နိုင်  
ထေရ်ပါ။

ဘောင်းဘီတိုလေးဝတ်ပြီး ကြမ်းတိုက်နေရပုံ သံချေးခွာနေ  
ရပုံ၊ သန့်ရှင်းရေးလုပ်နေရပုံ၊ သယ်ပိုး ပြေးလွှားနေရပုံ၊ အလုပ်  
ဟူသမျှ မနားတမ်း လုပ်နေရပုံများကိုမြင်လျှင် အားကျစိတ်  
ပေါ်လိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

ချစ်သန်းအပါအဝင် သင်္ဘောသား အများစုမှာ သူတို့  
စိတ်ဆင်းရဲမှုအဖုံဖုံ တွေ့ရပုံ၊ ပင်ပင်ပန်းပန်းအလုပ် လုပ်ရပုံ၊  
အခက်အခဲအမျိုးမျိုး တွေ့ရပုံ၊ အနှိမ်ခံရပုံများကို ပြန်ပြောလေ့  
မရှိကြ။

သူတို့ပြောသမျှမှာ အားကျစရာ ကောင်းခန်းတွေချည်း။  
ချစ်သန်းတို့ လိုက်ပါရသည့် သင်္ဘောပေါ်မှာ မြန်မာ  
သင်္ဘောသားဆို၍ သုံးယောက်ပဲရှိသည်။ ကျန်သင်္ဘောသား

များမှာ ဖိလစ်ပိုင်သင်္ဘောများက အများစု၊ ကပုတိန်နှင့် အာရှ  
များက မျက်နှာဖြူတွေ။

သူတို့သုံးယောက်အား နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် နှိမ်ကြသည်။  
သင်္ဘောအရာရှိများနှင့် ဖိလစ်ပိုင်သင်္ဘောသားများမှာ ပုလင်းထူ  
ဆူးဆိုးတွေမို့ သူတို့သုံးယောက်မှာ ကျိတ်မှိတ်ခံနေရပါသည်။  
အ...သင်္ဘောပေါ်မှာ ရန်ဖြစ်လို့ လက်လွန်၊ ခြေလွန်ဖြစ်သွား  
လျှင် ရောက်ရာအရပ်မှာ ဆင်းပဲ။

သူတို့အနှိမ်ခံရပုံ၊ ဗိုလ်ကျပုံ၊ မတရားလုပ်ခံရပုံတွေသာ ပြန်  
ပြောပြရရင် သင်္ဘော...သင်္ဘောနှင့် တစ်သင်္ဘောတည်း ဖြစ်နေ  
အူတွေ သင်္ဘောစကား ဘယ်ပြောလိမ့်ခံတာမှာပ။

ချစ်သန်းတို့ သည်လောက်ပဲ ငုံ့ခံခံရသလားလို့မေးလျှင်  
မျက်စိထဲက မထွက်နိုင်သော ကားနှင့် တီဗွီတို့ကြောင့် ငုံ့ခံခံရပါ  
သည်ဟု ပြောရမည်သာ။ နာမည်ပျက်နှင့် ပြန်ပို့ခံရလျှင်  
နောက်တစ်ခေါက်ဆိုသည်မှာ မျှော်လင့်ချက် မရှိတော့။ နာမည်  
ပျက်မရှိဘဲနှင့်တောင် နောက်တစ်ခေါက်ဆိုသည်မှာ ခက်မှခက်။  
အသည်တော့လည်း ဖြစ်ချင်ပေမယ့် မဖြစ်သာ။

ချစ်သန်းတို့ သင်္ဘောသားဆိုတာက ငွေကို အသည်လို  
ရှာခံရ၊ ခြစ်ကုတ်စုခသောင်းခံရ၊ နှစ်နှင့်ချည်ပြီး ခြိုးခြံချေတာခံရ  
တာ။ အကန့်အသတ်မထားဘဲ သုံးကြစွဲကြအာတာ ကိုယ့်နိုင်ငံကို  
ပြန်ရောက်မှ။

၁၄၀ ကျော်ပြန်သန်း

လေဆိပ်က အိမ်ပြန်ရောက်တော့ အိမ်မှာ တဝန်းဝန်း စားကြသောက်ကြဖြင့် စည်စည်ဝေဝေ ရှိနေသည်။

ဝါဝါနွယ် မထိုင်အားအောင် လှုပ်ရှားနေရသလို ချစ်သန်းကလည်း တပြုံးပြုံး။

ကျေးဇူးမေးရသည်ကို ကုန်ရသည်လို့ မတွန့်တို၊ မြန်မာလူမျိုးတို့ ထုံးစံအတိုင်း မိမိကို အလေးပေးပြီး တကူးတက လာကြရသည်ဟာ၊ ဘယ်လောက် ကုန်ပါစေပေါ့။

ည...ခုနစ်နာရီလောက်ကျတော့ လူရှင်းသွားသည်။ ပွဲက မပြီးသေး။ ဒုတိယပွဲ ဆက်ပြန်သည်။ အဲသည်ပွဲက ပုလင်းပွဲ၊ အသိအကျွမ်း မဟုတ်၊ တကယ့် ရင်းနှီးသည့် အပေါင်းအသင်း တွေဆိုတော့ စပါယ်ရှယ်ပွဲပေးရသည်။ ဒါတောင်မှ အနီပြီးတော့ အဖြူဆက်ရသည်။ အနီချည်းသာဆို အော်ဆင်းသွားမည်။ နှစ်ပွဲ ဆက်တွက်ငွေမှာ တစ်ထောင်ပျော့ပျော့။

ကုလားလို စုလာသမျှ တရုတ်လို၊ ပြုန်းပစ်လိုက်သည်။

အထော်ကြီးညဉ့်နက်မှ ပွဲပြီးလို့၊ အိမ်သွက်ထွားနဲ့ စကားဆို မပြောလိုက်ရ၊ နောက်တစ်နေ့မှ ပြောဖြစ်ကြသည်။ ချစ်သန်း မျက်လုံးပြူးသွားရသည်။ လခ ပြန်ပို့ပေးသည့် ကြားထဲက တင်လာသည့်အကြွေးမှာ နှစ်သောင်းနီးပါး။

သွားခါနီးထိုင်ခင်း အိမ်ပြန်စရိတ် အပါအဝင် အသုံးစရိတ် များက ရှစ်ထောင်လောက်ပဲ ရှိသည်။ ကျန်တာက ဝါဝါနွယ်

အသုံးစရိတ်၊ ပြော၍ မထူးတော့မည့်အတူတူ၊ များလှချည်လား ဆာနှင့်ပဲ ပြီးသွားရသည်။

ချစ်သန်း အစီအစဉ်က တီဗွီရောင်းပြီး ရငွေနှင့် ကားရွေးဖို့ ဆီစွဲ လုပ်မည်။ လိုလျှင် ငွေထပ်ဆွဲမည်။ ကားကို လက်ထဲရောက်မှ ညွှန်ချေးခေါ်ရောင်းမည်။ ချစ်သန်း၏ အဲသည်အစီအစဉ် အောင်မြင်ပါ။

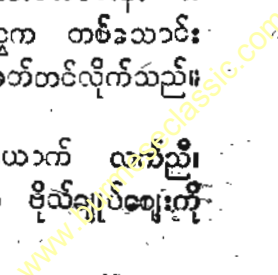
ဝါဝါနွယ်၏ တီဗွီကို လုံးဝ မရောင်း၊ ကားရောက်လာလျှင် ငွေထပ်ဆွဲပြီး ကားကိုရွေးမည်။ ဝ.ဝ.ကြီး စီးပစ်မည်။ ပြီးတော့မှ ရောင်းမည်။ အဲသည်အစီအစဉ် အောင်မြင်သွားသည်။

ဖြစ်ရိုး ဖြစ်စဉ်၊ သည်လိုပဲ ဖြစ်ရမည်။

အမိုးမပါသော ကားလေးပေါ် ဖျာခင်းပြီး ရှိုးပြခြင်းကို အတော်သားဇနီးများက စလိုက်ခြင်း ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်မည်။ နောက်တော့...အဲသည်ရှိုးပွဲလေးကို ဂျပန်ကားဝယ်နိုင်သူများ ထည်း စွဲစွဲမြဲမြဲ လုပ်လာကြသည်။

တီဗွီကို မရောင်း၊ ကားရောင်းရသည့်ငွေမှာ သိန်းငါးသောင်း ကျော်ပဲ ရသည်။ ချေးငွေဆပ်ရသည်က လေးသောင်းနီးပါး၊ အလှူအတန်းနှင့် နှစ်ဖက်မိဘ ကန်တော့ငွေက တစ်သောင်း ကျော်။ လက်ကျန်တစ်သိန်းလောက်ပဲ အဖတ်တင်လိုက်သည်။

သုံးသလား မပြောနှင့်၊ လင်မယားနှစ်ယောက် လက်ညှိ၊ လက်ညှိသုံးကြ၊ ပြုန်းကြသည်။ ဝါဝါနွယ်က ဗိုဗိုယိုမင်းကို



တစ်နေ့တစ်ခေါက် ရောက်သလို ချစ်သန်းကလည်း နောက်ထပ်  
ပါ ဝေးငါးယောက်နှင့် တစ်နေ့ကို နှစ်ရာကျော်ဖိုးလောက်  
အရည်ဖျော်ပစ်နေသည်။

ခြောက်လအတွင်း တစ်ဝက်နီးပါး ချောသွားသည်။  
အသည်တော့မှ မျက်ကလဲဆန်ပျာဖြစ်ပြီး ဝါဝါနွယ်ခဲ  
ချစ်သန်းပါ နေ့တိုင်း အထွက်ရပ်ပြီး ရှေ့ခရီးအတွက် လုံးပန်း  
ပြင်ဆင်ရတော့၏။

ပထမ တစ်နှစ်လောက်နေပြီးမှ ပြန်လိုက်မည်ဟု စိတ်က  
ထားသော်လည်း အခြေအနေအရ တစ်နှစ်နားဖို့ မဖြစ်တော့  
ပါလာတုန်းက ထုပ်ထုပ်သည်ထည်း အခုတော့ အထုပ်အထည်း  
အထုပ်ငယ် ဖြစ်သွားပြီ။

ပြန်ကြီးစားတော့လည်း လွယ်မယောင်နှင့် အခက်တွေ့ရပြန်  
သည်။ လိုင်းမကြိုက်တာတို့၊ ကုမ္ပဏီမကြိုက်တာတို့နှင့် နှစ်  
လောက် အချိန်ကုန်သလောက် ငွေကလည်း လိုက်ကုန်နေသည်။

လှေကြီးထိုး ရိုးရိုးလမ်းမှ အပေးအကမ်း လမ်းကြောင်း  
ပြောင်း၍လိုက်ခဲ့ရသည်။ နှစ်သောင်းကျော်လောက် ထွက်သွား  
သည်။

ကျွမ်းကျင်သူ အဟတ်ပညာရှင်အရာရှိက ဦးရေနည်းသည်  
သဘောသားရိုးရိုးက များသည်။ တန်းစီဖောင်းမှာ လျော့သွား  
သည်မရှိ။ တိုးပြီးရင်းတိုးရင်း ဖြစ်နေသည်။ တိုးလာသူ  
လူတွေကလည်း သူတို့လို သာမန်သဘောသားတွေ မဟုတ်  
တော့။

မိုးကျရွှေကိုယ်လေးတွေ သဘောမလိုက်ဘဲ တိုက်နှင်ကားနှင့်  
အတူအန နေထိုင်သူတွေ၊ အယ်ဂဏန်းသိန်းလောက်ငွေကို  
မပြောပလောက်သူတွေပင် ပါကြသည်။ သူတို့က ဦးစားပေး  
သမားတွေမို့ သူတို့လို ရိုးရိုးသဘောသားများမှာ လိုင်းကောင်း၊  
ကုမ္ပဏီကောင်းကို ရဖို့မလွယ်။

နောက်ဆုံးတော့ ကြိုက်ရာတက် ရရာဖြင့် လိုက်ခဲ့ရသည်။

ဒုတိယခေါက် ချစ်သန်းသွားတော့ ငွေထုပ်မပျောက်ပေမယ့်  
အတော်ကြီးလျော့သွားပြီ ဒါပေမယ့် အကြွေးမယူရတော့  
သူပြန်သည်အထိ ထားခဲ့သည့်ငွေကို ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်းစွဲ  
လို့ ဝါဝါနွယ်ကို တစ်တန်တရ မှာရသည်။

သည်တစ်ခေါက် သူက ဖရက်ရှာမဟုတ်တော့၊ နှစ်ချို့သမား  
လူဟောင်း အတော်လေး လည်လည်ဝယ်ဝယ်ရှိနေပြီ။ ရောက်သည့်  
နေရာတွင် အကြံအစန် ဘယ်လိုလုပ်ရမည်ကိုလည်း သိနေပြီ။  
အခက်အခဲမရှိဘဲတက်ရမည့် သဘောပေါ် ရောက်သွားသည်။

ဝါဝါနွယ်ကလည်း အတော်လေး အနယ်ထိုင်သွားပြီ။  
ထုံမုန်းခြယ်သမှုနှင့် ဝတ်စားဆင်ယင်မှုအတွက် အရင်ကလို  
အဖြုန်းကိစ္စမရှိ၊ လည်အဘိုင်းသာဆို သူတို့အခြေအနေမှာ  
ကောင်းသည်ဟုဆိုရမည်။ ဒါပေမယ့် မချော်လင့်ဘဲ ဝါဝါနွယ်  
မှာ ဗွီဒီယိုပိုး ဝင်သွားသည်။

သူတို့နှင့် ဆွေရိပ်မကင်း မျိုးရိပ်မကင်းထဲက ကပ်ပန်းပေး  
ဆိုသူမှာ ဗွီဒီယိုပေါ်ဦးစခေတ်တန် ရိုက်ကွင်းစီစဉ်သူလိုလို။



ရိုက်ကွက်မှတ်တမ်းတင်သူလိုလို အဆင့်ကုနေ လက်သင် ဒါရိုက်  
တာ ဖြစ်လာသည်။

တစ်နေ့ လမ်းကြူလို့ အိမ်လည်ဝင်လာရင်း ဝတ်စားဆင်ယင်မှု  
ရုပ်ရည်ပုံပန်းသဏ္ဍာန် အစစအရာရာ ပြောင်းလဲနေသော ဝါဝါ  
နွယ်ကို တွေ့လိုက်တော့ ကိုပန်းမွှေးပင်လျှင် အမြင်တစ်မျိုး ဖြစ်  
သွားရသည်။

ဝါဝါနွယ်ရုပ်ရည်မှာ နဂိုကတည်းက အချောအလှစာရင်း  
မဝင်ပေမယ့် ဆွဲဆောင်အားနှင့် စိတ်ဝင်စားစရာရုပ်သွင် ရှိနေရာ  
အခုလို သားသားနှားနှား ဝတ်ဆင်မှု၊ ခေတ်နှင့်ရင်ပေါင်တန်း  
ထုံမွှမ်းခြယ်သမှုကြောင့် ဝါဝါနွယ်၏ရုပ်ရည်မှာ ရှုတ်တရက်  
အမြင်တွင် ထူးထင်ပေလို့လွင်လွန်းနေသည်။

‘ငါ့ မရောက်တာကြာလို့လား မသိဘူးဟေ့ မိနွယ်ကတော့  
အတော်ကြီးကို ပြောင်းလဲနေပြီကိုး’

‘ကိုပန်းကြီးထင်လို့ပါ။ ဝါနွယ်တို့ကတော့ အရင်အတိုင်း  
ပါ’

‘အရင်အတိုင်းကတော့ အရင်အတိုင်းပဲပေါ့ဟေ့ ဒါပေမယ့်  
ခု ပိုပြီးကြည့်ကောင်းလာတာကိုပြောတာ’

ကဲ...ကိုပန်းကြီး ဘာစားမလဲ’

‘နင်ကျေးလဲ ငါမစားနိုင်သေးဘူးဟေ့ ကားရိုက်ကိစ္စ ရှိသေး  
တယ်၊ ခု ကြုံလို့ဝင်လာတာ၊ ကဲ...ငါသွားမယ်၊ နောက်မှ  
လာခဲ့ဦးမယ်’

အဲဒါ ပထမအခေါက်၊ ဆယ်ရက်လောက်ကြာတော့ ဒုတိယ  
အခေါက် ပေါက်ချလာသည်။ ရောက်မဆိုက် ပြောလိုက်သည့်  
စကားကြောင့် ဝါဝါနွယ် ပါးစပ်ကလေးဟပြီး တအံ့တဩ  
ဖြစ်သွားရသည်။

‘မိနွယ် ဗိုဗိုယိုရိုက်မလား၊ မင်းသမီးတော့ မဟုတ်ဘူးနော်၊  
မင်းသမီးအစ်မအခန်းက သုံးလေးခန်းလောက် ပါရမယ်’

‘ကိုပန်းကြီးကလဲ လာနောက်နေပြန်ပြီ’

‘နောက်တာမဟုတ်ဘူးဟေ့၊ တကယ်ပြောတာ’

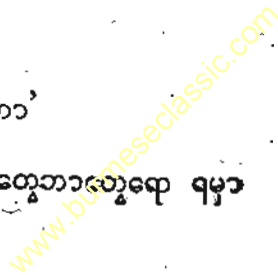
‘ဖြစ်ပါ့မလား ကိုပန်းကြီးရဲ့’

‘ငါတစ်ယောက်လုံးရှိမှတော့ ဖြစ်ရမှာပေါ့’

‘ကိုပန်းကြီးက ဒါရိုက်တာလား’

‘အဲဒီကားမှာ ငါက တွဲဖက်ဒါရိုက်တာ’

‘ပါတာကတော့ဟုတ်ပါရဲ့၊ မိုက်ဆံတွေဘာတွေရော ရမှာ  
ထား’



၁၄၆ ကျော်မြသန်း

‘နင်က ခုမှ ကပ်မဆန္ဒစက္ကေမှာ တယ်ကသာပိုက်ဆံမှာလဲ၊ ခုဘောင် ငါ့ကြောင့်ပါရမှာ၊ နင်ကဘောင် ပေးရ ကျေးရမှာ၊ တာလဲ မပါချင်ဘူးလား၊ မပါချင်နေသို့ရတယ်နော်၊ ပါချင်အံ့ လူတွေ အများကြီး’

‘ကဲပါ၊ ပါပါပြီတဲ့၊ ပိုက်ဆံက တယ်လောက်တောင် ကုန် မှာလဲ’

‘အ...တစ်အစားတို့၊ မိတ်ကပ်တို့ တာတို့က ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ပေါ့၊ ဒါရိုက်တာကြီးနဲ့အဲဒါအတွက် ကျွေးမွေးပို့ကတော့ သေး ငါးခြောက်ဆလောက်ပေါ့ဟာ၊ အဲ...နောက်ပိုင်းကျ အလုပ် ဖြစ်မှာနော်၊ ငါက နင့်ကိုသတိရသို့ တကူးဘကသာပြောရတာ’

‘ကဲ...တယ်တော့ပါရမှာလဲ’

‘အဲဘာတော့ ငါသာပြောမယ်၊ ငါ့ဆန္ဒနဲ့လဲ တွေ့ရမယ်၊

အဲသည်လိုကနဲ ဗွီဒီယိုလမ်းကြောင်းပေါ်မှာ ခြေဖျံမိခဲ့ သည်။

ပါရသည့်အခန်းမှာ သုံးလေးမိနစ်၊ သုံးလေးခန်းမျှသာ။ ဒါပေမယ့် နံနံဖွဲ့ဖွဲ့အခန်းမှမဟုတ်ဘဲ အပျံစားဝက်ဆပ်ပြီး မင်း ဘေး၏ အစ်မခန်းကပါရသလို၊ ဘော်ပါဒေးသည်ဟုဆိုရမည်လို ကြားစရာအကွက်သည် အကွက်ဝင်သွားသည်။

ဗွီဒီယိုပေါ်ဦးစခေတ်တွင် ဇာတ်ပို့ဇာတ်ရိုက်အစ မင်းသား မင်းသမီး အလယ်၊ ဒါရိုက်တာအဆုံး၊ ရုပ်ရှင်နှင့်အထာကျွမ်းနေ သော ရုပ်ရှင်နယ်ကလူတွေ ခြေဦးမလှည့်ကြသေး။

သာမန်အဆင့်လောက်ရှိသူတွေနှင့် စခန်းသွားခဲ့ကြရာ ရုပ်ရှင် နှင့် ဆက်နွယ်မှုမရှိသူ မျက်နှာသစ်သရုပ်ဆောင်များ ပေါ်ထွက် ထာနေသည်မှာ ယနေ့ထက်တိုင်အောင်ပင်။

အဲသည်မှာပဲ ဝါဝါနွယ် ဗွီဒီယိုပိုး ဝင်သွားသည်။

ဝါဝါနွယ် ပြောစရာအကြောင်းအရာတွေလည်း ပြောင်းလဲ သွားပြီ။ ကားတို့ တီဗွီတို့ကနေ ဗွီဒီယိုအကြောင်းမှာ ပြောမဆုံး ပေါင် တောသုံးထောင် ဖြစ်လာသည်။

ပြောရုံမဟုတ် ငွေ့ကုန်ကြေးကျခံပြီး လက်တွေ့လည်း ပြရ သည်။ အခွေဝယ်ပြီး အဲဒီဇာတ်ကားကိုကူးရသည်။ အပေါ်စက် အောက်စက်ငှားပြီး ပြရသည်။ အိမ်မှာ အပေါ်စက်ရှိလေမယ့် အငှားအောက်စက်များနှင့် တုံ့မပြရဲသည့်အပြင် အောက်စက် ရုည်း အငှားရခက်သောကြောင့် အပေါ်စက်အောက်စက်ငှားရ သည်။

အပေါ်စက် အောက်စက်ငှားမှတော့ သည်တစ်ခေတ်ဦး ပြလို့ မဖြစ်ပြန် အခြားအပိုခွေများ ငှားရသည်။ တစ်ညကိုနှစ်ဆ ကျော်လောက် ထိသည်။

၁၄၈ ကျော်မြသန်း

'ဝါဝါနွယ်က ဗွီဒီယိုထဲမှာ ပိုတောင်မှလှနေပါလား၊ ဝတ်တံ့ အဝတ်အစားတွေကလဲ လိုက်သလားမပြောနဲ့၊ သိပ်ကို ကြည့် ကောင်းတာ၊ အမူအရာကလဲ အပိုအလိုမရှိဘူးတော့၊ ဒီလောက် ဖြစ်ပါမလားလို့ထင်မိတာ၊ ခုကြည့်လိုက်တော့မှ ဒီအတိုင်းသာ ဆိုရင် မင်းသမီးတောင် ဖြစ်နိုင်တာပေါ့'

အဲသည်လို ဘဝင်ငြိမ်စရာ နားကြောစိမ်စရာတွေ ကြားရ ထိုင်း ရင်ဝယ်သိမ်သိမ် ငြိမ့်ငြိမ့်ထွေးခွေးရှိသည်။ ဗွီဒီယိုခဏ ခဏ ကြည့်ချင်သူများက ဝါဝါနွယ်ကား မပြတော့ဘူးလားဟု ပြောလာတိုင်း သူက အပြုံးဝေ့လျက် ခေါင်းညိတ်စမြဲ။

တကယ်တော့ ဝါဝါနွယ်ပါးသာကားကို ကြည့်ချင်တာ မဟုတ်၊ အဲသည်ကားပြရင် တခြားကားတွေပါကြည့်ရသော ကြောင့် ဖောင်းဆိုသံထွက်လာခြင်းဖြစ်၏။

ဘာကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဝါဝါနွယ်ကတော့ မငြင်းပါ။

ဗွီဒီယိုမှာ ဆယ်မိနစ်စာလောက် အခန်းသုံးခန်းပါဖို့ ဝတ်စုံ အသစ်တွေချုပ်ရ၊ ပြုစုထိပါလာပြေးရ၊ ဒါရိုက်တာနှင့်အဖွဲ့ကို ကျွေးရမေးရ၊ အထွေထွေစရိတ်ကလေး ထောင်နီးပါး ချော သွားသည်။

အကြောင်းလားလို့။ သူတို့အရပ်ထဲမှာ ဗွီဒီယိုထိ ပါဖူးသူမှ မရှိသေးတာ။ သူက မော်မော် မော်မော် လုပ်နိုင်သပေါ့။

ကျွန်တော် ဗွီဒီယိုမင်းသား ၁၄၉

အမြတ်တင်ကျန်လိုက်သည်က 'ပိုး' ဝင်သွားခြင်း။ အဲသည် ပိုးက ပိုးမျိုးတစ်ရာထဲမှာ အဆိုးဆုံးပိုး။ ဝင်ပြီးရင် ပြန်ထုတ်လို့ မရ။

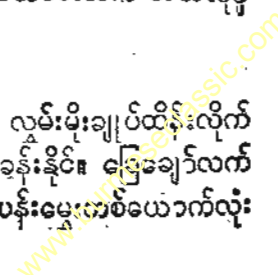
ကိုပန်းမွေးကို မျက်နှာချိုသွေးရပြီး ဒါရိုက်တာကြီးကို မကြာ ခဏ ကျွေးမွေးပြုစုနေရပြီ။ နောက်ထပ် နှစ်ကားပါပြီးနောက် ထကြွလာသည့်ပိုးမှာ မင်းသမီးပိုး။

ကိုပန်းမွေးနှင့် ဒါရိုက်တာကြီးတို့က မင်းသမီးအဆင့် တက် လို့ရပြီ၊ တစ်ကားတည်းနဲ့ ကျော်သွားစေရမည်။ ပထမတစ်ကား တော့ ကိုယ်တွေနှင့် ရင်းရမည်။ ကိုယ်တွေနှင့်ရင်းရလို့ ရှုံးများ ရှုံးလေမလားလို့ စိတ်စနောင့်စနင်း မဖြစ်နှင့်၊ မင်းသားကောင်း ရှာပြီးရိုက်လျှင် ကျိန်းသေပေါက်မြတ်မည်။

တွက်ချက်ပြကြသည်။ တွက်ရေးကတော့ စက်သူဌေးပါပဲ

ထုတ်ရမည့် ရင်းနှီးငွေမှာ လေးသောင်း၊ စွန်းရင် လေး သောင်းခွဲ၊ လက်သွဲရောင်းရင် ခြောက်သောင်း ပြေးမလွတ်၊ ကိုယ်ဟာကိုယ် ဘွတ်ကင်ထိုင်လျှင် ခုနစ်သောင်းထက် ဟယ်လိုမှ မလျော့။

မင်းသမီးအိပ်မက်က ဝါဝါနွယ်ကို လွမ်းမိုးချုပ်ထိန်းလိုက် ပြီ။ စိတ်ကူးယဉ်စရာတွေက မကုန်နိုင် မခန်းနိုင်။ ခြေချော်လက် ချော် ဖြစ်စရာအကြောင်းလည်းမရှိ၊ ကိုပန်းမွေးတစ်ယောက်လုံး





၁၅၀ ကျော်မြသန်း

ပါနေသည်ဟော။ ခုလည်း ကိုပန်းမွှေးက လက်တွေ့ပြထားပြီဟော။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုချစ်သန်း ပြန်လာရင် တစ်ကားတစ်ခွတော့ မဖြစ်ဖြစ်အောင် လုပ်မည်ဟု ကတိပေးလိုက်သည်။

ကိုချစ်သန်းက ဝါဝါနွယ်၏ အိပ်ရာဝင်ပုံပြင်ကို မကောင်ပါဘူးလို့ ပြောရိုးမှထုံးစံ မရှိတာ။

ချစ်သန်း ပြန်လာဖို့ကလည်း ဆုံးလေးလပဲ လိုတော့သည်။

ဖြစ်နိုင်ပါသည် ဆိုသည်ကို ပြစ်ရာအခွေကလည်း အဆင်သင့် ရှိနေပြီမို့ မဖြစ်စရာအကြောင်းမရှိ။ ကျိန်းဝေပေါက်ဖြစ်ရမည်ဟု ကတိပေးလိုက်သည်။

ချစ်သန်းအကြောင်းကို ဝါဝါနွယ် အသိဆုံး။ အယ်အညာကို ကိုင်လျှင် ဘယ်အထာ ဘယ်လိုပိုင်မည်ကို ဇနီးဆက်ထားတိုင်းက ထဲထဲဝင်ဝင်၊ ကျွမ်းကျမ်းကျွမ်းကျင် အသိဆုံး။

ချစ်သန်း ပြန်ရောက်လာသည်။

ခန့်မှန်းခြေ နှစ်သိန်းကျော်ဖိုးလောက် ပါလာသည်။

ရောက်ပြီး နောက်တစ်နေ့၊ ဝါဝါနွယ်ပါသော အခေမေး

မယုံသလို ဖြစ်သွားရသလို ဟုတ်မှဟုတ်ပါလေစဟု သံသယစိတ် ဝင်သွားရသည်။

ကိုပန်းမွှေးအကြောင်း၊ ဒါရိုက်တာကြီးအကြောင်း၊ ဗွီဒီယို ခွေရိုက်ကူးရေးလုပ်ငန် အကြောင်းကို ထဖြည်းဖြည်းနားသွင်းပြီး ကိုယ်တိုင်မင်းသမီးလုပ်၍ ကိုယ်ပိုင်အခွေရိုက်ဖူးမည်အကြောင်း ပြောပြသည်။

ဟိုနွယ် ဒီနွယ် မေးလာသော မေးခွန်းအထွေထွေကို နောက်ဆက်တွဲ ထပ်ဆင့်မေးခွန်းတွေ ပေါ်မလာအောင် ရှင်းပြလိုက်၍ မက အခွေရိုက်မည်ကိစ္စကို ချစ်သန်း ခေါင်းညိတ်လခအောင် ပါ ကိုင်တွယ်ပြီးစီးသွားသည်။

ကိုပန်းမွှေးအပါအဝင် ဒါရိုက်တာကြီးနှင့် ချစ်သန်းတို့ တွေ့ကြုံသည်။

ကိုပန်းမွှေးနှင့် ဒါရိုက်တာကြီးတို့က တစ်လှည့်စီ ရေပက်မဝင်အောင် ပြောသွားရာ ချစ်သန်း ပြောကွက်မဝင်သဘင် ခေါင်းညိတ်လက်ခံလိုက်ရသည်။

ကန်တော့ပွဲပေးသည့်နေ့က သူတို့ရပ်ကွက်ထဲ၌ အုတ်အော်သောင်းနင်း ဖြစ်သွားသည်။ ကန်တော့ပွဲအခင်းအနားကို သူတို့ အိမ်မှပဲလုပ်ပြီး မုန့်ဟင်းခါးကျွေး၍ညှော်ခံရာ စည်သလားမမေးနဲ့ ဝက်ငှက်ကုရောဟု ပြောရမည်မျိုး စည်ကားသည်။

ချစ်သန်းနှင့် ဝါဝါနွယ်တို့အပြုံးမှာ ရှုန်းလက်ဝေဖြာနေ  
သည်။

အစီအစဉ်တွေအားလုံးပြီးလို့ ဗွီဒီယိုစရိုက်ပြီး သုံးလေးရက်  
လောက်တော့ ပျော်၍မဆုံး၊ မော်၍မဆုံး တပြုံးပြီး။

အဲသည်နောက်ပိုင်းမှာတော့ စိတ်ညစ်စရာတွေချည်း ဆုံရ၊  
ကြုံရတော့သည်။

တစ်ပတ်၊ အလွန်ဆုံး နှစ်ပတ်ဟု အဆိုရှိခဲ့ရာမှ တစ်လလွန်း  
မြောက်၊ နှစ်လသို့ ရောက်သည့်တိုင် တစ်ဝက်တစ်ကျင်းပဲ ပြီး  
စားသည်။ လေးသောင်းခွဲ အလွန်ဆုံးဆိုသည်မှာလည်း ထုတ်  
မလောက်၊ ပေးမနိုင်ဖြင့် ခြောက်သောင်းနား နီးသွားပြီ။

မင်းသားကို အကြောင်းပြသည်။ စက်ကို အကြောင်းပြ  
သည်။ ဇာတ်ပို့ ဇာတ်ရန်များကို အကြောင်းပြသည်။ ရေရေရာ  
ရာ မရှိသော အကြောင်းပြချက်တွေကလည်း များမှများ။ ဟို  
နွယ် ဒီနွယ် ပြဿနာပေါင်းစုံကလည်း ရှုပ်သထက် ရှုပ်လာ  
သည်။

နောက်ဆုံး ကြားဝင်ပေးနိုင်သူများကို ရှာဖွေပြီး အကူ  
အညီ တောင်းရသည်။ အကူအညီတောင်းရာမှာ ပါးစပ်ချည်း  
မဖြစ်၊ လက်ပါ ပါရသည်။

ခက်တာက ကိုယ့်ဘက်ကလူ ကိုပန်းမွှေးက ကိုယ့်ဘက်မှာ  
မရပ်ဘဲ ဟိုဘက်က ပါနေ၊ ရပ်နေခြင်းပင်။ လူယိုသတ်ပြီဆို  
သာမှ မတတ်နိုင်။

ကြားဝင်စေ စစ်ပေးသူများထံမှ နောက်ဆုံးထွက်လာသည့်  
အခြေမှာ နောက်ထပ် ငွေသုံးသောင်းထုတ်လွှဲ အခွေ အပြီး  
သတ်ဖို့ ထာဝန်ယူမည်၊ လူကြီးစုံရာခရုတွင် လက်မှတ်သုံးပြီး  
တာဝန်ခံမည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

လင်မယားတွေ တကျက်ကျက်ဖြစ်နေသည်မှာ ကြာပြီ၊ မျက်  
နှာချင်းဆိုင်မရသော အခြေအနေသို့ ဦးတည်နေပြီ။



ချစ်သန်းကလည်း သောက်သလား မမေးနဲ့၊ မိုးလင်းကမိုး  
ချုပ် နောက်ပါ အပေါင်းအသင်းတစ်သိုက်နှင့် ထင်တိုင်းကြနေ  
သည်။ အိမ်ပြန်သောရက်ထက် အိမ်မပြန်သောရက်က ပိုများလာ  
သည်။ တစ်နေ့ကို သုံးလေးရာ အသာကလေး။

နောက်ပါတွေကလည်း မြောက်ထိုးပင့်ကော် လုပ်ပေးကြ  
သည်။ ဘာကလို တိုတိုအပြောများဖြင့် အတွန်းအတိုက်လုပ်ပေး  
ကြသည်။

ချစ်သန်းကိုယ်တိုင်ကလည်း အဲသည်လို အပြောမျိုးကို လက်  
ခံနေသည်။

၁၅၄ ကျော်မြသန်း

နောက်ထပ် ငွေသုံးသောင်းထုတ်ဖို့ကို ချစ်သန်းက လှုံ့  
လက်မခံ။ ကားရောင်းရသောငွေများကို အိမ်မှာမထားခေတာ့  
ဦးလေးတစ်ယောက်ထံ အပ်ထားလိုက်သည်။

အရပ်မလေ့ စရိုက်အတိုင်း မလိုတမာ အပြောအဆိုများ  
ခခါင်းမခေတ်ရဲအောင်ခံနေရသူမှာ ဝါဝါနွယ်။

အရပ်ထဲသို့လည်း မသွားရဲ၊ ဈေးထဲကိုလည်း မသွားရဲ။ ဧ  
ထဲမှာကုတ်ပြီး စိတ်ကျဝေဒနာ ခံစားနေရသူ ဝါဝါနွယ်မှာ  
နောက်ဆုံးတွင် ချစ်သန်းနှင့် လမ်းခွဲရန် ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်  
သည်။

ရစရာရှိတာ တောင်းမည်၊ ရှင်းပြတ်လျှင် သူ့လည်း သူ့  
လမ်းသွား၊ ကိုယ်လည်း ကိုယ်လမ်းသွားဖြင့် တဝသစ်ထူထောင်  
မည်ဟု။

လွဲမှားသော အတွေးအခေါ်ဖြင့် လမ်းကြောင်းပြောင်းရန်  
ဦးတည်လိုက်၏။

သူတို့နှစ်ယောက်၏ ဇာတ်လမ်းနိဂုံးမှာ မကောင်း။

တစ်ယောက်က မတော်ရာသမ်းကြောင်းပေါ်သို့ ရောက်  
သွားသည်။ တစ်ယောက်က စိတ်လေလွင့်ပြီး အရှက်ကို အလွန်  
အကျွံသောက်ရာမှ သင်္ဘောမလိုက်နိုင်တော့ဘဲ အသည်းရောဂါ  
ကြောင့် လက်မလှ ကြိတ်လှာလှာ။

ကျွန်တော် ဗိုဗိုယိုမင်းသား ၁၅၅

ဗိုဗိုယိုကြောင့် တဝပျက်သွားသူများ၏ မှတ်တမ်းဖြစ်ရပ်  
အထွေထွေထဲမှ မှတ်တမ်းပြုစရာ ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ဖြစ်၏။

မည်ကဲ့သို့သော ဇာတ်လမ်းဒေသ အများကြီးရှိသလို ထောင်  
ဂဏန်းပါသွားသူ၊ သောင်းဂဏန်းပါသွားသူတွေလည်း အများ  
ကြီးရှိသည်။ ငွေကြေးဆုံးပါးသူများအပြင် လူလုံးမလှ ဖြစ်သွား  
ရသူများလည်း ရှိကြသည်။

အရှက်ကိုင်ပြီး ရုံးပြင်ကနွားမရောက်သော ဆုဇဝတ်ကြောင်း  
အဖြစ်အပျက်များမှာလည်း ဒုနှင့်ဒေဒ ချိဘိ၏။

မင်းသမီး၊ မင်းသားအတွက် လျှောက်လွှာ တစ်ထောင်တစ်  
ရာ၊ စမ်းသပ်ခိုက်ကူးခ တစ်ထောင်၊ ငွေ တစ်ထောင်တစ်ရာနှင့်  
ဇာတ်ပုံသုံးပုံငွေပြီး ဟိုဒင်းခွေ မျှော်သလိုမျှော်ရင်း လည်ပင်း  
ရှည်ထွက်ပြီး ဘာမှ မဖြစ်လိုက်ရသူတွေလည်း အများကြီး။

ဗိုဗိုယိုလောက၏ လိမ်နည်းပေါင်းမှာ ဆယ်ဂဏန်း မဟုတ်၊  
ရာဂဏန်းသို့အထိ ရှိသည်။

နောက်ပိုင်း တစ်ကယ့်လုပ်ငန်းရှင်များ၊ တကယ့်ပညာရှင်များ  
ဝင်ရောက်လာခဲ့ရာ ဦးကလိန်တွေ ဘေးသို့ ရှဲသွားသော်လည်း  
လုံးဝ ပျောက်မသွားဘဲ ရှုနေဆဲသာပင်။





နေ့လယ်မို့ လူရှင်းသည်။ အေးအေးဆေးဆေး စားသောက်  
၍ စိမ်းပြေနပြေ စကားပြောနိုင်သည်။

ဆိုင်ကလေးသို့ တစ်ခါတစ်ခေါက် ရောက်ဖူးသူတိုင်း နောက်  
တစ်ခါလာဖို့ စိတ်လိုလက်ရရှိကြသလို ရောက်အောင်လည်း လာ  
ကြသည်။

တရုတ် စားသောက်ဆိုင်တိုင်းတွင် ဝက်နံရိုးကြော်ရသည်။  
ဒါပေမယ့် သည်ဆိုင်ကလေးက ဝက်နံရိုးကြော်လောက် မစွဲ  
ကြ။ နူးမြည့်ပြီး ကြော်ထားပုံမှာ ရွှေကြုပ်ကြုပ်ကလေး။ ရွှေကျည်  
နိုင်နိုင်ဖြင့် ဘူးသီးကြော် ဝါးလိုက်ရသလို တစ်ဖတ် ဝါးပြီးလျှင်  
နောက်တစ်ဖတ် ဆက်ဝါးမိရသလို ဓာတ်ပန်းကန်ပြီးတစ်ပန်းကန်  
ဆက်မှာရလောက်အောင် ပါးစပ်တွေသည်။



[ ၂ ]

သူ့သို့နှစ်ယောက်နှင့် ဒါရိုက်တာကြီးတို့၏ ထပ်တွေ့ကြသော  
နေရာမှာ တရုတ်တန်းရှိ စားသောက်ဆိုင်လေး တစ်ဆိုင်တွင် ဖြစ်  
၏။ ဆိုင်ခန်းလေးမှာ ကျဉ်းသော်လည်း သန့်သန့်ရှင်းရှင်း သပ်  
သပ်ရပ်ရပ်ရှိသည်။

ဝက်နံရိုးကြော်နှင့် ကန်စွန်းရွက်ကြော် နှာမည်ကြီးသည်။ နှာ  
မည်ကြီးသလောက်လည်း ကြော်လှော်ထားပုံမှာ ထူးထူးကဲကဲ  
ပြောစမှတ် ပြုရလောက်အောင် တစ်မျိုး တစ်ဘာသာ ကောင်း  
သည်။ ဈေးနှုန်းလည်း သက်သာသည်။

ကန်စွန်းရွက်ကြော်မှာ အတွဲအစပ်မပါ။ ရိုးရိုးသေး ကြော်  
ထားသော်လည်း ခံတွင်းအတွေ့ကောင်းလှ၏။ အရွက်ရော အရိုး  
ခါ စိမ်းမြမြလေးမို့ စားချစ်စဖွယ်ရှိသိ၏။

ဒါရိုက်တာကြီးမှာ ငွေရွှင်တိုင်း သည်ဆိုင်ကို ရောက်စမြဲမို့  
သူလည်း သားကောင်နှစ်ယောက်ကို သည်ဆိုင်သို့ ချိန်းလိုက်ခြင်း  
ဖြစ်၏။

ထိုင်မိသည်နှင့် ဒါရိုက်တာကြီးက အလုပ်အကြောင်း စသိုက်  
သည်။

ကိုယ်တို့ သန်တက်ခါမနက်မှာ အလုပ်ဖြစ်ပြီ၊ မောင်ရင်တို့ ယူလာရမှာက ဝတ်စုံသုံးစုံစီ၊ မိတ်ကပ်ကိုတော့ ရိုက်ကွင်းရောက် မှုလိမ့်၊ မိတ်ကပ်သမား ခေါ်ထားလိုက်မယ်၊ ဒါမှမဟုတ် ခောင် ရင်တို့ဘာသာ အစီအစဉ်နဲ့လဲရတယ်၊ အဲ-မိတ်ကပ်သမား ခေါ် ရင်တော့ တစ်ရာ၊ တစ်ရာငါးဆယ်လောက် ကျလိမ့်မယ်၊ မင်း သား၊ မင်းသမီးဖြစ်ရင်တော့ ဒါတွေဟာ ကိုယ့်ပစ္စည်းနဲ့ ကိုယ့် ဟာကိုယ် လုပ်ရတဲ့အလုပ်တွေ၊ ဆရာတို့ ဒါရိုက်တာနဲ့မဆိုင်ဘူး၊ အဲဒီကိစ္စကိုတော့ မောင်ထွန်းအေးတို့နဲ့ စီစဉ်ပေါ့'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီး'

'နောက်-မော်တော်ကားကိစ္စ၊ ဒါက ပရိဂျူဆာနဲ့ဆိုင်တယ်၊ ဒါရိုက်တာ၊ ကပ်မရာမင်း၊ မင်းသမီး၊ မင်းသား၊ ဇာတ်ရံ၊ ဇာတ်ပို့ တွေကို အခါအပိုအတွက် ကားစီစဉ်ပေးရတယ်၊ ခု- ခောင် ရင်တို့ ကယာယီပရိဂျူဆာဆိုတော့ မောင်ရင်တို့ စီစဉ်ရလိမ့် မယ်၊ ကိုယ် ကပ်ပြီး ပြောတာဟုတ်ဘူးနော်၊ အလုပ်သမားတာကို ခုသာ၊ ကိုယ်က ပြောစရာရှိတာကိုတော့ ပြတ်ပြတ်ရှင်းရှင်းပဲ ပြောတတ်တယ်၊ ဘယ်လိုမှ မအောက်မေ့နဲ့'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော်တို့က ဆရာကြီးကို လေး ဇားယုံကြည်ပြီးသားပါ၊ ပြောစရာရှိတာ ပြောသာပြောပါဆရာ ကြီး'

အဲဒီနေ့အတွက် ကားတစ်စီးကို မောင်ရင်တို့စီစဉ်ပြီး အကျွေး အမွေးကိစ္စလဲ တာဝန် ယူရလိမ့်မယ်၊ မော်တော်ဆိုင်ကယ်က

ဆာ့ ဇာတ်ဝင်ခန်းအတွက်ပဲ၊ အဆင်မပြေလဲ ကိစ္စမရှိဘူး၊ အဆင်ပြေသလိုလုပ်ချိန်မယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော်တို့အားလုံး ဖြစ်အောင် ဆိုပါ့မယ်'

'ဘယ်မှာဆိုမယ်၊ ကပ်မရာမင်းနဲ့ မင်းသမီး ဘယ်မှာခေါ်ရ မယ်၊ ဘာ-ညာ အသေးစိတ်ကိုတော့ မောင်ထွန်းအေး အစီ စဉ် လုပ်ပေးလိမ့်မယ်'

ဒါရိုက်တာကြီးက သူ့လက်ထဲ ရောက်ပြီးသည့် ငွေထဲမှ တစ် ဘားတစ်ကျပ် အပွန်းမခံတော့။ ငွေကုန်ကြေးကျ ကိစ္စ ဟူသမျှ တို့ပခုံးပေါ်သို့ ပြောင်းတင်ပေးလိုက်၏။

ပိုးသမားနှစ်ယောက်ကလည်း ပခုံးပြောင်းတင်ပေးလိုက်သည် ခြံ ကျေးကျေးနပ်နပ်ကြီး ထမ်းပိုးလိုက်၏။

သူတို့ နှစ်ယောက်က ကားတို့၊ မော်တော်ဆိုင်ကယ်တို့ကို ဘယ်မှာ ဘယ်လိုငှားရမည်မသိ။ သူတို့ ငှားသည့် ကားနှင့် ဆိုင် ကယ် အဆင်မပြေလျှင် လိုရာခရီးရောက်မည်မဟုတ်သောကြောင့် ဆရာကြီးသို့ကိုပဲ တာဝန်လွှဲရသည်။ ဆရာကြီးက ထွန်းအေးတို့နှင့် လိုက်သည်။

ထွန်းအေးတို့နှင့် ယူလိုက်သည်မှာ အိုက်တင် ခံလိုက်ခြင်းဖြစ် ပြီးမှ သုံးရာကျသည်ကို ငါးရာတောင်းပြီး နှစ်ရာကို ဝေ နှီးယူကြမည်ဖြစ်၏။

၁၆၀ ကျော်မြသန်း

လွှာလွှာပြီးလျှင် သူတို့၏ အသာသဘောပါ။

စားရင်းသောက်ရင်း အလုပ်ကိစ္စ ပြောဆိုကြပြီးသည့်နောက် ဆက်ကြီးက ဗိုဒီယိုလောက၏ အသာသဘော အချို့ကို ပြောပြ သည်။

‘အေး... မင်းသားအသစ်ဘင်တဲ့ ဒါရိုက်တာဟာ မင်းသားအ နေအထားကို ကြည့်ပြီး အဲဒီမင်းသားစရိုက်နဲ့ လိုက်မယ့် ဇာတ် လမ်းကို ရွေးရမယ်။ ဖိုက်တင်နဲ့ ဖြစ်မယ့် အက်ရှင် မင်းသားကို အလွမ်းအဆွေး ဇာတ်လမ်းနဲ့ တွဲလိုက်ရင် သွားရော၊ တစ်ခုခု စည်းနဲ့ ပေါ်မလာဇုံပင်ကောင် ဖြစ်သွားပြီသာ မှတ်ပေတော့။ သဘာဝကို ဖိုက်တင်အက်ရှင်နဲ့ တွဲလို့မရဘူး။ မောင်ရင်တို့ အတူတူ အတော်လေး ဦးနှောက်ခြောက်အောင် စဉ်းစားနေရတယ်။ အေးလေ၊ အခု အစမ်းရိုက်ကြည့်ရင်ကော့ ဘယ်လိုဇာတ်လမ်းမျိုး နဲ့လိုက်မယ်၊ ဘယ်မင်းသမီးနဲ့ တွဲပေးရမယ်၊ ဘယ်ရိုက်ကွပ်း ရိုက် ကွက်နဲ့ တွဲစပ်ပေးရမယ်ဆိုတဲ့ အဖြေတော့ ပေါ်လာကောင်းရွဲ့လို့ အောက်မေ့ရတယ်’

‘ကျွန်တော်တို့ ဆရာကြီးကို အပ်ပြီးသားပါခင်ဗျာ။ ကျွန် တော်တို့ ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာကိုသာ ပြောပါခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် တို့ လုပ်မှာပါ’

‘ကိုယ်ကလဲ မောင်ရင်တို့နှစ်ယောက်ကို သံယောဇဉ် ဖြစ်လို့ ပြောစရာရှိတာလေးတွေ ပြောတာပါ။ ကိုယ် စေတနာထားသလို မေမင်ရင်တို့ကလဲ စေတနာကို အသိအမှတ်ပြုပြီး ကြီးစားပေါ်

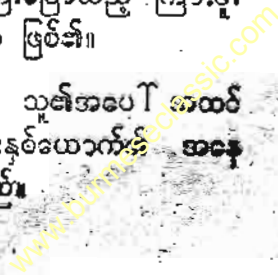
‘ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော်တို့ အများကြီး ကျေးဇူ တစ်ပါးတယ်’

ဒါ့အပြင် ဆရာကြီးက သူ့အပေါ် အထင်ကြီးစေမည့် အာ ပလာ စကားတွေ အများကြီး ပြောသွားသည်။

ကားရိုက်တတ်ရုံနှင့် ဒါရိုက်တာ မဖြစ်နိုင်ပုံ၊ ဇာတ်ကောင် ကိုင်တွယ်မှု ပညာသားပါပဲ၊ ရိုက်ကွင်းရိုက်ကွက် ရွေးချယ်မှု၊ အပြင် ရှင်သန်မှု အရေးကြီးပုံ၊ ကင်မရာသဘော၊ မီးပညာ အလင်းအမှောင်သဘော၊ ကားကူးကားဆက်ကအစ၊ တည်းဖြတ် မှုပညာအဆုံး ရုပ်ရှင် အဘတ်ပညာပိုင်းကို ပိုင်နေမှသာ ဇာတ် ကားကောင်းတစ်ကား ထွက်ပေါ်လာနိုင်ပုံ၊ ဒါရိုက်တာကောင်း တစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ စက်မှု အတတ်ပညာပိုင်းရော၊ အနုပညာပိုင်း ပါ ပြည့်ဝဖို့ လိုအပ်ပုံ၊ ဒါလည်း ကားကောင်းထွက်နိုင်ပုံများကို အာဝိဇ္ဇာနိုးရှင်ရှင်ဖြင့် ရုပ်ရှင်အက်တာ သရုပ်ဆောင်ပုံဟန် ဖမ်း ရှိ ပြောပြသွားရာ ပိုးသမားနှစ်ထောက်မှာ ငေးစိုက် နားထောင် နေရသည်။

တကယ်တော့ ဒါရိုက်တာ ဆရာကြီးက ဒါတွေကို ထည်ထည် ဝင်ဝင် နားလည်သည်မဟုတ်ပါ။ အကယ်ဒမီ ဒါရိုက်တာကြီး၏ ဆက်စွဲတော် တပည့် ဖြစ်ခဲ့စဉ်က ဆရာကြီးပြောသည့် ကြားဖူး နားဝ စကားများကို ပြန်ပြောနေခြင်းသာ ဖြစ်၏။

မည်သို့ပင်ရှိစေ သူ၏အပြောကြောင့် သူ၏အပေါ် အထင် ကြီးမှု အပြည့်အဝရှိသွားပြီကိုမူ ပိုးသမားနှစ်ယောက်၏ အနေ အထားက ထင်ထင်ရှားရှား ပြသနေသည်။





၁၆၂ ကျော်မြသန်း

ဒါရိုက်တာ ဆရာကြီးက လူပေါ်လူခတ်လုပ်နည်းကို ကျွမ်းကျင်သည်။

အကြောင်းအရာတစ်ခုကို ပြောလိုက်လို့ နားထောင်သူ ကိုယ်တော်ပါလာပြီဆိုသောအခါ ထိုအကြောင်းအရာကို မဆက်ဘဲ အခြားအကြောင်းအရာဘက်သို့ လမ်းကြောင်းပြောင်းလိုက်၏။

ပြောင်းလိုက်သည့် အကြောင်းအရာမှာလည်း လူငယ်ကြိုက်အညှီအဟောက်ပါသော ရုပ်ရှင်လောကမှ ဖြစ်ရပ်များ။

အဲသည်အကြောင်း ပြောစရာတွေကလည်း များသလား မခမးနဲ့ ပြောမဆုံးအောင် တောသုံးဘောင်သို့နယ် ရှိပါချေ၏။

စားသောက်ပွဲပြီးတော့ ဆရာကြီးက တပည့်နှစ်ယောက်ကို ထားခဲ့ပြီး ရိုက်သက်စ အခွေကို အကြောင်းပြု၍ ထွက်သွားရာ ကျန်သည့်အပိုင်းမှာ ထွန်းအေးနှင့် အောင်ခိုင်အပိုင်း။

ထွန်းအေးနှင့် အောင်ခိုင် ဆက်လုပ်ကြမည့်အလုပ်မှာ ထူးထူးသွေသွေမဟုတ်ဘဲ ဇော်ရဲခမာတ်တို့နှစ်ယောက်နှင့် လမ်းခွဲအပြန်အဝှမ်း ဒါရိုက်တာဆရာကြီးနှင့် သူတို့နှစ်ယောက်အတွက် စို့စို့ပို့ပို့ပါသွားရန် အကြံအဖန်လုပ်ဖို့အတွက် ဖြစ်၏။

အဘိုးလိုက် အဘစ်လိုက်မဟုတ်ဘဲ ပါးပါး၊ ပါးပါးလို့ဖို့ ကိစ္စမို့ လွယ်သည်။ အဘိုးလိုက် အဘစ်လိုက်လို့ရမည့် ကိစ္စမျိုး မှာတော့ ဒါရိုက်တာဆရာကြီး ပါဖို့လိုသည်။ ခုကိစ္စမှာတော့ ပါဖို့မလို ကျွမ်းကျမ်းကျင်ကျင် လုံးတတ်ကြသည်။

ဆိုင်မှာ နှာရီဝက်လောက် ဆက်ထိုင်ပြီး ပြန်ကြသောအခါ ငွေတစ်လောင်အပြင် ဝက်နံကင်ကြော်နှင့်ထုပ် အကြူးတလွှီးပါလာသည်။

ကားနှင့် ဆိုင်ကယ်ငှားခ အပါအဝင် မိတ်ကပ်သမားအတွက် လေးရာထက်မပို နှာရီပိုင်းနှင့် ငှားရမည်ဖြစ်သောကြောင့် အလွန်ဆုံးကျပမာလေးရာ၊ မင်းသမီးအတွက် လက်ဆောင်ပစ္စည်းလည်း ပြောပြီးသား၊ သူတို့ရထားသည့် ငွေငါးထောင်ထဲက ပေးစရာမလို ဒါထက်ဟန်တာ ဘာရှိသေး။

ထွန်းအေးနှင့် အောင်ခိုင်တို့က ငွေတစ်ထောင်ထဲမှ တစ်ရာငါးဆယ်ဖြတ်ပြီး သူတို့ရဲဘော်လက်ထဲကို ရှစ်ရာငါးဆယ်ပဲ အပ်လိုက်သည်။ ဆရာကြီးက သူတို့နှစ်ယောက်အတွက် တစ်ရာငါးဆယ်ပဲ ပေးသည်။ ကြိုတင်ပြီး တစ်ရာငါးဆယ်ဖြတ်ထားလိုက်သမို့ တစ်ယောက်တစ်ရာငါးဆယ်စီ ရသွားကြလေသည်။

သူတို့လောကသားတွေက သည်လိုမျိုး။

သူများကိုလည်း ရိုက်သည်၊ အချင်းချင်းလည်း ရိုက်ကြသည်။

အဲသည်နေ့က ဆိုင်ကယ်စီးမည့် အခန်းနှစ်ခန်း၊ ကင်တော်ကြီးကမ်းစပ်တွင် နှစ်ခန်း၊ လူကြမ်းအဖြစ် သရုပ်ဆောင်မည့် ထွန်းအေးနှင့် အောင်ခိုင်တို့ နှစ်ယောက်နှင့် ဖိုက်တင်ခန်းနှစ်ခန်း၊ ဖိုက်တင်ခန်းနှစ်ခန်းမှာ ပီပီပြင်ပြင်တော့မဟုတ်၊ ဇော်ရဲခမာင်က ထိုးချက်နှင့် ကန်ချက်ကို ဟန်ဆောင်လောက်ပဲ လုပ်ရသည်။

ထွန်းအေးနှင့် အောင်ခိုင်တို့က အယိုင်အလဲ၊ အလိုမခံအခန်း၊ အပုံများကို သူတို့လုပ်နေကျနည်းများဖြင့် ဟန်ချက်ညီညီ သရုပ်ဆောင်သွားကြမည်။

ကမ္ဘာအေးဘုရားပူးပြီး ပြန်အထွက်၊ ကမ္ဘာအေးစေတီအဝတ်စုံ စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ အဝင်အထွက်နှင့် စားသောက်ခန်းတစ်ခန်းကို ရိုက်ခုံရာနှစ်နာရီအတွင်း ပြီးစီးသွား၏။ တစ်ရက်နှစ်ဆယ် အခွေတစ်ခွေ၏ သုံးပုံတစ်ပုံခန့် ရိုက်ချက်ထွက်လိမ့်မည် ဟု ခန့်မှန်းရသည်။

ဗွီဒီယိုအခွေရိုက်ရသည်မှာ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားကြီး ရိုက်သလို မဟုတ်ဘဲ ဇာတ်ပုံပိုင်းဆိုင်ရာနှင့် အခြားသော လုပ်ဆောင်ဖွယ်ရာတာဝန်အလွန်ပေါ့သည်။

ဇာတ်ကားကြီးရိုက်သော ကင်မရာကို သယ်ရ၊ ပိုးရ၊ ရွှေ့ရ၊ မှရသည်များ ခက်ခဲသလို လူအင်အားကို များများသုံးရသည်။ နည်းနည်းနှင့်ကျဲကျဲခိုင်း၍မရ။ ပေလေးရာပါသည့် ဖလင်ဘူးများ သယ်ရသည်ကပင် မလွယ်။ လေးသည်။ ဝန်ကျယ်သည်။ နယ်ကို ကားရိုက်ထွက်လျှင် သေတ္တာဖြင့် သယ်ရသည်။

ရိုက်ပြီး ကားများ နယ်ရုံသို့ သွားပြုလျှင် ဖလင်ဘူးများကို သေတ္တာဖြင့် သယ်ရသည်။ အဝတ်ထည့်သော သံသေတ္တာများဖြင့် ထည့်၍ သယ်ယူရသည်။ ရေတစ်တန် ကုန်းတစ်တန်လမ်းမျိုး သွားရပြီဆိုလျှင် ကားထုပ်နှင့်အထူလိုက်ရသော ကုမ္ပဏီအော်ပရေတာမသက်သာ။

ဗွီဒီယိုအခွေက သေးသေးလေး၊ လွယ်အိတ်ထဲမှာ ထည့်ယူသွားလို့ရသည်။ ရန်ကုန်မှာတင် ရိုက်မည်ဆိုလျှင် တစ်ခွေယူသွားရုံဖြင့် လုံလောက်သည်။ နယ်ထွက်မှ သုံးခွေလောက်ပဲ ယူရသည်။ သုံးခွေဆိုတာကလည်း တာမှ ဝန်မကျယ်၊ လွယ်အိတ်ထဲထည့်ထားရင်တောင် ဖောင်းဖောင်းကားကားမရှိ။ ဗွီဒီယိုရိုက်ခွေများပါသည်ဟု မသိနိုင်အောင်ပင် ဝန်ကျဉ်းသည်။

ရုပ်ရှင်ကားကြီးရိုက်သော ဖလင်က နည်းနည်းလေးမှ အမှားမခံ မှားသွားရင် ပြန်ရိုက်လို့မရ ဖလင်အသစ်ကို သုံးရသည်။

ဗွီဒီယိုအခွေကတော့ မှားသွားရစ်လည်း အဲသည်အခွေနှစ်ပြန်ရိုက်လို့ရသည်။ ရိုက်ပြီးသား နေရာကို ပြန်ရစ်ပြီး ပြန်ရိုက်လို့ရသည်။

ကက်ဆက်ခွေတစ်ခွေကို ထပ်ခါတလဲလဲ သီချင်းကူးနိုင်သလို ဗွီဒီယိုအခွေကိုလည်း ထပ်ခါတလဲလဲ အသုံးပြုနိုင်သည်။

ဇာတ်ကားကြီးရိုက်သည့် ဖလင်က နက္ကဘစ်ဖလင်၊ ဇာတ်ဆက်တစ်ဖလင်ဟူ၍ နှစ်မျိုးသုံးရသည်။ ရိုက်ပြီး ပြီးချင်း ကြည့်လို့မရ ဆေးကူးရသည့် အလုပ်ပိုတစ်ခု လုပ်ရသေးသည်။ ဆေးကူးပြီးမှ ကြည့်လို့ရသည်။

ဗွီဒီယို အခွေကတော့ ရိုက်ပြီးပြီးချင်း ဒက်ပလေယာထဲထည့်ပြီး ချက်ချင်းကြည့်လို့ရသည်။ နောက်ခံတီးလုံးနှင့် သီချင်းမပါပေမယ့် ရုပ်ပုံလှုပ်ရှားမှုနှင့် စကားပြောအသံကို ကြည့်လို့ရသည်။ အမှားအယွင်းရှိလျှင် ချက်ချင်းသိနိုင်သည်။

ဆေးကူးရသည့် စရိတ်စကမသက်သံသယရှိ ပေါ်ဆက်တစ်  
ဖလင်ဖိုးကသည်း မသက်သာ။

ဗွီဒီယိုအခွေများမှာ အဲဒါတွေမရှိ။ ပြီး သူက တိုက်ရိုက်  
ဆေးရောင်စုံထွက်သည်။ ဇာတ်ကားကြီးမှာတော့ အဖြူအမည်း  
ဖလင်က အဖြူအမည်းပဲထွက်သည်။ ဆေးရောင်စုံ ဖလင်နှင့်ရိုက်မှ  
ဆေးရောင်စုံထွက်သည်။

အဖြူအမည်း ဖလင်နှင့် ရောင်စုံဖလင်ဈေးနှုန်းမှာ သုံးဆ  
နီးပါးကွာသည်။ အဖြူအမည်းတီဗွီနှင့် ရောင်စုံတီဗွီမှာလည်း  
သုံးဆကျော်ဈေးနှုန်းကွာသည်။ ဈေးနှုန်းကွာသလို ကြည့်ရသည့်  
ပသာဒမှာလည်း ကွာသည်။

အထူးပြုပြောစရာမှာ တီဗွီနှင့် ဗွီဒီယိုပါဝင်သူများမှာ ဆေး  
ရောင်စုံ အစွမ်းသတ္တိကြောင့် တော်ရုံသင့်ရုံအလှရိပ်ထင်သူပင်  
လျှင် ထူးထူးထင်ထင် အလှရိပ်ထင်သောကြောင့် ဖန်သားပြင်  
ပေါ်မှ ရုပ်ပုံလွှာများမှာ အပြင်အမြင်နှင့် ဘယ်လိုမှမတူအောင်  
ကြည့်၍ကောင်းသည် လှလှပပရှိသည်။

ဇော်ရဲမောင်တို့ကို အစမ်းဗွီဒီယိုအခွေ ရိုက်ကူး၍ အကြံအဖန်  
လုပ်ခဲ့သည့် အကြောင်းကို ဗွီဒီယိုလောကသားတိုင်းပင် မသိ  
လိုက်ပါ။ သိသူများကလည်း ထိုဒါရိုက်တာဆရာကြီး ရှေ့ဉာဏ်  
တော်စူးရောက်ပုံကို ချီးကျူး၍ ကြံလေတိုင်း ပြောမဆုံးဖြစ်ခဲ့ကြ  
သည်။

သူ၏ တစ်ချက်ခုတ် နှစ်ချက်ပြတ် လုပ်သွားပုံမှာလည်း မှတ်  
တမ်းပြုစရာသို့ ရှိခဲ့ပါချေ။

အဲသည်နေ့ မနက်စာကို အဖွဲ့သားအားလုံးအား ဇော်ရဲ  
မောင်တို့က ဒကာခံ၍ အလှူပယ်ကြိုက်သလို စားစေခြင်းဖြင့်  
တုံ့ပြန်ကျေးဇူးပြုခဲ့သည်။

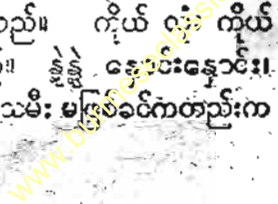
မင်းသမီးနှင့်လည်း အတော်လေး ရင်းနှီးသွားသည်။

မင်းသမီးဆိုပေမယ့် ရုပ်ရှင်လောကနှင့် ဆက်နွယ်လာသူ  
မဟုတ် ဗွီဒီယိုခေတ်ရောက်မှ ပေါ်လာသော မှန်သားပြင် အစမ်း  
သပ်ခံ ဆတ်စလူးမှလေး ဖြစ်၏။

ဒါရိုက်တာ ဆရာကြီး၏ ရိုက်လက်စအခွေတွင် ဒုတိယမင်း  
သမီးအဖြစ် ကိုယ့်စရိတ်ကိုယ်စား ပါဝင်ရန် ဒါရိုက်တာကြီးကို  
ငွေသုံးထောင်ကျော် ပံ့ပိုးလိုက်ရရုံက တွေ့တိုင်းလည်း အပေး  
အကမ်း လက်မလှတ်ရှိနေရဆဲ ဖြစ်၏။

မိဘတွေက ရှေ့အထောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းဖြင့် စီးပွားဖြစ်ထွန်း  
နေကြရာ သမီးဖြစ်ဖို့အတွက် ငွေကြေးအကုန်ခံရမည်ကိုလက်မတုန်  
ဘဲ နည်းလမ်းအသွယ်သွယ်ဖြင့် ထောက်ကူပံ့ပိုးပေးနေကြ၏။

ကောင်လေးက ရုပ်ရည်ပွင့်မြူးသည်။ ကိုယ် လုံး ကိုယ်  
ပေါက် ကလေးက ကြည့်ကောင်းသည်။ နေ့စဉ်နေ့စဉ်  
လူးလူးထထ၊ ဟန်ပန်စုံထင်သည်။ မင်းသမီး မဖြစ်ခင်ကတည်းက





အလှကုန်ကြော်ငြာဖြင့် မင်းသမီးနာမည်ရခဲ့သူ ဖြစ်၏။ ဖန်သား ပြင်ပေါ်မှာ ရုပ်ပုံ ထင်ဖူးသည်။ တစ် ယောက် တည်း တော့ မဟုတ်၊ သင်္ကြန်အကအဖွဲ့နှင့်အတူ ပါဖူးပါသည်။

ဗွီဒီယိုတစ်ခုမှမထွက်ဖူးသေးသော်လည်း မင်းသမီးနာမည် ကိုမူ တစ်ပြားသားမှမလျော့၊ အကြောင်း တိုက် ဆိုင်လာသူ ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါဟု ပြောဆိုရလေတိုင်း မိခင်ဖြစ်သူက....

‘ကျွန်မသမီး၊ မင်း သ မီး’

ဆိုသည်ကို ပါးစပ်ဖျားကမချသလို၊ သူမကိုယ်တိုင်လည်း....

‘ကျွန်မ၊ မင်းသမီး’

တူသော အပြောကို သွက်သွက်သွင်သွင်ကြီး ပြောစမြဲရှိ၏။

ယနေ့ ရုပ်ရှင်လောကနှင့် ဗွီဒီယိုလောက၌ အောင်မြင် ဝင့် ကြားနိုင်သူ ပရိသတ်အသိအမှတ်ပြုခံရသူ၊ ဇာတ်ကားရ၊ အခွေ ရ၊ မင်းသမီးဦးရေမှာ ဆယ်ငါး၊ နှစ်ဆယ်ထက် မပိုသော်လည်း အမည်ခံ မင်းသမီးများ၏ အခရအတွက်မှာမူ တစ်ရာကျော်မကရှိ သည်။

ဇာတ်ကားရ၊ အခွေရမင်းသားနည်းသလို၊ အမည်ခံ မင်း သားလည်းနည်းသည်။ ဒါကြောင့်လည်း မင်းသမီးဈေးကနည်း ပြီး မင်းသားဈေးက များနေသလားမသိ။

ထားဘိဘော၊ မည်သူ့ပင်ရှိစေ၊ ဗွီဒီယို တစ်ခေတ်ဆန်းလာ သည်နှင့်အတူ အိဂိုက်တာ၊ မင်းသား၊ မင်းသမီး၊ ဇာတ်ပို့

ဇာတ်ရုံတွေ ဖောင်းပူလာသလို မျှန်နာဟောင်းများ၊ တဖြည်း ဖြည်း ပျောက်၍ မျက်နှာသစ်များက နေရာယူလာပြီကိုမူ မငြင်း နိုင်။ နောက်တစ်နှစ်၊ နှစ် နှစ် လောက်ဆိုလျှင်၊ ဗွီဒီယိုလောက ၌ မျက်နှာဟောင်းများ ရှိမှရှိပါဦးတော့မလားဟု ပြောရမည့် အနေအထားသို့ ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်၏။

ရုပ်ရှင်ကားကြီးများတွင် အောင်မြင်သော မင်းသားတစ် ယောက်ဖြစ်လာဖို့ ခက်ခဲသလောက်၊ ဗွီဒီယို လောကတွင်မူ အောင်မြင်သော မင်း သား တစ် ယောက် ဖြစ်ဖို့ လွယ်ကူသ လောက်၊ ဖြစ်လာပြီဆိုလျှင်လည်း၊ လ ပိုင်းအတွင်းမှာပင် လက် ချားငွေသီးဖို့ သေချာသည်။

ဗွီဒီယိုခေတ်ကို နှစ်ပိုင်းခွဲလျှင်၊ ၈၅ ခုနှစ်မှ ၈၈ ခုအထိ တစ် ဝိုင်း၊ ၈၈ ခုနှစ်မှ ယနေ့အထိတစ်ဝိုင်း ဟုခွဲခြားနိုင်သလို၊ ၈၈ ခု ခုတိုင်ခင်က ဗွီဒီယိုအခွေများမှာ၊ မင်းသားအသစ်၊ မင်းသမီး အသစ်ကလေးများဖြင့် စခဲ့ရ၏။

မင်းသား ဇင်ဝိုင်းတို့၊ မင်းသား စပြုငြိမ်းတို့မှာ ပရိသတ် ဆက်ခံသော မင်းသားများအဖြစ် ထင်ပေါ်ခဲ့၏။

အထူးသဖြင့် တစ်ခွေတည်းဖြင့် နိဂုံးချုပ်သွားသူများလည်း အများကြီးရှိသည်။ ပေါ်ဦးစ အချိန်က ဇော်ရဲခမောင်တို့လို ခု ခုကြေးတတ်နိုင်သူ၊ ပိုးသမားလေးများကြောင့်၊ ဗွီဒီယိုတစ်ခေတ် ဆန်းလာသည်ဟု ဆိုရမည်ပါ။

အဲဒီအချိန်က ဇာတ်လမ်းတစ်စရာမလို၊ ပွဲဒီယို ဆင်ဆာမရှိ သေးသောကြောင့် ဝတ်စားဆင်ယင်မှုကို ထိန်းချုပ်စရာမလို၊ ဝတ်ချင်သလိုဝတ်ပြီး ရိုက်ချင်သလိုရိုက်နိုင်သည်။

ဇော်ရဲမောင်တို့ နှစ်ယောက်၊ ပွဲဒီယိုလောကသို့ မြေစမ်း ခရမ်းပျိုး ခြေချလာသည်မှာ၊ အဲဒီအချိန်။

စားပေါက် စားလမ်း အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံ တီထွင်သူတွေက ဆည်ဝမှ စောင့်နေသော ဗျိုင်းများသို့နယ် ရှိပချေသော်လည်း ဝါးထွာဝါးထွာက မရှောင်လွှဲဘဲ ဆည်ဝအပေါက်သို့ အတစ်တိုးဝင်ကြ၏။

အခု၊ ဇော်ရဲမောင်တို့ နှစ်ယောက်မှာ၊ ရိုက်ကွက်ကို လော့ငါးကွက် ခြောက်ကွက်အတွက် ငွေငွေနှစ်ထောင်ကျော် ချောထွက်သည့်တိုင်၊ ရိုက်ပြီးသား အခွေကိုပြန်ကြည့်ပြီး ကျေနပ်အားရပီတိဖြစ်နေကြသည်။

မမြင်ဖူးတော့၊ မူး-မြစ်ထင်ဆိုသလိုသာပ။

ဒါကအကြမ်းတည် ရိုက်ကြည့်တာကွ၊ ဒါဘောင် ကျေနပ်စရာကောင်းတဲ့ အဆင့်ရှိနေပြီဟာ၊ တကယ်သာ ပြင်ဆင်ပြီး ရိုက်ရင်၊ အခုထက်နေတဲ့ အခွေတွေထက် ဘယ်ညံ့ ပါမလဲကွာ၊ က...မောင်ရင်တို့ကို၊ ကိုယ်သဘောလောက် ပြုပြီးပြီ၊ တကယ်အလုပ်ဖြစ်လာဖို့ကတော့ မောင်ရင်တို့အပေါ်မှာ တည်တမ်းကိုယ်ဘက်ကတော့ အဆင်သင့်ပဲ

ကျွန်တော်တို့လဲ နှစ်ရက်သုံးရက်အတွင်း ပြန်ဖြစ်မှာပါ။ နှစ်ပတ် ဒါမှမဟုတ် သုံးပတ်အတွင်း ရန်ကုန်ကို ပြန်ရောက်မှာ သေချာပါတယ်၊ နက်ဖြန်ခါ ဆရာကြီးကိုကန်တော့ဖို့ အစီအစဉ်လဲ ရှိပါတယ်

တကယ်တော့ အစမ်းရိုက်ကွက်မှာ အဖြစ်သဘောရိုက်ထားသောကြောင့် တန်းမဝင်ပေမယ့်၊ ရွက် ကြမ်း ရေကျို အဆင့်လောက်တော့ ထွက်လာသည်၊ ပြောစရာလေးတစ်ကွက်ကတော့ ဇော်ရဲမောင် ဆိုင်ကယ်စီးသည့်အခန်း၊ ဆိုင်ကယ်အစီးကျမ်းသမို၊ အနိန်အားမြှင့်၍ ဘရိတ်ဖမ်းပြီး ဆိုင်ကယ်မရပ်ဘဲ တစ်ပတ်လည်သွားသည့်အကွက်၊ မတ်တတ်ရပ်စီးသည့်အကွက်နှင့် ရှေ့ဘီးထောင်၍ အလှည့်အပတ်၊ ကစားသွားပုံ အကွက်သုံးကွက်မှာမူ ပြောစမှတ်ပြုရလောက်အောင် ပီပြင်သပ်ရပ်သည်။

မည်သို့ပင်ရှိစေ၊ ပေးရသူဘက်က ကျေကျေ နှပ်နှပ်ရှိသမို့၊ အကြံအဖန်လုပ်သူလည်း မျက်နှာပန်းလှသွားသည်။ ဆက်လက်လုပ်မည့်လုပ်ငန်းအတွက် လက်ဝါးရိုက်ပြီး လက် ဆွဲ လိုက် ကြသည်။

ဗွီဒီယိုပေါ်ဦးစအချိန်က၊ ဒါရိုက်တာအမည်ခံ အများစုမှာ အကြံအဖန်သမားတွေချည်း။ သူတို့ အကြံအဖန် များတာကိုလည်း မပြောနှင့်၊ ပိုးသမားတွေကလည်း လိုက်သတ်လို့မကုန်အောင် များကြသည်။

လူသဘောသဘာဝက ကိုယ်အောင်မြင်တာ၊ ကိုယ်ရတာကို အပြောသွက်သလောက်၊ ကိုယ်ခံလိုက်ရတာ၊ မရလိုက်တာကိုမူ

၁၇၂ ကျော်ငြိမ်းသန်း

နှုတ်ရွှံ၊ နှုတ်ဆိတ်ကြသည်။ ပြောရိုးထုံးစံမရှိ။ မပြောမဖြစ်  
သောအခြေအနေသို့ ရောက်မှသာ ပြောလေ့ ရှိကြသည်။

ဒါကြောင့်လည်း၊ အဲဒီ လောကအကြောင်း အပုပ်နဲ့ မှာ  
လှိုင်မထွက်ဘဲ သိုကာသိုကာကလေး ထွက်လာသည်။

ပါးပါးလှီး၍ တစ်မျိုး၊ အတုံးလိုက် အတစ်လိုက်လှီး၍ တစ်  
သွယ်၊ နှုတ်နှုတ် နှုတ်နှုတ် စင်း၍ တစ်ဖုံဖြင့် ရိတ်ကြသည်။ ငွေကို  
ရိတ်သည်ကထော့ ထားဘိတော့၊ လူကိုပါ ရိတ်သည်အထိမျိုး  
သော အဖြစ်အပျက်တွေကလည်း ခုနှင့်ဒေးရှိဘိ၏။

ဒါကလည်း မှန်သားပြင် ရုပ်ရှင်ခေတ်ရောက်မှ အထူးပြုဖြစ်  
လာသည် မဟုတ်၊ ပိတ်ကားရုပ်ရှင်ကတည်းက ဖြစ်ခဲ့သောအခါ  
အလာရှိခဲ့သော၊ ထူး၍မဆန်းသော ဖြစ်ရပ်ကြောင်းများဖြစ်၏။  
သို့တစေ၊ ပိတ်ကားရုပ်ရှင် အကြီးကြီးတုန်းက သည်လောက်  
မဟုတ်၊ ပြောစမှတ်ပြုရလောက်သော ဖြစ်ရပ်များဖြစ်လာသည်  
က၊ မှန်သားရုပ်ရှင် အသေးစားခေတ်ရောက်မှ၊ သူ့ ထက် က  
ဖြစ်လာသည်။

ယနေ့အထိလည်း ဖြစ်နေဆဲ၊ ရှိနေဆဲသာပင်။



[ ၈ ]

ဗိုဗိုယိုလောကမှ မင်း သား၊ မင်း သမီးများ၏ သာမန်  
အကြောင်းအရာများနှင့် ထူးခြားသော ဖြစ်ရပ်အကြောင်းများ  
မှာ စိတ်ဝင်စားစရာများ ဖြင့် ပြည့်နှက်နေသလို၊ စိတ်ရှုပ်ထွေး  
စရာများလည်း ပြည့်လွန်းနေသည်။

ဇော်ရဲမောင်လို့လို့ ငွေလုံးငွေရင်းစိုက်ထုတ်၍၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို  
ဆင် တစ်လုံးဖြင့် မင်းသားဖြစ်လေမလားလို့ ကြိုးစားခဲ့သူများ  
မှာ၊ ပိုးသာကုန်း၊ မောင်ပုံစောင်းမတတ်ဖြင့် နိုဂုံ ချုပ်သွားသူ  
များရှိသလို၊ မင်းသားဖြစ်လိမ့်မည်လို့ စိတ်ကူးယဉ် ဆီမက်မျ  
မှက်ခဲ့ပူးဘဲ၊ ကြိုးလည်း မကြိုးစားဘဲ၊ စိန်ကော်လို့ ချုပ်ပေါ်

www.burmeseclassic.com



ရောက်ပြီး တစ်ခွေတည်းနှင့် စူပါကန်းဝင်သွားသူများလည်းရှိကြသည်။

ဗွီဒီယိုခေတ် မင်းသားလေးများမှာ အသက်အရွယ်ငယ်ကြသည်။ နှစ်ဆယ်ဝန်းကျင်၊ နှစ် ဆယ် ကျော် အရွယ်များဖြစ်ကြသောကြောင့်၊ ဘဝအတွေ့အကြုံ နည်းပါးသည်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ထိန်းနိုင်သည့်အရွယ်များ မဖြစ်မြောက်ကြသေးသည့်အလျောက်၊ လက်ဖျား ငွေသီးလာသောအခါ၊ ဘဝမေ့ပြီး အောက် ခြေလွတ်ကုန်ကြသည်။

ဘိယာလေးတမြေမှ ရမ်း၊ ဝီစကီ၊ ဘရန်ဒီကို လက်စွဲတော်ဖြစ်လာရာ လူမှုရေးထိန်းသိမ်းရမည့် စည်းကမ်းဘောင်တွေကို ကျော်ပြီး အပုပ်နဲ့ တလှိုင်လှိုင် ဖြစ်လာသည်။

ဘယ်မင်းသမီး၊ ဘယ်ဇာတ်ဆောင်နှင့် ဘယ်မင်းသား၊ ဘယ်လှို၊ ဘယ်ဒါရိုက်တာနဲ့ ဘယ်မင်းသမီး၊ ဘယ်ဇာတ်ဆောင်က ဘယ်သို့၊ ဘယ်ကင်မရာမင်းနဲ့ ဘယ်ဇာတ်ရိုက် ဘယ်ပုံဆိုသည်များမှာ မကြားချင်အဆုံး ရှိခဲ့သလို ကြားသမျှသတင်းတွေကလည်း မမှန်သည်ဟူ၍ မရှိ၊ အားလုံး အမှန်တွေချည်း။

အမျိုး၊ လူမျိုး၊ လူလွတ်အချင်းချင်း ဖြစ်တာက အကြောင်းမဟုတ်။ လွတ်လွတ်လပ်လပ် မင်းသားနှင့် မလွတ်လပ်သော မင်းသမီးတို့ သားလောက်အရွယ် မင်းသားလေးနှင့် မလွတ်မလပ် အမေလောက်အရွယ် ဇာတ်ပို့ မင်းသမီးကြီးတို့၊ မလွတ်

မလပ် မင်းသားနှင့် မလွတ်မလပ် မင်းသမီးလေးတို့၊ သားကြီး၊ သမီးကြီး အဖေရွယ် ဒါရိုက်တာနှင့် တက်သစ်စ မင်းသမီးလေးတို့၊ အိမ်ထောင်ရှင် ဒုတိယမင်းသမီးနှင့် လူရွှင်တော် မင်းသားတို့ ဆိုသည်မျိုးတွေတော့ ထိန်းသိမ်းရမည့် လူမှုရေးစည်းကောင်ကြီးကို တစ်ဖက်စွန်းရောက်အောင် ကျော်လွန်နေကြသည့် ဗွီဒီယိုလောကတွင် ပို၍ ဆိုးသည်။

လင်မယားတွေ ကွဲကြ၊ ပြုကြ၊ ပြတ်စဲကြောင်း၊ ကြော်ငြာကြ၊ တရားရုံးကို အမှုတွေရောက်ကြနှင့် ရှုပ်ထွေးပေ့လိမ့်နေကြသည်မှာလည်း ရုပ်ရှင်ဆိုသည့်အတိုင်း ရင်ရှုပ်စရာတွေချည်း။

ဆန်းသလားဆိုတော့လည်း ဆန်းသည်ဟု မဆိုသာပြန်။

အနောက်တိုင်းယဉ်ကျေးမှု အစဉ်အလာနှင့် အရှေ့တိုင်းယဉ်ကျေးမှုအစဉ်အလာများမှာ လုံးဝ မတူ။ သို့တစေ ရုပ်ရှင်လောက၏ လူမှုရေးဖောက်ဖျက်မှု ဖြစ်ရပ်များမှာမူ တသားတည်း မဟုတ်သည့်တိုင် တူညီချက်တွေ အတော်လေး များနေသည်။

အရှေ့တိုင်း အိန္ဒိယရုပ်ရှင်လောကကဲ့သို့ ကြည့်၊ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်၊ ဗွီဒီယိုလောကထက် တစ်လေး၊ နှစ်လေးမဟုတ်။ ဆယ်လေး၊ ဆယ်ငါးလေးမက သာအောင်ပင် အပုပ်နဲ့ တွေ့လှိုင်ပွနေသည်။

မြန်မာ့ဗွီဒီယိုလောက၏ သက်တမ်းမှာ လေးငါးခြောက်နှစ်သာ ရှိသေးသည်။ တကယ်တမ်း တိုးတက်ရှင်သန်လာသည်မှာ

၁၅၆ ကျေးပြည်နန်း

ကျွန်တော် ဗွီဒီယိုမိုင်းသား ၁၇၇

သုံးနှစ်ပင် မပြည့်တတ်သေး။ ယိုင်လဲသွားတော့မည့် အခြေအနေ တစ်ရပ်နှင့် ထိပ်ဘိုက်တိုးလိုက်ရသည်။

မြန်မာ့ ဗွီဒီယိုအခွေများ ရှိထိုးအဆင့်သို့ ရောက်ပြီး တစ်ပြည်လုံး၌ ဗွီဒီယိုပြသသော ရုံငယ်ကလေးများ ပေါ်လာ သောအချိန်တွင် ရာဇဝင်ကားများ တစ်စခန်း ထလာ၏။ ပထမတော့ ဟုတ်တုတ်တုတ်၊ တစ်ခွေ၊ နှစ်ခွေ ပရိသတ်လက်ခံပြီး ဝင်ငွေထဲ ယူသလို ရသွားခဲ့ရာ၊ မြန်မာလူမျိုးတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း ငါးပွတ်ရာ ငါးစာချကြတော့၏။

အဲဒီအချိန်က ဇာတ်လမ်းတစ်ရသေး။ ဗွီဒီယိုဆင်ဆာ မရှိသေး။

ရာဇဝင်ဇာတ်လမ်းများကို သူ့ထက်ငါ ဦး ရိုက် ကြရာ ပေါက်တက်ကရ ရာဇဝင်ထိုးဇာတ်များကို ဖြစ်ကတတ်ဆန်း ရိုက်ကြသောကြောင့် ဗွီဒီယိုအခွေ အငှားဈေးကွက် ကမောက် ကမ ဖြစ်သွားရသည်။

အကျိုးပြုချက်လုံးဝ မပါသော မြူဆွယ်မှုဆန်သန် အခွေ များ၊ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ဖိလာဆန်ကျင်သာ ဝတ်စား ဆင်ယင်ထုံးပုံများ၊ အချစ်ဇာတ်လမ်း ဘန်းပြသော သရုပ်ပျက် အကနှင့် သီချင်းဆိုမှုများ လွန်ကဲလာသောကြောင့် ဇာတ်လမ်း ကြိုတင် တင်ရမည်ဟု သတ်မှတ်ချက်ထုတ်လာသည်နှင့် မချွေး မနှောင်းမှာပင် ဆင်ဆာအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းလိုက်ရာ ဗွီဒီယိုသမားများ မျက်ကလဲဆန်ပြာ ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

ရိုက်လက်စသမားတွေ တုံ့ဆိုင်သွားသလို ရိုက်ဖို့အစီအစဉ် နှုတ်တူလည်း နောက်တွန်းသွားကြတော့၏။

အချိန်ကာလ မကြာ၊ ခဏတာမျှသာ။ နောက်ပိုင်း သူ့နည်း သူ့ဟန်များဖြင့် ဇာတ်လမ်းဆက်ကြ ရာ ယိုင်လဲလုဆဲဆဲ အခြေအနေ ပြန်၍ မတ်ထောင်သွားသည်။

၁၉၈၈ ခုနှစ် မတိုင်မီက ဗွီဒီယိုလောကသို့ ငွေလုံးငွေရင်း အခြေစိုက်မည့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များ မဝံ့မရဲ မြေစမ်း ခခုမ်းမျိုးစပင် ရှိသေးသော်လည်း ၈၉ ခုနှစ် နောက်ပိုင်းတွင်မူ ငွေလုံး ငွေရင်း အခြေစိုက်မည့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များ ဝင်ရောက်လာကြ၏။

ထိုအထဲ၌ ရုပ်ရှင်လုပ်ငန်းနှင့် ဆက်နွယ်နေသူများ ပါသလို ရုပ်ရှင်လုပ်ငန်းနှင့် မဆက်နွယ်သော မျက်နှာသစ်များလည်း ပါလာကြသည်။

အနီ၊ အစိမ်းဖြင့် ကြီးပွားချမ်းသာလာသူများ၊ အဝိပထိ မျှော်ခိုရာဇာကြီးများ၊ အဖြူ၊ အမည်းဖြင့် ကျိုကျိုဘက်ချမ်းသာ လာသူများ၊ ရွှေမင်းသား၊ စိန်မင်းသား သူကြွယ်များ၊ အမည် မဖော်သောလုပ်ငန်းမှ ရလာသော ငွေမည်းများကို စားဖွားဝမ်း ငွေဖြူ၊ ဖော်လိုသူများ လုပ်ငန်းလှိုင်းပြောင်းရာမှ ဗွီဒီယို လောကသို့ တိုးဝင်ခဲ့ကြ၏။

၀၇၀ ကျော်မြဲသန်း

ဗွီဒီယိုအပိုင်းခေတ်က မင်းသား၊ မင်းသမီး၊ ဈေးရယ်လို့ သတ်သတ်မှတ်မှတ် မရှိ၊ ခေတ်ဝင်အနီးဈေးမျှသာ ရှိရာမှ နောက်ပိုင်းတွင် သောင်းဂဏန်း သိန်းဂဏန်းဈေး ရှိလာသည်။ တစ်အစ သိန်းမဟုတ်ဘဲ၊ သုံးအစ သိန်းဂဏန်းပေါက်ဈေး ဖြစ် ဗွီဒီယိုအခွေများ ရိုက်ကူးကြရာ အခွေအစုံအစုံ ရောင်းဈေး နှုန်းများမှာလည်း ငါးရာ၊ ခြောက်ရာမှ တစ်ထောင်ငါးရာ၊ နှစ်ထောင်ဈေး ရှိလာသည်။

ယနေ့ ဗွီဒီယိုလောက၏ အနေအထားမှာ ရုပ်ရှင်ကားကြီး များကို ပရီးချင်းယှဉ်နိုင်သော အနေအထားသို့ ရောက်ရှိနေပြီ။ မကြာမီ ကျော်ဘက်သွားမည့် အရိပ်အဆင်များပြနေပြီ။

၁၉၀၀ ခု နောက်ပိုင်းတွင် မှန်သားပြင် ရုပ်ရှင်အသေးလေး ကို မလောက်လေး မလောက်စား သဘောထားပြီး မျက်နှာမမူ ခြေဦးမလှည့်ခဲ့သူ ပိတ်ကားရုပ်ရှင်လုပ်ငန်းရှင်ကြီးများ အကယ် ဒီမီ မင်းသား၊ မင်းသမီး၊ ဇာတ်ပို့၊ ဇာတ်ရံအစ၊ အကယ်ဒမီ ကင်မရာမင်းများအလယ် အကယ်ဒမီ ဒါရိုက်တာကြီးများအဆုံး အားလုံးပင် မျက်နှာမမူ ခြေဦးလှည့်ရုံမက ထိုခေတ်ကမှာ ခြေမြဲ၊ လက်မြဲ အခြေစိုက် ပျော်ပေ့ နေကြပေပြီ။

ထိုလောကကို မျက်နှာမမူ ခြေဦးမလှည့်ဘဲ ယနေ့ထက်တိုင် ရှိနေသူမှာ နာမည်ကြီး အကယ်ဒမီ မင်းသမီးတစ်ဦးသာ ဖြစ်၏။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များက ငွေကြေးမက်လုံးဖြင့် နည်းလမ်း အဆွယ်ဆွယ်ပြုလျက် ချဉ်းထပ်ကြီးသော်လည်း အကယ်ဒမီ မင်း သမီးကမူ နေမြဲအတိုင်းပင် ရှိနေသည်။

ရုပ်ရှင် ကြီးနယ်ပယ်မှ လောကသားများ မှန်သားပြင်နယ်ပယ် နှ့် ပျော်ပေ့ နေကြသည်မှာ အနုပညာအကြောင်းရင်းကို အခြေ ခံပြီး ပျော်ပေ့ နေကြသည် မဟုတ်ကြပါ။ ဆူလွယ်နပ်လွယ် ငွေရ လွယ်သောကြောင့် ဖြစ်၏။

ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားကြီးတစ်ကားရိုက်လျှင် အနည်းဆုံး ခြောက် လကြာသည်။ ဖလင်မရခြင်းနှင့် အခြားသော အကြောင်းအမျိုး မျိုးရှိလျှင် နှစ်နှင့်ချီကြာသည်။ ပီပီပြင်ပြင် သရုပ်ဆောင်ရသော ကြောင့် ဖင်လှည့်ခေါင်းလှည့် ပြီးစလွယ်လုပ်လို့မရ။ အနုပညာ ပြောင်မြောက်မှုကို အပန်းမခံ၊ အထိအပါးမခံဘဲ ခဲခဲကပ်ကပ် ထိန်းရသည်။

မှန်သားပြင်ပြပုံ အခွေတစ်ခွေအစမှအဆုံး ရိုက်ရက်မှာတစ် ပတ်နှစ်ပတ်ထက်ပိုပြီးလွယ် စီးလွယ်၊ ဆူလွယ် နပ်လွယ်ရှိသည်။ ကားကြီးများမှာလို သရုပ်ဆောင်မှုကို အလေးအနက်ထား၍ အလွန်အမင်း ပီပီပြင်ပြင် လုပ်ဆောင်စရာမလို အထာသဘော ပြရုံလောက်နှင့် ပြီးသည်။ ဆူပါမင်းသားများ၏ သရုပ်ဆောင် ပွေမှာ ရုပ်ရှင်ကားကြီးများတွင်ရသည့် သရုပ်ဆောင်ခထက် ပိုများ သည်။

အချိန်အတိုင်းအတာတိုသည်၊ ရက်ပိုင်းမျှလောက်နှင့် ဖင်လှည့် ခေါင်းလှည့်ပြီးသည်။ ငွေကြေးမြက်မြက်ထက်ထက်ရသည်။

အခွေနှစ်ခွေလောက် ထွက်ပြီးသည်နှင့် သောင်းဂဏန်းပြာ နှင့် ပါးစောင်း ခြောက်သောင်းဈေးခေါ်နိုင်ပြီ။



နည်းနည်းလေး အလယ်အလတ် စူပါတန်းဝင်ဆိုလျှင် ခေါ်  
ဈေးမှာ ရွှစ်သောင်း ကိုးသောင်း။

စူပါတန်းဝင်ပြီဆိုလျှင် တစ်သိန်းအထက်။  
ပဋိသတ်လက်ခံသော စူပါတန်းဝင်ပြီဆိုလျှင် တစ်သိန်းငါး  
သောင်းမှ နှစ်သိန်းအတွင်း ပါးစပ်ထဲထည့်သလိုသာ ခေါ်ပေ  
တော့၊ မပေးဘူး မထင်ပါနဲ့၊ လိုတဲ့ရက်ရလျှင် တစ်ကားစာမဟုတ်  
နှစ်ကားသုံးကားစာအတွက် ကြိုတင် ငွေပေးကြသည်များပင်ရှိ  
သည်။

စူပါကြီးတန်းဝင်ပြီဆိုလျှင်တော့ နှစ်သိန်းငါးသောင်းကနေ  
ဆုံးသိန်းအတွင်း လက်ဖျောက်တီးပြီး ခေါ်ပေစေ့။

ဒါက အလွတ်သဘောပေးရသည့်ဈေး စာချုပ်ထဲကျတော့  
မန္တလေးက အိမ်ခြေ၊ တိုက်တာ အရောင်းအဝယ် စာချုပ်မျိုး  
သာပ။

အဲသည်လောကမှာ အလုပ်ဖြစ်နေသူတွေမပျော် ဘယ်သူ့  
ရှိမှာပ။

ပျော်နေကြသည်၊ မော်နေကြသည်။

မပျော်၊ မမော်နိုင်သူတွေက အလုပ်ဖြစ်မလားလို့ ဇာတ်ထဲ  
လိုက် နဲ့ကြိုတက်နင်းမိသည့်အဖြစ်မျိုးနှင့် တိုးသူတွေ။

ပုံစားက အလျော်ကောင်းသည်။ ဒါရိုက်တာက အပြော  
ကောင်းသည်။ တေးတီးသမားတွေက အထောက်အပံ့၊ အပို့  
အဆောင် ကောင်းသည်။

နားမယောင် ဘယ်ခံနိုင်မှာပ။  
ရင်းရမည့် ငွေကြေးပမာဏကမများ၊ ခြေနိုင်၊ လက်နှိပ် သုံး  
သောင်းငါးထောင်အများဆုံး၊ ဆယ်ရက်နှင့် အပြီးရိုက်မည်၊  
နောက်ခံသိချင်းတီးလုံးနှင့် တည်းဖြတ်အပြီးရက်ပေါင်းသုံးဆယ်။  
ခုနှစ်ငါးခေါ်မည်၊ နောက်ဆုံး ငါးရလျှင်ထုတ်မည်။ နှစ်လအတွင်း  
တစ်သောင်းခွဲမြတ်မည်။ ငယ်-ဖြန့်သမား အကြိုက်တွေလျှင်  
ခြောက်၊ ခုနှစ် ပြေးမလွတ်။

အပျိုဖော်ဝင်စ သမီးလေးကိုလည်း ဇာတ်ကမ်းထဲ ထည့်ရိုက်  
မည်။

သူရိုက်ပြီး ရောင်းလိုက်သော အခွေနှစ်ခွေကိုလည်း ပြသည်။  
ရိုက်လက်စခွေဆိုလျှင် မပြီးခင် အရောင်းအဝယ် ဖြစ်ထားသည်ဟု။

‘စိတ်ဝင်စားမှ လုပ်ပါ၊ ကျွန်တော်လဲ ခင်ဗျားတို့လို ဘဝတူ  
လုပ်စားကိုးစားသမားပါ။ ကိုယ်ချင်းစာဘတ်ပါတယ်၊ ဘဝတူ  
ချင်း အကျိုးမဲ့စေမယ့် အလုပ်မျိုးကို စိတ်ကူ ထဲတောင် မထည့်  
ပါဘူး၊ ကိုယ်တတ်တဲ့ပညာလေးနဲ့ သက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုနေ  
ရတာပါ။ ခု...သုံးသောင်းငါးထောင်ထဲက ကျွန်တော် အတွက်  
သုံးလေးထောင်ကျန်အောင် မနည်းကြီး လုပ်ရမှာပါ။ ဒါ ကျွန်  
တော် အရှင်းဆုံးပြောတာပဲ၊ ပြီး ဒီကားက ကင်မရာလှည့်စား  
မှုတွေ အများကြီးသုံးရမှာ နောက်ပြီး အိပ်မက်ခန်းမှာ မင်းအော်၊  
မင်းစား အခန်းတွေ၊ တိမ်လွှာထဲမှာ ပန်းရထားဝိုးပြီး ပျော်မြူး  
နေတဲ့ အခန်းတွေ၊ ဘာတွေ ရိုက်ရမှာဆိုတော့ အလှူအကျွေးများ  
မယ်လော၊ ကျွန်တော် ရိုက်မယ်ကား မဟုတ်ဘူး၊ သူတို့ရဲ့ ကုန်ကျ

၈၀၂ ကျော်မြသန်း

စရိတ်ဆယ်ပုံတစ်ပုံနှင့်ရိုက်မယ်ကား သုံးသိန်းရင်းပြီး ဝါးသောင်းလောက်မြတ်မှာနဲ့ သုံးသောင်းရင်းပြီး တစ်သောင်းခွဲမြတ်မှာကို စဉ်းစားဖို့ပါ

အဲသည်လို အပြောမျိုးကလည်း ဘဝင်ငြိစရာ။

ငွေသည် လူတို့၏ သည်းခြေကြိုက် ဖြစ်၏။ ဆင်းရဲသူထော့ ချမ်းသာသူထော့ အယုတ်၊ အသတ်၊ အမြတ်မရွေး ငွေကို တပ်မက်ကြသည်။ ရှာဖွေကြသည်။ ငွေရမည့်လမ်းကြောင်းကို ရှောင်လွှဲသွားသူဟူ၍ မရှိ။ လောဘဟူသည် မွေးကတည်းက သေဆုံးသည့်တိုင် အောင် လူသားတိုင်းနှင့် တွဲစပ်ခြေရှိ၏။

ဇာတိကန်းဝင်ငွေရှိသူက ထောင်ဂဏန်းကို မှန်းသည်။ ထောင်သမားကသောင်း၊ သောင်းသမားက သိန်းအဆင့်သို့ လှမ်းမြင့်လိုကြသည်။

ကိုအောင်ခင်နှင့် မစန်းမြင့်တို့ လင်မယားမှာ စီးပွားရှာသည့်နေရာတွင် တက်ညီ၊ လက်ညီ၊ ဘက်ညီကြသည်။ မောင်တစ်ထမ်း၊ မယ်တစ်ရွတ် လင်မယားထဲမှာ သူတို့နှစ်ယောက်ပါသည်။

ကိုအောင်ခင်က သဘောသား။

သဘောသားဆိုပေသိ၊ ပျိုတိုင်းကြိုက်သည့် တီဗွီပါ၊ ကားပါ၊ တဲ့ သဘောသားတော့မဟုတ်၊ သူက မီးသွေးပါတယ် ဆန်ပါတယ် သဘောသား။

သူက ပြည်တွင်းရေးကြောင်း သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးမှ ရန်ကုန်-ပုသိမ် အမြန်သင်္ဘော၏ အထက်တန်း အခန်းစေခင့်၊ ဘက္ကလာလိုလည်း ခေါ်ကြသည်။

ဗန္ဓုလ၊ ဗန္ဓုက၊ ဘုရင့်နောင်စသော သင်္ဘောများ၌ သင်္ဘောအပေါ်ထပ် ဦးခန်းပိုင်းတွင် အထက်တန်းခရီးသည်များအတွက် အခန်းခြောက်ခန်း၊ နောက်ပိုင်းတွင် အချို့သင်္ဘောများ၌ ခုနစ်ခန်းရှိသည်။ တစ်ခန်းတွင် ခရီးသည် နှစ်ယောက်ကျဖြင့် ခရီးသည်တစ်ဆယ်နှစ်ယောက် တစ်ဆယ့်လေးယောက် စီးနိုင်သည်။

အထက်တန်းစီး ခရီးသည်များအတွက် တာဝန်ယူသူကို အောင်ခင်အတွက် ပစ္စည်းများ၊ ဇာားသိုရန်နှင့် ညှဉ်းဆိပ်ရန် အခန်းကျဉ်းလေးတစ်ခန်း ရသည်။

လုပ်ဆောင်ရသည့် အလုပ် နည်းသည်ဟု ဆိုနိုင်သော်လည်း အထက်တန်းစီး ခရီးသည်များ၏ ပစ္စည်းလုံခြုံရေး၊ ဆိုက်ကပ်သော ဆိပ်ကမ်းများတွင် လူစိမ်းများ တက်မလာရေး၊ ရိုးရိုးတန်းခရီးသည်များ အကူးအသန်းမရှိရေး၊ ရေမီးပြည့်စုံမှု စသည်များကို တာဝန်ယူရသည်။

အခန်းစီး ခရီးသည်များအတွက် ခေါင်းဦး၊ ဆိပ်ရာခင်း၊ မျက်နှာသုတ်ပာဝါ၊ ပေပုသင်း၊ ဖန်ခွက် စသည်များ ခင်းကျင်းလုပ်ဆောင်၍ ခရီးသည်များကို နေရာခွဲထားပေးခြင်း၊ သင်္ဘောများ တောင်းခံယူရခြင်း၊ ခရီးသည်များနှင့် ငါဆင်ပြေစွာ ဆက်ဆံခြင်းကိုမူ ပြဿနာပေါ်အောင် လုပ်ဆောင်ရသည်။

ပုသိမ်လိုင်းတွင် တာဝန်ကျနေသည်မှာ ဆယ်ငါးနှစ်ကျော်ပြီ အပြောင်းအရွှေ့ မရှိသေး။ လူကြီးများနှင့် အဆင်ပြေအောင် နေတတ်သလို သိတတ်မှုလည်း ပါသည်ပေါ့လေ။

ရန်ကုန်မှ ပုသိမ်သို့ အသွားခရီးတွင် ကိုယ်နှင့် အဆက်အဆံ့ ရှိသော ပုသိမ်ကုန်သည် ပစ္စည်းများ သယ်ဆောင်ယူပေးရသည်။ ရိုးသားမှုနှင့် မှန်ကန်မှုအပေါ် အခြေခံ၍ ပုသိမ်ကုန်သည်များက ရန်ကုန်သို့ ငွေနှင့်ပစ္စည်းများ ပေးသည်ကို ယူဆောင် ပို့မေးရ သည်။ ရန်ကုန်မှ ပေးလိုက်သော ပစ္စည်းများကိုလည်း ပုသိမ်သို့ ပို့ပေးရသည်။

အဲဒီအတွက် အသွားအပြန် တစ်ခေါက်ကိုအနည်းဆုံး ဝင်ငွေ တစ်ရာရှိသည်။

တစ်လတွင် အချက်နှစ်ဆယ်သွား၊ ဆယ်ရက်နား။

အဲဒါအပြင် ဆန်သယ်၊ မီးသွေးသယ်၊ အချိန် ရောက်လာ အလုပ်ဖြစ်ပြန်သည်။ မစန်းမြင့်က ရေချိုကုန်နှင့်အတူ ဆန်ကိုပါ တွဲရောင်းခဲ့ရာ အတော်လေး စီးပွားဖြစ်ခဲ့သည်။

အဆင့်အတင့်သော လက်ဝတ် ရတနာများ အပြင်၊ စုမိ ဆောင်းမိ ဆောင်းမိ လေးငါးသောင်းလောက် ရှိလာသည်။

အဲဒီအချိန်မှာ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က တစ်ဆင့် ဆက်သွယ် မိသော အလှော်ကောင်းသည့် ပွဲစားကြောင့် စုမိ ဆောင်းမိ

ငွေကလေးကို အပွားခတ်ချင်သည်။ ဆူလွယ်နပ်လွယ် ရမည့် အကျိုးအမြတ်အပေါ် စိတ်ဝင်စားလာသည်။

လင်မယားနှစ်ယောက် ခေါင်းချင်းဆိုင်၍ တိုင်ပင်ကြရုံမက နီးစပ်ရာ တိုင်ပင်သင့်သူများနှင့်လည်း တိုင်ပင်ခဲ့ကြသည်။

ဖျက်သူတွေရှိသလို၊ တွန်းပို့ပေးသူတွေလည်း ရှိသည်။

ထိုကိစ္စကို အစပေးပေးသောမိတ်ဆွေမှာ ယုံကြည်စိတ်ချရသူ ဖြစ်သည့်ပြင် သူတို့ လင်မယားအား ပါးစပ်ရောလက်ပါကူညီခဲ့ သူဖြစ်၏။ ယခင်ကလည်း အလှည့်အပတ်၊ မရိုးမသား လုပ်ပူး သော နာမည်ပျက် လုံးဝမရှိရုံမက အရပ်ထဲမှာ သိက္ခာ၊ သမာဓိ ခိုင်ခိုင်ကြည်ကြည်ဖြင့် ရိုးရိုးသားသား နေထိုင်သူဖြစ်၏။

သူပြောသည်မှာ ရှင်းရှင်းကလေး။

‘သူတို့တစ်တွေရဲ့ နောက်ကြောင်းကိုတော့ ကိုယ်လဲ သေသေ ချာချာ မသိဘူးကွ။ ကိုယ့်နဲ့သိခဲ့တဲ့ လှဖေရဲ့ နောက်ကြောင်း ရာဇဝင်ကတော့ ရှင်းတယ်။ ဒါပေမယ့် ကိုယ့်နဲ့ မတွေ့တာလဲ တော်တော်ကြာပြီ။ အဲဒီနေ့က အမှတ်မထင် ရောက်လာပြီး စကားပြောနေတုန်း မောင်ရင်ရောက်လာတာနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးခဲ့ တာပဲ။ ကိုယ်ပြောနိုင်တာကတော့ ဒီလောက်ပါ။ လုပ်ငန်းကိစ္စကို တော့ ကိုယ်လဲ နားမလည်ဘူး၊ ပြောလဲမရဘူး၊ တတ်ဘူး၊ မောင်ရင် တို့ စိတ်ပါရင် စုံစုံစမ်းစမ်းလုပ်ပြီးမှ လုပ်ကိုင်ကြပေါ့’

ဒါရှိက်တာဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ပြောပုံမှာလည်း ရှုံးစင်းသည့် သဘောပါသည်။



ခဂဇိ ကျော်မြသန်း

'စိတ်ဝင်စားမှ စိတ်ပါမှလုပ်ပါ။ ကျွန်တော်လဲ ခင်ဗျားတို့လို ဘဝတူလုပ်စားကိုင်စားသမားပါ။ ကိုယ်ချင်းစာတတ်ပါတယ်။ ဘဝတူချင်း အကျိုးမဲ့စေမယ့် အလုပ်မျိုးကို စိတ်ကူးထဲတောင် မထည့်ပါဘူး။ ကိုယ်တတ်တဲ့ပညာလေးနဲ့ သက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုနေရတာပါ။'

အဲဒီအပြောကို ကိုအောင်ခင် အတော်ကလေး ဘဝခိုက် သွားသည်။ ယုံကြည်မှုသည် ရှိသွားသည်။

မစန်းမြင့်ကို ပြန်ပြောသောလည်း ထိုအတိုင်းပင်။

မစန်းမြင့်က လင်သား၏ ရှေ့မှ သွားတတ်သူ မဟုတ်။ နောက်လိုက်သမား။ လင်သားက သည်လိုဟု ပြောလျှင် ဟိုလို ရောဟု အတုနဲ့ ဘက်တတ်သူ မဟုတ်။ တော် ကောင်းမယ်သင်ရင် ကြိုက်သလိုသာ လုပ်ပါ ကိုခင်ရယ်ဟု ပြေးတတ်သူ ဖြစ်၏။

'ဒီလိုရှိတယ်ဗျ ကိုအောင်ခင်ရ။ ကျုပ်တို့ ရွပ်ရွပ်ကားကြီး ခိုက်တဲ့အခါ အောက်တန်းကြိုက် ကားနဲ့၊ အထက်တန်းကြိုက် ကားရယ်လို့ နှစ်မျိုးနှစ်စားရှိတယ်ဗျ။ အောက်တန်းကြိုက် ကား ဆိုတာက ထစ်ကျပ်ကားနဲ့၊ နှစ်ကျပ်တန်းသမား အကြိုက်ကို ပြောတာဗျ။ အထက်တန်းကြိုက်တာဆိုတာက စတော့နဲ့ ဒီစီမှာ ကြည့်တဲ့ လူတန်းစားအလွှာ အကြိုက်ကို ပြောတာဗျ။ နယ်တော့ ကျတော့ အထက်တန်းသမား နည်းတယ်ဗျ။ အောက်တန်း ကြည့်သူက များတာကိုး။ အောက်တန်းကြိုက်ကားက ကွဲတယ်။'

ကျွန်တော် ဗွီဒီယိုမင်းသား ၁၀၇

ပက်ပက်စက်စက် မရှုံးဘူးဗျ။ အထက်တန်းကြိုက်ကားကဲ့ပြီဆိုရင် တော့ ဟက်တက်ပါ။ နာပြီသာ မှတ်ပေတော့။ အဖတ်ဆယ်လို့ မလွယ်ဘူး။ ဗွီဒီယိုအခွေမှာလဲ ဒီအတိုင်းပါဗျ'

ကိုအောင်ခင်က ဒါရိုက်တာ ကိုကြက်နီ ပြောနေသော အကြောင်းအရာများကို ဟုတ်တိပတ်တိ နားမလည်သော်လည်း စူးစူးရှိုက်စိုက် နားထောင်ရင်း အမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲနေသော သူ၏မျက်နှာအမူအရာက စိတ်ဝင်စားမှု ရှိခန့်ကြောင်း ပြသ နေသည်။

ဒါရိုက်တာ ကိုကြက်နီက ဇော်ရဲမောင်တို့၏ ဒါရိုက်တာကြီး လိုမဟုတ်။ သူ့မှာ ဟန်ပန်မရှိ။ ဝတ်စား ဆင်ယင်မှုတွင်လည်း ဟိတ်ဟန်မထုတ်။ အနေအထိုင် အပြောအဆိုလည်း ရှိစင်း ပွင့်လင်းသည်။

ဇော်ရဲမောင်တို့၏ ဒါရိုက်တာ ကိုဝါးကြောနဲ့သော့ ကွာ သည်။ ဒါရိုက်တာ ကိုကြက်နီတို့ ဇွေဆုံစကားပြောသောနေရာ မှာ ခွေးခြေပုကလေးများဖြင့် အားမနာတမ်း ထိုင်နိုင်သော လေဗန်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် ဖြစ်၏။ ထိုင်သူလေးယောက် အတွက် အခြေအနေမပေးလျှင် လက်ဖက်ရည်လေးခွက် မှာစရာ မလို၊ ထိုင်ကိန်နှစ်လုံးဆို ကိစ္စပြီးသည်။

လေးယောက်အတွက် ဆယ်ခြောက်ကျပ်အစား တစ်ဆယ် နှစ်နှင့် ပြီးလို့ရသည်။ အကြမ်းအိုးအတွက် ပြောစရာမလိုနဲ့ မှန်

ဘူးကြီးနှင့် ထည့်ထားသော လက်ဖက်ခြောက်ကို ကိုယ့်ဟာကိုယ် နှိုက်ထည့်ပြီး တစ်အိုးပြီးတစ်အိုး ထည့်သောက်နိုင်သည်။

ကိုယ်တို့ အခုလုပ်နေတဲ့ ဗွီဒီယိုအခွေတွေမှာလဲ ကိုယ်ပိုင်စက်နဲ့ ငှားကြည့်တဲ့ အိမ်တွင်းပုံနဲ့ ရှိုးပွဲရယ်လို့ နှစ်မျိုးရှိတယ်။ ကိုယ်ဟာ ကိုယ် ငှားကြည့်တဲ့အိမ်တွင်းပုံကျတော့ ဒါရိုက်တာလဲ ရှေးတယ်။ မင်းသား မင်းသမီးလဲ ရှေးတယ်။ စူပါဒါရိုက်တာနဲ့ စူပါ မင်းသား မင်းသမီးပါတဲ့ အခွေကိုမှ ငှားကြည့်ကြတာ။ အဲ... ရှိုးပွဲမှာတော့ စူပါ ပါမီရယ်လို့ မဟုတ်ဘူး။ ပြတဲ့အခွေကြည့် ကြပါ။ တစ်ကျပ်ပဲ ပေးရတာဆိုတော့ ချေး(ဂျီး) မထူကြတော့ ဘူးလေး ရှိုးထိုးတဲ့လူတွေကလဲ စူပါတွေပါတဲ့အခွေကို တစ်ပတ် မှ နှစ်ခါလောက်ပဲ ထိုးကြတာ။ အခွေငှားခ ချေးသက်သာတယ် လေ။ ကြည့်တဲ့ပုံကြည့်ပရိသတ်က ကလေးတွေများတာကိုး။ သူတို့က အနုပညာရသတို့၊ သရုပ်ဆောင်မှုပီပြင်တာတို့၊ ဇာတ် လမ်း ကောင်းတာတို့၊ ရိုက်ကွင်းရိုက်ကွက် အလှအပ ပသာအတို့ ဘာတို့ကို နားလည်ခံစားတတ်တာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ အထူးအဆန်း တို့ ဖိုက်တင်တို့ မျက်စိနှောက်စရာတို့ ဘာတို့မှ ကြိုက်တာ မဟုတ် လား။ အဲဒီတော့ ကိုယ်တို့ရိုက်တဲ့ အခွေမျိုးတွေလဲ အလုပ်ဖြစ် တော့တာပေါ့။

ကိုကြိုက်နီအပြောနှင့် အရပ်ထဲက ရှိုးပွဲကြည့်သူ ပရိသတ် အနေအထားကို ကိုအောင်ခင်မျက်စိထဲမှာ ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း မြင်လာသည်။ အပြောနှင့် အမြင်အတွေ့မှာ တစ်ထပ်တည်း သစ်သားတည်း။

ဗွီဒီယိုရှိုးပွဲတွေပေါ်လာကတည်းက ကလေးတွေ မုန့်မစား ကြ၊ ရသည့် မုန့်စားကို ရှိုးပွဲဝင်ကြေးအတွက် သိမ်းထားရသည်။ ရှိုးပွဲဝင်ကြေးအပြင် ချိုချစ်အထုပ်ဖိုး အပိုအလှူမျိုးတတ်နိုင် သူက ချိုချစ်ထုပ်ဝယ်သာပြီး ရှိုးပွဲကျမှ မျက်စိနှင့် ပါးစပ်ကို တစ်ပြိုင်တည်း အလုပ်ပေးကြသည်။

ကလေးတွေဆိုတာက မိဘတွေလိုက်ပြုမှ ရုံတင်ရုပ်ရှင်ကား များကို ကြည့်ရသည်။ ဒါလည်း တစ်ခါတစ်ရံမှ လိုက်ပြနိုင် ကြသည်။ လက်လုပ်လက်စားမိဘတွေကျတော့ ကိုယ့်သားသမီး ကို ရုပ်ရှင်ပြချင်ပေမယ့် အခြေအနေအရ လိုက်မပြနိုင်။ စားဝတ် နေရေးအတွက်အနိုင်နိမိရုန်းကန်နေရသောကြောင့် အပိုငွေထွက် မည့် ကိစ္စဟူသမျှကို ဝေရာခံဖက် ရှောင်ကြဉ်ထားရ၏။

ဗွီဒီယိုရှိုးပွဲတွေပေါ်လာတော့ ငွေတစ်ကျပ် ထုတ်ပေးလိုက် ရုံသာ။ အိမ်မှာ နားပူနားဆာသက်သာသည်။

အိုးမကွာ အိမ်မကွာသဘော၊ ကိုယ့်ရုပ်ကွက်ထဲမှာသာ သွား ကြည့်ရသောကြောင့် လူကြီးကိုယ်တိုင် မပါပေမယ့် စိတ်ချရ သည်။

နယ်တွေကျတော့ အလယ်အလတ်နဲ့ အထူးအဆန်းရိုက်ချက် ပါတဲ့ ကားမျိုးကိုပိုပြီးကြိုက်ကြတယ်။ အဆင့်မြင့်တိုက်ကလပ် (စ်) ကားတွေကို သိပ်မကြိုက်ဘူး။ နယ်ရုံသေးလေးတွေကျတော့ အဲဒီ ကားမျိုးတွေမရဘူး။ အခု ကိုယ်တို့ရိုက်မယ်ကားမျိုးမှ ရတာ။

ပြကွက်ရှင်းရှင်းနဲ့ တစ်တစ်ခွေခွေ ခိုးခနဲ ဒေါက်ခနဲ အပြောမျိုး  
တွေမှ ကြိုက်ဘား စိတ်ချလက်ချသာလုပ် ကိုအောင်ခင်၊ ကိုယ်က  
တစ်နှစ်စားသမား မဟုတ်ဘူး၊

ဒေသနာပြုလက်နဲ့ ကိုယ်ပိုငွေနဲ့ လုပ်ရမည့်အလုပ်၊ ဆူလွယ်  
နပ်လွယ်၊ အကျိုးအမြတ်ရှိမည့် အလုပ်၊ သည်လုပ်ငန်းနှင့်  
ကျွမ်းကျင်သွားလျှင် တစ်သက်လုံးအလုပ်ဖြစ်မည်။ သည်လုပ်ငန်း  
မျိုးက တယ်ခတ်ဆောက်ဆောက် တိမ်ခကာသည့် လုပ်ငန်းမျိုး  
မဟုတ်၊ အဲဒီလို တွက်ချေးဖြင့် စက်သွေငွေလုပ်မည်ဟု သဘောတူ  
ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

ဒါရိုက်တာကိုကြိုက်နီ လုပ်ပုံကတင်မျိုး။

သူက အဝပျက်သွားသော သင်္ဘောသားကိုချစ်သန်းတို့ ဇနီး  
မောင်နှံနှင့် တွေ့ခဲ့ လက်တွဲခဲ့ရသော ဒါရိုက်တာမျိုးမဟုတ်။

နာမည်မရတရ မင်းသားဘစ်လက်ကို ငှားပြီး သူ့တူမကို  
မင်းသမီးတင်၍ သူ့ကိုယ်တိုင်က လူကြမ်းခေါင်းဆောင်အခန်းမှ  
ပါဝင်ကာ အလကား ဝဲတမ်းပါခြင်းရော၊ ကိုယ့်စရိတ် ကိုယ်စား၊  
မိုးထ ပိုးကြုနေသူများကို ထည့်သုံးပြီး သူ ပြောသည့်အတိုင်း  
ငွေသုံးသောင်းငါးထောင်နှင့် အခွေတစ်ခွေ အပြီးရိုက်ပေး  
ခဲ့သည်။

ဇာတ်လမ်းမရှိ ဇာတ်ညွှန်းမရှိ။

စပ်ပေါက်၊ စပ်ဖာ ထိုးဇာတ်များဖြင့် အကွက်ဆင်၍ ရိုက်ခဲ့  
သောကြောင့် ဇာတ်ကားမှာ ပီပီပြင်ပြင်မရှိဘဲ အချို့အားဖြင့်

လည်း တစ်နာရီခွဲခင်မပြည့်၊ တစ်နာရီဆယ်ငါးမိနစ်လောက်ဖြင့်  
ပြီးသွားသည်။

နှစ်နာရီအခွေကို တစ်နာရီခွဲဆိုလျှင်ပင် တိုသည်ဟုဆိုရမည်  
ဖြစ်ရာ၊ တစ်နာရီခွဲမပြည့်သောကြောင့် ထပ်ဖြည့်ဖို့ ထိုးကွက်  
နှစ်ကွက် ထပ်ရိုက်ရသည်။

အခွေပြီးသွားပြီ။

နောက်ခံထိုးလုံးနှင့် သီချင်းမပါသေး၊ တည်းဖြတ်မှု မလုပ်  
ရသေး၊ အကြမ်းခွေပြုစမ်းကြည့်ရာသို့ အလကားလာကြည့်သူ  
များထံမှ ထောပန်ဘဲသံထွက်လာသည်။

‘ဘကြီးမှန်းလဲမသိဘူး’ ဟူ၍ပါ။

အသံသွင်းပြီး၊ တည်းဖြတ်ပြီးနောက် ပြကြည့်ရာ ကြည့်သူ  
များထံမှ...

‘မဆိုးပါဘူး’

ဆိုသော တုံ့ပြန်သံ ထွက်လာသည်။

အားမနာ ပါးမနာ မပြောကောင်းလိုသာ...

‘မဆိုးပါဘူး’

ဟု ပြောသွားကြသော်လည်း ကွယ်ရာတွင်မူ မှတ်နားတူ  
ရှုံ့မဲပြီး ခေါင်းခါလက်ခါသွားကြသည်။





၁၅၂ ကျော်ပြသန်း

အလကားကြည့်သူသော်မှ မကြိုက်သောအခွေကို ဝယ်-ဖြန့်  
ဆများများက ဆုံးအောင်ပင်မကြည့်ဘဲ ကန်တော့ဆွမ်းလုပ်လိုက်  
ကြသည်။

ဒါရိုက်တာကိုကြိုက်နီကို တရားတစဘောင်လုပ်လို့မရ။ စာချုပ်  
ပါ ကတိအတိုင်း အခွေတစ်ခွေပြီးအောင်ရိုက်ပေး၍ လက်ဆောက်  
အပ်ခဲ့သည်။

အခွေရောင်းခြင်း၊ အမြတ်ခြင်းဆိုသည်မှာ သူနှင့်မှဆိုင်  
အစပြောစဉ်က ဘယ်ရွှေ့ ဘယ်မျှဟုပြောခဲ့သော်လည်း လက်တွေ့  
အလုပ်မဖြစ်သည့်အတွက်တော့ မကျေနပ်စကားပြောနိုင်သည်။  
ဒါ့အပြင် ဘာမှလုပ်လို့မရ။

အမြတ်နှင့်အရင်း ရထားလို့ ပြန်ရသလောက် အမြတ်ပဲလို့  
သဘောမူပြီး ရသည့် ဈေးနှင့် ရောင်းရန်နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့်  
ကြိုးစားခဲ့သော်လည်း အချည်းနှီးသာ။

ဒါရိုက်တာ ကိုကြိုက်နီက ငွေတစ်သောင်းငါးထောင်ဖြင့်  
အခွေတစ်ခွေ အပြီးရိုက်ခဲ့သပို့ အောက်တန်းကားအဆင့်သို့ပင်  
မဝင်ဘဲ ကိုယ်ပိုင်သိမ်းခွေအခွေအဖြစ် သိမ်းဆည်းထားလိုက်ရ  
သည်။

မီးသွေးပါတယ်၊ ဆန်ပါတယ် သင်္ဘောသားကိုအောင်ခပ်  
မျော အရည်မရ အဖတ်မရ ငွေသုံးသောင်းခုနစ်ထောင်ကျော်  
ထွက်သွား၏။ ဒါရိုက်တာကိုကြိုက်နီက ငွေနှစ်သောင်း ဝါးကြော  
မိသွား၏။

ဗွီဒီယိုလောကမှာ အဲဒီလိုအဖြစ်မျိုးများလည်း ရှိသည်။

နေရာတကာတွင် အလှည့်အပတ် ကလိမ်ကကျစ်လုပ်တတ်သူ  
တွေရှိသည်။ အမှုပတ်ပြီး ရုံးပြင်ကနွား ရောက်ချင် ထောင်၊  
ဓားတိုက် ကမ်းတိုက် လုပ်တတ်သူရှိသလို၊ အမှုအခင်း လုပ်လို့  
ရအောင် ရှည်လည်းလျှောက်သာသော နည်းမျိုးဖြင့် ခွင်ရိုက်  
စာတင်သူများလည်း ရှိသည်။

အလိမ်ခံရသည်မှာ လိမ်လည်စာတင်သူ လူလိမ်များကြောင့်  
မဟုတ်၊ ကိုယ်က အလိမ်ခံဖို့ကြိုးစားသောကြောင့် အလိမ်ခံရခြင်း  
ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပါသော်.....



လိုချင်သော ပစ္စည်းတစ်ခုအတွက် တန်ရာတန်ဖိုး ပေးရခြင်း  
လို့ပဲ သဘောထားသည်။

ဒါအပြစ် ပြန်ရက်မတိုင်မီတစ်နေ့၊ ဆရာကြီးတို့နှင့် နှုတ်ဆက်  
စားသောက်ပွဲလုပ်ရင်း ဆိုခဲ့ကြသည်။

အဲဒီနေ့က ဒါရိုက်တာဆရာကြီး ပြောပြခဲ့သော မင်းသား  
သစ်တင်ပြီး အခွေမထွက်ခင် ပရိသတ်နှင့် ရမ်းနှီးပြီး ပရိသတ်  
စိတ်ဝင်စားအောင် မည်သို့ မည်ပုံ လုပ်ရသည့်အကြောင်း  
လုပ်နည်း လုပ်ဟန်များကို ပြောပြသောအခါ သူတို့၏ရင်ထဲ၌  
နက်နက်ထင်ထင် စွဲငြိသွားစေရုံမက ဒါရိုက်တာဆရာကြီးကို  
ဆည်း အထင်ကြီးသွားသည်။

တကယ် အားကိုးအားထားစရာ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအစ် အသိ  
အမှတ် ပြုလိုက်ကြသည်။

'ဒီလိုရှိတယ် ဇော်ရဲရဲ၊ လုပ်ငန်းတစ်ခု လုပ်တဲ့နေရာမှာ အဲဒီ  
လုပ်ငန်းကို ဦးစီးမယ်လို့ဟာ ဘက်စုံ၊ ထောင့်စုံ ကျွမ်းကျင်ဖို့  
လိုတယ်၊ လုပ်နည်းလုပ်ဟန် ကျွမ်းကျင်ဖို့လဲ လိုတယ်၊ အထူးသဖြင့်  
သူ တို့လုပ်နေတဲ့ ရုပ်ရှင်နဲ့ ဗွီဒီယိုလုပ်ငန်းဟာ လူထုဆက်သွယ်  
ရေးလမ်းကြောင်းနဲ့ ကင်းကွာလို့ မရဘူး၊ ကုန်ပစ္စည်းထစ်  
ဆစ်လုပ်တဲ့အခါ အဲဒီကုန်းပစ္စည်းကို သုံးစွဲမယ် လူထုသိအောင်  
ကြော်ငြာလုပ်ပေးရတယ်၊ ကြော်ငြာဟာ သိပ်အရေးကြီးတယ်၊  
နဲ့ပစ္စည်း အနေအသွေး ဘယ်လောက် ကောင်းကောင်း

[ ၉ ]

ဇော်ရဲမောင်နှင့် မင်းကျော်ဦးတို့နှစ်ယောက် မန္တလေး  
အပြန်ခရီးမှာ မြောက်ကြ မြောက်ကြ ဖြစ်နေကြသည်။ ဖြစ်ဘာ၊  
မဖြစ်တာ၊ ဟုတ်တာ၊ မဟုတ်ဘာ အာထား သူငယ်ချင်း  
တွေအပေါ် ကြားဝင်စရာ ပစ္စည်းလေးမှာ သူတို့နှင့်အသူ  
ပါလာသောကြောင့်။

စုံစုပေါင်း နှစ်သောင်းကျော်လောက် ချောသွားသည်။  
ဤမျှလောက်သော ငွေကြေးမှာ မရှိသူများအတွက် အခွေ  
အတွက်များလှစွာသော ငွေများဟု ဆိုကြ ပြောကြမည်  
ဖြစ်သော်လည်း သူတို့အတွက်မှာမူ ပြောပသောက်စရာ ငွေကြေး  
မဟုတ်သောကြောင့် သူတို့စိတ်ထဲတွင် ဘယ်လိုမှ မမြှစ်၊ သူ့

ကြော်ငြာအား ဖိမပေးနိုင်ရင် ဈေးကွက်မှာ တန်းမဝင်ဘူး။  
တို့ဗွီဒီယိုကြော်ငြာတွေထဲမှာ အာဂျီနိုမိုတို အချို့မှန်ကြော်ငြာဆို  
နေတိုင်းပါတယ်။ တို့နိုင်ငံမှာ အာဂျီနိုမိုတိုကို အိမ်ရှင်မတိုင်း  
သုံးတယ်။ ကြိုက်နှစ်သက်ကြတယ်။ သူ့ရဲ့ အရည်အသွေး  
ကောင်းတာကိုလဲ သိနေကြတယ်။ တကယ်ဆို တို့ဆီမှာ ငွေကုန်  
ကြွေးကျခံပြီး ကြော်ငြာဖို့ တယ်လီပါမလဲ။ 'စစ်မယ်၊ မှန်မယ်၊  
အိုးတံဆိပ် အာဂျီနိုမိုကွယ်' ဆိုတဲ့ ကြော်ငြာစကားလုံးလေး  
ဟာ ကလေး၊ လူကြီးနားထဲမှာ စွဲနေအောင်ရယ်၊ အခြားသော  
အလားတူ ဖာဆိပ်ကွဲအချို့မှန်ကို စိတ်မဝင်စားအောင်ရယ်၊  
ကြော်ငြာတဲ့ သဘောကို ကိုယ်ပြောတာ သဘောပေါက်  
တယ်နော်

'ဟုတ်ကဲ့၊ သဘောပေါက်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ အိမ်  
လောက်ထိ မစဉ်းစားမိခဲ့ပါဘူး'

'ကဲ ကဲလုပ်လိုက်ကြဦး၊ အအေးပြယ်သွားရင် မကောင်းဘူး'  
ထုံးစံအတိုင်း ဇော်ရဲမောင်တို့ ထောင်သည့်ဝိုင်းမို့ စိုပြည်  
မြည့်စုံနေသည်။ အလှအယက် သောက်စားစရာမလို။ အေးအေး  
ဟေးအေး ငိမ်ဆွဲပြီး သောက်စားနိုင်သည်။ သူတို့ ငိမ်ဆွဲပြီး  
ောက်နိုင် စားနိုင်သည်မှာ ဒီလိုဝိုင်းမျိုးနှင့်ကြုံမှ၊ နို့ မဟုတ်ရင်  
ငိမ်ဆွဲလို့မရ၊ ဒေသေသောပါး လုပ်ရသည်။

ဒကာမပါသည့် သူတို့ချည်း စုဝိုင်းမှာဆိုလျှင် လက်ထောက်  
စပ်ရာ မြန်ရသည်။ ခွက်လှည့်အမိ မလိုက်နိုင်လျှင် မပြည့်

မဝဖြင့် ဝိုင်းမှထရသည်။ ခုလိုဝိုင်းမျိုးက သူတို့အတွက်  
ကြုံတောင်ကြုံခဲ့ဝိုင်း။

အသောက်အစား တစ်ကျော့ရပ်တော့ ဆရာကြီးက စကား  
ဝိုင်းတစ်ကျော့ ပြန်ဆက်လိုက်ပြန်သည်။

'ကိုယ် အခုပြောမယ့် ကြော်ငြာကိစ္စက ကိုယ်တို့လုပ်ငန်းနဲ့  
တိုက်ရိုက်ပတ်သက်တဲ့ လုပ်ငန်းပဲ။ မောင်ရင်တို့ ဒီလမ်းကြောင်းထဲ  
ဝင်တော့မယ်ဆိုရင် ဒီလမ်းရဲ့ အထာအကြောကို သတိထားမှ၊  
လုပ်ငန်းကိစ္စကို သဘောပေါက်မယ်။ ကိုယ် ဒါတွေပြောနေတာ  
မောင်ရင်တို့က ကိုယ့်အပေါ် သိတတ်လို့၊ ကိုယ်ကလဲ စေတနာ  
အုံ့ပြန်တာပဲ'

'ကျွန်တော်တို့ကလဲ ဆရာကြီးကို အားကိုးပါတယ်'

တကယ်တော့ ဒါရိုက်တာ ဆရာကြီးက သူပြောနေသလို  
စေတနာအုံ့ပြန်ခြင်း မဟုတ်ဘဲ၊ သူထောင်ထားသော ဆင်ကွက်  
ထဲသို့ တိုးသထက်တိုး ဝင်လာအောင် ကျိုးသွင်းပေးနေခြင်း  
ဖြစ်၏။

သူတို့နှစ်ယောက်သံမှ အလုံးအခဲထွက်လာရန် သေချာခန့်မှန်း  
ကိုယ်ခွင့်ထဲက လွတ်မထွက်အောင် ဖမ်းထားနိုင်ဖို့အတွက်  
နည်းလမ်းပေါင်းစုံဖြင့် ဝိုင်းပေးနေခြင်းပါ။

'ကိုယ်တို့လုပ်ငန်းက ကုန်ပစ္စည်းရောင်းတာ မဟုတ်ဘူး၊  
အနုပညာဟာ ရောင်းကုန်မဟုတ်ဘူး၊ မရိသလို့အမြင်နဲ့ ခံစား



မှုကို ဖန်တီးမှုနဲ့ ပေါင်းစပ်ပေးတာ၊ ရုပ်ရှင်နဲ့ ဗိုဗိုယိုမာက အနုပညာဖန်တီးမှုနဲ့ သရုပ်ဆောင်မှုကို ပြပေးရတယ်။ ဂီတမှာက နားထဲမှာစွဲပြီး ဘဝငါ့ငြိမ်စေတဲ့ အသံကိုပေးတယ်။ သဘင်မှာက နွဲ့နွဲ့နှော့နှော့နင်းနင်းက ဟန်နှင့် တိတိတာတာအပြောကို ပေးတယ်။ ရုပ်ရှင်၊ ဂီတ၊ သဘင်သုံးမျိုးစလုံးမှာ ရုပ်ရှင်အလှအပလိုတယ်။ တီဗွီမပေါ်ခင်တုန်းကတော့ အဆိုတော်တွေဟာ ရုပ်အလှပေးဖို့ မလိုဘူး။ အသံကိုပဲပေးရတာ တီဗွီထွက်ပေါ်လာတော့ အသံကောင်းရုံနဲ့ မရတော့ဘူး။ ရုပ်ချောဖို့၊ လှဖို့ပါလာပြီ။ စားကုန်၊ သောက်ကုန်နှင့် ကုန်ပစ္စည်းတွေကျတော့ စားကြည့်ဖို့၊ သုံးစွဲကြည့်ဖို့၊ ဘယ်သို့၊ ဘယ်ညာ ကောင်းကြောင်း သမားကျကြော်ငြာနည်းကိုပဲ သုံးရတယ်။ ရုပ်ရှင်ကျတော့ ကြော်ငြာထက် ပရိသတ်ကို ပိုပြီး ဆွဲဆောင်ဖမ်းစားနိုင်တဲ့ စာပေလမ်းကြောင်းကနေ ပိုပေး၊ ပင့်ပေးတဲ့ အပို၊ အပင့်ပါရမယ်။ အဓိကကျသလို အရေးလဲ ပါတယ်။

‘ရုပ်ရှင်မဂ္ဂဇင်းတွေ၊ ရုပ်ရှင်နဲ့ ဆက်နွယ်တဲ့ စာအုပ်စာအုပ်စာအုပ်ဆောင်းပါး တွေဆိုမေးမြန်းခန့်။ ရိုက်ကွင်းမှာ တွေ့ဆုံခြင်း၊ ဘာသာ... ညာညာစတဲ့ အပို၊ အပင့် သတင်းဆောင်းပါး တွေ မှမ်းပေးနိုင်ရင် အခွေမထွက်ခင်ကတည်းက နာမည်ထွက်နေပြီး နာမည်ကြီးဖို့ သေချာတယ်။ ဒါတွေဖြစ်လာဖို့က တွေ့ကြားတတ်နိုင်ရုံနဲ့ လုပ်လို့မရဘူး။ စာနယ်ဇင်းသမားတွေနဲ့ တရားတန်း ဆက်ဆံမှုရှိပြီး လုပ်တတ်ကိုင်တတ်ရှိမှ အလုပ်ဖြစ်တာ၊ ဘက်စုံထောင်စုံဆိုတာ အဲဒါကိုပြောတာ။’

‘ကျွန်တော်တို့ အဲဒါတွေ မသိပါဘူး ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော်တို့အတွက်လဲ ဆရာကြီးကိုပဲ အပ်ပါတယ်။’

‘အေးလေး မောင်ရင်တို့ဘက်က သေချာဖို့ကြိုးစား။’  
 ‘စိတ်ချပေါ့ ဆရာကြီး၊ နှစ်အပတ်အတွင်း ကျွန်တော်တို့ ပြန်လာမှာပါ။’

ဒါရိုက်တာဆရာကြီးက စာပေလမ်းကြောင်းကနေ အပိုအပင့် ဘယ်သို့ဘယ်ပုံ လုပ်ရမည်ကို အသေးစိတ် ပြောပြရာ နားထဲမှာသာမက ရင်ထဲမှာပါ စွဲထင်သွားခဲ့သည်။

အခွေမထွက်ခင်၊ သရုပ်ဆောင်မှုကို မမြင်မတွေ့ရခင်၊ ပရိသတ် စိတ်ဝင်စားသူဖြစ်လာအောင် လုပ်ရသော နည်းလမ်း အသွယ်သွယ်ရှိသလို လုပ်နည်းကိုင်နည်းမှာ မခက်၊ အပေးအယူ ကိစ္စသာ အဓိကဖြစ်သည်။

ဇာတ်သမားတွေဆို သူတို့အား စပယ်ရှယ် နေရာထိုင်ခင်း စီစဉ်ပေးပြီး ကြိုက်တတ်တာလေးများဖြင့် ပြုစုညှော်ခံရသည်။ စရိတ်စကလို့ပြောပြီး အိတ်ထဲထည့်ပေးရသည်။ ဒါဆို... သာသာထိုးထိုး၊ အပို၊ အပင့်ရေးပေးပါလို့ ပြောစရာမလို၊ ဇာတ်ပုံများ ပေးပြီး ပါးစချင်သည်များ ပြောလိုက်ရုံသာ။

မဂ္ဂဇင်းထွက်ချိန်ရောက်လာလျှင် ပါးသာမှာ သေချာသည်။ ကတ်ဆက်ခွေမှာလည်း ထိုနည်းလမ်းကောင်းပင်။

အသေးအလှ အချိန်အချက်ပြုလုပ်ပြီး အသံသွင်းသည့် စတူဒီယိုသို့ ရောက်သွားသည်ကို အမှတ်မထင် ခရီးသွားဟန်လှထောက်သွားသလိုလို၊ မထင်မှတ်ဘဲ မေးနေပုံ တစ်ခုခုမှာ ဆိုလိုက်ရသလိုလို ဗျူးသတင်း၊ အခွေအကြောင်း၊ သီချင်းအကြောင်း၊ အဲဒီသီချင်းခွေနှင့် ပတ်သက်သော ခံစားမှုအကြောင်း၊ ဘာဘာညာညာတွေ သိုင်းဝန်းပြီး သတင်းဆောင်းပါးပုံစံဖြင့် ပို့ပေး၊ သည်မျိုးလည်း ရှိသည်။

အခုထုတ်မည့် စီးရီးမှာ ခါတိုင်း စီးရီးများနှင့်မတူ တစ်မူထူးခြားသော သီဆိုဟန်ဖြင့် သီဆိုထားကြောင်းနှင့် သီချင်းစာသားနှင့် သံစဉ်များမှာ တစ်မျိုးတစ်ဘာသာ တီထွင် ဆန်းသစ်ထားသည်ဟု သိရှိရကြောင်း သတင်းကို ဖော်ပြ၍ ပို့ပေးသည်မျိုးလည်း ရှိသည်။

ရုပ်ရှင် ဗွီဒီယို အခွေတွေ ကျတော့ ကန်တော့ပွဲ ပေးသည့် အခမ်းအနားသို့ ဖိတ်ကြားပြီး အကျွေးအမွေးများဖြင့် ညှော်ခံ၍ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် သတင်းပါစေသလို ဆောင်းပါးပုံစံဖြင့်ပို့ပေး၊ ပရိပေးသည်များလည်း ရှိသည်။

မင်းသားအသစ်၊ မင်းသမီးအသစ်များအတွက် ထိုထိုသော စာနယ်ဇင်းဆရာများမှာ သော့ချက်ဖြစ်၏။

သော့ချက် အဖွင့်အပိတ်ဖြင့် ပရိသတ်စိတ်ဝင်စားလာအောင် အခွေမထွက်ခင် သတင်းကြီးသည့် မင်းသား၊ မင်းသမီးဖြစ်လာအောင် လုပ်ပေးနိုင်စွမ်း၏။

တချို့များဆို ဗွီဒီယိုအခွေ တစ်ခွေမှ မထွက်ရသေးပေမယ့် သူတို့၏ ရုပ်ပုံလွှာ အသွယ်သွယ်နှင့် သူတို့ အကြောင်းများမှာ ရုပ်ရှင်၊ မဂ္ဂဇင်း၊ စာစောင် ပေါင်းစုံတို့တွင် နာမည်သတင်း ကျော်ထွက်ပြီး ဟိတ်ဖြစ်သွားသူများလည်း ရှိသည်။

ဒါရိုက်တာ ဆရာကြီးက သည်အကြောင်းနှင့် လုပ်နည်းလုပ်ဟန်များကိုပြော၍ သူ တောင်ဝိုင်းထားသော ကျုံးထဲသို့ ဆွဲသွင်း၍ ထူးတော်ပေးလိုက်သည်။

ဇော်ရဲမောင်တို့ နှစ်ယောက်မှာ တယ်နည်းနဲ့မှ သူ၏လက်ထဲက ပြေးမလွတ်နိုင်တော့ပေ။ လက်ခုပ်ထဲကရေ ဖြစ်သွားပြီ။

ဒါတင်လား၊ မဟုတ်သေးပါ။

‘မောင်ရင်တို့က အတွေ့အကြုံမရှိသေးတဲ့ သရုပ်ဆောင်သစ်ဆိုတော့ ဇာတ်နိရိုက်လို့ မရသေးဘူး၊ အချစ်၊ အလွမ်းကိုအသားပေးတဲ့ ငြိမ့်ငြိမ့်ညောင်းညောင်း သရုပ်ဆောင်ရတဲ့ ဇာတ်လမ်းမျိုးက သဘာလိုဘယ်၊ သဘာလေးရမှ ရိုက်လို့ဖြစ်တာ၊ မောင်ရင်တို့အတွက်ကဘော့ ဖိုက်တင်အက်ရှင်ကို ဇောင်းပေးပြီး အချစ်ပါလေရုံလေး ဖြည့်ပေးတဲ့ ဇာတ်လမ်းမျိုးနဲ့မှ ကိုက်မယ်၊ ဇာတ်လမ်းနဲ့ ဇာတ်ညွှန်းကိုတော့ မောင်ရင်တို့ အလုပ်ဖြစ်ဖို့ သေချာတော့မှ ရေးခိုင်းတာပေါ့၊ နာမည်ကိတော့ ကိုယ်လဲ ကြိုပေးလိုက်မယ်လေ’

‘ဇာတ်ကားနာမည်လား ဆရာကြီး’

၅၀၂ ကျော်ပြသန်း

'အေးပေါ့၊ ကိုယ်ရွေးထားတဲ့ နာမည်က 'မိုက်ရင်မချစ်ဘူး' လို့ ဘယ်နှယ်လ'

'ဟာ... သိပ်ကောင်းတာပဲ ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော်တို့ သိပ် ကြိုက်သွားပြီ'

'ရုပ်ရှင်ကားမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဗွီဒီယို အခွေမှာပဲဖြစ်ဖြစ် ဇာတ်ညွှန်းနဲ့ ဇာတ်လမ်းက သိပ် အရေးကြီးတယ်ကွာ၊ သူက မိန်းပဲ၊ ပိုပြီး အရေးကြီး အရေးပါတာက ပုံဖော်ရတဲ့ ဒါရိုက်တာပဲ၊ ဆိုပါတော့ကွာ မော်တော်ကားတို့ လေယာဉ်ပျံတို့တည်ဆောက်တဲ့အခါ ပုံစံထုတ်တဲ့အပိုင်းက အရေးကြီးသလို ပုံဖော် တည်ဆောက်ရတဲ့ အပိုင်းကလဲ အရေးကြီးတာပဲ၊ ကိုယ် ပြောတာ သဘောပေါက်တယ်နော်'

'ဟုတ်ကဲ့ ပေါက်ပါတယ် ဆရာကြီး'

အကွက်ဆင်ပုံ၊ ထွင်းပုံမှာ ထိထိမိမိရှိရှိ ပါးပါးလှုပ်လှုပ် အရိပ်ပြုပြီး အတုံးလိုက်အတစ်လိုက် 'လှီးသည့်တိုင် အလှီး ခံနေရသူက အလှီးခံနေရပါကလားဟု မထင်မိရအောင် ပီရိုသေသစ်လွန်းလှ၏။

ဗွီဒီယိုလောကမှာ သည်သို့သည်ပုံ အကွက်ဆင်အကွက်ထွင်၍ လိမ်နေသူတွေ အများကြီးရှိသလို အလိမ် ခံနေရသူတွေလည်း အများကြီးရှိသည်။

ကျွန်တော် ဗွီဒီယိုမင်းဆား ၂၀၃

ထောင်ဂဏန်း အလိမ်ခံရသူ၊ သောင်းဂဏန်း အလိမ်ခံရသူ၊ သိန်းဂဏန်း အလိမ်ခံရသူ ဦးရေမှာ မနည်းပါ။ တရားရုံးရောက်သည့်အမှုမှာမူ ပြော၍ ကျွန်နိုင်အောင် မရှိပါ။

အကြောင်းမှာ တရားတစ်ဘောင်လုပ်၍ မထူးတော့သည့် တစ်ကြောင်း၊ အလိမ်ခံလိုက်ရသည်ကိုရှက်ပြီး မိအေးနှစ်ခါနဲ့ အဖြစ်သို့ မရောက်လိုသည်ကတစ်ကြောင်း၊ ပျားရည်နှင့် ငမ်းချပြီး အချိန်ဆွဲထားသည်ကို စောင့်ရမ်း မျှော်လင့်ချက် ထားနေဆဲကြောင့် တစ်ကြောင်း၊ စသည်... စသည် အကြောင်းများကြောင့် ဖြစ်၏။

မန္တလေးသို့ ပြန်ရောက်ပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် အခွေတစ်ခွေ ယူပြီး မင်းကျော်ဦး မိုးကောင်းသို့ ပြန်သွားသည်။

ဇော်ရဲမောင်လည်း အခွေ တစ်ခွေဖြင့် အလုပ်ရှုပ်နေလေသည်။

သူငယ်ချင်း အပေါင်းအသင်းများကို လိုက်ခေါ်ပြီး ဗွီဒီယိုပြပေး၊ တိုက်ကျွေးရဖြင့် မအားမလပ်အောင်ရှိနေ၏။ နောက် ရိုက်မည့် အခွေကြီးအကြောင်း ပြောရဆိုရသည်သလည်း အတော့လျာတော့ ဖြစ်နေသည်။

အစမ်းခွေကြည့်ရသူ သူငယ်ချင်း အပေါင်း အသင်းများက ရွှေတွင်မတော့ ကုန်ဂရက်ကျူးလေးရှင်း လုပ်ကြ၏။ ကယ်တူမှာမူ အမဲရိုးနယ် ဟင်းအိုးမှ အားမနာ ဆိုလော့ ပုံဆိုးမျိုးဖြင့်



၅၀၄ ကျော်မြဲသန်း

ဟားတိုက်ကြသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဆက်လုပ်သင့်သည်ဟု အားပေးစကားဆိုသူမှာ သုံးလေးယောက်ထက်မပို။

သားဘာလုပ်လုပ် အမြဲတမ်း ခေါင်းညိတ်တတ်သူ မိခင်ကြီးကတော့ ငါ့သားက ဘယ်ဆိုးလို့တုန်းဟု ပြောဖော်ရသည်။ ဖခင်ကြီးကတော့ ဘယ်သို့မှမဆို။ စိတ်ဝင်စားကြောင်း မပြု။ ကောင်းသည်၊ ဆိုးသည်ကိုလည်း ဘာမျှမပြော။

နောက်ရိုက်မည့် အခွေအကြောင်း၊ ပြောပြ၊ ခွင့်တောင်းသည်အခါတွင်မူ ဖခင်ဖြစ်သူက ငွေအတက်ကြောင့်မဟုတ်ဘဲ စိတ်သေလွင့်မည့် အလုပ်ဖြစ်သည့်အပြင် မိဘမျက်ကွယ်ရာ၌ အရှုပ်အထွေးပြဿနာ ဖြစ်နိုင်သောကြောင့် မလုပ်စေချင်ကြောင်း စကယ် အကျိုးဖြစ်ထွန်းမည့် တည်တည်တံ့တံ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း လုပ်မည်ဆိုလျှင် ငါးသောင်းမဟုတ်၊ ငါးသိန်း ထုတ်ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြော၍ သူ၏ ရှေ့ရေးအတွက် စီစဉ်ထားသော လုပ်ငန်းကို အာရုံစိုက်၊ စိတ်ဝင်စားဖို့ တိုက်တွန်း နားချခဲ့၏။

သူက ဖခင်ကြီးအား ဓမ္မာဒက မသက်တော့ဘဲ မိခင်ကြီးကိုသာ မျက်ရည်ခံထိုး၍ အပူကပ်ခဲ့ရာ မိခင်ကြီးက စိတ်အေးအေးထားပြီး နေဖို့နှင့် ဖခင်ကြီးအား ကလန်ကဆန်မပြောဖို့ ဖျောင်းဖျနှစ်သိမ့်လိုက်၏။

သုံးရက်အတွင်း အဆင်ပြေသွားသည်။ လျှောလျှောလျှူလျှူတော့မဟုတ်။ မိခင်ကြီးက အဘော်လေး အတိုက်အခံပြေခ

ယူရသည့်အပြင် ဖခင်ကြီးတောင်းသော ကတိကို ပေးရမည်ဟု ဆိုခဲ့၏။

သည်တစ်ကြိမ် ခွင့်ပြုမည်။ အဲသည်ကိစ္စကို အမြန်ဆုံးလုပ်ပြီးလျှင် ဖခင်ကြီး အစီအစဉ်လုပ်ထားသော လုပ်ငန်းခွင်သို့ ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ပါမည်ဟူသော ကတိပေးရမည် ဖြစ်၏။

သူကတော့ လူငယ်ပီပီ နောင်ခါလာ နောင်ပေါက်ဈေးဟု သဘောမူပြီး ဖခင်ကြီး ရှေ့မှောက်၌ ဖခင်ကြီး တောင်းသော ကတိကို ပေးခဲ့သည်။

သူ့ဘဝင်းသော ငွေငါးသောင်းနှင့် ရန်ကုန်သွားဖို့ ခွင့်ပြုချက် ရလိုက်သည်။ မိခင်ကြီးထံမှ ငွေနှစ်သောင်း၊ ပေါင်းစုံနှစ်သောင်း၊ အလုပ်ဖြစ်ဖို့ သေချာသွားပြီ။

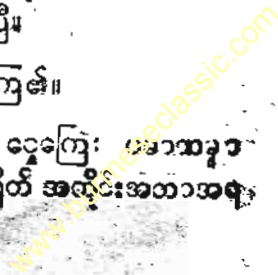
ရှစ်ရက်မြောက်နေ့ မင်းကျော်ဦး ရောက်လာသည်။ သူ့မှာလည်း ငွေလေးသောင်းပါလာသည်။

နှစ်ယောက်ပေါင်း တစ်သိန်းကျော်။

ခြိုးခြိုးခြံခြံ လက်ပူ တိုက်စရာမလို။ ဖောဖောသိသိ လှလှပပကြီး အလုပ်ဖြစ်ဖို့ သေချာသွားပြီ။

သူတို့နှစ်ယောက် ရန်ကုန်သို့ ဆင်းခဲ့ကြ၏။

သူတို့နှစ်ယောက်ထံ၌ ပါလာသော ငွေကြေး ပမာဏမှာ မိုးဒီယိုလောက၏ အခွေတစ်ခွေ ကုန်ကျစရိတ် အလှိုင်းအတာအရ



ဆိုလျှင် ဇာတ်လမ်းနှစ်တွဲ၊ နှစ်ခွေရိုက်လိုရသည်။ စူပါစတား တန်းဝင် မင်းသမီး၏ အမြင့်ဆုံးဈေးမှာ လေးထောင်ပဲရှိ သည်။

ယနေ့လို ခြောက်သောင်းတို့၊ ရှစ်သောင်းတို့ဈေးမျိုး ရှိလာ လိမ့်မည်၊ ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု ယောင်လိုသော်မှ စိတ်ကူးထဲ မထည့်မိကြ။

မင်းသားဈေးမှာလည်း ထိုနည်းလည်းကောင်းပင်။

တစ်သောင်းမင်းသားဟု မရှိခဲ့ရာမှ နှစ်သိန်းငါးသောင်း၊ သုံးသိန်းခေါ်ဈေး ရှိလာသည်အထိ ဈေးနှုန်း အကြီးအကျယ် ဖောင်းပွ မြင့်တက်လာသည်။

ယနေ့ စူပါအခွေတစ်ခွေ၏ မင်းသား၊ မင်းသမီး နှစ် ယောက်တည်း ဈေးနှုန်းမှာ နှစ်သိန်း၊ နှစ်သိန်းငါးသောင်း ရှိသည်။ စူပါစူပါဆိုရင်တော့ သုံးသိန်းမှ သုံးသိန်းငါးသောင်း အထိ ရှိသည်။

အဲဒီခေတ်ကို မရောက်သေးသောကာလ၊ တစ်ခွေလုံး အပြီး အငြိမ်းမှ လေးသောင်း၊ ငါးသောင်းနှင့် အလုပ်ဖြစ်သော ကာလ၌ ဝေ့တစ်သိန်းကျော်ပါလာသည့် သူတို့နှစ်ယောက်မှာ တစ်ခွေမှ မခွေလိုက်ရပါဘဲ ပါသမျှ ခဝါချခံလိုက်ရရုံမျှမက ထောင်တံခါးဝနားသို့အထိ ရောက်သွားခဲ့ရ၏။

ဤသို့ကျိန်နယ် လိမ်နည်းပေါင်းစုံ ဖောယှက် ဆက်နွယ်နေ သော အမြီးကျက်အမြီးစား၊ ခေါင်းကျက်ခေါင်းစားသမားတို့ စုဝေးရာနယ်မြေသို့ အတင်းတိုးဝေ့ ဝစ်လာနေသူများမှာ လျော့ ပါးမသွားဘဲ ယနေ့ထက်တိုင် ရှိမြဲရှိနေသလို နည်းလမ်းအသွယ် သွယ်ဖြင့် လိမ်မည့်သူများမှာလည်း လျော့မသွားဘဲ တစ်ဦး ပျောက် တစ်ဦးပေါ်လျက် ရှိနေကြဆဲသာပင်။

လိမ်သူပေါ်ရခြင်းမှာ အလိမ်ခံမည့်သူများ ရှိနေသော ကြောင့်ဟု ဆိုရန်မှတစ်ပါး အခြားမရှိပါလေ။

ယနေ့ ဗိုဒီယိုလောကတွင် ဇော်ရဲခမောင်တို့လို ပိုးသမား၊ ဇေယားရှိသူများမှာ မင်းသားမင်းသမီးဖြစ်ဖို့ ထိုလောကထဲသို့ တိုးဝင်ခဲ့ရာမှ တံလျှပ်ကိုရေထင် ရွှေသမင်အလိုက်မှားကိန်းကြွပြီး ခုတ်တစ်၊ ပြတ်လှီးသမားများ၏ အလှီးအပြတ်၊ အခုတ်အထစ် ခံလိုက်ကြရသလို တစ်ခွေတည်းနှင့် ထိတ်လန့်သွားသောသူများ လည်း ရှိကြသည်။

ဗွီဒီယိုလောကဆို ငွေထုပ်ပိုက်ပြီးဝင်လာသူ ပရိဂျူဆာများမှာလည်း တချို့သောဒါရိုက်တာ၊ တချို့သောမင်းသားမင်းသမီးများ၏ ပညာသားပါပေါ့ နှိပ်စက်မှုဒဏ်ကို ခံရပြီး မပြီးဆုံးသော အခွေများကို ပိုက်ထွေး၍ မှိုင်ငေးနေရသူများ ရှိကြသလို ဖြန့်ချိရေး မနှိုင်နင်းမှုနှင့် အခွေခိုးကူး ဖြန့်ချိကြသောကြောင့် အကွဲအပြဲဖြစ်သွားသူများလည်း ရှိကြသည်။

ရုပ်ရှင်ကားကြီးများမှာ ခိုးကူးပြဿနာမရှိ၊ ဖြန့်ချိရေး ပြဿနာ မရှိ။

ထုတ်လုပ်သူများမှာမူ ရုပ်ရှင်ကားကြီးများမှာလည်း စိတ်ညစ်ရ၊ ရင်ရှုပ်ရသလို ဗွီဒီယိုကျတော့လည်း ရင်ရှုပ် စိတ်ညစ်ရသည်မှာ ထူးခြားနား။

ဗွီဒီယိုက ရိုက်ရက်နည်းသောကြောင့် စိတ်ညစ်ရ စိတ်ရှုပ်နည်းနည်းဆက်သာသည်။

ဗွီဒီယိုခေတ်မှာ အနုပညာလိုက်စားသူတွေ များလာသောကြောင့် ပရိဂျူဆာခေါ် ထုတ်လုပ်သူတွေ ခေါင်းခဲရ၊ စိတ်ညစ်ရသည်။

အနုပညာလိုက်စားတာ ထုတ်လုပ်သူနှင့်ဘာဆိုင်တာမှတ်လို့ ဟု မဆိုပါလေနှင့်၊ သူတို့ အနုပညာလိုက်စားတာက ထုတ်လုပ်သူနှင့် တိုက်ရိုက်ကြီး ဆက်ဆံနေသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဒါရိုက်တာ၏ အပေါင်းအသင်း ရောင်းရင်းများ၊ မင်းသားမင်းသမီး၏ အပေါင်းအသင်း ရောင်းရင်းများ၊ ကင်မရာမင်း၏ အဆွယ်အပွား အဖော်များနှင့် ပတ်သက်သော အနုပညာလိုက်စားသူများမှာ အနုပညာကို လေ့လာလိုက်စားကြသော အနုပညာ ဝါသနာထုံမေ့သူများ မဟုတ်ဘဲ သူတို့ကိုအမှီပြု၍ သောက်ပွဲစားပွဲ နှံ့ကြသူများဖြစ်၏။

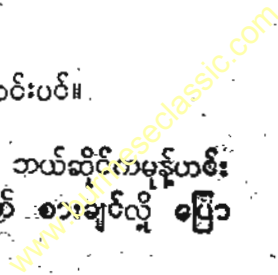
စားကြောလိုက်လာကြရာ မင်းသားက ထုတ်လုပ်သူကို ဒါမှမဟုတ် ထုတ်လုပ်သူ၏ကိုယ်စားလှယ်ကို ဘာသောကံချင်သည် ဘာစားချင်သည် စသည်ဖြင့် နားပူနားဆာလုပ်၊ သူတို့က ဘယ် ခေါင်းခါရိမ္မာပ။

မင်းသားမှာ ပညာပြစရာတွေ အများကြီး၊ ရှုတင်ဖျက်သည်အထိ ပညာပြလို့ရသည်။ တစ်နေ့တာ၏ ရှုတင်စရိတ်မှာ လုံးထောင်ကနေ ငါးထောင်အထိ ကုန်ကျစရိတ်ရှိသည်။

အဲဒီတော့ လေးငါးရာကို မကြည့်နိုင်၊ အပြေးအလွှားသွားဝယ်ပေးရသည်။ အဲသည်မှာ အနုပညာလိုက်စားသူများလည်း စာပဲပြီး ဝါးကြောမိကုန်ကြသည်။

မင်းသမီးကလည်း ထိုနည်းလည်းကောင်းပင်။

ဘယ်ဆိုင်ကကြေးအိုး သောက်ချင်လို့၊ ဘယ်ဆိုင်ကမုန့်ဟင်းခါး စားချင်လို့၊ ဘယ်ဆိုင်ကနန်းကြီးသုတ် စားချင်လို့ ပြော





လာရင် နှစ်ခါသမ်မပြောခင် ခေါင်းညိတ်လိုက်ရသည်။ မင်းသမီး စိတ်ကောက်သွားမှဖြင့် မလွယ်ကြော။

တချို့ ဆို အားမနာပေးမနာ အိမ်အတွက် ဘယ်နှစ်ပွဲပွဲပွဲ လိုက်ပါဦးဆိုတာမျိုးလိခအောင်ပင် နှုတ်မှ ထွက်လွယ်ကြသည်။ ရေအစား ဘိယာအေးအေးလေးမှာ မာဘိုချိုမှ၊ ငါးသုံးလုံး၊ ဓမ္မာယ်ချယ်မှဆိုလည်း မင်းသား၊ နိုင်ငံခြားက ချိုချိုဆုတ်ဆုတ်ဆိုသော မင်းသမီး၊ ရိုက်ကွင်းထွက်လျှင် အဲသည်နေရာကနေ မေ့သက်ချင်လို့ ဖက်ပစ်မှာ၊ လိမ္မော်ရည်မှဆိုတာမျိုးကိုလည်း ပြည့်ဆည်းပေးရသည်။

သူတို့ကတောင်းလို့ ပြောလို့ ခေါင်းညိတ်ရသည်များ ရှိသလို မခတောင်းဘဲ အတင်းပေးသည်များလည်း ရှိသည်။

မင်းသား၊ မင်းသမီးလေးတွေက ဝယ်ငယ်ချောချောဆိုသော အမျိုးသမီး ပုရိကျဆာက မင်းသားလေးကို အမျိုးသား ပရိကျဆာက မင်းသမီးလေးကို ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...ကြွေကြသည်။ စေတနာရေစီးကမ်း ပြိုကြသည်။

ပြောတာကတော့ သူတို့အခွေရိုက်ရာမှာ စိတ်ပါလက်ပါ၊ ပီပီပြင်ပြင်၊ ထူးထူးခြားခြားသရုပ်ဆောင်ပေးလို့ဟု။

တစ်ဖက်ကတော့ ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...ပေါ့။

မြို့ငယ်လေးတစ်မြို့မှာ မွေး၍ ကြီးမှ ရန်ကုန်ရောက်ပြီး အလတ်၌ တိတိပပမရှိဘဲ ရောင်ခြောက်ဆယ်လုပ်နေရာမှ အခု

အမေခမ်းနှင့် ရုပ်ရည်ကြောင့် ဒါရိုက်တာတစ်ယောက်က သူ့ကားတွင် ဇာတ်ပို့အဖြစ် သရုပ်ဆောင်စေခဲ့ရာ ဇာတ်လိုက်ကျော်တစ်ယောက်ဖြစ်လာသူ၏ ဖင်ခေါင်းကျယ်ပုံမှာလည်း ပြောစမှတ်တွင် ရပ်သွားခဲ့၏။

ဗွီဒီယိုဇာတ်လမ်းခွေရိုက်ရာတွင် ဗိုင်တစ်ခန်းတစ်ခန်းကို ရန်ကုန်မြို့နှင့် မိုင်သုံးဆယ်ကျော်ဝေးသော ကျေးရွာတစ်ရွာတွင် သွားရောက်ရိုက်ကူးခဲ့ရာ ဖိုက်တစ်ခန်းအပြီးတွင် မင်းသမီးနှင့် လပ်(ဖိ)ဆင်းဆက်ရိုက်ရမည် ဖြစ်၏။

ဖိုက်တစ်ခန်းပြီးလျှင် မင်းသားက ရေမိုးချိုး အဝတ်အစားလဲပြီး ချစ်ခန်းကြိုက်ခန်း ဆက်ရိုက်ရမည်ဖြစ်ရာ မင်းသားက အဲဒီရွာက ရေကိုမချိုးနိုင်ပါဘူး ဆိုသောကြောင့် အခန်းဆက်ရိုက်ရန် အခက်ကြုံခဲ့ရ၏။

ထုတ်လုပ်သူက အမျိုးမျိုးတောင်းပန်သော်လည်း မင်းသားက တွင်တွင်ကြီး ခေါင်းခါသောကြောင့် ထိုနေ့က ရှုတင်ဖျက်လိုက်ရသည်။

အဲသည်နေ့က ခိုင်လျော်ရုံမက နောက်တစ်နေ့တွင်လည်း ခိုင်ဆက်လျော်ရသည်။ တော်ဆေးတာပေါ့ မင်းသမီးက သဘောကောင်းပေလို့ နို့မဟုတ်ရစ် ပရိကျဆာကြီး ခေါင်းခဲပြီး သွေးတိုးသွားမှာ သေချာသည်။

အဲသည်လို မပြစ်ညစ်ကျယ် ကတ်သီးကတ်မဲ့ လုပ်ပုံတွေသာ ရေးရလျှင် စာအုပ်တစ်အုပ်တွေ အသားလေးပေါ့။

၅၁၂ ကျော်ပြသန်း

ထုတ်လုပ်သူတွေ ခံကြောရိသည်။ သူတို့က ပြန်အုပ်သည်များလည်း ရှိသည်။

သူတို့ကမင်းသား၊ မင်းသမီးကို မျက်နှာချိုသွေးပြီး ရေနှေးနှင့် မျက်နှာသစ်ရမှ ရေချိုးရမဆိုသည်နှင့် အခပေါ်အလေးစွန့်ဖို့ နေရာသစ်လုပ်ပေးရသည်အထိ လိုက်လျောမှု လုပ်ကြသော်လည်း ဇာတ်ပို့၊ ဇာတ်ရုံနှင့် နေ့စားသမားများအပေါ်တွင်မူ ဆေးပေါ့လိပ်ကိုပင် တွန့်တိုကြသည်။ နာမည်ကြီးဆူပါမင်းသား မင်းသမီးများ အားပေးရမည့် သောင်းဂဏန်း၊ သိန်းဂဏန်းခွေကို စာချုပ်ပါ အရစ်အတိုင်း ပေးခဲ့ရ၏။ သည်လောက်ပဲယူပါဦး၊ သည်လောက်တော့ ထားပါဦးဟု မပြောရဲပေမယ့် ဇာတ်ပို့ ဇာတ်ရုံများ၏ ထောင်ဂဏန်းမျှသော ငွေကိုမူ အပြေမပေးဘဲ နေ့ရွှေ၊ ညရွှေ လုပ်ရကြသည်။ အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြုပြီး အလီလီ အသာသာချွေးပေးကြသည်။

မင်းသားမင်းသမီးအတွက် ငွေချန်လျှင် နောက်ကားအတွက် အပြောရခက်မည်။ ဇာတ်ပို့၊ ဇာတ်ရုံအတွက်က အကြောင်းမဟုတ်၊ သူနှင့်မဖြစ်လျှင် နောက်လူတွေ အများကြီးရှိသည်။ ဘယ်သူ့ကို ဆွဲသုံးမလဲ၊ ဘစ်ပိုတစ်ပင်ရှိသည်။

ဗိုဒီယိုခေတ်မှာ ဒါရိုက်တာလည်း များသည်။ မင်းသား မင်းသမီးလည်း များသည်။ လူကြမ်းလည်း များသည်။ ဇာတ်ပို့ ဇာတ်ရုံတွေလည်း များသည်။ ကင်မရာမင်းလည်း များသည်။ ဇာတ်ကားတည်းဖြတ်နိုင်သူတွေလည်း များသည်။

များသလောက်လည်း ဖြစ်သွန်းကြသည်။ ထံရှပ်သောင်အပိုင်းတွင် ပိုင်နိုင်ကြသည်။ တစ်ခေတ်တည်းနှင့် ပရိသတ်ထက်ခံအောင်ပင် အောင်မြင်ကြသည်။

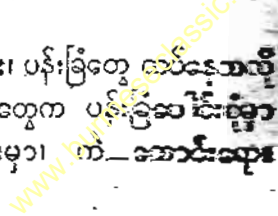
တစ်ယောက်မဟုတ်၊ တစ်ယောက်ကို အစားထိုးလို့ ရနေသောကြောင့် ထုတ်လုပ်သူတွေက အလေးမခပေးကြ။

မင်းသားအသစ်၊ မင်းသမီးအသစ်တွေများပေမယ့် ဝင်ငွေကောင်းသော ကျိန်သေပေါက် အမြတ်ရနိုင်သော မင်းသားကလက်ချိုးရေတွက်မှ ဝါးယောက်ခြောက်ယောက်ထက်မပို မင်းသမီးက ပိုတောင်နည်းသေး သုံးလေးယောက်ပဲရှိသည်။ ဒါကြောင့်မို့လည်း သူတို့ကို ဖူးဖူးမှတ်ထားရသည်။

မြန်မာ့ဗိုဒီယိုလောကမှာ သူတို့ချည်း ကားထွက်များသမို့ အမှုအရာတွေထပ်နေပြီ ဇာတ်လမ်းတွေက ထပ်နေပြီ၊ ထုတ်လုပ်သူနှင့် ဒါရိုက်တာတွေက ဇာတ်လမ်းနှင့် ဇာတ်ကောင်စဉ်ကို လိုက်ဖက်မည့်မင်းသား၊ မင်းသမီးထက် ရှိုးသမားရော၊ အိမ်ကြည့်သမားပါ လက်ခံကြိုက်နှစ်သက်မည့် မင်းသား၊ မင်းသမီးများဖြင့် အဖြစ်လုပ်ချိန်နေရသည်။

မဲပြာပုဆိုးကိုမလဲ တုမ်းဝတ်နေလျှင် ဟောင်းနွမ်းဆုတ်နီသွားလိမ့်မည်သာ။

ရိုက်ကွင်းရိုက်ကွက် ကြည့်ဦးမလား၊ ပန်းခြံတွေ ထပ်နေသလို ရိုက်ကွက်လည်းထပ်နေပြီ၊ အချစ်ကားတွေက ပန်းခြံဆင်းစဉ်မှာ ရာဇဝင်ကားတွေက ကရဝိက်နှင့် ဘုရားမှာ၊ က... အောင်းဆေး



နယ်ထွက်ခိုက်လျှင် အကုန်အကျများသည်။ သွားလာစရိတ်၊ စားစရိတ်၊ တည်းခိုနေထိုင်စရိတ်၊ အခြား အထွေထွေစရိတ်များကြောင့် ရန်ကုန်မှာပဲ အပြီးလုပ်ကြသည်။

ရန်ကုန်မှာက တစ်နေ့တာအတွက် မနက်ထမင်း၊ နေ့လယ်လက်ဖက်ရည်စရိတ်ပဲကုန်သည်။ နယ်ထွက်လျှင် နံနက်လက်ဖက်ရည်၊ မုန့်၊ မနက်ထမင်း၊ နေ့လယ်လက်ဖက်ရည်၊ ညနေထမင်းကျွေးရသောကြောင့် လူတစ်ယောက်စာအတွက် ခုနစ်ဆယ်ငါးကျပ်အနည်းဆုံးကုန်သည်။ လူဆယ်ယောက်ပါ သွားလျှင် တစ်နေ့ ခုနစ်ရာ့ငါးဆယ်။

မင်းသား၊ မင်းသမီးတွေကျတော့ အများကျေးသလို မဟုတ်ဘဲ အထူးစပယ်ရှယ် ဟိုအစာ သည်အစာ လုပ်ပေးရသေးသည်။

မြန်မာ့ဗိုဗိုယိုက ဟောင်ကောင်ဗိုဗိုယို၊ အိန္ဒိယဗိုဗိုယိုအခွေများလို ဖြန့်ချိရေးနယ်ပယ် မကျယ်ဝန်းဘဲ ပြည်တွင်းအဆင့်လောက်ပဲ ရှိသောကြောင့် သူတို့လို အကုန်အကျခံပြီး မရိုက်နိုင်။ သူ့အိုးနှင့် သူ့ဆန် တန်ရုံပဲ လုပ်နေရသည်ကို ပရိသတ်က ခွင့်လွှတ်ပြီး ကြည့်ကြသည်။

အခုတစ်ခွေ၏ ကုန်ကျစရိတ်ထက်ဝက်မှာ မင်းသားနှင့် မင်းသမီးအတွက်ဖြစ်နေသည်ကို ပြောင်းလဲအောင် မလုပ်နိုင်သေးသမျှ မြန်မာ့ဗိုဗိုယို တိုးတက်မှု လမ်းကြောင်းမှာ တိုးတက်မှုနှင့် ဝေးနေပီးမည်ပါ။

မျက်နှာသစ်မင်းသား၊ မင်းသမီးလေးတွေ ပေါ်လာပြန်တော့လည်း နှစ်ခွေလောက် ထွက်ပြီးသည်နှင့် ငါးသောင်းအထက် ဈေးစကားဆိုလာသောကြောင့် ထုတ်လုပ်သူများ အခက်အခဲတွေ့ရသည်။

တချို့ နာမည်ရ ဂီရိုက်တာတွေကျတော့ ဒါဂီရိုက်တာ ခုနစ်ခွေအောင်ယူပြီး ရိုက်ကွင်းပေါ် ထို့အရှောက် အပေါက်နည်းကြပြန်သည်။ အကူလက်ထောက်များနှင့်လွဲပြီး မျက်နှာလွဲ ခဲပစ်လုပ်သည်မျိုးလည်း ရှိပြန်သည်။

ကိုယ်သူပတ်၊ သူ့ကိုယ်ပတ်၊ ဖြစ်ရပ်အထွေထွေ ရှုပ်ထွေးလျက်ရှိသော ရုပ်ရှင်ကြီးနှင့် ဆက်နွယ်နေသည့် ဗိုဗိုယိုလောကတွင်လည်း ထို့အတူပင် ရှိလိမ့်မည်သာပါ။





‘နေပါဦးကွ ဇော်ရဲရ၊ မင်းတို့အလုပ်က ဘယ်အထိ ဖြစ်  
မယ့်အလုပ် ဟုတ်လို့လား’

‘တကယ်ဖြစ်မယ့်အလုပ်ပါ ဦးလေးအောင်’

‘မင်းတို့ကိုကား ရိုက်ပေးမယ်ဆိုတဲ့ ဒါရိုက်တာကြီးအကြောင်း  
ကိုရော ဘယ်လောက်သိပြီပြီလဲ’

‘ကျွန်တော်တို့ သိရပြီသလောက်ကော့ စိတ်ချယုံကြည်ရမယ့်  
လူကောင်းတစ်ယောက်ပါ ဦးလေးအောင်’

‘မင်းတို့ အရင်တစ်ပတ် လာတုန်းက တွေ့ခဲ့တာ မဟုတ်  
လား’

‘ဟုတ်ပါဘယ် ဦးလေးအောင်’

‘ဒီလောက်ကလေး တွေ့ပြီး ဆက်ဆံရတာသောက်နဲ့ လူ  
ကောင်းတစ်ယောက်၊ စိတ်ချယုံကြည်ရတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါလို့  
ဆုံးဖြတ်လို့ ဘယ်ရမလဲဇော်ရဲရ၊ အေးလေ...မင်းတို့က လူငယ်  
တွေဆိုတော့လဲ အခက်သားကသား၊ ဝေ့ရေးကြေးရေးနဲ့ လုပ်ရ  
မယ့် အလုပ်တစ်ခုကို လွယ်လွယ်နဲ့ ဆုံးဖြတ်လို့ဘော့ မရဘူး  
နော်’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ ဦးလေးအောင်၊ ကျွန်တော်တို့လဲ အသိုက်  
အလျှောက် လေ့လာစုံစမ်းပြီးပါပြီ’

‘ဒါဖြင့် ပြောခမ်းပါဦး၊ သူ့ရဲ့ နောက်ကြောင်း ရာဇဝင်နဲ့  
လက်ရှိ အနေအထား’

[ ၁၀ ]

အမြန်ရထားနှင့် စုန်လာကြသော ဇော်ရဲခမာင်တို့ ပိုးသမား  
နှစ်ယောက်မှာ စိုက်ကူးယဉ်အတွေးကိုယ်စီဖြင့် စိတ်လှုပ်ရှားမှု  
လွန်ကဲနေသောကြောင့် အိပ်စက်ခြင်းနှင့် မဆုံဆည်းလိုက်ရဘဲ  
တည်းခိုမည့် ဦးဇံအောင်တို့တိုက်သို့ ရောက်ခဲ့ကြသည်။

ထုံးစံအတိုင်း လက်ဆောင်ပစ္စည်းပေး၊ နှုတ်ဆက်စကားပြော  
၍ ဇော်ရဲခမာင် ဖခင်ဦးထိုက်စံပေးလိုက်သောစာကို ဦးဇံအောင်  
သို့ ပေးလိုက်၏။ ဦးထိုက်စံထံမှ စာကို ဖတ်နေသည့် ဦးဇံအောင်  
၏ မျက်နှာပေါ်တွင် မည်သို့သော အပြုံးဟု မခန့်မှန်းနိုင်တော့  
အပြုံးရိပ်များ ထင်လက်သွားပြီးနောက် အမေးစကားဆိုလာ  
သည်။



၅၁၀ ကျော်ပြသန်း

သူတို့နှစ်ယောက်မှာ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်ပြီး ဘာမှ ပြန်မပြောနိုင်ဘဲ နှုတ်ဆိတ်နေကြသည်။ တကယ်တော့ ဒါလိုက်တာကြီးအကြောင်းကို သူတို့ဘာမှမသိ၊ သူတို့သိသည်မှာ အဘယ်ကြောင့်မျှသာ။

'ကဲ...ထားပါလေ၊ အခု မင်းတို့လုပ်တာက စာချုပ်စာတမ်းနဲ့ လား၊ အလွတ်သဘောလား၊ ဘယ်လိုပုံစံနဲ့လဲ'

'အခု လုပ်ငန်းဖြစ်မယ်ဆိုမှ အဲဒီကိစ္စကို တိတိကျကျ ပြောရမှာပါ ဦးလေးအောင်'

'အကျိုးအမြတ် ဘာညာ ဆိုတာကရော'

'ဒါကတော့ အခွေပြီးမှပဲ ထွက်လို့ရမှာပါ'

'အေးလေ...မင်းတို့ဟာက အပျော်သဘော ဖြစ်မှာဆိုတော့ ပြောရခက်သားပဲ၊ ကိုစံကတော့ ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်း လုပ်ပေးဖို့နဲ့ အကူအညီပေးဖို့ ရေးလိုက်တာပဲ၊ တို့က ဒီလောကနဲ့ ဒီလုပ်ငန်းအကြောင်း နားမလည် အကျွမ်းမဝင်တော့ အကူအညီပေးဖို့ မလွယ်ဘူးလေ၊ အဲဒီတော့ မင်းတို့ အကူအညီလိုရင်ပြော၊ တတ်နိုင်သလောက် အကူအညီပေးမယ်၊ ကိုစံဆီလဲ ဖုန်းဆက်လိုက်မယ်၊ တစ်ခုတော့ ရှိတယ်နော်၊ မင်းတို့က ဘယ်လိုပြောကြဆိုကြ၊ လုပ်ကြကိုင်ကြမယ်ဆိုတာကိုတော့ ကြံပြီးပြော၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ အယုံလောမကြီးနဲ့'

ကျွန်တော် ဗိုဗိုယိုမင်းသား ၅၁၉

'ဟုတ်ကဲ့ပါ ဦးလေးအောင်'

'ကဲ...ကဲ သွားစရာရှိရင်သွား၊ အနေအထိုင် အသွားအလာ စာသတိထား'

သူတို့နှစ်ယောက် မြူးသွားသည်။ စိတ်မဝင်စားပေမယ့် မဖြစ်သာလို့ စိတ်ဝင်စားဟန်ပြုပြီး နားထောင်နေရသည် ဖြစ်ရာ ဦးဇံအောင်၏ အမှာစကားမှာ သူတို့ ခေါင်းထဲတွင် မရှိတော့ပြီ။

တစ်ဖက်နားဖြင့် ထောင်နေသည်များကို တစ်ဖက်နားမှ ထုတ်ပစ်လိုက်ပြီဖြစ်သည်။

မဆတ်သာလို့ စိတ်ပါဝင်စားဟန် ပြု၍ နားထောင်နေရသော်လည်း စိတ်က ပန်းဆိုးတန်းသို့ ရောက်နေသည်။ ထွန်းအေးနှင့် အောင်ခိုင်တို့အား တွေ့နိုင်မည်နေရာမှာ ပန်းဆိုးတန်းလေးပန်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင်များတွင် ဖြစ်၏။

ဒါကြောင့်လည်း သူတို့က ဦးဇံအောင် ပြောနေသည်များကို စိတ်မဝင်စားခြင်း ဖြစ်၏။

ဒါက လူငယ် သဘာဝ။

လူငယ်ဆိုသည်က လူကြီးများအား အထင်ကြီးစိတ်မူးရန် အလွန် ဝန်လေးကြသည်။ လူကြီးများ၏အယူအဆ ခေတ်နောက်ပြန်သည်။ သူတို့ အပြောတွေသည် စကားအရ သောက်သည်၊ နာသည်ပေါ့။

လူငယ်တွေ၏ ခေတ်လမ်းကြောင်းအပေါ် အမြင် မကြည်  
လင်၊ အဟန့်အတား ပြုလွန်းသည်ဟု အထင်စွဲက ပြင်းထန်  
သည်။

လူကြီးများက အရှေ့ဘက်ဆိုလျှင် သူတို့က အနောက်ဘက်  
သို့ သဘောမျိုး မျက်နှာမူလေ့ရှိကြ၏။

လူငယ်တို့သည် လူကြီးဘဝသို့ မရောက်မီအတွင်း လူကြီးနု  
ဆန့်ကျင်ဘက်သို့ မျက်နှာမူ၍ ကိုယ့်လှုပ်လှုပ်ထိုး ပဲခူးမကလို့  
ပုဂံပဲရောက်ရောက် ဆင်ကန်းတောတိုး လုပ်ဖို့ ဝန်မလေးကြ။

ခုပဲကြည့်....

ဘဝ အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်ပြီး တွေးခေါ်မြော်မြင်မှုပြည့်ဝ၍  
လောက ဇာတ်ခုံအကြောင်းကို နှော့ကြေနေသော ဦးဇံအောင်  
လို လူကြီးတစ်ယောက်၏ ညွှန်ပြသတိပေးချက်များကို အလေး  
ထားရကောင်းမှန်းမသိ။ ခေါင်းထဲမထည့်ဘဲ တစ်ဖက်နားဖြုတ်  
နားထောင်ပြီး တစ်ဖက်နားမှ ထုတ်ပစ်၍ မရေမရာ ခြေလှမ်းဖို့  
သာ စိတ်စောနေကြ၏။

သူတို့အတွက် ခြေဦးတည်ရာမှာ ပန်းဆိုးတန်းသို့။

ပန်းဆိုးတန်းသို့ ရောက်သွားသည့် အချိန်မှာ စောနေသော  
ကြောင်ရုပ်ရှင်နှင့် ဗွီဒီယို လောကသားများ လူစုံတက်စုံမရောက်  
သေးသလို သူတို့တွေ့ချင်သော ထွန်းအေးနှင့် အောင်ခိုင်တို့လည်း  
မရောက်ကြသေး။

စုရပ် နေရာသို့ မနက် ထမင်းစားပြီးချိန်ကျမှ လူစုံတက်စုံ  
ရောက်လာလေ့ရှိသည်။ ရှုဘင်ကိုစွဲအတွက် ချိန်းဆိုထားသူများ  
အလုပ်ကိစ္စရှိသူများသာ မနက်အစောပိုင်း ရောက်ရှိလာလေ့ရှိ  
သည်။

မနက် နေထွက်ကတည်းက ညနေ၌နေဝင်ချိန်အထိ ထိုနေရာ၌  
အချိန်ဖြုန်းလေ့ရှိသူ ငါးယောက်ကတော့ ရောက်နှင့်စမြဲ ရှိကြ  
သည်။

လူစုံတက်စုံလိုသာ ပြောရသည်။ နာမည်ကြီးမင်းသား၊ မင်း  
သမီးများနှင့် ဇာတ်ပို့များ၊ ဒါရိုက်တာကြီးများကတော့ ထိုနေ  
ရာသို့ အရောက်အပေါက် အလွန်နည်းသည်။ အကြောင်းကိစ္စရှိ  
လို့ လာရင်လည်း ကားပေါ်က ဆင်းလေ့မရှိကြ။ သူတို့တွေ  
ချင်သူကို သူတို့နောက်တော်ပါ တပည့်လက်သားများက တွေ့  
ချင်သူကို ဆင်းခေါ်ကြသည်။ အတွေ့ခံရမည့်သူက ကားရပ်  
ထားရာ နေရာသို့သွားတွေ့ရ၏။

အမြင့်စံနှင့် အနိမ့်စံတို့၏ သဘောမှာ ထိုသို့ပင် ရှိပါ  
သလော။

နည်းနည်းနှင့် ကျဲကျဲပိုင်းနေရသော ထုတ်လုပ်သူ အသေး  
စားများ မဖြစ်တဖြစ် ဒါရိုက်တာများ အလုပ် အပ်မည့်သူက  
လျှောက်ရှာနေရသော ဇာတ်ညွှန်းသမား၊ ရှုဘင်မန်နေဂျာ၊ ကင်  
မရာမင်း စသူများကတော့ ထိုနေရာသို့ မရောက်မဖြစ်၊ သွားကြ  
လာကြရသည်။



ငွေလုံးငွေရင်းနှင့် အလုပ်တိုက်ခန်း အကျအနု ဖွင့်ထားနိုင် သူ၊ ထုတ်လုပ်သူ အကြီးစားများမှာမူ စူပါဒါရိုက်တာနှင့် မင်း သမီးများထံသို့သာ ကိုယ်တိုင်သွားကြသည်။ ပန်းဆိုးတန်း စုရပ် ကိုတော့ ကိုယ်တိုင် သွားစရာမလို။ တွေ့ချင်သူကို ခေါ်ခိုင်း လိုက်ရုံသာ။

အဲသည် စုရပ်မှာက ရိုးရိုးသားသား လုပ်ကိုင် စားသောက် နေသူများ ရှိသလို အကြံအဖန် သမားများလည်း ရှိသည်။ တချို့ ကလည်း ဖျောက်မရနိုင်သော ဝါသနာကြောင့် ငွေရေးကြေး ရေးကို အဓိကမထားဘဲ ပါဇော့ရပြီးရောသမားများလည်း ရှိကြ သည်။

သတင်းပလင်း စနည်းနာရသည်။ လုပ်ကွင်းလုပ်ကွက် အရှာ အဖွဲ့ကောင်းသူများအား ကပ်ရပ်၍ နေရာကောင်းရသည်။ အကြံ အဖန် ဖြစ်သာသူများထံမှ ကပ်သောက်၊ ကပ်တီး လုပ်ကြံရလေ သည်။

ဒါ့အပြင် ကိုယ့် ဘဝကို မကျေနပ်တိုင်း ကိုယ်ကျင့်လည်နေ သော လောကနှင့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ အားမနာ အပုပ်ချ အတင်းစကားများကို မယ်ပယ်နယ်နယ် ပြော၍ ဘဝနှစ်သိမ်း ကို ရှာဖွေနေသူတွေလည်း ထိုစုရပ်သို့ပင် ရောက်ကြသည်။

လူမှုရေးဖောက်ပြန်မှု အထွေထွေရှုပ်ထွေးနေသော ပြောစရာ တွေကလည်း သူတို့လောကမှာ များပုံများ။

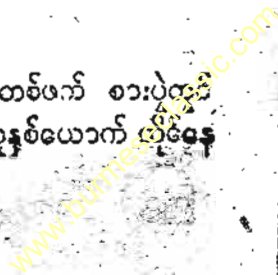
အနိုင်စံသမားများ၏ အခြေအနေမှာ ဤသို့ ဤပုံ ရှိသော ကြောင့်လည်း ဇော်ရဲမောင်တို့လို ငွေထုပ်ပိုက် လိုက်လာသူ ပိုးသမား သားကောင်များနှင့်တွေ့လျှင် အဓိမခံရသည်။ အပိုစီ ကိုင်ရသည်။ ကိုယ့်ကျုံးထဲက သူများကျုံးထဲ မရောက်အောင် ထိန်းရသည်။ သူတို့ကြိုက်တတ်သည့် မက်လုံးများဖြင့် ခွာလို့ မရဘဲ ကပ်နေအောင် လုပ်ထားရသည်။

လုပ်ထားသည့်အတိုင်းလည်း ကပ်နေပြီ။

ဇော်ရဲ မောင် တို့ နှစ် ယောက် မှာ ဆန္ဒစောသွန်းနေသည့် အလျောက် ၂၉ လမ်းသို့ သွား၍ ဗိုက်ဖြည့်ပြီးနောက် ပန်းဆိုး တန်းသို့ပြန်လာကြသည်။ ထွန်းအေးကိုမတွေ့ရ။ ထွန်းအေးတို့က သူတို့အိမ်လိပ်စာများ ပေးထားသော်လည်း သူတို့က သွားလာ လှုပ်ရှားနေသူများဖြစ်သောကြောင့် အိမ်မှာအနေမမြဲဟု ပြော ထားသည်။

သူတို့ကိုတွေ့ချင်လျှင် ပန်းဆိုးတန်းတွင်တွေ့ဖို့ ပို၍ သေချာ ကြောင်း ပြောထားသမို့ အိမ်သို့မလိုက်တော့ဘဲ ပန်းဆိုးတန်း မှ စောင်ရန်၊ ရုပ်ရှင်မင်းသားဟောင်းတစ်ယောက်၏ လက်ဖက် ရည်ဆိုင်တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ကြသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် ဝင်ထိုင်လိုက်သည့် တစ်ဖက် စားပွဲတွင် ဆန်ကျင်တက်အသွင် ဝတ်ဆင်ထားသောလူနှစ်ယောက် ထိုင်နေ သည်။



၂၂၄ ကျော်မြဲသန်း

တစ်ယောက်က တက်ထရွန်အဖြူ လက်ရွှည်၊ အင်္ကျီကို လက်ကောက်ဝတ် အထက်နားဆီသို့ ခေါက်တင်ထားပြီး ရိုးရာ အဆင် ကချင်လုံချည်ကို ဝတ်ဆင်ထား၏။ မီးခိုးရောင်အပျော့ အပေါ်အင်္ကျီကိုမတ်တဲ ထိုင်နေသည့် ပေါင်ပေါ်သို့ ကန့်လန့်ဖြတ် တင်ထား၏။

ထိုသူ၏ အဝတ်အစားမှာ သန့်ပြန့်၍ အရောင်အဆင်း သစ်လွင်သည်။

တစ်ယောက်ကတော့ အရောင်မသစ်လွင်တော့သော ခပ်နွမ်းနွမ်း ဘောင်းဘီနှင့် ဂျာကင်အင်္ကျီကို ဝတ်ထား၏။ အတွင်းခံဝတ်ထားသော တိရုပ်မှာလည်း အရောင်ပေါ်ရုံပဲရှိသည်။

အဝတ်ဦးထုပ်အနွမ်းကြီးကို နဖူးအုပ်သည်အထိ ဆောင်းထား၏။

ဦးထုပ်ကြီးကို နဖူးအုပ်သည်အထိ ဆောင်းထားစေကာမူ သူ၏ သန့်ပြန့်စင်ကြယ်သော နဂိုရုပ်သွင်မှာမူ မနွမ်းထင်၊ နုပျိုရုပ်မယှက်သန်းသော်လည်း တစ်ချိန်သော အခါက ယောက်ျားပီပီသသ ချေးခဲသူတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်းမှာမူ မပျက်ပြယ်သေး၊ ရေးရေးပျပျပေါ်လွင်နေဆဲ။ နုပျိုစဉ်က ရွန်းရွန်းသက်လက် ထင်ခဲ့သော ပုံရိပ်ကလေးမှာလည်း နဂိုအတိုင်းရှိနေဆဲသာပင်။

သူတို့နှစ်ယောက်မှာ မထင်မှတ်ရာသော အခြေအနေသို့ရောက်ရှိနေရှာသည်။ သူ့ပါဝင်သော ရှင်ရှင်ကားကို ငယ်စဉ်ဘဝက ကြည့်ခဲ့ဖူးသော်လည်း သူ့ကိုမူ မမှတ်မိကြ။

သူတို့ ထိုင်နေသည်က ပလက်ဖောင်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင်။ ဖြတ်သန်းသွားလာသူများက သူတို့ထိုင်နေရာ ခုံပုလေးများစားမှ ဖြတ်သန်းသွားနေကြသည်ဖြစ်ရာ လမ်းသွားတစ်ယောက်က ထိုသူ၏နာမည်ကိုခေါ်ပြီး နှုတ်ဆက်လိုက်တော့မှ တအံ့သြ ဖြစ်သွားရသည်။

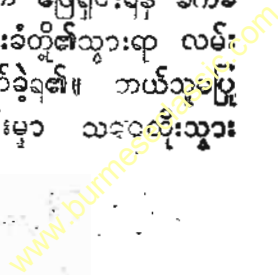
သည်လိုအခြေအနေမျိုးနှင့်တွေ့ရလိမ့်မည်ဟုလုံးဝ မထင်မှတ်။

တစ်ချိန်သောအခါက အောင်မြင်မှုလမ်းကြောင်းပေါ်သို့ ထိုးတက်နိုင်သော အခြေအနေကိုရောက်ခဲ့ရုံမက ပရိသတ်၏ နှုတ်ပျားတွင် တသသပြောရလောက်အောင်လည်း ရေပန်းစားခဲ့၏။ သူ၏ အောင်မြင်ကျော်ကြားမှုမှာ တချိန်ရှိန်မြင့်တက်ဖို့ သေချာနေသလို တိုင်ထိပ်ပေါ်ထိုင်ရဖို့လည်း သေချာနေသည်။

ဒါပေသိ အတက်မြန်သလောက် အကျလည်းမြန်သည်။

ဘာမဟုတ်သည့်ကိစ္စလေးတစ်ခုကို အကြောင်းပြု၍ အရက်၏ စေခိုင်းရာနောက်သို့ အဆင်ခြင်ကင်းမဲ့စွာ လိုက်ပါမိရာမှ မဖြစ်သင့်သည်များ ဖြစ်၍ မရောက်အပ်သောနေရာသို့ ရောက်ခဲ့ရ၏။

မူခင်းဆိုသည်မှာ ဖြစ်ဖို့လွယ်သလောက် ဖြေရှင်းရန် ခက်ခဲသော သဘောရှိသည့်အလျောက် တရားခံတို့၏သွားရာ လမ်းကြောင်းကို မရှောင်မလွဲသဘာ် လျှောက်ခဲ့ရ၏။ ဘယ်သူမပြုမိမိမူကြောင့် ကြမ္မာ၏ အလှည့်အပြောင်းမှာ သေဝေထိုးသွားခဲ့၏။



အရပ်အခောင်း၊ အသားအရေ၊ ရှင်ရည်၊ ဝတ်စား၊ ဆင်ယင်မှု၊ သရုပ်ဆောင်မှု တယ်ဘက်ကမှ အပြစ်ဆိုရာမှ အောင်ပင် ပြည့်အပ်ခဲ့သည်။ အင်္ကျီကို ရင်ဘတ်ဟာတ်တတ်သော သူ၏ ဖက်ရှင်ဝတ်ဆင်မှုက ဆယ်ကျော်သက်အရွယ် လူငယ်များအား လွှမ်းမိုးခဲ့၏။

အကယ်၍သာမူခင်းလမ်းကြောင်းပေါ်သို့မရောက်ခဲ့ရင် သူ၏ အောင်မြင်မှု လမ်းကြောင်းကြီးမှာ အဟန့်အတားမရှိအောင် ဖြောင့်ဖြူးလျက် ဘဝဇာတ်ကြောင်း လျာနေမည်မှာ သေချာသည်။

ခုသော့ ပန်းဝင်ခါနီးမှ တက်ကျိုးပြီး ဘဝဇာတ်ကြောင်း မလှမပဖြစ်နေရရှာသည်။

အရက်ကြောင့် ဘာအလှည့်အပြောင်းမခကောင်းခဲ့စေကာမူ အရက်ကိုမစွန့်ဘဲ မက်မက်မိမိ ဆက်၍ သောက်နေသည်ကို ဘူးတူးခါးခါးရိုပုဆိုးကု မဆိုသာ။ အိမ်နိမိတ်ဘာတွင်တွေ့ရသော နှစ်ကြည်းခံပြင်းစရာများက ဘာကို ပို၍ နှစ်နှစ်အောင် တွန်းပို့နေသလိုရှိပါသေးသောကြောင့်။

ထိုခဏ်မှာပင် သူတို့ခစာဝိုမျှော်နေသည့် ထွန်းအေး လျှောက်သာသည်ကို တွေ့လိုက်၏။ သူတို့ရောက်နေသည့်ကို သိ၍တော့မိသွတ်။ သူ့ဟာသူ လာရိုးလာစဉ် လာနေခြင်းဖြစ်၏။

ဇော်ရဲမောင်က မတ်တတ်ရပ်ပြီး လက်ပြလိုက်သည်။

ထွန်းအေးက လက်ပြန်ပြုပြီး ခပ်သွက်သွက်လျှောက်လာ၏။ ဝမ်းသာအားရ အားပါးတရ နှုတ်ဆက်ရင်း မျက်စိမှိုတ်ပြလိုက်၏။ ထွန်းအေးက အယ်တုန်းကရောက်နေကြောင်း ပေးပြီး သူ့အတွက် မှာလိုက်သည့် လက်ဖက်ရည်ကို ကမန်းကမန်း သေခက်ပြီး ဇော်ရဲမောင်ကို လက်ကတ်၍ သူက အရင်ထလိုက်သည်။

ပန်းဆိုးစာန်းမှာ ထွန်းအေးတို့ ကျက်စားရာနယ်မြေဖြစ်သော်လည်း ဇော်ရဲမောင်တို့နှင့် စကားပြောဖို့ကိုမူ ထိုနေရာကို ရှောင်ရမည်ဖြစ်သောကြောင့် သူတို့နှစ်ယောက်ကိုမူ ပထုတ်လာခဲ့၏။

သူတို့လောကသားတွေက လျင်လွန်းလှစ်လွန်းသည်။ ချက်ဆိုနားခွက်က မီးတောက်သူတွေ၊ သားသားနားနား အပျံစား ဝတ်ဆင်ထားသူနှစ်ယောက်နှင့် ထွန်းအေးတို့ စကားပြောနေသည်ကိုတွေ့လျှင် မျက်လုံးတွေဝိုင်းလာမည်၊ ဖြတ်ရိတ်ဆမားတွေ ဝင်လာမည်မို့ မျက်လုံးတွေမစူးရောက်ခင် ထိုင်နေရာမှအမြန်ဆုံး ရှောင်ထွက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

လမ်းကျမှ စကားပြောဖြစ်ကြသည်။ ဇော်ရဲမောင်တို့က အလုပ်ဖြစ်မည့်အကြောင်း၊ ငွေပါလာသည့်အကြောင်း၊ အကြီးနှင့် အမြန်ဆုံး တွေ့ချစ်သည့်အကြောင်း ပြောလိုက်ရာ ထွန်းအေးမှာ မနည်းကြီး ထူးခြားဆောင်၍ နေလိုက်သည်။ ဝမ်းသာလုံးဆီ ပြီး ရင်ခန့်သံဒိန်းဒိန်းမြည်သွားသည်။



အသုတအိမ်ခတ္တလိုက်သည့် ဖဲသမားသို့နှယ်ဖြစ်သွားသည်။  
သည်တစ်ချို့ ပိုက်ကွန်ထဲသို့ဝင်လာသော သားကောင်မှာ  
အကောင်သေးသေးဟုတ်၊ အကောင်ကြီးသည်။ အသားရော  
အဆီပါ ပြည့်ဖွီးသည်။ သူတို့အတွက် ဖြိုးဖြိုးဝေဝေရှိမည့်  
သားကောင်။

ဆရာကြီးနှင့်တွေ့ရန် ညနေငါးနာရီချိန်ပြီး တွေ့ရမည့် နေရာ  
ကို ပြော၍ လမ်းခွဲလိုက်ကြသည်။

ဇော်ရဲမောင်တို့က သိတတ်စွာဖြင့် လမ်းစရွတ်ခဏ အစိတ်နှင့်  
လက်ကျန် စီးကရက်ဘူးကို ပေးလိုက်၏။

သူက ဟန်လုပ်ပြီး အတင်းငြင်းခဲ့ရာ ဇော်ရဲမောင်တို့က  
အိတ်ထဲသို့ အတင်းထည့်ပေးခဲ့၏။ တကယ်တော့ သူ၏အိတ်ထဲ  
တွင် ငွေလေးကျပ်ပင် ပြည့်အောင်မရှိ။ ဒါပေသိ ဟန်ကိုယ်ဖို့  
လုပ်လိုက်ရသည်။

ထွန်းအေးက ကားမှတ်တိုင်တက်သို့ ရွှေရာပြထွက်သွားပြီး  
ကားမှတ်တိုင်မှာ ဆယ်ငါးမိနစ်ခန့် အချိန်ဖြုန်းပြီးမှ ပန်းဆိုး  
တန်းသို့ တစ်ကျော့ပြန်ခဲ့၏။

ပန်းဆိုးတန်းမှာ သူတို့၏ ပုလင်းဖော်နှင့် ချိန်းထားသည်။  
ပန်းဆိုးတန်းမှာမရှိလျှင်လည်း သူ့ရှိမည့်နေရာကို သိသားသည်။

ပန်းဆိုးတန်းသို့ ရောက်တော့ ပုလင်းဖော် ဒါရိုက်တာကြီးကို  
မတွေ့ရ။ ရန်ကုန်ဘူတာကြီး ဝန်းကျင်မှ ဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ ရွှေဆန်  
ခဲ့ရ၏။

ထိုဆိုင်မှာ သူတို့ စတည်းချလေ့ရှိသည့် ထမင်းဆိုင်။ တရား  
စင်အားဖြင့် ထမင်းဆိုင် ဆိုင်းဘုတ်တင်ထားသော်လည်း တရား  
မဝင် အရက်ပုန်းကိုပါ တွဲဆောင်းသောကြောင့် ဓာတ်သိများက  
ထမင်းပုန်းဆိုင်ဟု အခေါ်အဝေါ်ပြုကြ၏။

စပါယ်ရှယ်မီးတောက်ရလို့ မဆလာနိုင်နိုင်နှင့်ချက်ထားသည့်  
ဆိုတ်ခေါင်းဟင်း အမြည်းလည်းရ၏။

ထိုဆိုင်၌ရောင်းသော ပုန်းအရက်မှာ ဈေးကြီးသော်လည်း  
ပြင်းအားကောင်းသောကြောင့် နည်းနည်းနှင့် အလုပ်ဖြစ်သည်။  
အဲ...ဆိတ်ခေါင်းဟင်း အမြည်းမှာ ဈေးသက်သာပြီး ခံတွင်း  
တွေ့သည်။ ဂိတ်အစွဲအလမ်းကြောင့်ပဲလား၊ ဘာလားတော့မသိ။  
ထမင်းပုန်းဆိုင်မှ အရက်နှင့် ဆိတ်ခေါင်းဟင်းမှာ ထူးထူးကဲကဲ  
လိုက်ဖက်သည်ဟု ပြောစမတ်ပြုကြရ၏။

ထိုဆိုင်နှင့်ပတ်သက်ပုံမှာလည်း ရုပ်ရှင်လောကနှင့်ဆက်နွယ်မှု  
အကြောင်းရှိရာမှ ပတ်သက်လာခြင်းဖြစ်၏။

ထိုဆိုင်ပိုင်ရှင် ကိုအောင်ထူးမှာ ရုပ်ရှင်ပိုင်းသမား ဖြစ်သည့်  
အလျောက် ဒါရိုက်တာကြီးနှင့် ရုပ်ရှင်လောကတွင် လက်တွဲ၍  
ကျင်လည်ခဲ့ကြဖူး၏။

ကိုအောင်ထူးမှာ ရန်ကုန်ဘူတာကြီးတွင် မုန့်ဟင်းခါး ထမ်း  
ဆောင်းရင်း ထမင်းကြော်သည့် ဒေါ်ရွှေတင်နှင့် အကြောင်းပါခဲ့  
ကြသည်။ ဒေါ်ရွှေတင်က မော်လမြိုင်သူ။ ဖမ်းချက် ကောင်း

သည်။ အညာသား မုန့်ဟင်းခါးသည် ကိုအောင်ထူးက ငွေစုံ  
ကောင်းသည်။

ကြောင်းဆက်၍ ပေါင်းဖက်ခဲ့ပြီး နောက် ကိုအောင်ထူး  
စုဆောင်းထားသော ငွေဖြင့် ဆိုင်လေးတစ်ဆိုင် ထူထောင်နိုင်ခဲ့  
သည့် အခြေသို့ ရောက်ရှိခဲ့၏။

ကိုအောင်ထူးက သူ့ကြိုက်တတ်သော ပစ္စည်းကို သူ့အတွက်  
ဝယ်ပေးရာမှ သူ့လိုကြိုက်တတ်သူ မာတ်သီများနှင့် တစ်ကျပ်ဖိုး၊  
နှစ်ကျပ်ဖိုး ဝေမျှသောကဲခဲကြရာ ရိုးရိုးထမင်းဆိုင်မှ ထမင်းပုန်း  
ဆိုင်လေးဖြစ်လာပြီး စီးပွားဖြစ်လာသည်။

ကိုအောင်ထူးက ရုပ်ရှင်ကြည့်ဖို့ ဝါသနာပါသလို မုန့်ဟင်း  
ခါးအထမ်းသည် ဘဝကသည်းက ပိတ်ကားပေါ်မှာ သူ့ရုပ်ပုံ  
လွှာ ပါစေချင်သောဆန္ဒ ပြင်းပြခဲ့သည်။ ဒါပေသည့်မုန့်ဟင်းခါး  
ဆိုင်းထမ်းကို လက်မလွှတ်နိုင်သေးသမို့ သူ၏ပြင်းပြသောဆန္ဒ  
ကို မျှိုသိပ်ထားခဲ့ရရှာသည်။

ထမင်းဆိုင်ကလေး ဖြစ်လာပြီးနောက် အခြေအနေပေးလာ  
အည်နှင့် ဆန္ဒပိုးပြန်ထလာသည်။ အဲသည်အချိန်က ရုပ်ရှင်သမား  
တို့ စုဝေးရာ စုရပ်ဟူ၍ သတ်သတ်မှတ်မှတ် မရှိ။

အဆက်အသွယ် လိုက်ရှာရသည်။ ငွေစကြေးစလေး အိတ်ထဲ  
ထည့်ပြီး သုံးနိုင်စွဲနိုင်သော အခြေအနေကြောင့် သမ္မတလူကြမ်း  
အဖွဲ့မှ လူကြမ်းဇာတ်ဆောင် တစ်ယောက်နှင့် အဆက်အသွယ်  
ရခဲ့သည်။

သူ၏ပုံပန်းအဏ္ဏာန်မှာ သမ္မတလူကြမ်းအဖွဲ့မှ ညိုအေးကြီးတို့  
လိုဂိုက်ဆိုင်မျိုး ရှိသည်။

သူကလည်း လူကြမ်းပဲ ဖြစ်ချင်သည်။

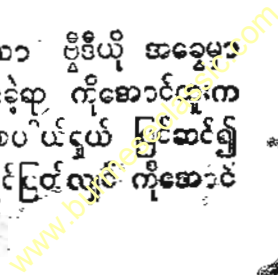
ထိုခေတ်အခါက ကပ်လိုးဖြတ်စား၊ ခုတ်ထစ် သမားရယ်လို့  
သိပ်မရှိသေး၊ အထိုင်အလျောက် တိုက်ကျွေးရုံဖြင့် ကိစ္စပြီးကြ  
သည်။

အဲသည်ကမှ သူ့ရုပ်ပုံလွှာပါဖို့ အခွင့်အလမ်း ရှိခဲ့၏။  
သို့တစေ သူ့ဖြစ်ချင်သော လူကြမ်းနေရာကို မရရှားဘဲ ဒရဝမ်  
အခန်း၊ ခြံအလုပ်သမားအခန်း တင်ဇန်းစ၊ နှစ်ဇန်းစ ပါဖူးခဲ့  
ရသည်။ ကားရိုက်ထွက်သည့်အခါ အထွေထွေ အလုပ်သမား  
အဖြစ် လိုက်ပါရင်း ပါခွင့်ရသည့် အခန်းကပါဖို့ ကြိုးစားခဲ့  
ရသည်။

ဒါအတွက် သူ့မှာ ခံစားမှုစိုးစဉ်းမျှ မရှိခဲ့၊ သူ၏ရုပ်ပုံလွှာကို  
ပိတ်ကားပေါ် မြင်နေရသည်ကိုပင် ဂျော့နပ် ကြည့်နှုန်းနေသည်။

အဲသည်မှာ ဒါရိုက်တာ ဆရာကြီးနှင့်တွေ့ပြီး ပေါင်းဖော်၊  
သုန်းဖော် ဖြစ်ခဲ့၏။

ဒါရိုက်တာ ဆရာကြီးက သူ့လိုကော ဗိုဗိုယို အခွေမှာ  
ကိုအောင်ထူးကို လူကြမ်းအဖြစ် ထည့်သုံးခဲ့ရာ ကိုအောင်ထူးက  
ကျေးဇူးတင်သောကြောင့် သူ့လေးလှုပ် စပယ်ရှယ် ဖြစ်ဆင်၍  
တိုက်ကျွေးမြေရှိသလို သူကလည်း လက်ကိုင်ပြုတ်လှုပ် ကိုအောင်  
ထူးဆိုသို့ ရောက်စေပြန်၏။



ဒါကြောင့်လည်း ထွန်းအေးက ပုလင်းဖော်ရှိမည့် နေရာသို့  
ခြေဆန့်ခြင်းဖြစ်၏။ ထွန်းအေး တွက်ကိန်း မှန်သွားသည်။

ထွန်းအေးက ဇော်ရဲမောင်တို့နှင့် တွေ့ခဲ့သည့် အကြောင်းနှင့်  
အခြေအနေကို ပြောပြလိုက်ရာ ဒါရိုက်တာကြီးမှာ ထခန်လူ  
မတတ် ဖြစ်သွားရသည်။ မျှော်တန်းမျှော်ဆဲ ပျိုလည်းထောက်လာ  
ဆိုသလို အပျော်ကြီး ပျော်သွားသည်။

ဇော်ရဲမောင်တို့ဆီမှ ရလိုက်သော ငွေမှာ ခန်းသွားပြီးဖြစ်ရာ  
နောက်ထပ် အကြံအဖန် အပေါက်အလမ်း တည့်သေးခင် သူတို့  
ထောက်လာပြီဆိုသော သတင်းကို ကြားလိုက် ရသောကြောင့်  
အတိုင်းမသိ မြူးပျော်သွားရသည်။

ကိုအောင်ထူးကိုလည်း အဲသည် အခွေမှာ အရေး ပါသော  
အခန်း၌ ထည့်သုံးမည်ဟု ယက်ဝါးရိုက်လိုက်ရာ ကိုအောင်ထူး  
မျက်နှာကြီးမှာ မှီရသော မျက်နှာသို့နယ် ငိုသွားပါချေ၏။

သူက အိမ်ပြန်မည်၊ ညနေအတွက် ရေမိုးချိုး အဝတ်အစား  
လဲပြီး ချိန်းထားသော နေရာကို လာခဲ့မည်။ ထွန်းအေးက  
အောင်ခိုင်ကို သွားခေါ် ရန်ပြော၍ လူချင်းခွဲလိုက်ကြ၏။



[၁၁]

မြန်မာ့ ဗုဒ္ဓိယိုလောကတွင်ဗုဒ္ဓိယိုအခွေကို ၈၆ ခုနှစ်ဝန်းကျန်  
ပိုင်း၌ စတင်ခဲ့ကြ၏။

ထိုစဉ်က စိစစ်ရေးမရှိ။ ဇာတ်လမ်းကို ကြိုမတင်ရ။ ဆိပ်သာ  
လည်း မရှိ။ ကုမ္ပဏီမှတ်ပုံတင်လည်း မလို။ ပရိသတ်ကလည်း

ဇာတ်လမ်းတို့၊ ဒါရိုက်တာတို့၊ မင်းသား၊ မင်းသမီး တို့ကို  
မရွေး။ ဘယ်သူရိုက်တဲ့ကားလည်း မင်းသား၊ မင်းသမီးကဘယ်သူ  
လည်း မမေး။ ကြည့်ကြသည်။ အားပေးကြသည်။

အိမ်ကြည့်သမားတွေ့ရာ၊ ရိုးရိုးသူတွေကပါ အကောင်း  
အဆိုး မရွေး ငှားကြည့်ကြသည်။ ငှားပြကြသည်။



တံခွီဇာတ်လမ်းများမှာ ဇာတ်လမ်းသာမက ဝတ်စားဆင်ရင်  
မူ သိဆိုဖျော်ဖြေမှု၊ သရုပ်ဆောင်မှုအပိုင်းတွင် စည်းဘောင်  
ကန်သတ်ချက်ရှိသလို အပျော်သက်သက် ဇာတ်လမ်းများထက်  
ပညာပေးနှင့် ဖျော်ဖြေမှုကို တွဲစပ်ရိုက်ကူးပြသရာ ထုံးစံအတိုင်း  
အပျော်ပရိသတ်နှင့် မျက်စိမတည့်ချင်။

ဇာတ်လမ်း စိစစ်ရေးနှင့် ဆင်ဆာ မပေါ်ခင် အညှိမလွတ်  
သော ဇာတ်လမ်း၊ ဇာတ်ကွက်များသာမက ဝတ်စားဆင်ယင်မှု  
သိဆိုဖျော်ဖြေမှု၊ သရုပ်ဆောင်မှုအပိုင်းတွင် စည်းလွတ် ဘောင်  
လွတ် သရုပ်ပျက် ဖျော်ဖြေမှုဘက်သို့ အလေးပေး ရိုက်ကူးသော  
ကြောင့် ပရိသတ် မျက်စိတွေ့ပြီး ကြိုက်နှစ်သက်ကြသည်။

ပရိသတ်အကြိုက်တွေ့လေ သူတို့ သရုပ်ပျက်လေ ရှိလာသော  
ကြောင့် သက်ဆိုင်ရာမှ ကိုင်တွယ်ကွပ်ကဲရတော့၏။

ဗွီဒီယို ထုတ်လုပ်ရိုက်ကူး ဖြန့်ချိရေးမှတ်ပုံတင်ရသည်။ ဇာတ်  
လမ်း အကျဉ်းချုပ်တင်ရသည်။ အခွေရိုက်ပြီးသည့်အခါဆင်ဆာ  
ထင်ရမည်။

အဲသည်အခါကျတော့လည်း အကြံအဖန်သမား တွေက  
အလှည့်အပတ် အမျိုးမျိုး လုပ်ကြပြန်သည်။

သူတို့ လောကမှာ အရှုပ်အထွေးနှင့် ဘယ်တော့မှ မကင်း  
နိုင်သောကြောင့် ဗွီဒီယို အခြေခံအဖွဲ့မှ လက်မလည်အောင်  
ပြေရွှင်းပေးနေရဆဲ ရှိနေသည်။

၈၆-၈၇ ခုနှစ်ကာလပိုင်းတွင်မူ အကြံအဖန်သမားတွေ လက်  
ရဲ၊ ဇာတ်ရဲ ရှိကြသလောက် အလိမ်ခံမည့်သူတွေကလည်း ပေါ်မူ  
ပေါ်ဟု ဆိုရဘိလောက်အောင် ပေါ်လာမခဲ တသဲသဲရှိကြသည်။

ဇာတ်ရဲမောင်တို့လို မနူးမနပ်သမားလေးတွေက ဖြစ်ချင်တာ  
တစ်ခုကြည့်ပြီး အကြံအဖန်သမားတွေကို ငွေထုပ်ပိုက်ပြီး  
လိုက်ရှာကြသည်။ ငွေယားပိုးသမားလေးတွေကို အကြံအဖန်  
သမားတွေက မျက်နှာလှူပြီး ဘယ်သို့လျှင် လက်လှူခံလိမ့်မှာပ။

ငါ့ကြော်မကြိုက်၊ ကြောင်မိုက်ဟု အဆိုရှိသည် မဟုတ်  
ပါလား။

ချိန်းဆိုထားသော နေရာတွင် ဆုံကြပြီးနောက် ဆိတ်ငြိမ်  
စားတော်ဆက်တစ်ခုသို့ ရောက်ခဲ့ကြသည်။

ဝိုင်းအစတွင် လုပ်ငန်းနှင့် မပတ်သက်သော ထွက်လာ  
စကားများ၊ ပြောကြား ဆိုကြပြီးနောက် ဒါရိုက်တာဆရာကြီးက  
လုပ်ငန်းကိစ္စ လမ်းကြောင်းခင်းစကား စတင်လိုက်၏။

‘လုပ်ငန်းဖြစ်ဖို့ သေချာပြီဆိုတော့၊ မောင်ရင်တိုက် ဘယ်လို  
ပုံစံနဲ့ လုပ်ချင်တာလဲ၊ လုပ်ငန်းကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပုဂ္ဂိုလ်  
ထမ်းလမ်းပြောကြဖို့ လိုလိမ့်မယ်နော်၊ မောင်ရင်တို့နှစ်ယောက်ရဲ့  
အဆုံးအဖြတ်နဲ့ ပြီးမလား၊ မောင်ရင်တို့နဲ့ မက်သက်တဲ့လူ  
မို့မလား’

၅၃၆ ကျော်ပြဿနာ

ဒါရိုက်တာ ဆရာကြီးက ဘယ်အကွက်ဆင်၍ ဘယ်လမ်းကြောင်း ခမ်းရမည်ကို သိဖို့အတွက် စကားထောက်ကြည့်လိုက်၏။

အကယ်၍ သူတို့နောက်မှာ ကြီးကိုင်မည့်သူ၊ ဒါမှမဟုတ် လုပ်ငန်းနှင့်မတ်ဆက်လို့ စွက်ဖက်ပါဝင်လာမည့်သူ၊ ရှိ မရှိ သိထားရန်အတွက် တိုက်ရိုက်မမေးဘဲ သွယ်ဝိုက်သောနည်းဖြင့် မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

ဒါကိုသိပြီးမှ ပြောစရာရှိသည်များကို အပြတ်ပြောရမည်ပါ။

‘ကားရိုက်ဖို့ ကိစ္စကတော့ ကျွန်တော်တို့ သဘောပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့ မိဘများကတော့ ကျွန်တော်တို့တည်းခိုနေထိုင်တဲ့ တိုက်က ဦးလေးဆီကို စာရေးပေးလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကို ထိန်းသိမ်းပေးဖို့နဲ့ အကူအညီပေးဖို့ပါ’

‘သူတို့နဲ့ တိုင်ပင်ပြီးမှ အလုပ်လုပ်ရမယ် သဘောလား’

‘မဟုတ်ပါဘူး၊ ဘယ်လိုလုပ်မယ်ဆိုတာလောက် ပြောပြရပါပဲ’

‘ဒါဆို မောင်ရင်တို့က ဘယ်လိုပုံစံမျိုးနဲ့ လုပ်ချင်ဘာလဲ၊ ပြတ်ပြတ်ပြော၊ ကိုယ်တို့ဘက်ကလဲ ပွင့်ပွင့်လမ်းလမ်း ပြတ်ပြတ် ပြောမယ်’

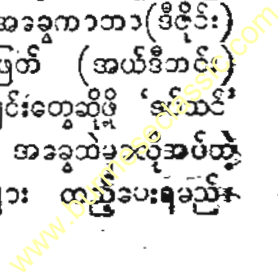
သူတို့နှစ်ယောက်မှာ ဘာပြောရမှန်း မသိ၊ တစ်ယောက်တည်း တစ်ယောက် ကြည့်နေကြသည်။

ပြီးမှ သူတို့လုပ်ငန်းသဘောကို နားမလည်ကြောင်း၊ ဆရာကြီးကပဲ အစစအရာရာ တာဝန်ယူ လုပ်ပေးဖို့အကြောင်း ပြောလိုက်၏။

သားကောင်က ကျူးထဲကို ရှော့ရှော့ရှူရှူ ဝင်လာရုံမက အလွယ်တကူချည်ပြီး တုပ်ပြီးသား ဖြစ်သွားသည်။ တစ်ချက်တည်း ဖျက်မလား၊ တဖြည်းဖြည်းမျှင်းပြီး ဖျက်မလားဆိုသည့် လမ်းကြောင်းကိုရွေးပြီး ကြိုက်သလို ဖျက်ရုံသာ။

ဆရာကြီးက ဗွီဒီယိုအခွေအစုံခွေ ရိုက်ရန်အတွက် ကန်ဘော့ပွဲပေးသည်မှစပြီး တည်းဖြတ်ခြင်း အဆုံးလုပ်ရမည့် လုပ်ငန်းသဘောကို အသေးစိတ်ပြောပြ၏။

ဇာတ်လမ်း ရေးခိုင်းရမည်။ ဇာတ်ညွှန်း ဆွဲခိုင်းရမည်။ မင်းယား၊ မင်းသမီး၊ ဇာတ်ပို့နှင့် ဇာတ်ရုံများ ရွေးချယ်ရမည်။ စက်အဖွဲ့များ ငှားရမည်။ အင်ဒိုးရိုက်မည့် အခဆက်အဆံ့ ငှားရမည်။ အောက်ခိုးရိုက်မည့် ရိုက်ကွင်းရိုက်ကွက် ရွာရမည်။ ဇာတ်ဝင်သီချင်း ရေးခိုင်းပြီး နောက်ခံသီချင်းပေးမည့်သူ ရွေးရမည်။ ဇာတ်လမ်းမှာ နယ်ဇာတ်ဝင်ခန်းပါရင် နယ်ထွက်ဖို့ စီစဉ်ရမည်။ လက်စွမ်းထက်တဲ့ စတားကင်မရာသမား ရွာရမည်။ ဝေါ်ရိုး ( ) နံရံကပ်ကြော်ငြာနှင့် အခွေကဘာ(ဒီဇိုင်း) အပ်ရမည်။ အခွေရိုက်ပြီးလျှင် တည်းဖြတ် (အယ်ဒီတာင်း) လုပ်ရမည်။ နောက်ခံတီးလုံးတွေ၊ သီချင်းတွေဆိုဖို့ ‘ဒပ်သင်’ လုပ်ရမည်။ ‘ဒပ်သင်’ လုပ်သည့်အခါ အခွေထဲမှ အပိုအပ်တဲ့ ဆောင်းအဖက်လို့ ဒပ်သင်ခေါ်တဲ့အသံများ တည့်ပေးရမည်။



‘ကိုယ် အခုပြောတာတွေက အခုတစ်ခုခုဖြစ်ဖို့ လုပ်စရာ ရှိတာတွေကို အကြမ်းဖျင်းပြောပြတာ၊ အသေးစိတ် လုပ်တဲ့ အခါကျတော့ ပြောသလိုမလွယ်ဘူး၊ ကျယ်ဝန်းတယ်၊ လက်ဝင် တယ်၊ အခက်အခဲတွေ ဝင်ပုံတစ်ပင်ကြီးရှိတယ်၊ ပြဿနာ မပေါ်အောင်၊ ရှူတင်မှာ အဆင်ပြေအောင် လုပ်တတ်ကိုင်တတ် ဖို့နဲ့ ကျွမ်းကျင်ဖို့လဲ လိုတယ်၊ ရိုက်ကွင်းကို လူစုံတက်စုံ အချိန်မီ ရောက်ဖို့၊ ဇာတ်ဝင်ခန်းမှာ လိုတဲ့ပစ္စည်းတွေကို ကြိုတင်စုဆောင်း ထားဖို့နဲ့ အဆင်သင့်ရှိနေဖို့ကလဲ အရေးကြီးတယ်၊ လူစုံတက်စုံ အချိန်မီ မရောက်လို့၊ ဟိုဟာလို့၊ ဒီဟာလို့နေလို့ ရှာရဗေဒုရ သွားယူရနဲ့ အချိန်ကုန်တာတို့ ဖြစ်လာလို့၊ တစ်ဂျူတိနဲ့မပြတ်ရင် ဘာမှ တွက်မနေနဲ့၊ တက်မယ့်စရိတ်က နောက်ထပ်ဘစ်စပဲ၊ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ပြောစရာတွေ အများကြီးပေါ့၊ ကဲ... ထားပါတော့၊ ခု ကိုယ်ပြောမှာကိုတော့ သေသေချာချာ နားထောင်၊ ကိုယ်က ဒါရိုက်တာဆိုတော့ ဒါရိုက်တာကြွေးရရင် ပြီးရော၊ ကျန်တာ မောင်ရင်ထို့အပိုင်းပဲ၊ ဒါမှမဟုတ် ကိုယ့်ကို အပြီးအငြိမ်း အပ်မယ်ဆိုရင်တော့ ကိုယ်က အားလုံးကို တာဝန် ယူရမယ်၊ အဲဒါ မောင်ရင်တို့ စဉ်းစားဖို့ပဲ၊ တိုင်ပင်စရာရှိလဲ တိုင်ပင်ကြ’

ဇော်ရဲမောင်တို့နှစ်ယောက်မှာ သူပြောသလို ခေါင်းညိတ်မှာ သေချာနေသော်လည်း တည်းခိုအိမ်က လူကြီးများကို ပြန်ပြော ရမည်ဖြစ်ရာ တစ်ဖက်လူကြီးများအနေဖြင့် အတွေးဝင်စရာ၊ သံသယဝင်စရာများ ရှိအာရုံသော် အနည်းနှင့်အများ အထစ်

အငေါ့ဖြစ်စရာများ ရှိလာနိုင်မည်ကို ဘေးဆိုးရန်ကာသဘောဖြင့် ဇော်ရဲမောင်တို့ နှလုံးထိမိတောင် ဖြစ်သွားစေရန် အကွက်ဆင် လိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

လုပ်ငန်းသဘောအရ ဒီလိုရှိတယ်၊ သူ့ကိုအပ်ပါလို့ မပြော။

သူတို့ အကွက်ထူစိပုံ၊ အကွက်ဆင်ပုံယ တစ်ဖက်သား စိတ်ထဲမှာ သို့လော၊ သို့လော သံသယစိတ်မျိုးမပေါ်အောင် ဝိပိရိရိ ရှိတိ၏။

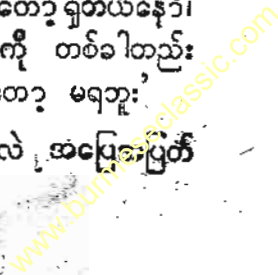
သူတို့က အထာသဘောကို လှလှပပပြတတ်သည်။

‘ကိုယ်က ပရိုဂျူဆာ မဟုတ်ဘူးနော်၊ ဒါရိုက်တာ၊ ကိုယ်အတွက် ဒါရိုက်တာကြွေးယူပြီး ရိုက်ပေးလိုက်ရုံပဲ၊ အဲ... မောင်ရင်တို့က မလုပ်တတ် မကိုင်တတ်လို့ ကန်ထရိုက်သဘော၊ အပြတ်ရိုက်ပေးပါဆိုရင်တော့ အပြတ်ကြွေးစကား ပြောရမယ်၊ ဒါက အလုပ်သဘော၊ ကိုယ်ပြောတာ ရှင်းရှဲ့လား’

‘ဟုတ်ကဲ့ ရှင်းပါတယ် ဆရာကြီး’

‘အဲဒီလို လုပ်မယ်ဆိုရင် ကတိစာချုပ်တို့၊ ဘာတို့တော့ လုပ်ဖို့လုပ်စဉ် ထုံးစံအတိုင်း လုပ်ရမယ်၊ တစ်ခုတော့ ရှိတယ်နော်၊ အန်ထရိုက်စနစ်နဲ့ အပြတ်လုပ်မယ်ဆိုရင် ငွေကို တစ်ခါတည်း အပြတ်ပေးရမယ်၊ အရစ်နဲ့ပေးတာတို့ ဘာတို့တော့ မရဘူး’

‘ဟုတ်ကဲပါ ဆရာကြီး၊ ကျွန်ဘော်တို့ကလဲ အပြေအပြတ် ပေးမှာပါ’





'ဒါဆိုရင် မောင်ရင်တို့ တိုင်ပင်ပြီးရင် နက်ဖြန်ခါ၊ ဒါဟာ မဟုတ် သန်ဘက်ခါ အကြောင်းပြန်ပေါ့'

'ရပါတယ် ဆရာကြီးရှဲ့၊ ကျွန်တော်တို့က တိုင်ပင်ဖို့ မဟုတ် ပါဘူး၊ ဘယ်လိုလုပ်မယ်ဆိုတာ အသိပေးချိန်လောက်ပါပဲ'

'အသိပေးပြီးမှ ဆက်လုပ်တာ ပိုကောင်းပါတယ်၊ အချိန်မာမာလဲ၊ အရေးကြီးတာက ဇာတ်လမ်းနဲ့ ဇာတ်ညွှန်းပဲ'

'ကျွန်တော်တို့ ဆရာကြီးကို အပြတ်အဝင်ရင် ဘယ်ခွေ ဘယ်ဖူး ပေးရမယ်ဆိုတာ'

'အပြတ် ခြောက်သောင်းငါးထောင်'

'ကျွန်တော်တို့ နက်ဖြန်ပဲ အကြောင်းပြန်ပါ့မယ် ဆရာ ကြီး'

'ဖြစ်တယ်လေ၊ နက်ဖြန်မဟုတ် သန်ဘက်ခါပေါ့၊ ဒါထက် နောက်မကျစေနဲ့၊ လုပ်ရကိုင်ရမှာတွေ ရှိသေးတယ်'

သူတို့နှစ်ယောက်က တစ်ထိုင်တည်း ပြီးချင်တာ၊ ဆရာကြီးအ ဆိုက်တင်ခံနေတော့၊ နောက်တစ်နေ့ နေ့လယ်ဘက်သို့ ချိန်းချိ ဆိုက်ရသည်။

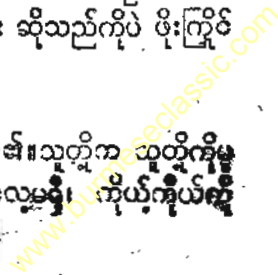
နောက်တစ်နေ့မနက်ပိုင်း လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း ဦးဇ အောင်က အခြေအနေဘယ်သို့ရှိလာသည်ကို အမေးရှိလာသော အကြောင့် ဆရာကြီး ပြောသည်ဆိုသည်များကို အပြည့်အစုံ ပြန် ပြောလိုက်ရ၏။

'အေး...မင်းတို့ဒါရိုက်တာကြီး ပြောတာ ဆိုတာကဘော့ သိပ်မဆိုးဘူးကွ၊ ဒါပေမယ့် အပြောနဲ့ အလုပ်ဆိုတာ ကွာကတ်တဲ့ သဘောရှိတာကိုတော့ မင်းတို့ သတိထားဖို့ လိုလိမ့်မယ်၊ မစီးတို့က လူငယ်တွေဆိုတော့ ငွေရေးကြေးရေးနဲ့ လုပ်ရမယ့် အလုပ်မှာ အတွေ့အကြုံ မရှိသေးလို့ သတိပေးရတာပဲ၊ ညက ကိုစံ့ဆီကို ဖုန်းဆက်လိုက်ပြီးပြီ၊ ဦးလေးက ဒါလောက်ကိစ္စ လေးကို ကိုယ်တိုင်ကြားမဝင်ချင်ဘူး၊ တစ်ခုတော့ ရှိဘယ်နော်၊ သုံးလေးရက်လောက် အချိန်ယူပြီး ဗွီဒီယို တစ် ခွေ ရိုက် ရင် ဘယ်လောက်ကုန်တယ်၊ ခု မင်းတို့ပြောသလို ကုန်တရိုက်စနစ်နဲ့ လုပ်ရင် ဘယ်လိုအပေးအယူ ရှိတယ်ဆိုတာကိုတော့ စုံစမ်း လေ့လာဖို့ ကောင်းတယ်၊ ပြီးတော့ ငွေအပြတ်ပုံပေးရမယ့် ကိစ္စ ကိုလဲ နည်းနည်းစဉ်းစားဖို့ ကောင်းတယ်၊ ဦးလေးပြောချင်တာ တတော့ ဒီလောက်ပဲ'

သူတို့က တရိုတသေ တလေးတစားနားထောင်ပြီး စုံစမ်း လေ့လာပြီးမှ လုပ်မည့်အကြောင်း ကတိပေးလိုက်သည်။

တကယ်တော့ သူတို့က ဦးဇအောင် ပြောသည်များကို ဟုတ်ကဲ့လိုက်ခဲ့ပေမယ့် စိတ်ထဲကတော့ မပါ။ ဦးလေးက သည်ကိစ္စလေးကို ကိုယ်တိုင်ကြားမဝင်ဘူး ဆိုသည်ကိုပဲ ဖိုးကြိုင် တုတ် ဖြစ်သွားသည်။

လူငယ်သဘာဝက ထိုသို့ပင် ရှိပါလေ၏။ သူတို့က သူတို့ကိုမူ တစ်ပါးတခြား မည်သူ့ ကိစ္စမှ အထင်ကြီးလေ့မရှိ၊ ကိုယ်ကိုယ်ကို



သာ အဆင်တကြီး ရှိကြလေသည်။ ကိုယ့်အတွေးအခေါ်ထက် သူတစ်ပါး အတွေးအခေါ်ကို အလေးမူလေ့မရှိ။ ကိုယ့်အတွေးအခေါ်ကိုသာ အမှန်ဟု အဆုံးအဖြတ် ပြုလေ့ရှိကြသည်။

ဦးထိုက်စံနှင့် တယ်လီဖုန်း စကားပြောရာတွင် ဦးထိုက်စံက သူ့ဘားမှရရှိ ခွင့်ပေးလိုက်သည့်အကြောင်း သည်လောက် ငွေကြေးဟာ သူတို့အတွက် ဘာမှ အကြောင်းမဟုတ်သော်လည်း သူတို့နှစ်ယောက်မှာရှိသည့် ကတိတစ်လုံးကို လက်တွေ့သိစေချင် လို့ ကတိတောင်းပြီး လွတ်လိုက်ကြောင်း ကိုယ်တိုင်ကြားဝင်ရန် မလိုဘဲ ဘေးမှ အရံအဘားသဘော ထိန်းပေးခဲ့ ပြောပြခဲ့၏။

ဒါကြောင့်လည်း ဦးစံအောင်က ပြောသလိုသည်များကို သဘောလောက်ပြောပြီး သူတို့ကိစ္စကို ကိုယ်ထိလက်ရောက် ကြားမဝင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

နောက်တစ်နေ့ ချိန်းထားသောနေရာတွင် ဆရာကြီးနှင့် ခွေပြီး ဆရာကြီးပြောသည့်အတိုင်း သဘောတူပါကြောင်း၊ ငွေကိုလည်း အကြေပေးမည့်အကြောင်း ပြော၍ အိမ်ကိုပြန် သဘောလောက် စာချုပ်တစ်ခုလုပ်ပေးပါရန် ဆရာကြီးကို ဘောင်းဘောင်းပန်ပန် ပြောပြခဲ့ရာ ဆရာကြီးက ကျောသားပြီး အလွယ်တကူပင် ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

‘ကိုယ့်ကို ဒီလောက် တောင်းပန်နေရာ မလိုပါဘူး ခေါင်းရံရာ၊ သလုပ်သဘောကို အလုပ်သဘောနဲ့ဘူးအောင်

လုပ်ရမှာပေါ့၊ ကဲ...မောင်ရင်တို့က ဘယ်လိုပုံစံနဲ့ ချုပ်ချင် သလဲ၊ ပြော’

‘ကျွန်တော်တို့က နားမလည်ပါဘူး၊ ဆရာကြီးတို့ လုပ်နေကျ အတိုင်းသာ လုပ်ပေးပါ’

စာချုပ်ဆိုတာက တံဆိပ်ခေါင်းပါသော စာရွက်ပေါ်မှာပဲ ချုပ်ချုပ်၊ ရိုးရိုးစာရွက်ပေါ်မှာ ရေးပြီးပဲ ချုပ်ချုပ်၊ တရားဝင် ဖြစ်အောင်၊ ဥပဒေဘောင်ဝင်အောင်၊ ဥပဒေပညာရှင်များ၊ ရှေ့နေ ရှေ့ရပ်များက ဥပဒေသဘောအောင်သည့် ခိုင်လုံ သော အချက်အလက်များပါအောင် ဖော်ညွှန်းရေးသားပြီး ချုပ်ဆိုမှု တရားဝင်ဘောင်ဝင်သည်။

သာမန် အရပ်သူ အရပ်သားများ၏ အလုပ်သဘောဖြင့်ရုံ ရေးသားချုပ်ဆိုလေ့ရှိသော ကတိစာချုပ်များမှာ သိမ်းဆည်း ထားရုံကလွဲ၍ အကျိုးသက်ရောက်မှု တယ်လီမုမရှိ။ ပြုထားပေါ်လာလျှင် တရားဝင်ဘောင်ဖြစ်လာလျှင် ထိုထိရောက်ရောက် အသုံးချလို့ မရ။

ဒါမှီကတားကြီးနှင့် ဇော်ရဲမောင်တို့ ချုပ်ဆိုသော စာချုပ် မှာလည်း ထိုအတိုင်းသာပင်။

ဗွီဒီယိုခွေစာစီခွေ အပြီးအစီး ရိုက်ကူးပေးရန်အတွက် ဘယ်သူ ဘယ်ဝါက ဘယ်သူဘယ်ဝါအား လုပ်ငန်းအပ်နှံ ကြောင်း၊ ယင်းစာခွေအတွက် ကုန်ကျစရိတ် အရပ်ရပ်ကို သရုပ်ခေတ်

မင်းသားအဖြစ် ပါဝင်ရွက်ကူးမည့်သူက လုံးဝ တာဝန်ယူ  
ကြောင်း၊ ဒါရွက်တာအဖြစ် တာဝန်ယူမည့်သူက အခွေကို  
ရွက်ကူးပြီးစီးသည်အထိ လုံးဝ တာဝန်ယူကြောင်း သဘော  
တက်ရောက်သည့် ကတိစာချုပ် ချုပ်ဆိုလိုက်ကြသည်။

အသိသက်သေ နှစ်ဦးမှာ ထွန်းအေးနှင့် မင်းကျော်ဦးတို့  
ဖြစ်၏။

ထိုကတိစာချုပ်တွင် ဘယ်၍ ဘယ်မျှဆိုသည့် ငွေကြေးပမာဏ  
မပါသလို အခွေတစ်ခွေ အပြီးအစီးဆိုသည့် စကားရပ်တွင်လည်း  
တိကျသောစကားရပ် မပါ။ အကြမ်းဖျင်းသဘောပဲ ပါသည်။

တကယ်တမ်း ဥပဒေကြောင်းဖြင့် တရားတဘောလုပ်ရမည့်  
ပြဿနာမျိုး ပေါ်လာခဲ့သော် ထိုကတိစာချုပ်မှာ မည်သို့မှ  
တရားမဝင်။

ဒါပေသိ ဗိုဒီယိုလောကမှ လိမ်စဉ်များမှာ တရားရုံးတော်သို့  
ရောက်စေမည့် မှုခင်းမျိုး အဖြစ်မခံ။

သူတို့က အယူရှိသလို အပေးလည်း ရှိသည်။ ယူသည့်နေရာ  
တွင် အပြည့်အဝယူသော်လည်း ပေးသည့်အခါတွင်မူ အပြည့်အစ  
မပေး။ တော်သေးသည်ဟုဆိုသော် ဆိုနိုင်ရာ၏။

မည်သည့်နေရာ၊ မည်သည့်လုပ်ငန်းတွင်မဆို စော်ဖြောင့်  
မုန်ကန်သူနှင့် မတော်မဖြောင့် မခွန်မကန်သူသည် ရှိစေပြီ။

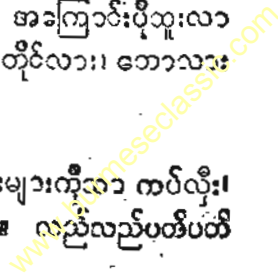
သူတို့က သိန်းဂဏန်းမျိုးထိတော့ မလိမ်တတ်။ ထောင်  
ဂဏန်း၊ အများဆုံး သောင်းဂဏန်းလောက်သာ လိမ်ကြ၏။  
သောင်းဆိုင်ရာမှာလည်း တစ်သောင်းစမှ အများဆုံး နှစ်သောင်း  
သုံးသောင်းလောက်တော့ လှည့်ကြ၊ လိမ်ကြသည်။

ရဲစခန်းနှင့် တရားရုံးသို့ရောက်သော မှုခင်းရှိသော်လည်း  
နည်းသည်။ အလိမ်းခံရသူများက ဖြစ်ရပြီးရော သဘောမူများ  
သောကြောင့် အယုံလွယ်လွန်းသလို အပေးလည်း လွယ်ကြသည်။  
တရားတဘောင်လုပ်ဖို့ကျတော့ ခက်လေရော။

နောက်တစ်ကြောင်းက သူတို့က အပြတ်မလုပ်၊ အမျှစ်  
တန်းလန်း မျှော်လင့်ချက်ကလေးများ တန်းသွယ်ထားလေ့ရှိ  
သောကြောင့် ဖုတ်နိုးနိုး၊ ဖြစ်နိုးနိုး စောင်ရင်း၊ အချိန်ကြာ  
ညောင်းပြီး၊ အီးရော၊ အီးရောဖြင့် ပြီးသွားကြ၏။

ဒါအပြင် သူတို့အား အမှုလုပ်ခြင်းဖြင့် ကိုယ်ငွေလည်း  
ပြန်မရ၊ နောက်ထပ်လည်း ငွေအပို ထပ်ဆောင်းကုန်ဦးမည်မို့  
မိအေးနှစ်ခါနားအဖြစ်မျိုး မခံလိုသည်က တစ်ကြောင်း၊ တစ်ရွက်  
က နှစ်ရွက် အပိုထပ်တိုးလာမည်က လွဲ၍ အကြောင်းပိုထူးလာ  
စရာ မရှိသည်က တစ်ကြောင်းတို့ကြောင့် တိုင်လာ။ ဘောသား  
အမှုမလုပ်ဘဲ ပြီးကြုံရသူများလည်း ရှိ၏။

သူတို့လောက၌ မလည်မဝယ် ပိုးသမားများကိုသာ ကပ်လိုး၊  
ဖြတ်ထစ်၊ လှည့်ပတ်တတ်သည် မဟုတ်ပါ။ လည်လည်ပတ်ပတ်





၅၄၆ ကျော်မြသန်း

နူးနူးနပ်နပ်ရှိသူ အချင်းချင်းကိုပင် ကပ်လှီး ဖြတ်ထစ်၊ လှည့်ပတ်  
လေ့ရှိကြ၏။

ပိတ်ကားရုပ်ရှင်မှာ ဇာတ်လုပ် ဇာတ်ကားကို ခိုးကူး၍ မရ  
တော်လည်း မှန်သားရုပ်ရှင်မှ ဗွီဒီယိုအခွေကို ခိုးကူး၍ရသည်။  
အဲသည်မှာ ဗွီဒီယိုအခွေအငှားဆိုင်များက ခိုးကူး၍ အခွေပွားကြ  
သလို အချင်းချင်းအလှည့်အပတ်လုပ်ကြသည်များလည်းရှိသည်။  
ဇာတ်လမ်းအတွက် ငွေမကုန်အောင် ရိုက်ဆဲအခွေမှ ဇာတ်လမ်းကို  
စုံစမ်းနှိုက်ယူပြီး ဆင်တူယိုးမှား ဇာတ်လမ်းဆင်ပြီး ရိုက်ကြသည်  
များလည်း ရှိသည်။

ဒါကြောင့် အတိတ်မေ့ဇာတ်လမ်း၊ အမြှာ ညီအစ်ကို  
မှားသည့် ဇာတ်လမ်း၊ အိမ်ဖော်အဖြစ် အယောင်ဆောင်သည့်  
ဇာတ်လမ်း၊ ယောက္ခမ ချွေးမ ဇာတ်လမ်း၊ မှောင်ခိုရာဇာနှင့်  
မင်းသားစုံထောက် ဇာတ်လမ်း၊ ဆင်တူယိုးမှား သုံးပွင့်ဆိုင်  
အချစ်ဇာတ်လမ်းများဖြင့် တစ်ဦးအပေါ် တစ်ဦးပတ်၍ အကြံ  
အဖန်လုပ်နေကြသည်များလည်း ရှိသည်။

နောက်ဆုံးပေါ် အကြံအဖန်မှာ ဓာတ်ခွေစာကို နှစ်ခွေစာ  
လုပ်သည့် အကြံအဖန်ဖြစ်၏။

မည်သို့ပင်ရှိပါစေ ရင်ရှုပ်ရသော ရုပ်ရှင်ဟု ပြောစမှတ်တွင်  
သလို မှန်သားပြင် ရုပ်ရှင်ကလည်း ရင်ရှုပ်စရာတွေ ပေလိမ်ရှုပ်  
ထွေးပြီးရင် မလင်းစရာတွေ ပြည့်လွန်းလျက်။



[ ၁၂ ]

၉၀-၉၁ ခုနှစ် မြန်မာ့ဗွီဒီယိုလောက၏ အနေအထားမှာ  
၈၆-၈၈ ခုနှစ် ဗွီဒီယိုလောက အနေအထားနှင့် လုံးဝ ခြားနား  
သွား၏။ အစစအရာရာ ဘယ်သို့မှ မတူညီအောင်ပင် ကွဲဟချက်  
ထူးထင်လာသည်။ လုပ်ငန်းအတွက်အကျ အခြေပြုယောမှာ  
အကျဘက်သို့ယိုင် တန်၍အနေတဲ အတွက်ဘက်သို့ တစ်ဟုန်  
ထိုး မြားဦးတည်လာသည်။

ဝါသနာပိုးပီသူ ငွေယားသမားများနှင့် ငွေလုံးငွေရင်းနည်း  
နည်းနှင့် ကျဲကျဲဝိုင်းရန် အာရုံစူးစောက်သော လုပ်ငန်းရှင်အငယ်  
လေးများဖြင့် အခြေတည်ခဲ့သော ဗွီဒီယိုလောကသို့ ငွေလုံးငွေ  
ရင်းထူထည် မ-တည်ပြီး စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတစ်ရပ်အဖြစ် ဇော်

ကချ လုပ်ကိုင်မည့် လုပ်ငန်းရှင်ကြီးများ အခြေချ နေရာဝတ်ယူ လိုက်ကြရာ မူလအရှိသမားကလေးများမှာ သူတို့နေရာကို စွန့် လွှတ်လိုက်ကြရ၏။

ဗွီဒီယိုလောကသို့ စောင်းငဲ့၍မှ မျက်နှာမမူဘဲ ကိုယ်နဲ့မဆိုင် ဘိသိ သို့နေခဲ့ကြသော စူပါတန်းဝပ် တန်းမဝင် ဒါရိုက်တာများ၊ အကယ်ဒမီလေးသောနှုနီ အကယ်ဒမီ ပြီးသောမင်းသား၊ မင်း သမီးများ ပါဝင်သရုပ်ဆောင် ရိုက်ကူးလာကြသောကြောင့် ဗွီဒီယိုလောကကြီး စည်မင်ဝေဖြိုးလာသည်။ အနုပညာ ဖန်တီး ချက်များ အားပြည့်လာသည်။ စူးစူးထင်ထင်ရှိလာသည်။

ယခုအထိ အကယ်ဒမီ *Mae Mae Myint Aung* မင်းသမီးတစ်ယောက်ကလေး သရုပ် ဆောင်အားလုံးနီးပါးမှာ ဗွီဒီယိုလောက၌ ပျော်စေ့နေကြ ပေပြီ။

လနင်နစ်နှင့်ချီ၍ကြာသော ပိတ်ကားရုပ်ရှင်မှရသည့် ဒါရိုက် တာကြီးနှင့် သရုပ်ဆောင်ကြေးကို ဆယ်ရက် ဆယ်ငါးရက်ဖြင့် တန်းတူရလာသည်။ ပိုသူများလည်း ရှိသမို့ မပျော်စေ့ ဘယ် နေလိမ့်မှာပ။ ပျော်ပျော်ကြီး နှံ့ပျော်နေကြ၏။

ရိုက်ကူး၊ ထုတ်လုပ်၊ ဖြန့်ချိသူတွေ၊ ဒါရိုက်တာတွေ၊ မင်း သား၊ မင်းသမီး၊ ဇာတ်ပို့၊ ဇာတ်ရဲတွေ၊ နှုတ်ထိုးထိုးသည့်ရုံတွေ၊ အိမ်တွင်းရှိုးပွဲတွေ များသလားမပြောနဲ့၊ အားပါး များမှများ၊ အခုတွေ့ ထွက်သလားမမေးနဲ့၊ အခုအသစ်ထွက်သောနေ့ မရှိမဟု ဆိုလောက်အောင် တစ်ထွက်တည်း ထွက်နေသည်။

‘ဒီရေအလား တိုးပွားပါစေ’ဆိုတဲ့ ဆုတောင်းပြည့်နေကြ သည်။

သို့တစ်ခေ တိုးတက်မှုပိုင်းမှာမူ အလွန်အမင်း နှေးကွေးနေ သည်။ အားရကျေနပ်ဖွယ်မရှိ ဖြစ်နေသည်။ ခေါင်းနောက်ကနေ လက်ကလေးခါပြရမည့် အဆင့်အနမ္မိုးထက်မပို။

ဗွီဒီယိုလောက ဖေဝေဆာဆာသီးပွင့်စိုပြည်လာသလို ပြဿနာ အဖုံဖုံကလည်း ပို၍ပို၍ ရှုပ်ထွေးလာသည်။

‘ထိုင်နေအကောင်းသား၊ ထသွားမှ ကျိုးမှန်းသိ’ အဖြစ်ချိုး တွေ ‘အမျိုးလိုမနေမိလို့၊ ကိုယ်ချီတယ်လေး’ အဖြစ်မျိုးတွေ ‘တူတူ ကြည်ကြည်၊ ရယ်ရယ်ပြုံးပြုံး ဘဝကြင်ဖော်အဖြစ် လက်တံ့ခွဲကြ ဣမှ မှန်သားပြင်အရိပ်ခကြောင့် အက်ခကြောင်းထင်ပြီး မရယ်နိုင်၊ မပြုံးနိုင် ကိုယ်စိတ်နှလုံး ညိုပြီးနေသူတွေ’ ‘အက်ကြောင်းသာ မက လူသိရှင်ကြား အကဲ့အပြု၊ အလဲထိုးပွဲတွေ’ကလည်း ပြော သူတွေ ပြောမနိုင်အောင်ရှိလာသည်။

စာနယ်ဇင်းသမားအချို့၏ ‘မဖြစ်ကိုအဖြစ်’ ‘မဟုတ်ကို အဟုတ်’ ‘မရှိကိုအရှိ’ ‘မပြောကိုအပြော’ အကြားအသိကို အမြင် အတွေ့၊ ပုံသေးကို ပုံကြီးချဲ့၍ မြှောက်ပင့်၊ ‘ထိုးတင်၊ ဆွဲချ၊ နှင်း ချလုပ်တတ်ကြ၊ ဝေးသွားထက် ကလောင်စွမ်း အထက်လွန် သွားသောကြောင့် မိုးထိအောင် လှေကားထောင်ပြီး တိုးတက် သွားသူများရှိသလို ဇောက်ထိုးမိုးမျော် ပက်လက်လန်ကျသွား သူများလည်းရှိကြသည်။

ဗြိတိယိုအခွေတူ အထွက်များသလို ဒါခိုက်တာတွေ၊ သရဖီ ဆောင်မင်းသား မင်းသမီး၊ ဇာတ်ပို့၊ ဇာတ်ရံ အသစ်တွေကလည်း မှတ်လို့မနိုင်အောင် တိုးပွားများပြားလာသည်။ အထူးသဖြင့် သရုပ်ဆောင်မင်းသမီးထက် မင်းသားတိုးနှုန်းက ပိုများသည်။

ဗြိတိယို အသက် တစ်မနက်ဟု ဆိုစကားရှိသလို မင်းသား အသက် တစ်ရက်မဖြစ်အောင် ထိန်းသိမ်းနိုင်ကြဖို့တော့ အချိန်ရှိသေး၏။

အသက်ကလေးတွေကငယ်ငယ် အတွေ့အကြုံက နဲ့နုနယ်နယ်၊ ထို့များလေးတွေက ခပ်ကဲကဲမို့ မထိန်းနိုင်ရင် တစ်မနက်စာရင်းထဲ ပါသွားမည်။ ခုကို ပါနေသူများပင် ရှိနေပြီ။

ကျော်စောခြင်းဆိုသည်မှာ ရှုံ့ချခံရခြင်း၏ အစဖြစ်၏။ အောင်မြင်ခြင်းဆိုသည်မှာ ဆုံးရှုံးခြင်း၏ အစဖြစ်၏။ ထိပ်သို့ ရောက်ခြင်းမှာ အောက်သို့ ကျဆင်းခြင်း၏ အစဖြစ်၏။

အမြင့်သို့ ရောက်အောင်တက်ရန် အားထုတ်ကြီးပန်းရ သလောက် ခက်ခဲသလောက် အနိမ့်သို့ ပြန်ကျရန်မှာမူ အားထုတ်မှုမပါဘဲ အဆင်းဘီးတပ်ပေးလိုက်ဘို့လို့ လျော့ခနဲ၊ ဝေ ဝါခနဲ ကျဆင်းသွားတတ်၏။

ပိတ်ကားရုပ်ရှင်တွင် အောင်မြင်သော သရုပ်ဆောင်မင်းသား တစ်ယောက်ဖြစ်လာရန် ကျားကုတ်ကျားခဲ ကြိုးစားကြရသော်

လည်း မှန်သားပြင် ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင် ဖြစ်လာရန်မှာမူ ကြိုးပမ်းမှုထက် အသိုင်းအဝိုင်းကောင်းလျှင် သည်နေ့လုပ်၊ နက်ဖြန်ဖြစ် ဆိုရမလို ဖြစ်လည်း ဖြစ်နေကြသည်။

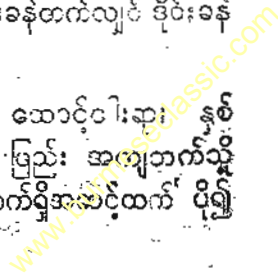
ပိတ်ကားရုပ်ရှင်တွင် သရုပ်ဆောင် မင်းသားတစ်ယောက် ဖြစ်လာရန် ကျားကုတ်ကျားခဲ ကြိုးပမ်းခဲ့ရသည်နှင့်အတူ အနုပညာ ပါရမီအားခြံခံ အပိုအရင့်ပေါ်လိုက်၍ အောင်မြင်မှု အတိုင်း အတာကို အဆုံးအဖြတ်ပြုရသလို အောင်မြင်မှုလမ်းကြောင်းပေါ်တွင် သက်တန်းရှည်ကြာသည်။

အောင်မြင်မှုလမ်းကြောင်းပေါ်သို့ ရောက်နေပါလျက် ဘယ်သူမပြု မိမိမူဖြင့် ကိုယ်ပြုသာနာကိုယ်ရှာပြီး အောင်မြင်မှုလမ်းကြောင်းပေါ်မှ ဆင်းသွားရသူနှစ်ဦး၊ သုံးဦးမှအပ ကျန်သရုပ်ဆောင်မင်းသားများမှာ ယနေ့ထက်တိုင်အောင် တံခွန်လွင့်ထူနေ ဆဲရှိကြ၏။

မှန်သားရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင် သသစ်များမှာမူ ပေါ်ပျောက် ဖြစ်နေကြသည်။

ဖြစ်လွယ်လျှင် ပျက်လွယ်ရမည်။ ဟုန်းခနဲထက်လျှင် ဒိုင်းခနဲ ပြန်ကျရမည်မှာ ဓမ္မတာသဘောပင်ဖြစ်၏။

အခွေဇော်းစေးငါးရာ၊ ခြောက်ရာမှ သောင့်ငါးဆာ နှစ်ထောင်တန်းအထိ မြင့်ထက်ခဲ့ရာမှ တဖြည်းဖြည်း အကျောက်သို့ ပြန်ဆင်းလာသည်က မှန်သားရုပ်ရှင်ကို လက်ရှိအဆင့်ထက် ပို၍





ပီပြင်တိုးတက်အောင် လုပ်ကြဖို့ သင်ပေးနေသည့်သို့ရှိချေရာ၊ ပရိယူဆာများဧရာ၊ သရုပ်ဆောင်များပါ လက်တွဲ၍ မကြီးစားလျှင် မှန်သားရုပ်ရှင်အနေအထားမှာ ဆယ်စုနှင့်တစ်ခုပင် တောင့်ခံနိုင်ပွယ်ရာ မရှိပါချေ။

ယနေ့ မှန်သားရုပ်ရှင်ကြည့် ပရိသတ်မှာ အတော်ကြီး သည်းခံပြီး ကြည့်နေကြရ၏။

မဲ့ပြာပုဆိုးဇာတ်လမ်း၊ သမဂ္ဂိကျသရုပ်ဆောင်မှု ပန်းခြံပေါင်းစုံ လှည့်ရိုက်နေသော မပြောင်းလဲသည့်မြန်ကွင်း ဇာတ်ဝင်ခန်းနှင့် မလိုက်ဖက်သော ဝတ်စားဆင်ယင်မှု အလင်းအမှောင် မမှန်ကန်မှု ကျယ်လောင်လွန်းသော နောက်ခံတီးလုံးကြော့ဖို့ဘာပြောမှန်းမသိ ဖြစ်ရခြင်းမျိုး၊ ဒိုင်ယာလော့နှင့် နောက်ခံတီးလုံးထောင့်နေခြင်း နားမခံသာစရာ အသံဖမ်းစက်သံ တရဲရဲ၊ တဝှန်းဝှန်းမြည်နေခြင်းမျိုး၊ စကားလုံးအသုံးအနှုန်းပြီးစလွယ်ပြောကြသောကြောင့် နားစင်မချောဘဲ ထောင့်နေခြင်းမျိုး စသည့် ချို့ယွင်းချက်များကို အလေးမမူဘဲ ဖြစ်ပြီးထောင့် လုပ်ကိုင်နေကြ၏။

ပရိယူဆာများ ဖြစ်ကတတ်ဆန်း လုပ်တတ်ပုံကို ပရိယူဆာကိုနီတိုးအခွေဖြင့် သက်သေထူရသော် အဖြစ်လုပ်ဆောင်မှုတွေဘယ်သို့ရှိသည်ကို တွေ့နိုင်ရ၏။

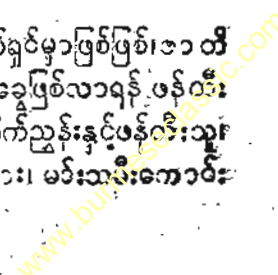
ဒါတောင် တစ်ကွက်နှစ်ကွက်စပြုသွားပေလို့သာပေါ့၊ နို့မဟုတ်ရင် မလွယ်။

စူပါသရုပ်ဆောင်တွေ မပါဘဲ ပရိသတ်လက်ခံသည့် 'ပံ့ပိုးမိုက်ခဲ'၊ 'ကြွမ္မာအလှည့်' အခွေမျိုး၊ မှတ်ကြီးလိုလောတာ၊ အခွေမျိုးများ ကြည့်လိုက်ရသည့်အခါ မြန်မာ့ဗွီဒီယိုကို မှိုက်မှိုက်ထင်ထင်၊ သိမ့်သိမ့်စိမ့်စိမ့် ကျေနပ်မှု ဖြစ်ရသည်။

မြန်မာ့ ဗွီဒီယိုအခွေ ဈေးနှုန်းမှာ ဇာတ်လမ်း၊ ကောင်းခြင်း၊ ဒါရိုက်တာ ဖန်တီးမှု တော်စမ်းခြင်း၊ ရိုက်ကွင်းရိုက်ကွက် ပီပြင်ခြင်း၊ ပရိသတ်စိတ် အစာဖြည့်ဆည်း ပေးနိုင်ခြင်း၊ ပျော်ရွှင်မှုလည်း ဖြစ်စေ၊ သင်ခန်းစာလည်း ရစေဆိုသည်တို့အပေါ်၌မတည်ဘဲ သရုပ်ဆောင်မင်းသား၊ မင်းသမီးတို့၏အမည်နာမပေါ်တွင် တည်နေခြင်းမှာလည်း မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုသာဘဲ သို့ ရှိပါလေ၏။

ဗွီဒီယို အခွေကောင်းတစ်ခွေ ထွက်ပေါ်လာရေး၌ သရုပ်ဆောင် မင်းသား၊ မင်းသမီးကို အဓိကထားနေရသမျှ မှန်သားရုပ်ရှင် တိုးတက်ရှင်သန်ရေး လမ်းကြောင်း၊ တိမ်းပါးတော့မည့်ဘက်သို့ ယိုင်နေပြီဟု ဆိုရမည့် အနေအထားလို့ ထောက်ရှိ နေပါချေပြီ။

ပိတ်ကားရှင်ရှင်မှာဖြစ်ဖြစ်၊ မှန်သားရုပ်ရှင်မှာဖြစ်ဖြစ်၊ ဇာတ်ကားကောင်းတစ်ကား၊ အခွေကောင်းတစ်ခွေဖြစ်လာရန် ဖန်တီးရာတွင် ဇာတ်လမ်းကောင်း၊ ဇာတ်ညွှန်း၊ ရိုက်ညွှန်းနှင့်ဖန်တီးသူ၊ ဒါရိုက်တာကောင်း၊ သရုပ်ဆောင် မင်းသား၊ မင်းသမီးကောင်းရှိရုံ၊ ပါရုံဖြန့် မဖြန့်လာနိုင်။



ကင်မရာမင်း၊ မီးသမား၊ မုန်တိုင်းသမား၊ စက်မှုပိုင်းကျွမ်းကျင်သူ၊ မှတ်တမ်းတင်သူ၊ အခမ်းအနားပြင်ဆင်သူ၊ ဇာတ်ပို့၊ ဇာတ်ရံအောင်းများ ရှိရာ ပါဝင်ရမည်ဖြစ်သလို လက်ညှိတက်ညှိလက်တွဲလုပ်ဆောင်ကြဖို့လည်း လိုသည်။ ဒါမှလည်း ကားကောင်း ထွက်လာနိုင်သည်။ တချို့ ဒါရိုက်တာနှင့် မင်းသား၊ မင်းသမီးတွေက လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်များအပေါ် မာန်မာနထား၍ မထေမဲ့ဖြစ် ပြုတတ်ကြသည်။

ဇာတ်ကားပဲရိုက်ရိုက်၊ အခွေပဲရိုက်ရိုက် အဓိကအကျဆုံးနေရာမှာ ပါဝင်လုပ်ဆောင်ရသူမှာ ဒါရိုက်တာ ဖြစ်၏။ ဒါရိုက်တာလုပ်သူမှာ ဇာတ်ကားရိုက်ကူးရေးသာမက ဂျူတင် ထွက်ရာတွင် ပါဝင်သူအားလုံးကို ထိန်းသိမ်း ကြပ်မတ်ကွပ်ကဲ အုပ်ထိန်းရသူလည်း ဖြစ်၏။

အနုပညာသမားတွေဆိုတာက ဗိုလ်မထား၊ ငါမှ တစ်ပါးဟု ထင်တစ်လုံးရှိကြသူတွေချည်း အနုပညာမာနအသက်ကလေး ရှိကြသူများ ဖြစ်သလို ခွက်လှည့်ကြုံလာရင် မနွဲ့စတမ်း ခွပ်ဘတ်ကြသူများ ဖြစ်ရာ သူတို့က လေးစားရမည့်သူ မဟုတ်လျှင် ကိုင်တွယ်ရခက်သည်။

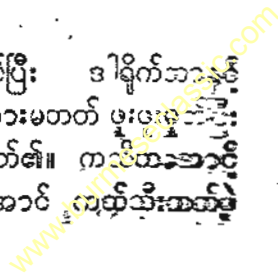
မင်းသား၊ မင်းသမီးကအစ လေးစားခံရသူ၊ ဝါဒင့်သဘာရင့် ဒါရိုက်တာဆို အကြောင်းမဟုတ်၊ ရိုက်ကွင်းမှာအခက်အခဲမတွေ့ရှေ့ရှေ့ရှုရှု ပြီးတတ်သော်လည်း လေးစားခံရသူ မဟုတ်ဘဲ အမောက် ထောင်လျှင် မလွယ်ခဲကြာနှင့် မောသွားမည်သာ သေချာလက်။

အဲသည်အခါမျိုးမှာ ဂျူတင် မန်နေဂျာခေါ် ရိုက်ကွင်းတာဝန်ခံ ဦးနောက် ခြောက်ရသည်။ လည်လည်ဝယ်ဝယ်ဂျူတင် မန်နေဂျာဆို တော်သေးသည်။ မနူးမနပ် ဂျူတင်မန်နေဂျာဆိုလျှင် ရုပ်ရှင်ဆိုသည်အတိုင်းရစ်ရှပ်စရာတွေ ရစ်ထွေးသွားမည်မှာ သေချာသည်။

ဂျူတင်မန်နေဂျာအဖြစ် ထုတ်လုပ်သူ့ကိုယ်တိုင် လိုက်သည်ရှိသလို သူတို့၏လူယုံများကို ဂျူတင်မန်နေဂျာ (၀၁) ရိုက်ကွင်းတာဝန်ခံအဖြစ် တာဝန်ပေး လုပ်ကိုင်စေသည်လည်း ရှိသည်။ ထုတ်လုပ်သူ့ကိုယ်တိုင် လိုက်သည်ထက် လူယုံတော်ကိုတာဝန်ပေးလေ့ ရှိကြသည်။

ဂျူတင်မန်နေဂျာဆိုသူမှာလည်း အဓိကမကျပေမယ့် သူ၏ အခန်းကဏ္ဍကလည်း အရေးပါသည်လို့တော့ ဆိုနိုင်သည်။ အဖွဲ့သား အားလုံးနှင့် လိုက်လျောညီထွေရှိပြီး လုပ်တတ်၊ ကိုင်တတ်၊ လာဘ်မြင်သူဖြစ်လျှင် အထစ်အငေါ့နည်းနည်းဖြစ် အဆင်ချောပြေသည်။

ဂျူတင်မန်နေဂျာဆိုသည့် မာန်တက်ပြီး ဒါရိုက်တာနှင့် မင်းသား၊ မင်းသမီးကို ခေါင်းပေါ်တင်ထားမတတ် ဖူးဖူးလှည့်လှည့် အခြေခံပိုင်းက လူများကိုမူ ပါဝါပြုတတ်၏။ ကလေးအောင် ဖြစ်အောင်၊ စိတ်အနှောင့် အယှက်ဖြစ်အောင် ကုန်သွယ်သွယ်လေးများဖြင့် ခုကွဲပေးတတ်၏။



မခံတတ်သူ၊ ပြန်ပက်တတ်သူများနှင့်တွေ့လျှင်မူ ကျွန်တော်က ခင်လို့မခင်လို့ ပြောတာပါဟု စကားရောဖောရော လျှော့ချ တတ်၏။

ရှုတင်မန်နေဂျာများကလည်း ကပ်လိုး၊ ဖြတ်ထစ် လုပ်တတ် ၏။ နေ့တွက်ပေးစရာထဲက မဖြတ်သာဖြတ်သာ ဖြတ်တာတို့၊ ထမင်းစရိတ်ထဲက လက်ဖက်ရည် တစ်ခွက်ဖိုးလောက် ကတ်သီး ကတ်သတ်ဖြတ်တာတို့၊ လက်ဖက်ရည်ချိန်မှာ လက်ဖက်ရည်ကို တစ်ယောက်တစ်ခွက် မတိုက်ဘဲ ချိုင့်ဆွယ်ခိုင်းပြီး တိုက်တာတို့ လမ်းစရိတ် ငါးကျပ်ပေးရမှာကို သုံးကျပ်တည်းပေးပြီး နှစ်ကျပ် ဖြတ်တာတို့ လုပ်တတ်သလို အစစအရာရာ ကုန်ကျစရိတ်သက်သာ အောင် ဘီးစိပ်တိုက် လုပ်နည်းကိုလည်း လုပ်တတ်၏။

အဲသည်လို ရှုတင်မန်နေဂျာများ ရှိသလို ဒါရိုက်တာနှင့် ပေါင်းပြီး အကြံအဖန်လုပ်သည့် ရှုတင် မန်နေဂျာများလည်း ရှိသည်။ ရုပ်ရှင်နှင့် ဗွီဒီယိုရိုက်ကူးရေး လုပ်ငန်းမှာ ကုန်ကျစရိတ် အထွေထွေကို ပုံသေကားကျ သတ်မှတ်ထားလို့မရ။ နယ်ရှုတင် ထွက်ရသည့်အခါ တစ်နယ်နှင့်တစ်နယ်၊ တစ်နေရာနှင့် တစ်နေရာ မတူသလို ကုန်ကျစရိတ်လည်း မတူ။

ဗွီဒီယိုခေတ်ဆန်းချိန်မှာမင်းသားဖြစ်လာသူ၊မင်းသားအသစ် ကလေးများမှာမူ သူတို့ ပြုသမျှ နုကြရသော်လည်း စူပါမျက်နှာ ဟောင်း မင်းသား၊ မင်းဆမီးများမှာမူ ဆူတို့ပြုသမျှ မနုကြ

ထုတ်လုပ်သူပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ရှုတင်မန်နေဂျာနေ့နောက်ပေါက် ဒါရိုက်တာများမှာ ရုပ်ရှင်သား၊ မင်းသမီးများ ပြုသမျှ နုကြရသည်။

ဖိုက်တင်ခန်းနှင့် ပြေးရလွှားရသည့်အခန်းများ ရိုက်နေစဉ်နှင့် ပြီးဆုံးသွားချိန်၊ သောက်ဖို့ လစ်ပိုမီတန် ငါ့ပုလင်း အဆင်သင့် ရှိနေပါစေဆိုလျှင် ခေါင်းမခါရ၊ မရ၊ ရအောင် အပြေးအလွှား ရှာဖွေဝယ်သွားရသည်။ သံဘူးဘီယာ ဘယ်နှစ်ဘူး ဆိုသည် များပါသည်ဟု မပြောရ။ ဘယ်စီးကရက်မျိုးမှဆိုလည်း အဆင် သင့် ဖြစ်စေရသည်။

ထိုသို့ရှိသလို စီးကရက်ဝေးလို့ ဆေးပေါ့လိပ်ကိုပင်ကိုယ့်အိတ် စိုက်ဖြင့် ဝယ်သောက်ရသူများလည်း ရှိကြသည်။

ဒါမျိုးလေးတွေအပြင် သောက်ရေကအစ ချေးထူတာတွေ၊ ဖော်ပြမကောင်းသည့် ဟိုဟာသည်ဟာ ရှာဖွေခိုင်းသည့် အခွင့် အရေး ယူမှုတွေလည်း အများကြီးရှိသေးသည်။

ရှုတင်မန်နေဂျာများမှာ အရေးပါသော ဒါရိုက်တာနှင့် သရုပ်ဆောင်များကိုသာ မျက်နှာချိုသွေးရ၊ လိုအပ်သည်များကို ပြီးပြည့်စုံအောင် ဖြည့်ဆည်းပေးရသည် မဟုတ်သေး။ သူတို့နှင့် နှယ်၍ အပျော်ခရီးလိုက်ပါလာသူများ၊ ဘုရားဖူး လိုက်လာသူ များကိုပါ သူတို့နှင့်တန်းတူပြုစု၍ လိုအပ်သမျှကို တာဝန်ယူ ဖြည့်ဆည်းပေးရ၏။ အနုပညာသည်များကို နှယ်၍ အနုပညာ လိုက်စားသူများက သူ့ ထက်ကလပ်ကြသည်များလည်း ရှိပြန်၏။



စိန်နားကပ်ဆောင်ကြောင့် ပြောင်သည့်ပါးက ပို၍ ပြောင်သည်ဟု ဆိုရမည်သို့ အခွင့်အရေး ပိုယူကြသည်များလည်း ရှိခဲ့၏။

ပရိဂျူဆာများဘက်ကတော့ ကိုယ့်အခွင့် မပြီးမချင်း အရေး ပါသူများကို မောင်မောင်၊ ဘာအလုပ်ရှိ သူ့ဘက်ကြိုက်လှုပ်ပေးရ စမြဲပါ။

သူတို့နှင့်က တစ်ခါလည်း ဆက်ဆံဖို့ပိုင်းသည်မကုတ်။ နောက် ထပ် ဆက်ရန် ဆက်ရန် ရှိသေးသောကြောင့် သူ့ဘက် ကျေနပ်မှု ရှိအောင် လိုက်လျောရသည်။ သူ့ဘက်ကြိုက်ပါမူ ကိုယ်က ရယ်နိုင် မည်။ သူ့ဘက် မပြုံးလျှင် ကိုယ်နူးချမည်မို့ ဘီးစိပ်တိုက်သို့ မချ။

ဒါထက်မကသော လိုက်လျောခွင့်ပေးရသည်များလည်း ရှိသေးသည်။

ထုတ်လုပ်သူပရိဂျူဆာများမှာ အောက်အခေါင်းခုံ၊ စိတ် မော့စရာ အဖုံဖုံ၊ ပူပန်စရာ အသွယ်သွယ်ကို အခွင့်ပေး မချင်း ထွေးပိုက်ဘားရ၏။ အခွင့်တစ်ခွင့် ထုတ်လုပ်မှု အတွက် ရင်းနှီး မြှုပ်နှံရသော ငွေကြေးပမာဏကလည်း နည်းမှ မနည်းဘဲ ချီး။

ဤစူပါဒါရိုက်တာ၊ စူပါမင်းသား၊ မင်းသမီးနှင့်ရိုက်သော အခွင့်တစ်ခွင့်အတွက် ရင်းနှီးရသော ငွေကြေးပမာဏမှာ သုံး သိန်းနီးပါး ရှိသည်။ ကျော်လျှင်သာကျော်မည်၊ ထို့ထက် မခအောက်။

အခွင့်တစ်ခွင့်၏ ကုန်ကျစရိတ် ထက်ဝက်ကျော်ကို စူပါ မင်းသား မင်းသမီးများအတွက် သရုပ်ဆောင်ခပေးရ၏။

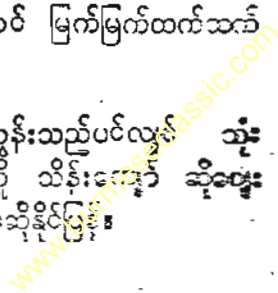
ပေးရပါစေ၊ အခွင့်ငှားကြည့်သူ၊ ရှိုးထိုးသူ၊ နယ်ကိုယ်စား လွယ်ယူပြီး ဖြန့်ချိမည့်သူတွေက အနုပညာရသပေါ်လွင်အောင် ပြောင်မြောက်အောင် လက်ရာသန်သန်အခွင့် ထွက်လာအောင် ဖန်တီးရသူ၊ ဖန်တီးရှင် ဒါရိုက်တာနာမည်ထက် မင်းသား၊ မင်းသမီးနာမည်ကိုသာ အလေးထား၍ အမေးအမြန်းရှိကြသမို့ မင်းသား၊ မင်းသမီး ကြေးကြီးတာကို လက်တွန့်လို့မရ။

စူပါမင်းသား မင်းသမီးအသိုက်အဝန်းကလည်း ပါးစပ် သတင်းနှင့်တစ်မျိုး၊ စာနယ်ဇင်း အပို့သတင်းနှင့်တစ်ဖုံ၊ ၉၁ ခုနှစ်အတွက် မရနိုင်တော့၊ ၉၂ ခုနှစ်အတွက် တန်းစီရှင်တောင် မှု့ဘယ်နှစ်လပိုင်းကျမှရမည်၊ ဒါတောင် အခုကတည်းက တန်း ဝင်စီမံမှု နို့မဟုတ်ရင် ၉၃ ခုနှစ် တန်းဝင်ဇယားထဲ ရောက်သွား မည်။ ဘာညာဘာညာ သတင်းများကလည်း နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ထွက်ပေါ်နေသလို ဈေးနှုန်းကိန်းဂဏန်းများကလည်း တစ်ခန့် ထက်တစ်ခန့် အထက်ဘက်သို့ မီးမောင်းထိုးပြနေသည်ကြောင့် အလုအယက် တန်းစီဇယား ဝင်ရပြန်သည်။

သူတို့နှင့်ဆို အရင်းမရှုံးဖို့သေချာသည်။

ရပြီဆိုလျှင်လည်း သပိတ်ဝင်အိတ်ဝင် မြက်မြက်ထက်ထက် ကြီးကိုရတာ။

ဇာတ်လမ်းအတွက် ဝတ္ထုဇာတ်ညွှန်းသည်ပင်လျှင် သုံး သောင်းကျော် ဆိုတော့လည်း သူတို့ သိန်းကျော် ဆိုတော့ ပေါက်ဈေးရှိနေတာကို များသည်ဟုဆိုနိုင်ပြန်။



လုပ်ငန်းတစ်ခုတွင် အမြတ်နှင့်အရှုံးမှာ ခွဲမရအောင် တစ်စပ်  
လျက်ရှိသည်နှင့်အညီ နည်းနည်းကဲ့သို့တွေ့ရှိသလို ဟက်တက်ကဲ့  
သွားသူတွေလည်း ရှိသည်။

ရိုက်ကူး၊ ထုတ်လုပ်၊ ဖြန့်ချိသုံးမျိုးသုံးဖလှယ်လုံး ကျွမ်းကျင်  
နိုင်နင်းသူများ၊ လုပ်တတ် ကိုင်တတ် ရှိသူများကျတော့လည်း  
အရှုံးအကွဲကိုမျက်နှာပူစရာမလို၊ အမြတ်ပမာဏအနည်းအများ  
ကိုသာ မျက်နှာပူစရာရှိသည်။

အဓိကကျသော ဖြန့်ချိရေးကိုမကျွမ်းကျင် မနိုင်နင်းလျှင်  
အထာပေါက်ပေါက် မလုပ်တတ်မှုကိုင်တတ်လျှင် စူပါတွေ့ဘယ်  
လိုပါ။ အခွဲအစားလောက်ကောင်းကောင်း အတိုးတက် လေး  
ထောင်မကိုင် ဖြစ်ရုံမက ဗီလီယံနှင့် ဒိုင်ယာမီဗင်သောက်ပြီး  
ထိပ်ရသော ဆော့ကစေဒနာကိုပါ ပိုက်ထွေးရ၏။

ဘယ်သူသေသေ ဝေဘမာနိုင်သူများကတော့ ဒါရိုက်တာနှင့်  
မင်းသားမင်းသမီးများသာ။

သူတို့က သပိတ်ဝင်အိတ်ဝင် ရကြသူတွေ။

စစ်ကားပြီးလည်းမထူး၊ တစ်ခွေပြီးလည်းမထူး၊ ဒိုရန်းဒို  
ရှင်း ရှိသူများမှာ ဇာတ်ပို့ဇာတ်ရံနှင့် အခြေခံအလုပ်သမား  
ဖြစ်၏။

သူတို့လေးကတော့ ရိုက်ကူး ထုတ်လုပ်ထက် ရှုပ်ထွေးပြီး  
စိတ်မောစရာ အဖြစ်ရဆုံးမှာ ဖြန့်ချိရေးဖြစ်၏။

ဒါကြောင့် တချို့ကလည်း ရိုက်ပြီးအခွေကို တော်သင့်ပုံ  
အမြတ်ဖြင့် အမြတ်ရောင်းကြသည်။ အပြတ်ရောင်းသည့်အတွက်  
၀၀ဖြိုးဖြိုး မဝါးလိုက်ကြရ။ ကိုယ်စားဖို့ပြင်ဆင်ထားသည့် ပွဲရုံ  
ကြီးကို ခွဲဝေပေးလိုက်ရ၏။

ရင်ရှုပ်စရာအခွေ ရိုက်ကူးရေးသက် အသားတင် အညှန့်  
ခူးစားလို့ရသည့် ဖြန့်ချိရေးကို ကိုင်၍ အပိုင်တွယ်နေသူများ  
လည်း ရှိသည်။

ဗွီဒီယိုပေါ်ဦးစ ခေတ်ပိုင်းမှာ လေးငါး ခြောက်သောင်း  
ကိုင်၍ အလုပ်လုပ်လို့ဖြစ်သော်လည်း ယနေ့ ဗွီဒီယိုလောကအနေ  
အထားတွင်မူ လေးငါးခြောက်သိန်းသည်ပင် နံမစွတ် ဖြစ်နေ  
သည်။ အနည်းဆုံး ဆယ်သိန်းလောက်ကိုင်မှုဖြစ်သည့် အနေ  
အထားသို့ ရောက်နေပြီ။ သန်းဂဏန်းကိုင်ရသော လုပ်ငန်းကြီး  
တစ်ခုအဖြစ်သို့ ကူးပြောင်းနေပြီ။

တချို့ ငွေရှစ်များက ရင်မရှုပ်၊ စိတ်မမော၊ သောကမများ  
ရအောင် စိတ်ချရသည့် စူပါဒါရိုက်တာများကို ငွေပုံပေးပြီး  
တန်ထရိုက်စနစ်ဖြင့် အခွေအပြီး ရိုက်ကူးပေးရန် အပ်နှံကြ  
သည်လည်း ရှိ၏။

ပိတ်ကားရုပ်ရှင်နယ်မှာ အောင်မြင်ပြီး အနုပညာမာမြေပို့  
နာမည်တစ်လုံးကို ထိန်းသိမ်းလျက် လျှာပေါ်မြက်ပေါက်ပါ  
စေ နာမည်အသေမခံဆိုသူမျိုး၊ စိတ်ချလက်ချ ယုံကြည်ကိုးစား  
ရသူမျိုးဆို အကြောင်းမဟုတ်၊ စိတ်မမော ရင်မတုန်ရဘဲ သထိ

၅၆၂ ကျော်မြသန်း

မှတ်ရက်အတွင်း ကိုယ်လက်ထဲသို့ အခွေရောက်လာမည်မှာ သေချာသည်။

ကန်ထရိုက်သက်ခံသူ ဣပဒါဒါရိုက်တာက မှန်ထိုး၊ မီးထိုးသမားကအစ၊ မင်းသား၊ မင်းသမီးအဆုံး အားလုံးကုန်သော အဖွဲ့သားများနှင့် ရင်းနှီးမှုရှိနေသည့်အပြင် သူတို့အားကိုင်တွယ်ရန် အတာနောကြေနေသမို့ ထူးထူးထွေးထွေးပြဿနာမပေါ်ဘဲ သတ်မှတ်ရက်ထက်စောပြီး ကားပြီးတတ်သည်။

သူက ရှုတင်စရိတ်ကျဉ်းကျဉ်း ရိုက်ရက်တိုဆိုဖြင့် ပြီးစီးအောင် လုပ်နိုင်သောကြောင့်တစ်ကြောင်း၊ မင်းသား၊မင်းသမီးများနှင့် အဖွဲ့သားများကလည်း ကန်ထရိုက်စနစ်ဖြင့် ရိုက်သည်ကို သိထားသောကြောင့်တစ်ကြောင်း၊ ချေးမထူ၊ ဂျီဂျာမများဟိုအခွင့်အရေးတောင်း၊ ဒီအခွင့်အရေးတောင်း မလုပ်ကြသောကြောင့်တစ်ကြောင်း၊ အပြောမခံ နာမည်ပျက်မခံသော မာနကြောင့် တစ်ကြောင်း၊ သူ့အတွက်လည်းကျန်သည်။ အခွေကောင်း၊ အခွေသန့်များလည်းထွက်သည်။ ငွေပုံရသူလည်း စိတ်အေးလက်အေး ရှိရသည်။

ဒါရိုက်တာမှာလည်း နှစ်မျိုးရှိသည်။

အလုပ်အပ်မည့်သူက အိမ်တိုင်ရာရောက် သွားရောက်တွေ့ဆုံပြီး ဆရာ အခေါ်အဝေါ်ကို နှုတ်ဖျားတွင် တွဲလွဲခိုနေစေပြီး လုပ်ငန်းအပ်နှံခြင်းခံရသူ ဒါရိုက်တာ။

ကျွန်တော် ဗိုဗိုယိုမင်းသား ၅၆၃

အလုပ်ရှင်ကို ကြားလူနှင့်ရှာဖွေပြီး လုပ်ငန်းကိစ္စကို ကိုယ်က ပြောရသည့် ဒါရိုက်တာ။

အလေးထား အဆက်ဆံခံရသူဒါရိုက်တာနှင့် အလေးမထား အဆက်အဆံမခံရသူ ဒါရိုက်တာ။

တစ်မျိုးက ကြိုက်ဈေးတောင်းပြီးမှ အလုပ်လက်ခံသည်။ တစ်မျိုးက ပေးဈေးနှင့် အလုပ်လက်ခံသည်။

ခေတ်သဘောအရ အပူအအေးရှိသလို လုပ်ငန်းသဘောအရလည်း အပူအအေးရှိသည်။

အရွေးတတ်မှ၊ အရွေးမတတ်လျှင် ပိုးသာကုန် မောင်ပိုစောင်းမတတ် ဖြစ်လိမ့်မည်ပါ။

ပိတ်ကားရပ်ရှင်ခေတ်မှာ ဒါရိုက်တာကလည်း များများစားစားမရှိ၊ ဘယ်သူ ဘယ်သို့ဆိုသည်ကိုလည်း လောကသားအားလုံး သိကြသည်။ လူငယ်ထက်လူခိုဒါရိုက်တာတွေက နောက်ပိုင်းကျမှ ပေါ်လစတာ၊ သူတို့မပေါ်ခင် အစဉ်အလာဒါရိုက်တာများနှင့် မင်းသားတွေကိုယ်တိုင် ဒါရိုက်တာလုပ်လာကြသည်။

အစဉ်အလာ ဒါရိုက်တာများမှာ ရှင်ရှင်နယ်တွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကျင့်လည်လေကြသူများ ဖြစ်သေးကြောင်း ဆတတ်ပညာပိုင်းဆိုင်ရာတွင် သဘာရင့်သော်လည်း အယူအဆရေးရာပိုင်း



တွင်မူ သမဂ္ဂကျပဲရှိနေသည်။ စာဖတ်အားကောင်းပြီး အယူ အဆအရားရာ သစ်လွင်သော လူငယ်ဒါရိုက်တာများ ပေါ်လာ သည်။

ရုပ်ရှင်ကားများလည်း တိုးတက်လာသည်။

ဗွီဒီယိုခေတ်မှာ လူငယ်ဒါရိုက်တာတွေ အလျှိုအလျှိုပေါ် လာသော်လည်း အခွေကောင်းတွေတိုး၍ ထိုး၍ ထွက်မလာဘဲ မဆိုစသောက်သာ ကွဲပြားသော ဇာတ်လမ်းရိုက်ကွမ်းရိုက်ကွက် များဖြင့် ထူးခြားနားကို စခန်းသွားနေကြ၏။

တချို့ဆို ဗွီဒီယိုရိုက်စက်အကြောင်းကို သဘောလောက် နားလည်ကြသည်။ ဆင်းမိရိယာ ဇာတ်ဝင်အခန်းစဉ်နှင့် ဇာတ် ညွှန်းအားကိုးပြီး မင်းသား မင်းသမီးများကို သည်လိုဝင်၊ သည်လိုထွက် သည်ပုံအမူအရာလုပ်၊ သည်လိုပြော သည်လိုဆိုဖြင့် အခွေတစ်ခွေ အပြီးရိုက်သွားကြသည်များလည်းရှိ၏။

စူပါဒါရိုက်တာတွေကျတော့ ဇာတ်ညွှန်းတွင်မကဒါရိုက်တာ လက်စွဲဟု ပြောရမည့် ရိုက်ညွှန်းကိုပါကိုပ်ပြီး ရိုက်ကြသည်။

ရိုက်ညွှန်းက ဇာတ်လမ်းထက်ပိုပြီး အသေးစိတ်သည်။

ကပ်မရာအနေအထား တယ်လိုယူချမည်၊ အသင်း အမှောင် တယ်လိုဒေပရမည်။ မင်းသား၊ မင်းသမီးနှင့် အဓိက ဇာတ်ပို့ ပါသော အခန်း၌ တယ်သူ့ကို အဓိကရိုက်ချက်ပေးရမည်။ အနီး အဝေး တယ်လိုရိုစေရမည်။ ဇာတ်ကောင်များ ပြောရမည့် စကားလုံးက အစ အသေးစိတ်ပါဝင်သည်။

အဲသည်လို ဒါရိုက်တာမျိုးကို အခွေအုပ်ရပ် အခွေကောင်း ထွက်ဖို့ သေချာသည်။

‘ကန်းခသ၊ ငစေ့လာလိမ့်မည်’

‘လသာတုန်း ပိုင်းငစ်’

‘နာမည်ဆိုတာ ပါးစပ်နှင့်ဗိုက်အသွက် တာမှ နသုံးမကျဘူး’

‘ရသမျှ ဒဿကချင်မည်’

‘နောင်ခါလာ နောင်ခါဈေး’

ဆိုသော ဒါရိုက်တာမျိုးကို ကန်ထရိုက်စနစ်နဲ့ အခွေ အုပ်မိ

သို့တော့ ချောင်းတန်းဈေးကွက် မဝင်သည့် ပုတ်ကျား အခွေမျိုး၊

ဆိုးလိုးတန်းလန်း အခွေမျိုးပဲ ထွက်လာမည်။

ဇော်ရဲမောင်ဆိုတော့ ပြီး ငွေပုံပေးလိုက်သော ဒါရိုက်တာမှာ

အဲသည်လို ဒါရိုက်တာမျိုး။



ဇော်ရဲမောင်တို့ကလည်း ဆရာသမားကြီးကိုပြုစုမှာသေချာ  
သည်။ သူတို့ အခွေ အမြန်ဆုံး ပြီးစီးရေးနှင့် အကောင်းဆုံး  
ဖြစ်ဖို့မှာ ဆရာကြီးအပေါ်တွင် တည်နေသည့်အလျောက်သူတို့က  
လည်း ဘယ်နေလိမ့်မှာပ။

ဆရာကြီးကလည်း သည်ယုန်မြင်လို့၊ သည်ချိုတွင်လိုက်တာ၊  
ရှစ်စပ်က ဂျင် ခြေလည်သူတွေပဲဟာ။ ဘယ်ကျားရွှေ့ ရင်ဘယ်သို့  
ကမ်း ပေါက်မည်ကို သိပြီးသား။

ဇာတ်လမ်းနှင့် ဇာတ်ညွှန်းအတွက် ခုနစ်ရက်မပြီးရင် ဖယ်  
ရက် အချိန်ယူရမည်ဟု ပြောထားသည်မှာ လုပ်ငန်း သဘောကို  
အလွယ်နှင့်လုပ်၍ ရသည်ဟု ထင်မှတ်မသွားစေရန်အတွက်ဖြစ်၏။

တကယ်တော့ သူ့လက်ထဲမှာ ဇာတ်လမ်းဆရာဇာတ်ညွှန်းပါ  
ရှိပြီးသား။ ထိုကံသင့်သော ဉာဏ်ပူဇော်ခပေးပြီး ရေးခိုင်းသော  
ဇာတ်လမ်းနှင့် ဇာတ်ညွှန်းတော့ မဟုတ်ပါ။ အသံတိတ် ခေတ်  
မှင်းသား ရွှေဘပါဝင်သေပိတ်ကား ရုပ်ရှင်ဇာတ်လမ်းကျောမိုး  
ကို ယူပြီး အာကရန်ပါကရန် ဇာတ်လမ်းထိုးကွက်ကလေးများ  
ဖြည့်စွက်ပြီး ကိုယ်တိုင်ရေးထားသော ဇာတ်လမ်းဖြစ်၏။

သူ၏ဆရာ ဒါရိုက်တာကြီးနှင့် လက်တွဲ၍ တပည့်အဖြစ်  
ကျင်လည်ခဲ့စဉ်က ဒါရိုက်တာကြီး ကိုယ်တိုင်ခွဲထားသော ဇာတ်  
ညွှန်း အဟောင်း နှစ်ခု လက်ထဲတွင်ရှိနေရာ ထိုဇာတ်ညွှန်း ခွဲပုံထိုး  
နမူနာယူ၍ သူ၏ခိုးချဇာတ်လမ်းကို သူ့နားလည်သလိုဇာတ်ညွှန်း  
ခွဲလိုက်၏။

[၁၃]

ဇော်ရဲမောင်၏ ဒါရိုက်တာ ဆရာကြီးက ငွေရပြီးနောက်  
လုပ်ငန်းအတွက် ရက်ချိန်းပေးလိုက်သည်။ အခွေစရိုက်မည့်ရက်ကို  
ခုနစ်ရက် ခွာချိန်း၍ ထိုရက်များအတွင်း သူတို့နှင့်မပြတ်တွေ့နေ  
ဖို့ကိုပါ ချိန်းလိုက်၏။ မနက်ရှစ်နာရီ၊ ကိုးနာရီလောက်အရောက်  
သူ့ အိမ်ကိုလာဖို့နှင့် သရုပ်ဆောင်မှုပိုင်း နှင့် ပတ်သက်သည်များကို  
ပြသပေးမည်ဟု ပြောလိုက်၏။

သရုပ်ဆောင်မှု ဘာမှဆိုသည်က ထင်လုံးပါ။ အခွေမရှိ ကံခင်  
နေ့စဉ်တွေနေလျှင် နေ့စဉ် သူတို့အိတ်ထဲ ငွေမကျန်ဘဲ ဉာဏ်စောန  
ထောက်ဝိုင်းပွဲနိုင်ဖို့ ဖြစ်၏။

ဇာတ်ကားကောင်း၊ အခွေကောင်းတစ်ခု ရိုတ်ဖို့အတွက် ဇာတ်လမ်းကောင်းနှင့် ပီပြင်သော ဇာတ်ညွှန်းရှိရမည်။

ခိုင်ခံ့သပ်ရပ်၍ လှပသော တိုက်ကလေးတစ်လုံး ဆောက်ရန် အတွက် တိုက်ပုံစံရေးဆွဲသူ အင်္ဂါထိတ် ( ) နှင့် ထိုတိုက်ကို တည်ဆောက်မည့် ကျွမ်းကျင်သော ဗိသုကာပညာရှင် ရှိရမည် ဖြစ်သလို ဇာတ်ကားကောင်း၊ အခွေကောင်း၊ အခွေသန့်ထွက်လာ ရေးတွင်လည်း ဇာတ်လမ်း၊ ဇာတ်ညွှန်းကောင်းနှင့် စီစဉ်ဖန်တီးသူ ဒါရိုက်တာရှိမှသာ ထွက်ပေါ်လာမည် ဖြစ်၏။

အဖြစ်ဇာတ်လမ်း၊ အဖြစ်ဇာတ်ညွှန်းနဲ့ကတော့အဖြစ်အပွေပဲ ထွက်လာမည်။

ဇော်ရဲမောင်တို့၏ ဒါရိုက်တာကြီး ကိုင်ထားသည်မှာ အဖြစ် ဇာတ်လမ်းနှင့် အဖြစ်ဇာတ်ညွှန်း၊ သည်တော့လည်း

အကြောင်းမဟုတ်ပါ။ သူက အခွေကောင်း၊ အခွေသန့် ထွက်ပေါ်လာအောင် ဖန်တီးမည့်သူ မဟုတ်သမို့ ဇာတ်ညွှန်း အတွက် တစ်ပြားတစ်ကျပ်မှ အကုန်ခံစရာမလို၊ အခွေဖြစ်ပြီးစေ။ ရိုက်မည်ဖြစ်သောကြောင့် သူ့ ဇာတ်လမ်းနှင့် သူ့ ဇာတ်ညွှန်းမှာ အိုကေပြန်နေသည်။

ဇော်ရဲမောင်တို့က ဗွီဒီယိုလောကမှာ ဘယ်သို့မှ မဖြစ်ထွန်း နိုင်။ ပရိသတ်လက်ခံမည့်သရုပ်ဆောင်ဖြစ်လာဖို့မှာဝေးတစ်ကမ္ဘာ ဆီသို့ ဆိုရမည် ဖြစ်သောကြောင့် ခုတ်ထစ် ထားသည်တွေ

ခြောက်သောင်းငါးထောင်နှင့် နောက်ထပ်တစ်လွှာပြီး တစ်လွှာ လုံးဖြတ်မည့် ငွေများအတွက် ပြဿနာမပေါ်အောင် မှန်သား ခွေတစ်ခွေဖြစ်အောင် လုပ်ပေးလိုက်ရင် ပြီးပြီ။

ရောင်းဈေးတန်းဝင်၊ ဈေးကွက်ပေါ် အခွေဖြစ်မဖြစ် ဆိုသည် မှာ သူနှင့် မဆိုင်။

ဇော်ရဲမောင်တို့က 'ငကန်းသမားတွေမို့' 'လသာတုန်းခိုင်း ငင်ရုံ' အလုပ်သဘော လုပ်ဖို့သာ အားထား၏။

လုံးခနဲ၊ ခဲခနဲ အိတ်စင် ငွေကို ပြန်ထုတ်ရမည့် ငွေလုံးငွေခဲမှာ ဗွီဒီယိုရိုက် ကင်မရာငှားရမ်းခန့် မင်းသမီး သရုပ်ဆောင်များ အတွက်သာလျှင် ဖြစ်၏။ ဒါကလည်းတစ်သောင်း ဝန်းကျင်သာ ရှိမည်။ ကျော်လျှင် ထောင် ဂဏန်းမျှသာ။

အခွေ ငါးခွေသောက်ဝယ်ရမည်၊ ဒါကလည်းထောင်ဂဏန်း

ကင်မရာမင်း ငှားရမည်၊ ဓဓစားမျှစား အဖွဲ့သားအောင်ခိုင် ရှိပြီးသား။

အောင်ခိုင်က ဗွီဒီယိုခေတ် ကင်မရာမင်းဖြစ်၏။ ဟုတ်တီး၊ ပတ်တီး၊ ကင်မရာမင်းတော့ မဟုတ်။ အခွေကို ထည့်လိုသည်။ ရုပ်ပုံလွှာပြတ်မပြတ်ကို ထည့်လိုချိန်။ အခွေလုပ်ရင်နောက်ဆုတ်။ အနီးလိုရစ် ရှေ့တိုး။ ထောင့်ကရိုက်ရင် ထည့်လို အသုညီ အပြောင်းလုပ်၊ ကင်မရာကို ပခုံးပေါ်တင်ပြီး အလှည့်အပြောင်း လုပ်ပုံလောကကတော့ နားလည်သည်။ ထုတ်ကျွမ်းသည်။



၅၇၀ ကျော်မြသန်း

အောင်ခိုင်နှင့် ထွန်းအေးကို ရသင့်သည့် ၀၀၇ ပေးပြီးပြီမို့ လုပ်ငန်းခွင်အတွက် နေ့တိုက်ပေးရုံသာ။

မီးသမားက ထွန်းအေး၊ သူကတော့ ပိတ်ကား ရုပ်ရှင်မှာ နောက်လိုက် မီးသမား လုပ်ဖူးသည်။ အလင်းအားမှောင်မှန်အောင် မီးကိုင် မကျွမ်းကျင်ပေမယ့် အဖြစ်သောက်တော့ရသည်။ သူ့ကို လည်း နေ့တိုက် ထပ်ပေးရင် ပြီးသည်။

သောက်တာ၊ စားတာကတော့ အတူတူ။ လုပ်ငန်း စချိန်မှ ပြီးဆုံးချိန်အထိ ညနေပိုင်းအတွက် ဇော်ရဲမောင်တို့ ကိစ္စဖြစ်ရာ အလိုအလျောက် ဖြစ်လာရမည့် ကိစ္စဖြစ်သောကြောင့် အဲသည် ကိစ္စအတွက် အထူးတလည် ပြောစရာမလို၊ ရေလာမြောင်းပေး လုပ်ရမည်မှာ ထွန်းအေးနှင့် အောင်ခိုင်တို့၏ တာဝန်။

သူက ဆရာကြီး နေရာမှ ဟန်ပေး၍ ဝင်ထိုင်ရုံသာ။

ဇာတ်ပို့ဇာတ်ရံအားလုံးကိုလိုအပ်သလို နေ့တိုက်ဖြင့်ငှားမည်။ ရာသမား နည်းနည်းပါမည်။ ဆယ်သမားတွေက အများစု။ သူ့ ရိုက်မည့်အခွေမှာ နာမည်ကြီး ဇာတ်ပို့၊ ဇာတ်ရံမလို။

မင်းသားနှစ်ယောက်နှင့် မင်းသမီးနှစ်ယောက်ပါမည်။ အဖေ အမေ ခန်းက အမျိုးသားဇာတ်ပို့တစ်ယောက်၊ အမျိုးသမီး ဇာတ်ပို့တစ်ယောက်ပါမည်။ တောင်မရောက် မြောက်မရောက် မှင်းသား တပည့်လူရွှင်တော်တစ်ယောက်ပါမည်။ ကျန်တာတွေ က လူကြမ်းအဖွဲ့သားတွေ၊ သဲခဲပဲ ငှားရမည်။

သူတို့ကို နေ့တိုက်ပေးငှားပြီး ကျန်သောဇာတ်ရံများအတွက် မောင်ပီ၊ ချင် မယ်ပီ၊ ချင်လေးတွေ အများကြီးရှိသည်။ သူ့ရိုက် မည့် အခွေအတွက် သုံးလိုရသည်။ သူတို့ကို နေ့တိုက်မပေးရသည့် အပြင် သူတို့ဆီကပင် အသုံးစရိတ်ထွက်လာဦးမည်။ ထောင် ကဏန်း မထွက်နိုင်သော်လည်း ရာဂဏန်းတော့ သေချာသည်။

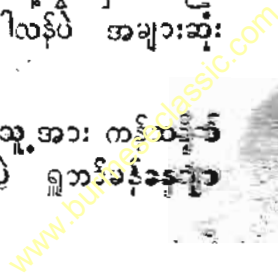
ခေါ်ပါ...ခေါ်ပါဟု တကျိကျိ နားပူနားအာလုပ်နေသူ တွေကလည်း အဆင်သင့်။

အင်ဒိုးအတွက် အဆောက်အအုံငှားစရာမလို၊ ဖဆပလ ခပ်ကွက်၌ နေသော အစ်ကိုဖြစ်သူ၏ တိုက်ခန်းကို အသုံးပြုရိုက် ရမည် ဖြစ်သောကြောင့် ငွေကြေးကုန်ကျစရာမလို၊ ဇာတ်သမီး အရ မင်းသမီးက ဆင်းရဲသူအခန်းမှပါရမည်ဖြစ်ရာ ဒါရိုက်တာ ကြီးက သူ နေထိုင်ရာအိမ်ကို ရွေးချယ်လိုက်သည်။

ကဲ...ဘယ်လောက်များ ဟန်ကျလိုက်သလဲလို့။

ရွာတင်ထွက်မည့်ကားကို ခုနစ်ရက်အတွက် တစ်ထောင်ဖြင့် ငှားလိုက်၏။ ထိုစဉ်က ဓာတ်ဆီပေါသဖြင့် နေ့တိုက်ငှားခလည်း သက်သာသည်။ တစ်နေ့လုံး သုံးမှ နှစ်ဂါလန်ပဲ အများဆုံး ကုန်သည်။

ရွာတင်မန်နေဂျာဟူ၍ သီးခြားမငှား။ သူ့အား ကန်သန့်စ် စနစ် လုံထားသောကြောင့် သူ့ကိုယ်တိုင်ပဲ ရွာတင်မန်နေဂျာ လုပ်မည်။



ရှုတင်ထွက်သောအခါ ကျွေးမွေးရမည့် နံနက်စာကို ဒါရိုက်  
တားကြီး မိန်းမဖြစ်သူက ချက်သည်။ ကြက်သားတစ်ပိဿာ  
လေးဆယ်ဈေး၊ အာလူးနှင့် ရောကျွေးသမို့ ကြက်တစ်ပိဿာ  
ငါးဆယ်ကို အာလူးနှစ်ပိဿာငါးဆယ်ဖြင့် ရောသည်။ ငပြာရည်  
ချက် ပေပိုင်တပျစ်လေးချက်ပြီး တို့စရာပါသော တစ်နပ်စာ  
ထမင်းမှာ အကောင်းကြီးဟုမဆိုသင့်သော်လည်း စားချင်စဖွယ်  
ရှိတိ၏။

ပေါင်းသားနှင့် အမြစ်အသည်းမှာ မင်းသမီးအတွက်၊ ကျန်  
သည့် လူတွေအတွက်က အာလူးသုံးဖတ်၊ ကြက်အရိုးအသား  
နှစ်ဖတ်၊ ဘယ်လိုပဲကျွေးကျွေး ဟိုနှယ်သည်နှယ် ပြောမည့်သူမှ  
ပါမလားတာ၊ သည်လောက်ကျွေးတာကိုပဲ ကျေးဇူးတင်ရသေး  
သည်။ ချဉ်ရည်ဟင်းနဲ့ကျွေးလည်း ဖြစ်တာပဲဟာ၊ ကင်မရာမင်း  
နှင့် မင်းသမီးမှတစ်ပါး အားလုံးမှာ သူ့လူတွေချည်း။

အဖွဲ့သားအားလုံး တိတိကျကျလိုက်နာရမည့်တင်းကျပ်သော  
စည်းကမ်းတစ်ခု ထုတ်ထားသည်။ အဲသည်စည်းကမ်းကိုထုတ်ပြန်  
သူမှာ ဒါရိုက်တာကြီး မဟုတ်။ ဒါရိုက်တာကြီး၏ ဇနီး  
ဒေါ်လုံးခင်။

ဒေါ်လုံးခင် ထုတ်ထားသော စည်းကမ်းမှာ ထူးထူးထွေးထွေး  
မဟုတ်။ တရုတ်အမဲကိစ္စ၊ ဒေါ်လုံးခင်က မင်းကလေးနှင့်  
လက်ဆက်ထားသူ၊ ဒါကြောင့်မို့ ရှုတင်ထွက်သည့်အခါ မြစ်သာ  
ဆင်သာ စက်သားကိုထားလို့ ဝက်သားနှင့် အနံ့အသက်မကင်း

သော မုန့်ပဲသွားရည်စာကိုပင် ယူဆောင်စားသောက်ခြင်းမပြုရ  
ဟု ပြောဆိုမှာကြားထားသည်။

ဒေါ်လုံးခင်တို့ နတ်သမားတွေက ဝက်သားကို ဝက်သားဟု  
အခေါ်အဝေါ်မပြုဘဲ တရုတ်အမဲလိုသာ ခေါ်ကြသည်။  
အမှတ်တမဲ့ ဝက်သားလို့ ခေါ်မိရင် ဘွားခတ်ရသည်။

ခင်ပွန်း လင်သား မကြိုက်နှစ်သက်သည်ကို ဇနီးမယားက  
ရှောင်ကြဉ်ရမည်မှာ လောက၏ နိယာမ။

ဒေါ်လုံးခင်မှာ ခင်ပွန်းနှစ်ယောက်ရှိသည်။ တစ်ယောက်က  
ဒြပ်မဲ့၊ တစ်ယောက်က ဒြပ်ရှိ။

ဒေါ်လုံးခင်က လက်တွေ့ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနေဆိုင်သူ  
ဒြပ်ရှိခင်ပွန်းမကြိုက်တာကို မထေမဲ့မြင်ပြု၍ ထော်လော်ကန်သန်  
အရွဲ့ တိုက်ရဲသော်လည်း ဒြပ်မဲ့ခင်ပွန်းဖြစ်သူကိုမူ တုန်နေအောင်  
ထက် သာလွန်သော ချေးချမ်းအောင် ကြောက်ရသည်။

အရွဲ့ တိုက်ဖို့နေသောသာ နှုတ် ထွက် စကားနှင့် သော်  
မထေမဲ့မြင်မပြုရ။ ဒါကြောင့် ဝက်သားကို တရုတ်အမဲလို ခေါ်  
ရသည်။

ဒြပ်ရှိ ခင်ပွန်းဖြစ်သူက ဝက်သားကို ကြိုက်လားမမေးနဲ့  
အမြီးကနေ ခေါင်းအထိ အကုန်ကြိုက်သည်။ ဒါပေမယ့် ဒေါ်  
မှာတော့ မဟုတ်။ အပြင်မှာ။

ဒါရိုက်တာကြီးက ဒုတိယမင်းသမီးအဖြစ်ပါဝင်သင့်သော  
စေမည့်သူမှာ အစမ်းခွေရိုက်စဉ်က ပါခဲ့သော ဗိုဒီယိုသိုးတစ်  
ဖြစ်၏။

အခွေမရသေးသော ဗိုဒီယိုမိုးခွေနေသူကလေးပါ။

ဓာတ်ပြားခေတ်ဘ ဓာတ်ပြားရ အဆိုထော်၊ ကက်ဆက်၊  
စီးရီးခေတ် အခွေရုံအဆိုထော် ရှိသလို၊ ဗွီဒီယိုခေတ်မှာလည်း  
အခွေရုံသရုပ်ဆောင်ဟူ၍ ရှိသည်။

ပိုးမကလေးစာ အခွေမရသေး၊ အမည်ခံပဲရှိသေးသည်။ အခွေ  
ရရှိ အသေအလဲလိုက်နေရသူဖြစ်ရာ ဘုန်းကြီးရှူးနှင့် လှေလူး ပမာ  
စကားသို့နယ် ဒါရိုက်တာကြီးနှင့်တွေ့ပြီး အခွေရ မမ်းဆမ်း  
စာရမ်းဝင်တော့မည်မို့ မိုးမမြင်လေမမြင် မြူးပျော်နေသည်။

အိမ်မှာ မှန်ကြီးတစ်ချပ်ထောင်ပြီး ထမ်းမေ့ ဟင်းမေ့  
အမူအရာ ကျင့်နေရပြီ။ စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်ပေါင်းစုံ တစ်ဘီ  
ထစ်သွယ်ကြီးကလည်း လှလှပပကြီး အနှောင့်အယှက်ပေးနေပြီ။  
ပိုးမလေးကတော့ ဒါတွေကို မမူ ဆန္ဒစာစိတ် တသွားကြီးဖြင့်  
ဘဝင်ခိုက်လျက်သာ။

ဒါရိုက်တာကြီးနှင့် ပိုးမလေးမိဘများမှာ ခပ်မပ်ရမ်းနှီးစွဲ  
ရှိနေကြသော်ကြောင့် အတုံးလိုက် အတစ်သိုက်မလိုီးသာပေမယ့်  
ပါးပါးရိတ်ရိတ်ကလေးတော့ လှီးသင့်သလောက် လှီးပြီးပြီ။

အကျင့်စရိုက်ဆိုသည်မှာ ဈေးကွက်ရခက်ဘိခြင်း။  
ဖြစ်ပါလိမ့်မည်ဆိုသော မျှော်လင့်ချက်မျိုးမဟုတ်။ ပြစ်ပဟေ့  
ဆိုသည့် သေချာပေါက် မျှော်လင့်ချက်ပေးလိုက်ပြီ။

သရုပ်ဆောင်ခ မဒေးရတ် တုံ့ပြန်ကျေးဇူးဆပ်ခံရဖို့ သေချာ  
သော၊ ငှက်လည်းသေ အသားလည်း စားရမည့် နည်းကို  
သုံးလိုက်၏။

ပိုးမလေး မိဘများက စီးပွားရေးအနေအထားကောင်းသလို  
အလို့လိုက်သည်။

စုပဲကြည့်....

သေချာပြီဆိုသည်ကို ပြောရရုံရှိသေး၊ နှစ်ထောင်ကျော်တန်  
နာရီတစ်လုံးဖြင့် ကျေးဇူးတုံ့ပြန်၍ သမီးဖြစ်သူအား ကန်တော့  
ဝေခဲ၏။

ကံ... အဲသည်လို ဒါရိုက်တာမျိုးများ မဖြစ်ချင်ဘူးလား။

ဇော်ရဲမောင်တို့ဆီက အပြီးအငြိမ်း ကန်ထရိုက်စနစ်ဖြင့်  
ငွေချောက်သောင်းငါးထောင် ရယူလိုက်ပြီးနောက် ပွဲဦးထွက်  
ရိုက်ကွက်ဆင်လိုက်ပုံမှာလည်း ပညာသားပါပဲ။

ကန်တော့ပွဲကိစ္စ။

ပိတ်ကား ရုပ်ရှင်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် မှန်သား ရုပ်ရှင်မှာပဲဖြစ်ဖြစ်  
ရွပ်ရှင်ကား၊ ဒါမှမဟုတ် အခွေရိုက်တော့မည်ဆိုလျှင် ကန်တော့ပွဲ  
ပေးရသော ထုံးတမ်းအစဉ်အလာရှိသည်။ ထုံးစံအတိုင်း အုန်း၊  
ဇွက်ပျောပွဲပြင်ပြီး ထုတ်လုပ်သူအပါအဝင် သရုပ်ဆောင်တို့  
စားလုံး ကန်တော့ကြရသည်။

မည်သူ့ကိုရည်စူး၍ ဟူ၍တော့ တိတိပပမရှိ။

ထူးတမ်းအစဉ်အလာအရ လုပ်ဆောင်သည်မျိုးပဲ ရှိသည်။  
ထုတ်လုပ်သူကလည်း အောင်မြင်ပါစေ၊ ဒါရိုက်တာက အသွယ်  
ချော် အတိမ်းအစောင်းမရှိဘဲ ပြီးစီးရပါစေ၊ ထုတ်လုပ်သူ  
ကလေးလည်း ချောချောမောမော မြန်မြန်ပြီးပါစေ။



၅၇၆ ကျော်မြသန်း

ကန်တော့ပွဲပေးသည်မှာ ဦးတည်ချက်နှစ်ရပ်ရှိသည်။

တစ်ရပ်က အစဉ်အလာအရ ထူးတမ်းစဉ်လာရှိသည်နှင့်အညီ လုပ်ဆောင်ခြင်း၊ နောက်တစ်ရပ်က ဤဒါရိုက်တာ၊ ဤမင်းသား၊ မင်းသမီးများနှင့် ဤဇာတ်ကား ဤအခွေကိုရိုက်တော့မည် ဟူ၍ ကြေညာခြင်း(ဝါ) ကြော်ငြာခြင်း ဖြစ်၏။

အဲသည်ပွဲကို အကျဉ်းရုန်း၍ လုပ်ကြသလို အကျယ်ချဲ့၍ လည်း လုပ်ကြသည်။

ထုတ်လုပ်သူ၏နေအိမ်မှာ လုပ်သည်။ ရုပ်ရှင်အစည်းအရုံး တည်ရာမှာ လုပ်သည်။ ခပ်ထွားထွား သမားတွေကတော့ ကရဝိက်နှင့် သမ္မတဟိုတယ်များမှာ လုပ်ကြသည်။

အကျွေးအမွှေး ပါရသည်။

ရိုးရိုးဖိတ်စာ၊ ထည်ထည်ဝါဝါဖိတ်စာ၊ ခမ်းခမ်းနားနား ဖိတ်စာများဖြင့် ဖိတ်ကြသည်။

ဖိတ်ကား ရုပ်ရှင်ခေတ်က ထိုကိစ္စကို ဟိုတယ်တွေမှာ လုပ်လေ့ မရှိ၊ အိမ်မှာလုပ်သည်။ ရုပ်ရှင်စတူဒီယိုမှာ လုပ်သည်။ ဖိတ်စာ ကိုလည်း သဘောပေါက်လောက်ပဲ လုပ်ကြသည်။

ဗွီဒီယိုခေတ်မှာတော့ ဖိတ်စာကအစ နေရာအပါအဝင် တခမ်းတနား လုပ်ကြ၏။

ရုပ်ရှင်မှာက တစ်ကားချင်း ကန်တော့ပွဲပေးကြသည်။ ဗွီဒီယို မှာ သုံးကားတဲ၊ လေးကားတဲ တစ်ချိန်တည်း ကန်တော့ပွဲပေးကြ သည်။ အဲသည်တော့လည်း ဝင့်ဝင့်ထည်ထည်၊ ခမ်းခမ်းနားနား လုပ်နိုင်ကြသည်ပေါ့။

အဲသည်မှာ မပါမပြီး ဖိတ်ရသူတွေကတော့ စာနယ်ဇင်း သမားတွေပါ။

ဟိုယခင်ကတော့ ရုပ်ရှင်နှင့်ပတ်သက်သော ရုပ်ရှင်မဂ္ဂဇင်း၊ ရုပ်ရှင်စာစောင်သမားများကိုသာ ဖိတ်ရအည်။ ယနေ့ခေတ်မှာ တော့ မဂ္ဂဇင်းသမားအားလုံးကို ဖိတ်ရသည်။ စာပေ၊ မဂ္ဂဇင်း တွေကလည်း ရုပ်ရှင်မဂ္ဂဇင်းလို သတင်းဟုလည်း ဆိုနိုင်၊ ကြော်ငြာဟုလည်း ပြောနိုင်သော ဗွီဒီယိုအခွေများအကြောင်း ကို ဝေဝေဆာဆာ ဖော်ပြနေကြပြီ ဖြစ်၏။

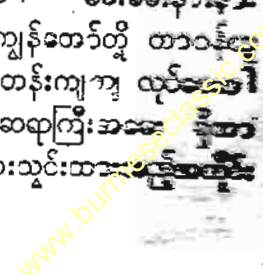
ဒါထင်မကသေး 'ဗျူးသမား' တွေကိုလည်း အထူးဖိတ်ကြား ရသေး၏။

သူတို့က အရည်မပါရင် အဖတ်မမျှ နိုင်သော ကြောင့် အထူးဝိုင်း စီစဉ်ပေးရ၏။ သို့မှသာ သာသာထိုးထိုးလေး အပင့် အမြောက်ကလေးများဖြင့် ရေးသားဖော်ပြကြလိမ့်မည်ပါ။

ဇော်ရီမောင်တို့ အခွေရိုက်တော့မည်မို့ ကန်တော့ပွဲကိစ္စ အတွက် ဆရာကြီးက အမေးစကားရှိလာသည်။

ထွန်းအေးနှင့်အောင်ခိုင်ကလော့စကားသွင်းထား ပြီးပြန်၊ 'ဆရာကြီးက ထူးစံနှင့်အညီ ရိုးရိုးကန်တော့ပွဲ ပေးလိမ့်မည်။

ကိုယ်တာကိုယ်ဆိုလျှင် ထည်ထည်ဝါဝါ ခမ်းခမ်းနားနား လုပ်နိုင်မည်။ ဆရာကြီးမေးလာလျှင် ကျွန်တော်တို့ တာဝန်တွေ ပါမည်။ ကန်တော့ပွဲ အခမ်းအနား ထိပ်တန်းကျကျ လုပ်သော ဟု ပြောရန် ကြိုတင်နားသွင်းပြီးသား။ ဆရာကြီးအေး နိကာ သောအခါ သူတို့က ထွန်းအေး နားသွင်းထားပုံအတိုင်း ပြောလိုက်၏။



ကိုယ်ကတော့ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် သဘောလောကပဲ လုပ်ချင်တယ်။ မောင်ရင်တို့ အကုန်အကျများစွာစိုးလို့ ပြောတာ၊ ချဲ့ချင်ရင် ချဲ့ချစ်သလောက် အကုန်စရိတ်များလိမ့်မယ်။

‘ရပါတယ် ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လောက်များ...’

‘ဒါကိုတော့ ပုံသေကားချုပ် ပြောလို့မရဘူး၊ သုံးလေးထောင် လောက်တော့ ကုန်လိမ့်မယ်၊ ကိုယ်ကတော့ အပိုအကုန်မခံဖို့ဘဲ တိုက်တွန်းချင်တယ်။ ဒါမှ လုပ်ချစ်တယ်ဆိုရင်တော့ မောင်ရင်တို့ သဘောပဲ’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်တို့ လုပ်ချင်ပါတယ်။ ဆရာကြီး ဝန်မလေးဘူးဆိုရင်တော့ စီစဉ်ပေးစေလိုပါတယ် ခင်ဗျာ’

‘အေးလေ၊ မောင်ရင်တို့ ဒီလောက်တောင် ဆန္ဒရှိနေမှတော့ စီစဉ်ပေးရမှာပေါ့’

အဲသည်ကုန်ကျစရိတ်ထဲကလည်း ထစ်ထောင်ငါးရာ၊ နှစ်ထောင်လောက်တော့ သာသာလေး နှုတ်လိုက်ရဦးမည် ဖြစ်၏။ မုန့်ဟင်းခါးကျွေးသည်။ ဒေါ်လုံးခင်ချက်သော မုန့်ဟင်းခါး အရေဆရာများအတွက် သုံးလုံးထောင်ပေးလိုက်သည်။ ဆမည်းက အာလူးကြော်။

ဖလင်ပါသည် မပါသည်တော့မသိ ရိုက်လိုက်သည့် ဓာတ်ဖုံ တွေကတော့ဖြင့် တဖျပ်ဖျပ်။

စာနယ်ဇင်းသမားများနှင့် မိတ်ဆက်ပေးသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်က ထွန်းအေးတို့သစ်ပေးထားသည့်အတိုင်း သီးခြားပြောဆိုပွဲပေးပါဦးမည်ဟု ကတိပေးလိုက်သည်။

ကန်တော့ပွဲသို့ ရောက်လာသူများဟာ ဒါရိုက်တာကြီးအကြောင်း သိနေကြသမိ၊ မပြုံးတုံ့တုံ့၊ ပြုံးတုံ့တုံ့ ဖြစ်နေကြသည်။

မြေ-မြေချင်းတွေပဲဟာ ခြေပြိုင်ကြသပေါ့။ ရောက်လာကြသူများအနက် ရိုးရိုးကြည့်မြင်သူများပါသေးကြားဖြတ်ဆဲ့လို့ ရဦးမလားလို့ အချောင်ဆဲ့ချင်သော အမြင်ကြည့်သူများလည်း ပါကြသည်။ တစ်ချို့ကတော့ ကြားဖြတ်ဆဲ့လို့ ရမလားလို့ အကဲခတ် ကြည့်-ကြည့်ကြသည်။

ဖြတ်ထစ်သမားတွေကတော့ ဒါရိုက်တာကြီး ခြေပန်းခုတ်သိပ်သည်။ ပြီး သားကောင်းအရွာတော်စွမ်းပုံကို ချီးကျူးသွားကြသည်။

သည်လိုနှင့် ကန်တော့ပွဲပေးခြင်းကိစ္စ ပြီးဆုံးသွားရာ ဇော်မောင်တို့နှစ်ယောက်မှာလည်း ခကျကျနပ်နပ်ပြီး ဝမ်းဆီထိ ပိုက်ပိုက်ထွေးလိုက်ရ၏။

မင်းသမီးနှင့် ရင်းနှီးသူများကတော့ တိုးတိုးတိတ်တိတ် သပေးစကား ပြောသွားသည်။

‘ကြည့်လဲလုပ်ဦးနော်၊ ဖြစ်မပါမလားလို့’ မင်းသမီး သရုပ်အောင်အပါအဝင် အခွေတစ်ခွေ မိုက်မိုက်သည်အထိ - အဲသည်အချိန်က အထွေထွေ ကုန်ကျစရိတ်နှစ်သောင်း၊ နှစ်သောင်းငါးထောင်ထက် မပို။

ရိုက်မည့်အခွေက ရောင်းတန်းဝင်၊ ဈေးကွင်းဝင် အခွေအခွေမဟုတ်၊ အဖြစ်အခွေ တွဲဖော်နှစ်ယောက်ကို ဝေငွေခွေခွေခနာက် သူ့အတွက် ငွေသုံးသောင်း ဝါးကြောသွားသည့်။

အခွေရိုက်နေစဉ်အတွင်း ဟိုအကြောင်းပြုသည်အကြောင်းပြု  
တောင်းတာတွေ မပါသေး။

ဇော်ရဲမောင်တို့က နေ့စဉ်ပိုင်းဖွဲ့ ကုန်ကျစရိတ်ကို ရှင်းရ  
သေးသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်က ဒါရိုက်တာဆရာကြီးအတွက်သာ မဟုတ်  
သေး၊ သူတို့အခွေ ပိုပြီးအဆင်ပြေအောင် မင်းသမီးအတွက်ရော၊  
ကင်မရာမင်းအတွက်ပါ မျက်နှာလို မျက်နှာရ လက်ဆောင်ပေးရ  
ကျွေးမွေးရသော ကုန်ကျစရိတ်မှာလည်း မနည်း။

သို့တစေ သူတို့က ငွေကို အလေးထားသူများ မဟုတ်သည့်  
သုံးနိုင်ဖြုန်းနိုင်သူ၊ ခေတ်လူငယ်တို့၏ စရိုက်ခေလ အတိုင်း ကုန်ရ  
သည်လို့ သဘောမမူသလို အတွက်အချက်လည်း မလှုပ်။  
လက်ကိုင်ငွေကလည်း အတောင်အထည် ရှိနေသလို သူတို့ကိစ္စ  
ချောချောမောမော အောင်မြင်ရေးကိုသာ အဓိကထားနေကြ  
သည်။

တာထွက်စမှာတော့ လူငယ် သဘောသဘာဝအတိုင်း  
မြူးမြူးပျော်ပျော် လျားလျား၊ လျားလျား၊ ကြားကြားရွားရွား  
ဖြစ်နေကြသည်။

အကြောင်းကတော့ ထွန်းအေးတို့ပြောပြထားသည်ကြောင့်။

အခွေရိုက်သည့်အခါ အခန်းစဉ်လိုက်ခရိုက်၊ ဇာတ်ဝင်ခန်းနှင့်  
ရိုက်ကွက်ပေါ်မူသည်ပြီး ဟိုရောက်၊ သည်ရောက် ရိုက်ရသည်။  
အားလုံးပြီးလို့ အယ်ဒီတင်းခေါ် တည်းဖြတ်သည့်အခါ ကျမှ  
ရိုက်ပြီးသား အခွေများထဲက အခန်းတိုများကို အစဉ်လိုက်  
အခွေသစ်တစ်ခုမှာ ပြန်ကူးရသည်။

အယ်ဒီတင်းခေါ် တည်းဖြတ်ပြီးမှ မူရင်းအခွေရသည်။  
အဲသည်အခွေကို နောက်ခံတီးလုံးနှင့် သီချင်းထည့်ဖို့ ရုပ်ရှင်  
ခေါ်ဟာရအရ 'ဒပ်တင်' လုပ်ရသည်။

သို့ကလို့ ပြောထားသောကြောင့် သူတို့က ဒါရိုက်တာကြီး  
ဘာတွေ လုပ်နေပါလိမ့်ဟု သံသယမဖြစ်မိ။

ဒါရိုက်တာကြီးခိုင်းသလို လုပ်ကိုင်ရင်း၊ ဒါရိုက်တာကြီးကို  
ပြုစုရင်း ရိုက်ခွေမြန်မြန်ပြီးဖို့ကိုသာ စိတ်စောနေကြသည်။

အဲ... ဖွတ်ထွက်လို့ တောင်ပို့ မှန်း သိသည်ကတော့ ရှူတင်  
ငါးရက်မြောက်နေ့။

ပြဿနာစလာသည်။  
သူတို့နှင့်တော့ မဆိုင်။ ဒါရိုက်တာကြီးနှင့် တိုက်ခိုက်  
သက်ဆိုင်သည်။

ဒါရိုက်တာကြီး အခွေရိုက်သည့် ရိုက်ပုံရိုက်နည်းအပေါ်  
မင်းသမီးက မကျေနပ်။ အတွေ့အကြုံရှိသူ မင်းသမီးက  
ဒါရိုက်တာကြီး အခွေရိုက်ပုံ ရိုက်နည်းမှာ ပီပီပြင်ပြင်မရှိဘဲ  
တောင်ရောက် မြောက်ရောက်၊ အမယ်ဘုတ်ရဲ့ သူ့ချည်ခင်လို့  
ဖြစ်ရာ ကောင်းအဆင့်၊ သင့်အဆင့်ထားလို့ ညီအဆင့်ပင်  
မဝင်နိုင်။

အလွန်အလွန်ညံ့သော အဆင့်ဖြစ်ဖို့ သေချာနေရာ နာမည်မှ  
မင်းသမီးက သည်ပုံဖြင့် စခန်းဆက်သွားရင် တက်သစ်စ သူငယ်  
နာမည် ကျွမ်းဝင်သန်ဖြစ်သွားမည်မို့ ဆက်မခိုက်သင့်တော့  
ကြောင်း ငြင်းဆန်စကား ပြောလာသည်။  
အခြေအတင် စကားများကြသည်။



မင်းသမီးကတင်းသည်၊ ဒါရိုက်တာကလည်း တင်းသည်။  
ဒါရိုက်တာကြီးနှင့် မင်းသမီးတို့ ပြဿနာကို သူတို့က  
လိပ်ပတ်လည်အောင် နားမလည်သော်လည်း သူတို့က သဘော  
ပေါက်သင့်သလောက်တော့ ပေါက်သည်။ ဒါပေမယ့် သူတို့က  
ဘာမှ မပြောရဲ။ ထွန်းအေးတို့ကလည်း လက်ထိုထားသည်။

တစ်ဖက်ကတင်း၊ တစ်ဖက်ကလျော့လျှင် ကြီးမပြတ်၊ နှစ်ဖက်  
တင်းတော့ ကြီးပြတ်ဖို့ သေချာသည်။  
အခြေအနေမှာ လိပ်ခဲတင်းလင်းအဆင့်သို့ ရောက်သွားပြီး  
ရိုက်ကွင်းသို့ မင်းသမီး မလာသည်မှာ နှစ်ရက်ရှိသွားပြီ။

သည်ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်ပြီး ဘယ်သို့သော အခြေအနေရှိသည်  
ကို ရှိတ်ဖမ်းသံဖမ်းလေးသော်မှ မပြော၊ သူတို့ကလည်း လေသံ  
မရဲတရဲဖြင့် အခွေအတွက် စိုးရိမ်မှုကို တွေးပိုက်ရင်း ရိုက်ကွင်း  
ပေါ်မှာ ဒါရိုက်တာကြီးခိုင်းသမျှ လုပ်နေသည်။

ရိုက်ကွင်းသို့ မင်းသမီးမလာစေကာမူ ဒါရိုက်တာကြီးက  
ဒုတိယ မင်းသမီးနှင့် ရိုက်စရာရှိသော အခန်းများကို ဆက်ရိုက်  
နေသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်က ထွန်းအေးနှင့် အောင်ခိုင်တို့ကို တိုးတိုး  
တိတ်တိတ် မေးကြည့်သော်လည်း ရေရေရာရာ အဖြေမရ။ ဘဝင်  
ကျေစရာ တုံ့ပြန်စကားကိုသာ ကြားလိုက်ရသည်။

‘ပူမနေစမ်းပါနဲ့ ဇော်ကြီးရာ၊ စားချုပ်ပို့ပါတယ်၊ မင်းသမီး  
က ကားဆက်မရိုက်လို့ ဘယ်ရမလဲ၊ နောက်ဆုံး သူမရိုက်တော့  
ရော အကြောင်းလား၊ မင်းသမီးကို သေစစ်လိုက်တာပေါ့၊ ဒုတိ

ယမင်းသမီးနဲ့ ဇာတ်ကို အဆုံးသတ်လို့ ရပါတယ်၊ ဒါတွေ ဆရာ  
ကြီးလုပ်တတ်ပါတယ်၊ စိတ်အေးအေးထားစမ်းပါ’

သူတို့ပြောပုံက မရေမရာမင်းသမီးမပါတော့ရော အကြောင်း  
လားဟု ခပ်လွယ်လွယ် ပြောလိုက်ပုံမှာ သူတို့အတွက် ဘဝင်မကျ  
စရာ ဖြစ်သွားရသည်။

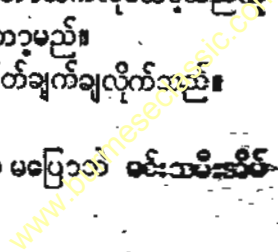
သူတို့နှစ်ယောက်က မျက်နှာသစ် ဒုတိယ မင်းသမီးကလည်း  
မျက်နှာသစ်၊ ပရိသတ် လုံးဝမရှိသေးသူတွေ တစ်ခွေလုံး၏ မကျွတ်  
အားမှာ မင်းသမီးအပေါ်တွင်တည်နေသည်။ ဒါလောက်တော့  
သူတို့လည်း သိသည်။

ခု မင်းသမီးက ရိုက်ကွင်းသို့ မလာတော့ပြီ။  
မင်းသမီးမပါမည့် သူတို့အခွေ ဘယ်အနေအထားသို့ရောက်  
ပြီ ဘယ်လိုအခွေမျိုး ဖြစ်လာမည်ကို....။

သူတို့ ဆက်တွေးစရာမလိုတော့ ဆက်တွေးလျှင် တွေးသ  
လောက် ဦးနှောက်စားရုံပဲ ရှိမည်မို့ ဘာဆက်လုပ်သင့်သည်ကို  
ပြတ်ပြတ်ထင်ထင် စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ရတော့မည်။

သူတို့နှစ်ယောက် တိုင်ပင်ပြီး ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်သည်။  
မင်းသမီးကို သွားတွေ့ရမည်ဟု....။

ဆရာကြီးနှင့် ထွန်းအေးတို့ကို ဘာမှ မပြောဘဲ မင်းသမီးဆီ  
သို့ သွားရောက်တွေ့ဆုံကြသည်။



မင်းသမီးက အဆင့်အတန်း လုံးဝမရှိသော အခွေသာဖြစ်လာ  
ဖို့ ကျိန်းသေကြောင်း သည်သို့ သည်ပုံဗိုဒီယို အခွေရိုက်ပုံမျိုးကို  
တစ်ခါမှ မကြုံဖူးသလို နားလည်းမလည်ကြောင်း သူတို့ရိုက်နေပုံ  
မှာ အခွေဖြစ်ပြီး နေ့ရှုပ်ပုံပေါ်ပြီး ဖောသဘောဖြင့် ဖြစ်ကတတ်  
ဆန်းရိုက်နေသည့် အကြောင်း၊ အယ်ဒီတင်းလုပ်ပြီးသည့်အခါ  
အပေါက်တိုကပေါက်ချာအခွေမျိုးသာထွက်လာမည့်အကြောင်း  
ကို သူတို့နှစ်ယောက် သဘောပေါက်အောင် စိတ်ရှည်လက်ရှည်  
အသေးစိတ်ရှင်းပြသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်မှာ ဘာပြန်ပြောရမုန်းမသိအောင် မျက်နှာ  
ပျက်ပြီး ငိုဝံ့ဆင်းသွား၏။

နှလုံးတုန်၊ ရင်ခွန်သွားရုံမက အသားတွေ တဆတ်ဆတ်တုန်  
အောင် ရုတ်စိတ်မုန်ထူသွားရသည်။

သူတို့က ဒါရိုက်တာကြီးကို မကျေနပ်ပေမယ့် သူတို့ကို ငဲ့ညွှာ  
သောအားဖြင့် အခွေပြီးအောင် ရိုက်ပေးဖို့နှင့် သရုပ်ဆောင်ခ  
ငွေသုံးထောင် ထပ်၍ ကျေးဇူးပြုမည့်အကြောင်း စကားဖြင့် အနူး  
အညွတ် မေတ္တာရပ်ခံခဲ့ကြ၏။

အခွေအတွက် ငွေအပြီး အငြိမ်းပေးပြီးကြောင်းလည်း ပြော  
ပြကြသည်။

ဒါပေမယ့်....

'ကျွန်မ သိပ်ကို အားနာပါတယ် ကိုဇော်ရဲမောင်၊ ဘယ်လို  
နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်လို့ပါ။ ကျွန်မအား မနားတမ်း ပွင့်ပွင့်လင်း  
လင်း ပြောရမယ်ဆိုရင် အဲဒီအခွေဟာ ဘယ်လိုမှလဲ ရောင်းတန်း  
စင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ရသလောက်နှင့် ရောင်းရင်တောင်မှ ပြန်ချီ

ရေးလုပ်ငန်းရှင်တွေ ခေါင်းခါမှာ သေချာပါတယ်၊ အချောင့်ချ  
လွန်းမကရလို့ ဖြန့်ချိရင်လည်း ပရိသတ်အော်ကြွာလန်ပြီး  
အဖတ်ဆယ်မရအောင် နာမည်ပျက်မယ့် အခွေဖြစ်ဖို့ သေချာပါ  
တယ်၊ ကျွန်မပြောတာ မှန်-မမှန် အခွေပြီးရင် သိပါလိမ့်မယ်၊  
ကျွန်မဘက်ကိုလဲ ငဲ့ညွှာဖို့ တောင်းပန်ချင်ပါတယ်၊ ကျွန်မဟာ  
တက်သစ်စပဲ ရှိသေးတာပါ။ အညွန့်ချိုးခံလိုက်ရသလို ဖြစ်မှာမို့  
ကျွန်မ ပြေလည်အောင် ပြောပါသေးတယ် မရပါဘူး၊ ညိုညို  
နှိုင်းနှိုင်း လုပ်ကြမယ်ဆိုရင် ကျွန်မလဲ လက်ခံမှာပါ။ အဲဒါကိုဇော်  
ရဲမောင်တို့ ကြီးစားကြည့်ကြပါဦး'

အဲသည်လို တုံ့ပြန်စကားဖြင့် မင်းသမီးဘက်မှ သဘော  
ထားအပြည့်အစုံကိစ္စပြောပြသည့်အပြင် သိသင့်သိအပ်သော ဒါ  
ရိုက်တာကြီးအကြောင်းနှင့် အခြေအနေကိုပါ အသေးစိတ်ပြော  
ပြလိုက်သည်။

'ရိုက်ပြီးသလောက် အခွေအကြမ်းတွေကို ဇော်ရဲမောင်တို့  
ကြည့်ပြီးပြီလား?'

'ကျွန်တော်တို့ မကြည့်ရသေးပါဘူး ခင်ဗျာ'

'ကြည့်... ကြည့်ပါဦးလေ'

'ကျွန်တော်တို့ ကြည့်လို့လဲ နားလည်မှာ မဟုတ်ပါဘူး ခင်  
ဗျာ'

'ကျွန်မက ဒီလောက်ကြီး ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ဖြစ်လိမ့်မယ်ထင်  
လို့ လက်ခံလိုက်တာပါ။ ခု ကျွန်မကို ပေးထားတဲ့ငွေအပြင် တစ်

၅၀၆ ကျော်မြသန်း

ဆောင်းပြီး ပြန်ပေးမှာပါ။ ဒီလောက်ဆိုရင် ကိုဇော်ရဲမောင်တို့  
ဆဘောပေါက်ပါလိမ့်မယ်'

သူတို့နှစ်ယောက်မှာ မျက်နှာပျက်ပြီး ငိုဝံ့ဆမ်းသွားကြသည်။  
ဆက်ပြောရန်အကြောင်းလည်း မရှိတော့။ ဒါရိုက်တာကြီးနှင့်  
သာ စခန်းဆက်ရမည်မို့ တပ်ခေါက်ပြန်ခဲ့ကြသည်။  
'အဲ... ဖုတ်ထွက်မှပဲ၊ တောင်ပို့ ခုနီး သိလိုက်ကြရပါလေဗြ'



[ ၁၄ ]

အခြေအနေမလှပြီကို [သိလိုက်ရပြီမို့] ဘာ ဆက်လုပ်ရတော့  
မည်ကို သူတို့နှစ်ယောက် တိုင်ပင်ရတော့၏။  
ထွက်လာသော အဖြေမှာ ဆရာကြီးနှင့် အပြတ်ပြောကြဆို  
ကြရုံမှတစ်ပါး အခြားလမ်း ရွေးစရာမရှိ။  
ထိုသို့ ပြောကြဆိုကြလျှင် မင်းသမီးထံသို့ ရောက်ခဲ့ကြောင်း  
ကိုလည်း မပြောမဖြစ် ပြောရတော့မည်။ မင်းသမီးပြောဆိုလိုက်  
သည်များထဲက ပြောသင့် ပြောရမည်များကိုလည်း ပြောရတော့  
မည်။ မင်းသမီးထံ ရောက်ခဲ့ကြောင်း မပြောဘဲ တခြား  
အကြောင်းပြချက်ဖြင့် ပြောရန်မှာလည်း သူတို့ ဖြစ်စေချင်သည်  
မျိုး ပြောလို့မဖြစ်။  
ပြောကို ပြောမှဖြစ်မည်။  
သို့ဆိုလျှင်....



၅၀၀ ကျော်မြဲသန်း

ဇောရဲမောင်က သိပ်မပြတ်ချင်။ ရွှံ့တုန့်တုန့် ဆုတ်ကန်ကန် ဖြစ်နေသည်။ အခွေပြီးသည်အထိ စောင့်ကြည့်ချင်သောဘဝတော့ ထားမျိုး ပြောလာသည်။

မင်းကျော်ဦးက ပြတ်သည်။

ဒါရိုက်တာ ဆရာကြီး ဆိုဈေးအတိုင်း ပုံအောပေးခဲ့သည့် အပြင် နောက်ထပ်လည်း ပြောသမျှ ဖြည့်ပေးခဲ့သည်။ နေ့တိုင်း လည်း ညှော်ဝတ်ကျောပွန်စွာ ပြုစုခဲ့သည်။ ခု ဖြစ်လာသည့် ကိစ္စ မှာ သူတို့နှင့် မဆိုင်သလို သူတို့ဘက်က ချွတ်ယွင်းချက်လည်း ဘာမှမရှိ။ ဒါရိုက်တာကြီးကြောင့်သာ ဖြစ်ရသည့် ပြဿနာ။

ဒါရိုက်တာကြီးနှင့် မရှမ်းလျှင် မဖြစ်တော့။ ပြတ်သွားသော အဖြေတစ်ခုခုကို ထွက်လာအောင် ရှမ်းရမည်။ ဇော်ရဲမောင် မပြောချင်ရင် ရှောင်နေ။ သူ ပြောမည်ဟု ပြောလာလေသည်။

မင်းကျော်ဦးနှင့် တွေ့ပေးလိုက်လို့ကလည်း မဖြစ်။ ဒါကိုတော့ ဇော်ရဲမောင် သိသည်။ စကားနည်းသလောက် အနေအထိုင် အေးယဉ်သလောက် ဒေါသကြီးသည်။ လက်မြန်ခြေမြန်ရှိသည်။ ဟုန်းခနဲ ခံပြင်းစိတ်နောက်ကို စိတ်လိုက်မာန်ပါ လိုက်သွားဘတ် သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်က ငယ်ပေါင်းတွေ့ မိဘများ၏စီးပွားရေး အနေအထား နိမ့်ပါးစဉ်ကပင် လက်တွဲပေါင်းသင်းခဲ့ကြရာ မင်း ကျော်ဦးကို တစ်ယောက်ဘည်း လွတ်ပေးလိုက်လျှင် မပေါ်သင့် သောပြဿနာများ၊ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်သို့ အပြစ်အပျက်များ ဖြစ် လာဖို့ သေချာသလို ချုပ်ပဲ ခေါင်းတည်ရှမ်းရန် လက်ခံလိုက်ရ သည်။

ရှုတင်မထွက်သည်မှာ နှစ်ရက်ရှိပြီ။ ဆရာကြီးက ဇာတ်လမ်း ပြန်ပြင်နေသည်ဟု အကြောင်းပြုပြီး ရှုတင်သုံးရက်နားမည်ဟု ပြောထားသည်။ ရှုတင်နားမေမယုံ သူတို့တွေ့ဆုံဝိုင်းမှာမှ မနား။

ရှုတင်နားသည့်ပထမနေ့တွင်မင်းသမီးတံသို့ရောက်ခဲ့ကြသည်။ ဒုတိယနေ့ ဝိုင်းတွင် သူတို့ကိစ္စကို ပြောကြသည်။

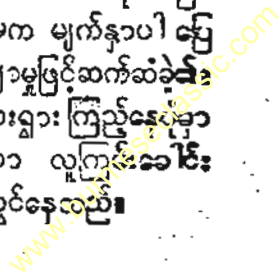
သောက်ရင်းစားရင်းမှ အာသွက်လျှာသွက် ရယ်ရယ်မော မော ရှိသာခိုက်တွင် ဇော်ရဲမောင်က တောပီးပန်စကားပလ္လင်ခံ ပြီး သူတို့ မင်းသမီးကို သွားချောသည့် အကြောင်းဖြင့် စာခံ လိုက်ရာ စိစိုပြည်ပြည်ဖြစ်နေသောဝိုင်းမှာ တဒဂ် အခိုက်အတန့် အတွင်း တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားသည်။

ရွှင်ရွှင်ပျပျ ရယ်ရယ်မောမော အာသွက်လျှာသွက် ဖြစ်နေ သည့် ဆရာကြီးမှာ တစ်မဟုတ်ချင်း နှုတ်ဆိုတ်သွားသလို မျက် နှာကြီး တင်းခေါက်သွားသည်။

ရုတ်တရက် နှုတ်မှ ထွက်လာသည့် စကားမှာ 'နေပါဦး၊ မောင်ရင်တို့က ကိုယ့်ကို မပြောဘဲဘာကိစ္စ သွား တွေ့ရတာလဲ ဟု....

မေးလိုက်သည့်လေသံမှာ ခက်ထန်လွန်းပြီး ဒေါသ လှိုင်းသံ အပြည့်ပါနေသည်။ တစ်ခါမှူးမှ သည်သို့သော လေသံကို မပြော သွားခဲ့။ သူတို့နှင့် ဆက်ဆံရာတွင် လေသံပါမက မျက်နှာပါ ဖြေ သွယ်လွန်းလှ၏။ အစွမ်းကုန်သော လိုက်လျောမှုဖြင့် ဆက်ဆံခဲ့၏။

မျက်နှာကြီး ရှစ်ခေါက်ချိုးနှင့် စူးစူးရွားရွား ကြည့်နေပုံမှာ တပည့် ဖြစ်သူ အပေါ်တွင် မကျေနပ်သော လူကြမ်းခေါင်း ခေါင်းဆောင်၏ အိုက်တင်အပြည့် ပေါ်လွင်နေသည်။



မင်းသားခေါင်းက ကျော်သွားပေပြီ။ ဘီလူးရုပ်သွင် အစွယ်  
ငေါငေါမှာ ပေါလောကြီး ပေါ်လွင်နေသည်။

ဇော်ရဲမောင်ထံမှ ဆက်မည့် စကားလည်း တုံ့ခနဲ ရပ်သွား  
တော့၏။ ငြိမ်သက်ခြင်းကို ဖြိုခွင်းလိုက်သူမှာ မင်းကျော်ဦး။

သူက တိုရှင်းလိုရင်း ပြောချလိုက်သည်။ အထိန်းအကွက်  
မပါဘော။ မင်းသမီးထံမှသူ့ဆီသို့ခံရသည်များကို တိုရှင်းလိုရင်း  
ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဖွင့်ဆက်လိုက်၏။

စားပွဲပေါ်သို့ လက်သီးနှံနဲ့ ဆောင်လိုက်သည့် ဟုန်းခနဲမြည်  
သွားသံနှင့်အတူ ပုသင်းနှင့် ဖန်ခွက်များ အမြည်းပန်းကန်များ  
ကျမ်းထိုးမှောက်ခုံ ဖြစ်သွားသည်။

မင်းကျော်ဦးကလည်း မနေ။ ဝုန်းခနဲ ထလိုက်သည်။

ရုပ်ရှင်ထဲက ဖိုက်ဘင်ခန်းထက်ပို၍ ထိမိ သဘာဝကျသော  
ဖိုက်ဘင်ခန်းသို့ ကူးပြောင်းဘော့မည့် အနေအထားသို့ ရောက်  
သွားသည်။

‘ကဒ်’ ဝေင်လုပ်လိုက်သူမှာ ဇော်ရဲမောင်  
ရုပ်ရှင်စကားနှင့် ပြောလျှင် ထိုနေရာတွင်ပင် ဖြတ်လိုက်သည်။  
‘ကဒ်’

နို့ မဟုတ်လျှင် ရယ်ဖို့၊ ဝမ်း၊ တူး၊ သရိုး၊ ဖိုး၊ ဖိုက် အော်၍  
ကလက်ဝင်ပြီး ကင်မရာကို ရှေ့တိုး၍ အနီးကပ် ရိုက်ရမည့်ဖိုက်  
တင်ခန်းသို့ ဆက်ရသည်မှာ သေချာသည်။

ဇော်ရဲမောင်က မင်းကျော်ဦးကို တွန်းဖယ်ပစ်လိုက်ပြီး ဆရာ  
ဦးကို အနူးအညွတ် တောင်းပန်၍မင်းကျော်ဦးကို သူ့ကိုယ်သို့  
ပို့ခေါ်ကာ ဆိုင်အပြင်ဘက်သို့ ထွက်ခွဲကြ၏။

ဆိုင်အပြင်မှာ ဇော်ရဲမောင်က မင်းကျော်ဦးကို ချေးဇော့  
ပြောဆိုပြီး ပြန်ခိုင်းလိုက်၏။

ပထမတော့မင်းကျော်ဦးကခါးခါးသီးချည် ခေါင်းခါးနေ၏။  
ဆယ်မိနစ်လောက် ကြာမှ မကျေနပ်သော သွင်ပြင်အမူအရာ  
အပြည့်ဖြင့် ဆောင်ဆောင်အောင်အောင် ထွက်ခွာသွားခဲ့သည်။

ဇော်ရဲမောင် ဆိုင်ထဲသို့ ပြန်ဝင်လာသည်။

ဒါရိုက်တာကြီး၏ တင်းမာခက်ထန်လွန်းသော မျက်နှာမှာ  
လည်း ခက်ထန်တင်းမာမှု နည်းနည်း လျော့သွားပြီ။

ဇော်ရဲမောင်က ကျော်မင်းဦးအပြုအမူအတွက် ထပ်ဆင့်၍  
တောင်းပန်စကား ပြောလိုက်၏။

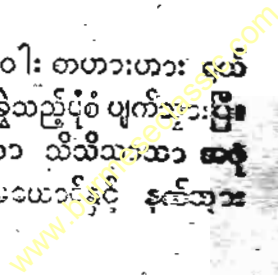
‘ဆော့ရိုးပဲ ဇော်ရဲ ရုတ်တရက် ဒေါသကြောင့် ကိုယ့်အပြု  
အမူများသွားတမ်း ဒါအတွက်တော့ ကိုယ်ကတဲ တောင်းပန်  
ပါတယ်။ ကိုယ်တို့ ဆက်လုပ်ရာကို ဆက်လုပ်ဖို့ ထပ်တွေ့ကြတာ  
ပေါ့။ မင်းကျော်ဦးကိုလဲ ဒီနေ့ အဖြစ်အပျက်တွေကို မေ့ပစ်ဖို့  
ပြောပြလိုက်ပါ။ ကိုယ်လဲ ဘယ်လိုမှ သဘောမထားပါဘူး။’

ဒါရိုက်တာကြီးနှင့်ဇော်ရဲမောင်တို့ ပြန်၍လက်ဆွဲလိုက်ကြ၏။

ရှင်းစရာများ ရှင်းပေးပြီးနောက် ဇော်ရဲမောင်စစ်ယောက်  
တည်း ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။

မည်သို့ပင်ရှိစေ ခါတိုင်းလို တဝါးဝါး တဟားဟား ရယ်  
မောပြီး ဆိုင်ထဲမှ အုတ်စလိုက်ထွက်၍ လူစုခွဲသည်ပုံစံ ပျက်သွားပြီ။

သူတို့ကြားမှာ မသိမသာ မဟုတ်သော သိသိသာသာ အစုံ  
အထစ်ကြီး ခံသွားပြီး ပြဿနာမှာ တိမ်မယောင်နှင့် နက်သား  
ပါလေပြီ။



သူ မင်းကျော်ဦးကို စောင့်ခိုင်းထားသော နေရာသို့ ရောက်  
သောအခါ မင်းကျော်ဦးကိုမတွေ့။ ဒေ ပျံပြီး ပြန်သွားခြင်းဖြစ်  
လိမ့်မည်မို့ သူလည်း တည်းခိုအိမ်သို့ပြန်ခဲ့၏။

သူတို့နှစ်ယောက်အခြေအတင်အကြိတ်အနယ်ပြောကြရသည်။  
မင်းကျော်ဦးက သူတို့တောင်းသည့်အတိုင်း ငွေပုံ ပေးခဲ့ပါ  
လျက် အစွမ်းကုန် လိုက်လျှော့ခဲ့ပါတယ်။ သူတို့အပေါ် သည်လို  
မလုပ်စကောင်း မလုပ်ထိုက်။ ငတုံးတွေ့လို့ သဘော ထားပြီး  
အမဲဖျက်တာမျိုးကိုတော့ လုံးဝ လက်မခံနိုင်။ သည်အတိုင်းတော့  
ခေါင်းငုံ့မခံနိုင်။ အခွေဆက်ရှိက်လိုလည်း အကြောင်းမထူးတော့၊  
ငွေဆုံးချင် ဆုံးပါစေ၊ မှတ်လောက်သားလောက်အောင် လုပ်ပြီး  
မှ ပြန်မည်ဟု တစ်ဇွတ်ထိုး ပြောနေသည်။

ဇော်ရဲမောင်က အခုလို ဖြစ်လိုက်သည့်အတွက် သူတို့ဘက်က  
အခြေအနေကိုရိပ်စားသဘောပေါက်သွားမှာဖြစ်ကြောင်း၊ သူတို့  
ဘက်က ဘယ်လိုစခန်းဆက်မည်ကို စောင့်ကြည့် သင့်ကြောင်း၊  
ကိုယ့်ဘက်က လိုလားချက်ကို အပြေအလည်ပြောပြီး ပြန်ညီသင့်  
ကြောင်း၊ စိုခသာလက်ကို မခြောက်စေဘဲ အခွေ အပြီးသတ်  
အောင် ဆက်လုပ်သင့်ကြောင်း၊ အခုဖြစ်ခဲ့သော ကိစ္စတွင် သူတို့  
ဘက်က ဝန်ခံသွားသောကြောင့် အလျော့အတင်းလုပ်၍ ရမည့်  
အခြေအနေရှိသေးကြောင်း ပြောပုံမျိုးဖြင့် သူငယ်ချင်းဖြစ်သူကို  
နားချ ဖျောင်းဖျရသည်။

‘တို့ဘက်က ချွတ်ယွင်းချက် ဘာမှမရှိဘဲ သူတို့ ဘက်ကသာ  
မဟုတ်တာလုပ်တာပါ ဇော်ကြီးရ၊ မဟုတ်တာလဲလုပ်သေးတို့ကို  
လဲ အပေါ်စီးကနေ ဆက်ဆံသေးဆိုတော့ အခံရ ခက်တာပေါ့။’

‘ကွ၊ တို့က ရေမြေချည်းလုပ်နေလို့ မဖြစ်ဘူးနော်၊ မြေဟောက်  
မှုန်း သိအောင်လဲ လုပ်ပေးဦးမှ ဖြစ်မှာကွ’

‘ဒီလိုလဲ ဘယ်ဟုတ်မလဲ မင်းမင်းရာ၊ သူနဲ့ပြဿနာဖြစ်ထားတဲ့  
မင်းထမ်းဆီကိုတို့က သူမသိအောင်သွားဘယ်ဆိုတော့ ရုတ်တရက်  
ဒေ ပျံသွားတာ ဖြစ်မှာပေါ့ကွ၊ သူတို့ပြဿနာက ဘာလဲဆိုတာ  
ကို တို့လဲ သေသေချာချာမသိဘူး မဟုတ်လား’

‘ကဲ...ဒါဖြင့် မင်း ကတိတစ်ခုပေး ဇော်ကြီး’

‘ဟေ့ ကောင် မင်းမင်း၊ မင်းက ဘာပေါက်တာလဲ၊ မင်းနဲ့ငါနဲ့  
ကြားမှာ ကတိတွေ ကတက်တွေရှိရဦးမှာလား’

‘ငါပြောချင်တာက အဲဒီလိုသဘော မဟုတ်ပါဘူးကွ၊ ခုဖြစ်တဲ့  
ကိစ္စမှာ တို့ဘက်က လွန်တာမဟုတ်ဘူး၊ သူတို့ဘက်ကလွန်တာ၊  
သူတို့ဘာဆက်လုပ်မယ်ဆိုတာကို တို့က စောင့်ကြည့်ရမှာ၊ တို့က  
သူတို့ဆီကို အောက်ကျိုးပြီး စပ်ဖို့မလိုတာကို ပြောချင်တာပါ’

‘ကဲ...စားပါ၊ မင်းစိတ်ကိုတော့ ထိန်းဖို့လိုလိမ့်မယ်မင်းမင်း၊  
တော်တော်ကြာ၊ တို့ကပြဿနာလုပ်ဖို့ဆိုတာမျိုး ဖြစ်လာရင်ရှင်း  
လို့ မလွယ်ဘူးကွ၊ တကယ်ဖြစ်ကြစတမ်းဆိုရင်၊ ငါလဲဘယ်နေပါ  
မလဲ၊ မင်း တစ်ချက်ဆို ငါလဲ တစ်ချက်ပေါ့ကွ၊ မဟုတ်ဘူးလား’

‘ငါ တောင်းပန်ပါတယ် ဇော်ကြီးရာ၊ ငါ မင်းနောက်ကလဲ  
နေပါမယ်’

ဤအို့ဖြင့် သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် နားလည်မှု၊ ခြေသည်မှု  
ရသွားကြသည်။

နောက်တစ်နေ့ ထွန်းအေးနှင့် အောင်ခိုင်တို့ ရောက်လာကြ  
သည်။ ဆရာကြီးက ဆွေးနွေးစရာရှိလို့ ဝေါ်ခိုင်းလိုက်ကြောင်း



ပြောရင်း ချစ်သည့်ကိစ္စတွင် သူတို့နှစ်ယောက် မပါဝင်၊ မပတ်သက်ကြောင်း။ သူတို့နှစ်ယောက်အား အထင်မလွဲရန်နှင့် ယခင်ကလို ခင်ခင်မင်မင် ရင်းရင်းနှီးနှီး ဆက်ဆံရန် ပြောလာသည်။

ထွန်းအေးနှင့် အောင်ခိုင်တို့နှစ်ယောက်က လူနပ်ချမ်းသာသမားတွေ။

သူတို့က အပါးတင်လိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

သူတို့ လက်တွဲဖော်ရွေမှာ တစ်မျိုး။ ဇော်ရဲမောင် တို့နှင့် တွေ့တော့ တစ်မျိုး။ လှေနှံနှစ်ဖက် နှင်းလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

လှေနှံတစ်ဖက်တည်းနည်းရင်စားကြော၊ ဝါးကြောလွတ်သွားမည်မို့ တစ်ဖက်ကို လက်တွဲထားသလို တစ်ဖက်ကိုလည်း လက်ကမ်းထားခြင်းဖြစ်၏။

သူတို့က ငွေတရားနှင့် စောင့်ထိန်းရမည့် ကျင့်ဝတ်ကို အလေးထားသူများ မဟုတ်။ ဒါကြောင့်တော့ သူတို့ကို အပြစ်မဆိုသာ။

သာယာစီး၍ နှစ်ဖက်မျက်နှာထားကြသည်မှာ လူ့သဘာဝ။ သူတို့နှစ်ယောက်က စကားကို အုပ်အုပ်ထိန်းထိန်း ပါးပါးနပ်နပ် ပြောကြသည်။ သူတို့ လက်တွဲဖော်ဘက်က အမှန်ဟု မပြောသလို၊ မင်းသမီးဘက်က အမှားဟုလည်း အပြစ်မပြော။

နှစ်ယောက်စလုံးမှာ အနုပညာမာနနှင့် အတ္တလွန်ကဲမှုကြောင့် ဖြစ်ရသောကိစ္စပါ။ စိတ်အနှောင့်အယှက် မဖြစ်ပါနဲ့။ သူတို့ကြားဝင်နေကြောင်း၊ ပြောလည်သွားမှာပါဟု နှစ်သိမ့်စကားပြော၍ မယုတ်မလွန် ပြောကြသည်။

ညနေတွေ့နေကျ စားသောက်ဆိုင်မှာ တွေ့ကြုံ ပြောရာမင်းကျော်ဦးက အပြတ်ဝင်ပြောလိုက်၏။

'ကျွန်တော်တို့မှာ ပါလားတဲပိုက်ဆံကုန်တော့မယ်ဗျ။ ခါတိုင်းလို ဝိုင်းဖွဲ့လို့ မဖြစ်တော့ဘူး။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် တစ်ဆိုင်မှပဲ လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း ပြေးကြတော့ပေါ့' ဟု။

ထွန်းအေးတို့နှစ်ယောက် ဘာမှပြန်မပြောဘဲ ရောရောဖောဖောဖြင့် တဟဲ့ဟဲ့ လုပ်ပြီး နှုတ်ဆက်ပြန်သွားကြ၏။

'ဇော်ကြီး မင်း သည်ကောစံတွေကို မယုံနဲ့နော်၊ သူတို့ သုံးယောက်က အတူတူနဲ့ အန္တနုချည်းပဲ'

'ငါ နားလည်ပါတယ် မင်းဇော်၊ အခြေအနေအရပေါ့'

'ကဲ...ညနေကျဘယ်မှာ တွေ့ကြမလဲ'

'ဒီတစ်ခါတော့ ခါတိုင်းနေရာမှာပဲ တွေ့ကြတာပေါ့ကွာ'

'ဒါပေမယ့် ခါတိုင်းလိုတော့ မမှာနဲ့နော်၊ အဖြစ်ပဲလုပ်'

'အေးပါကွာ၊ မင်းကလဲ'

မင်းကျော်ဦးက သူတို့အပေါ်လုံးဝအယုံအကြည်မရှိတော့။ ဇော်ရဲမောင်ကတော့ သူတို့ အခွေပြီးသွားရန် အပျော့ဆွဲဖြင့် မျှောလိုက်ဖို့ မလျှော့မတစ်း သဘောထားနေသည်။

တကယ်လို့များ မင်းသမီးနှင့် ပြဿနာဖြစ်သည့် ကိစ္စတွင် ဒါရိုက်တာဆရာကြီး ဟန်ဆောင်ဒေါ်ပုပြုနေခြင်းဖြစ်သည်ကိုသာ သိရလျှင် သူတို့ ဘယ်လိုများ...



[၁၅]

ညနေသွားဖို့ကိစ္စကို ကျော်မင်းဦးကမလိုက်ချင်ဘူးဟုငြင်းနေ  
သောကြောင့် ဇော်ရဲမောင် အတော်လေး ဒေါ်ပွသွားပြီး မပြော  
စဖူး စကား ပြောလိုက်၏။

‘မင်းမင်း၊ မင်း ငါနဲ့ လက်တွဲဖြုတ်ချင်လို့လား၊ ဖြုတ်မယ်  
ဆိုလဲ ပြတ်ပြတ်ပြော’

အဲသည်တော့မှ မင်းကျော်ဦးက မညိတ်ချင်ညိတ်ချင် ခေါင်း  
ညိတ်လိုက်သည်။

ခါတိုင်းဆို သူတို့နှစ်ယောက်က အရင်ရောက်စမြဲ။ အဲသည်  
နေ့က နောက်ကျပြီးမှ ရောက်သွားကြသည်။ ဆရာကြီး၊ ထွန်းအေး  
နှင့် အောင်ခိုင်တို့က ရောက်နှင့်နေကြပြီ။ သူတို့က ဤတင်ပိုင်းဖြစ်  
နေကြ၏။

မင်းကျော်ဦး ပြောလိုက်သည်ကို ထွန်းအေးတို့က ပြန်ပြော  
လိုက်သည် ထင်ပ။

သူတို့နှစ်ယောက်ကိုတွေ့လိုက်သည်နှင့်ဆရာကြီးက ထိုင်နေရာမှ  
ထ၍ ဝဲလဲကမ်းလုပ်ပြီး.....

ကဲ...သည်နေ့ကတော့ ကိုယ့်ပဲ့ပဲ၊ မောင်ရင်တို့ ကြိုက်သလိုသာ  
ဟု ပြောလိုက်၏။

တစ်ခွက်စီလှည့်ပြီးသည်နှင့် ဆရာကြီးကစကားလမ်းကြောင်း  
စခင်းလိုက်၏။

မင်းသမီးက ဘေးပယောဂဝင်ပြီး သက်သက်မဲ့ အကြောင်း  
ရှာပြီး ဖောက်သွားကြောင်း။ သူက အရင်အမာ ဒါရိုက်တာ။

မင်းသမီးက ခုမှ မင်းသမီး။ သူ့ဘက်က အလျှော့ပေးလိုက်လျှော့  
စရာ အကြောင်း ဘာမှမရှိ။ ဇော်ရဲမောင်တို့က သူ့ကိုပြဿနာ

လုပ်စရာမလို။ မင်းသမီးကိုပြဿနာ လုပ်ရမယ် အစား သူ့ကို  
လာပြီး ပြဿနာ လုပ်သည်မှာ မကောင်းကြောင်း၊ ဘာဆက်လုပ်

ချင်သည်ကို ပြောဖို့ စကားလမ်းကြောင်း ခင်းလိုက်၏။

‘ကျွန်တော်တို့ကတော့ အခွေအမြန်ဆုံးပြီးဖို့ပါပဲ၊ မင်းသမီး  
က ဆရာကြီးနဲ့ ပြောပြီး လုပ်ကိုင်ကြတာဆိုတော့ ဆရာကြီးပဲ  
ဆက်လုပ်မှု ဖြစ်မှာပဲ’

‘ဒါဆို အခွေရိုက်တာရပ်ထားပြီး စာချုပ်ကထိဒေတာန်ဗျက်  
မှုနဲ့ တရားစွဲရုံပဲရှိတယ်’

‘ကိုယ့်ဘက်ကတော့ ဒီနည်းလမ်းပဲရှိတယ်လေ၊ မောင်ရင်တို့  
က နည်းလမ်းရှိသေးလို့ လုပ်ချင်သပဆိုရင်လဲ လုပ်၊ ကိုယ်စောဦး

ပေးမယ်၊ သုံးရက်အတွင်း မပြေလည်ရင်တော့ တရားစွဲမလား။’

ဒါမှမဟုတ် ကိုယ်တို့မင်းသမီးနဲ့ဘဲ ဆက်ခိုက်မလားဆိုတာကို ဆုံးဖြတ်ဖို့ပဲ'

'အဲဒီလိုဆိုရင်ကော ကျွန်တော်တို့အခွေက....'

'ရည်ရွယ်သလိုဖြစ်မလားရင် ဖြစ်သလိုလုပ်ရုံပေါ့'

'ဒါဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ကြီးစားကြည့်ပါဦးမယ်'

တရားစွဲရုံပဲ ဆိုသည့် စကားတစ်လုံးက သူတို့ပြောမည်ဟု အတိုင်အပင်ပြုထားသည်ကို မပြောနိုင်အောင်ဖြစ်သွားရသည်။ တရားစွဲလျှင် သူတို့အခွေလည်း မပြီး၊ သူတို့လည်း မန္တလေး မပြန်နိုင် ဖြစ်ရတော့မည်။ ဒုတိယမင်းသမီးနှင့် ဆက်ခိုက်လျှင် ဘယ်လိုအခွေဖြစ်လာမည်တော့မသိ၊ ကောစီးဖို့ထက် မကောင်းဖို့ ကတော့ သေချာသည်။

မင်းသမီးကလည်း နည်းနည်းမှမလျော့ဘူး။

'စွဲစမ်းပါစေ၊ ရင်ဆိုင်ဖို့ အဆင်သင့်ပဲဟေ့၊ ဘယ်သူက ဘာဖြစ်မလဲ ကြည့်ကြသေးတာပေါ့'

မင်းသမီးက သူတို့ကို ကတိတစ်ခုပေးလိုက်၏။

သူမနှင့် ရင်းနှီးခင်မင်သော ဒါရိုက်တာတစ်ဦးနှင့် ရိုက်မည် ဆိုလျှင် သူက သရုပ်ဆောင်ခမယူဘဲ ရိုက်ပေးပါမည်ဟု။

လမ်းစပျောက်သွားပြီ။

ဒုတိယမင်းသမီးနှင့် ဆက်ခိုက်ရုံမှတစ်ပါး အခြားမရှိတော့ဘဲ ဆက်ခိုက်ဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ်လိုက်ရသည်။

အခွေရိုက်ပြီးသွားပြီ။

နောက်ခံတီးလုံးနှင့် သီချင်းသွင်းရန်နှင့် အယ်ဒီတင်း ခေ T စာည်းဖြတ်မှုအပိုင်းပဲကျန်တော့သည်။



အဲဒီအတွက် 'ဆရာကြီးက ကျွန်ကျစရိတ် တွက်ပြုလာသည်။ နောက်ထပ် တစ်သောင်းကျော်ထပ်ပေးရမည်။

စကားအခြေအတင်ပြောကြရပြန်သည်။

မြေနီကုန်းဆိုင်မှာ။

'ခင်ဗျား ပြောတုန်းက ကန်ထရိုက်စနစ်နဲ့ အပြီးအငြိမ်း ခြောက်သောင်းငါးထောင် ဆို၊ ခုကိစ္စက ကျွန်တော်တို့နဲ့မှ မဆိုင်တာ'

ဇော်ရဲမောင်က ဆရာကြီးတွေ ခင်ဗျားတွေ လုပ်မနေတော့'

'မင်းစကားကို အရမ်းမပြောနဲ့၊ စာချုပ်ကိုပြန်ကြည့်၊ အခွေ ရိုက်အပြီးလို့ ပါတယ်၊ ခု ငါက အခွေကို ရိုက်ပေးပြီးပြီ၊ ကျန်တာ မင်းတို့အပိုင်းပေါ့'

'ဒါကတော့ ခင်ဗျား သက်သက်ကလိမ်ကျဘာပဲ'

'ဟေ့ ကောင်၊ မင်း ပါးစပ်ပိတ်လိုက်စမ်း'

မင်းကျော်ဦးက ဝုန်းခနဲ ထပြီ၊ ပုလင်းဖြင့်လှမ်းရိုက်လိုက်ရာ အနားတွင်ရှိနေသော ထွန်းအေးက လက်နှင့် ဝင်ကာလိုက်သော ကြောင့် ဒါရိုက်တာကြီးခေါင်းမှာ မထိကွမ်းစားမဖြစ်လိုက်ရဘဲ ထွန်းအေးသာ လက်နာသွားရသည်။

ဆိုင်ထဲမှာ ရုတ်ရုတ်သံသံဖြစ်သွားသည်။

နောက်တစ်ကြိမ်ဆိုလျှင် ဝုန်းသန်းကားဖြစ်တော့မည်မို့ ဇော်ရဲမောင်က မင်းကျော်ဦးကို အတင်းဖက်ပြီး ဆိုင်ပြင်သို့ ခေ T ထုတ်ခဲ့ရ၏။



၃၀၀ ကျော်ပြသန်း

ရုတ်ရုတ်သဲသဲအခြေအနေကို အချိန်မီ ထိန်းသိမ်းလိုက်နိုင်  
လို့သာပေါ့၊ နို့မဟုတ်ရင် ရဲစခန်းမှာ ညအိပ်ပြီး အုတ်ရိုးအတုမ်း  
ဆက်ရောက်သွားဖို့ သေချာသည်။

မပြီးပြတ်သေးသော အခွေကိစ္စကိုခဏတေးချိတ်ပြီး မန္တလေး  
သို့ အမြန်ဆုံးပြန်ပို့ စီစဉ်လိုက်ရတော့သည်။

လက်ရောက်မြန်လွန်းသော မင်းကျော်ဦးနှင့် ဘယ်လိုမှမဖြစ်  
တော့။ သူ့ကို မန္တလေးပြန်ပို့ပေးပြီးမှ ပြဿနာကို ဆက်ရှင်းရန်  
ဆုံးဖြတ်ရသည်။ မင်းကျော်ဦးကို မနည်းကြီး ချော့မော့ပြီးမှ  
နှစ်ယောက်အတူ မန္တလေးသို့ ပြန်ခဲ့ကြသည်။

မင်းကျော်ဦးကတော့ တက်စခေါက်ခေါက် လက်သီးတဆုပ်  
ဆုပ် လုပ်နေသေးသည်။

မန္တလေးကတစ်ဆင့် မင်းကျော်ဦး မိုးကောင်းပြန်မှ ရန်ကုန်  
သို့ ပြန်ဆင်းလာရသည်။ ဖခင်ကြီးက အခွေကိစ္စမေးသည်ကို  
ရွိုက်ပြီးသွားပြီဖြစ်၍ ကူးရန်ပဲကျန်ပါတော့သည်ဟု ပြန်ဖြေလိုက်  
ရ၏။

သူတို့အခွေကိစ္စ ဘယ်လောက်ကြာဦးမလဲဟုမေးရာ တစ်ပတ်  
ထက် မပိုတော့ပါ။ ဆယ်ရက်အတွင်းပြန်လာပါမည်ဟု ဖခင်ကြီး  
ကျေနပ်အောင်ပြောရသလို မိခင်ကြီးထံမှလည်း လက်ဝါးဖြန့်  
လိုက်ရသည်။

သူတို့နှင့်အတူပါသွားသော နှစ်ယောက်ပေါင်း ငွေတစ်သိန်း  
ကျော်မှာ မန္တလေးသို့ ပြန်အရောက်တွင် တစ်ထောင်ကျော်  
လေးလောက်ပဲ ကျန်တော့သည်။



ရန်ကုန်သို့ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း ထွန်းအေးတို့ ရှိတတ်သော  
စားကျက်မြေ ပန်းဆိုးတန်းသို့ရောက်သွားရာ၊ ထွန်းအေးဇရာ  
အောင်ခိုင်ကိုပါ မတွေ့သောကြောင့် ခွေးခြေပုတစ်လုံးမှာ ဝင်  
ထိုင်လိုက်ရသည်။

ဗာဒိပင်ဆိုင်မှာ ထိုင်မိ၍ ဆယ်မိနစ်ခန့်အကြာတွင် နေကာ  
ချက်မှန်တပ်လျက် လွယ်အိတ်လွယ်ထားသော မျက်နှာစိမ်း  
တစ်ယောက် အနားသို့ရောက်လာပြီး....

‘ဘယ်နှယ် - မင်းသား၊ ကားပြီးသွားပြီလား’

လို့ တရင်းတနှီးစကားဆိုလာသည်။

သူက ဘာမှပြန်မပြောမိဘဲ ကြောင်ပြီး ကြည့်နေရာ....

‘မင်းသားက ကျွန်တော့်ကို မမှတ်မိဘူးထင်တယ်၊ ကျွန်တော်  
မင်းသား ညွှန်ခံပုံကိုရောက်ခဲ့တဲ့ .....တိုက်က အယ်ဒီတာ  
ကို..... လေ’

ဟု ပြောလိုက်တော့မှ သူက ထိုင်နေရာမှထ၍ နှုတ်ဆက်ပြီး  
လက်ဖက်ရည်မှာလိုက်ရသည်။

နှစ်ယောက်သား စကားပြောကြရင်း သူတို့ အခွေကိစ္စ  
အကြောင်း ရောက်သွား၏။

‘ဪ... ဒီလိုဖြစ်ပြီကိုး၊ မဆန်းပါဘူး ကိုဇော်ရဲမောင်....

မဆန်းပါဘူး၊ ဒါမျိုးတွေက ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်တွေပါ။ ခင်ဗျား  
တို့လိုလူမပြောနဲ့၊ ဒီလောကနဲ့ နီးစပ်မှုရှိတဲ့ ရန်ကုန်သားတွေ  
ထိကတောင် ခံရသူတွေ နည်းတော့တာမှမဟုတ်တာ၊ ပြဿနာ  
ဆက်သွားလို့ အကြောင်းမထူးတော့တဲ့အပြင် ကိုယ်ပဲ အရက်ကွဲ  
မှာမို့ ဒီလိုနဲ့ ပြီးသွားရတာတွေ အများကြီး၊ အဲဒီလို ပြဿနာ

တွေ့သာ တရားရုံးရောက်ရင် တရားရုံးတွေမှာ တခြားမှခမ်းတွေ  
စစ်ဖို့တောင် ခပ်ခက်ခက်ဖြစ်သွားမှာသေချာတယ်လေ၊ ဒီလောက်  
ဆို ကိုဇော်ရဲမောင် သဘောပေါက်ကောင်းပေါ့

‘ဒါဆို ကျွန်တော်က ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ၊ အကြံဉာဏ်လေး  
ပေးစမ်းပါဦး၊ ကျွန်တော် ကျေးဇူးမမေ့ဘတ်ပါဘူး’

‘ကဲ... ဗီမှာတော့ ပြောလို့မကောင်းဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ သိုက်  
ပြောင်းကြရအောင်’

‘ဟုတ်ကဲ့... သွားကြတာပေါ့’  
ဗာဗ်ပစ်ရိပ်သာမှ ထွက်ခဲ့ကြသည်။

အယ်ဒီတာဆရာက လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တစ်ဆိုင် ဝင်ကြတာ  
ပေါ့ ဟု ပြောသော်လည်း သူက သမ္မတဟိုတယ်သို့ ခေါ်ခဲ့သည်။

‘ခင်ဗျားတို့ကိစ္စက စာချုပ်ကတည်းက မသေချာတာ  
ဆိုတော့ ရွေးစရာက နှစ်လမ်းပဲရှိတယ်၊ ခင်ဗျားသူငယ်ချင်းလုပ်  
သလို လုပ်မလား၊ ဒါမှမဟုတ် ရိုက်ပြီးအခွေကိုပြန်ယူပြီး ကိုယ့်  
ဟာကိုယ် စခန်းဆက်မလား၊ ကျွန်တော် ကူညီနိုင်တာကတော့  
အယ်ဒီတာလုပ်နေတဲ့ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းကို ပြုကြည့်ပေး  
မယ်’

‘ကျေးဇူးပါပဲ ကိုမြတ်မင်းရယ်၊ ကျွန်တော့် အခွေတွေယူပြီး  
ကိုမြတ်မင်းဆီကို လာခဲ့ပါမယ်’

‘ကျွန်တော်နဲ့ တွေ့နိုင်တဲ့နေရာကတော့ ဟောဒီ မဂ္ဂဇင်း  
တိုက်ပဲ၊ လိပ်စာကူးယူထားလိုက်ပေါ့၊ ဩော်... ဒါနဲ့ ဇာတ်လမ်း  
နဲ့ ဇာတ်ညွှန်းကိုလဲ ယူခဲ့နော်’  
သူတို့ လူချင်းခွဲလိုက်ကြ၏။

ထွန်းအေးတို့နှင့် တွေ့သည်။ သူက အခွေတွေပဲယူမညီ  
အကြောင်း၊ ဇာတ်လမ်းနှင့် ဇာတ်ညွှန်းကိစ္စကိုပါ ထည့်ပြော  
လိုက်၏။

အခွေငါးခွေယူလာပြီး ပေးသည်။ ဇာတ်လမ်းက ကော်ပီ  
စာရွက်သုံးရွက်၊ ဇာတ်ညွှန်းက ငါးရွက်၊ စာအုပ်တစ်အုပ်ထဲမှာ  
ရေးထားသည်။

ဆရာကြီးနှင့် မတွေ့ရ၊ တွေ့ဖို့လည်း မလို၊ တွေ့လည်း  
မတွေ့ချင်။

ကိုမြတ်မင်း ပြောပြသဖြင့် ဗွီဒီယိုလောကအကြောင်းကို  
ထဲထဲဝင်ဝင်ကြီး သိလိုက်ရပြီပဲဟာ၊ ဘာဆက်စရာလိုသေးသလဲ၊  
ကိစ္စပြတ်ပြီပေါ့။



လိမ်နေသူနှင့် အလိမ်ခံရသူ။

လိမ်သူမှာ အပြစ်ရှိသလား၊ အလိမ်ခံဖို့ကြီးစားသူမှာ အပြစ်  
ရှိသလား၊ အဖြေပေါ်ပြီမို့ အခွေတွေ အိတ်နဲ့ထည့်ပြီး ကိုမြတ်  
မင်းဆီ ရောက်သွားရသည်။

၉၀၄ ကျော်မြသန်း

ကိုမြတ်မင်းက သူ့ မိတ်ဆွေထံသို့လိုက်ပို့ပေးသည်။ အကျိုး  
အကြောင်း ပြော၍ တည်းဖြတ်ပေးပါမည်။ ကူညီပါမည်ဟု  
မေတ္တာရပ်ခံ တောင်းပန်ရသည်။

ဟိုက ဝတ္ထုနှင့်ဇာတ်ညွှန်းကို ယူကြည့်ပြီး နှာခေါင်းရှု  
ထွားသည်။ ရိုက်ထားသော အခွေများမှ တစ်ခွေနည်းနည်းစီ  
ကြည့်ပြီး ခေါင်းသွက်သွက်ခါသွားသည်။

တည်းဖြတ်သူထံမှ အကြံပေးစကားထွက်လာသည်။  
ငွေကုန်ကြေးကျခံပြီး ဆက်မလုပ်ဖို့နှင့် အမှတ်တရ သိမ်း  
ထားဖို့

ပြီးပါပြီ စာတန်းထည့်ရုံမှအပ။  
'ကျွန်တော် ဗိုဗိုယိုမင်းသားပါ' ဟု ×  
အပျင်းလည်းပြေပါစေ၊ သိကောင်းစရာများကိုလည်း သိပါ  
စေဟု ဆန္ဒပြုလျက်။



မေတ္တာများစွာဖြင့်

ကျော်မြသန်း